ἩΣΙΌΔΟΥ
ἈΣΚΡΑΊΟΥ
ΤᾺ ΕὙΡΙΣΚΌΜΕΝΑ.

HESIODI
ASCRÆI
QUÆ EXTANT.

Cum Notis, ex probatissimis quibusdam Autoribus, brevissimis, selectissimisque.

Accedit insuper PASORIS Index, auctior multò hac novissima editione, & multò correctior.

In Usum Scholarum omnium.

Opera & studio

CORNELII SCHREVELII.

LONDINI,

cudebat D. MAXWEL, sumptibus EDOARDI BREWSTER, & JOANNIS BAKER. Prostant autem venales ad Insigne Gruis & Pavonis in Cœmeterio Paulino.

M. DC. LIX.

BENIGNO LECTORI.

Benigne Lector, cùm in excudendis autoribus Typographi plus satis sudent, multique etiam inter illos sint, qui majorem gloriæ quàm pecuniæ famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non pauci tamen, in electione Autorum satis etiam incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant, & quocunque modo eosdem in lucem proferunt, parum solliciti, modò suis commodis studeant, lucro tantùm intenti. Hinc illæ lachrymæ! hinc est quòd studiosi sæpenumerò non sine ratione conquerantur, quòd multi, egregii aliàs autores, tam Græci, quàm Latini, tam vitiosè, multisque mendis scatentes in lucem prodeant; & nihil æquè eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quàm vitiosa lectio, quæ omnia reddit confusa & turbata. Huic ergo incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quàm ut in edendis Autoribus diligentia, studiumque majus, quàm antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modò

illi Autores, quos imprimendos suscipimus, correctissimi, nitidissimique prodeant, ut ea ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum autorum studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione nostra novissimâ præstitum sit, malim id alios judicare, quàm propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim, nitidiorem correctioremque autorem vix vel nunquam editum fuisse. Insuper, Notas quasdam auctiores paulò addidimus ex selectissimis quibusque autoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam studiosæ juventutis, & in usum Scholarum, adjunximus; verum jam novissimè etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. Matthiæ itaque Pasori, S.S. Theologiæ & Phil Moral. Professori, plurimum hæc nostra novissima editio debet, tum quicquid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi Groninga ad me misit; unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima spicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni; alterum, in quo propria manu quædam annotaverat; quæ simul congessi, & quæ commoda nobis videbantur, huic postremæ editioni inserui. Hæc sunt, benigne Lector, quæ te scire volui. Utere, fruere, & hisce nostris conatibus fave.

H E-

HESIODI VITA.

Ex Lilii Gyraldi, De Poëtarum Historia, Dialogo II.

DE Homero jam ſatis. A quo non longè abſuit ſenex, ruſticana agreſtique facie. Jamdudum, inquit Piſo, Heſiodum nobis affers. Ipſum, inquam, profectò Heſiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruiſſe accurati quidam prodidere ſcriptores, alicubi licèt Cicero noſter Homerum longè faciat antiquiorem. Vetus certè diſceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pauſania teſtibus, uter ætate præceſſerit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides ſcripſit; & Cyrillus libro primo contra Julianam Cæſarem, Centeſimo, inquit, LX & quinto anno poſt captam Trojam Homerum & Heſiodum fuiſſe dicunt: & reliqua. Tum paulo pòſt ſubdit idem Cyrillus, Tradunt autem quidam quòd Homerus non fuit coætaneus Heſiodi, ſed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcilicet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cùm dixiſſem, Nos, inquit Piſo, ſummopere avemus de te audire quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter ſic agam, inquam, remque ideo altiùs aliquantò repetam. Porphyrius enim & plerique alii Heſiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit: Inter Homerum & Heſiodum Poëtam, qui in auſpiciis Olympiadis primæ obiit, centum xxx anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum reliquere; quam opinionem & Philoſtratus habuiſſe videtur. Et Velleius, non damnandus hiſtoricus, (tametſi quidam inſulſè nullum fuiſſe Velleium ſuſpicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut eſt apud Gellium, Non eſt, inquit, dubium,

 quin

quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex epigrammate comprobat, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cùm cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum verò si mavultis, hoc est:

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε,
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verùm ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacῶn attigit, tum in eo quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiosè explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt; qua in re dubia atque anceps judicum fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut aiunt, quasdam nugas. (si modò rectè interpretamur, ὡς φασὶ λέσχας, non ὡς φασὶ Λέσχης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poetæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

Musa mihi referas quæ non unquam ante fuère,
Neve futura retro.

Tum verò ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: durè enim admodum & inconditè ea vertisse videris. Audite ergo ea Græcè, inquam, non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μοῦσά μοι ἔννεπ' ἐκεῖνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν,
Μήτ' ἔσαι μετόπισθεν.

Sic verò Hesiodus:

Ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανίδυ ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet qui inerudité minusque sapienter judicant. Pulchrè, inquit Piso, & sanè simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat quò minùs eadem diligentia reliquam ejus Poetæ vitam, ab Atticis usque literis (quod aiunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, qando parum hoc à nostris hactenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à castè & pudicè loquendo deductum videtur, παρὰ τὸ ἥσιν ᾄδω Patria verò illi Cuma, quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas? eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Rectè tu quidem, inquam, sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus non alium quàm Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Vltima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquidò videtur in eo quod Ἔργα inscribitur poëmate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre verò Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cùm unde dissolverent nomina non haberent, in Ascram Bœotiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam, in Ascram migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, à Musis amatus fuisse perhibetur, quæ illi gustandam laurum dedere; eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poetæ interpres Proclus, & Isaacius Zezes, ut qui eam mandunt vates fiant: unde &

Lycophron Poëta eâ causâ δαφνηφάγον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla :

Vera cano, sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, et æternùm sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτὸν appellavêre, hoc est, vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

———*Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus à gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant; quod & Philosophus Porphyrius credidit: Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant; si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus :

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius :

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia, si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen prodit Eustathius, à δα particula intensiva, & φωνέω verbo, quod *voco* & *cano* significat; quòd laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, à λα, ut δα, particula intensiva, & *uro*; ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura verò de lauro discere cupitis, præter ea quæ à nostris traduntur, legite Parthenii librum Ἐρωτικῶν, & Constantini librum IX de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustâque Hippocrenes undâ, repentè Poëta prodiit. Id cùm alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse quæ sui ingenii & artis esset fœtura in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat,

Vul-

Vulcano tamen ſua aſſignet opera. Sed hac de re plura apud ipſum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Heſiodum legimus, ſicuti & Homerum: quam rem tamen in ſomnium quidam retulere. Alii, quòd qui peregrè proficiſcuntur faciliùs prudentiam cæteraſque virtutes comparare exiſtimantur, quòd mores ſcilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxiſſe proditum eſt Ctemenen Phyſigei filiam, & ex eo Steſichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuiſſe, & ob hanc ipſum Heſiodum occiſum. Nam cùm de ſe ſciſcitatum oraculum Delphos iviſſet, eique reſponſum foret, ut Nemeæi Jovis templum vitaret, quòd ibi eſſet vitæ finem habiturus, cùmque eâ cauſâ Nemeam Peloponneſi fugeret, fortè in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæi Jovis templum fuerat, ut ſcribit Thucydides; quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Phyſigei liberis interemptus eſt, quod ab eo vitiatam ſororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum eſt: id quod cùm occultè feciſſent, ab Heſiodi cane facinus eſt proditum, ut ſcribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyſigei filii, ſed Ganyctoris Naucletii dicti ſunt, ut in illo eſt cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terreſtriane an aquatilia. Pauſanias quoque in Bœoticis, Heſiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Heſiodi necem, ubi in Neptunum impii exiſtimati ſunt, de illiſque eſt facta quæſtio: Et cætera quæ ille proſequitur. Mortis Heſiodi cauſam Plutarchus ſic in Dioclis convivio explicat: Cum Mileſio, inquit, comite & Troilo puero Heſiodus apud quendam hoſpitatus eſt; noctu Mileſius hoſpitis filiam vitiavit: rei conſcium Heſiodum rati puellæ frates, illum inter paſcua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt, pueri verò corpus in littore reliquerunt; à quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate à delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum fortè Neptunalia celebrabantur. Id ſcelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domus diruerunt, vivos ipſos qui facinus admiſerant aquis ſuffocarunt. Alii poſt diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occiſores navigatione ſibi conſulere volentes, vi coortæ tempeſtatis ad unum omnes de-

 prehenſi,

prehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poetæ carmen. Dein verò oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latinè, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

Fertilis Ascra quidem patria est: verùm morientis
Pugnaces Minyæ condita membra tenent
Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus est,
Spectatosque viros judicio sophiæ.

Quos cùm Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus: quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi; Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latinè vertit:

Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapis Hesiode quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Verùm jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint commemoremus, si tamen prius illud unum quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in Ἔργοις verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus verò Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo sit

fit ut eos mirer, qui ſcribunt, Heſiodum præter Steſichorum & filiam habuiſſe Mnaſeam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro ſexdecim Heſiodi legitima feruntur volumina: in primiſque Theogonia, à Philoſopho Zenone inter alios interpretata. Deinde, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, id eſt, Opera & Dies. In quo opere de re ruſtica præcepta tradit ad Perſen fratrem, quem & ipſum Poetam aliqui ſcribunt. Sunt & qui putent, Ἠοίας μεγάλας, ſic vocata carmina, Heſiodi eſſe, ut Eunapius Græcus hiſtoricus, & in Bœoticis Pauſanias; quo loco & alia Heſiodi opera commemorat, de quibus jam ante planè meminimus. Poſthæc Aſtronomica ſcripſit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex Ariſtophanis Grammatici ſententia, Heſiodi eſſe negavit. At verò Ariſtoteles & Grammatici nonnulli, ut Heſiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripſit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optaſſe. Dion vero Chryſoſtomus, ex Alexandri Macedonis ſententia, Heſiodum eâ cauſâ de mulieribus ſcripſiſſe dixit, quòd Homero concederet, qui de heroibus antè ſcripſiſſet. Et quidem Lucianus ait, Heſiodum mulierum virtutes concinuiſſe. Tradit Pauſanias, Heſiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina ſcripſiſſe. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Heſiodum primum ῥαψῳδῆσαι, hoc eſt, per rhapſodias carmina ceciniſſe. At verò Heſiodus ipſe, ſe cum Homero, in Delo, in Apollinem hujuſmodi verſus primùm concinuiſſe prodidit, dum ſic cecinit, ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Mæonidesque Poetæ
Luſimus, inque novis carmen cantavimus hymnis
Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.

Sed videte, rogo, quàm ille dulciùs ſuaviúſque ſua lingua:

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος, ἀοιδοὶ
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Scripſit item Heſiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, ſicuti priore ſermone retulimus. Scripſit & de Dactylis Idæis. Item Epice-

Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poema inscriptum Herculis Scutum; quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam alterius qui Homerum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmem esse censuêre. Scripsit idem de Medicina: qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis; Hesiodus, inquit, in Medicina plurimùm valuit; quod manifestè apparet, cùm de victûs ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de fœminis, de temporum connexione, deque infantium statu differit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant: quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qui Hesiodum scribant autorem eorum apologorum qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cùm dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicωn ista ferè omnia Hesiodi opera complectatur; nam cùm Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

———Sed proximus illi
Hesiodus memorat divos, divûmque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus;
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpore Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fœcunda Ceres campos, quod Pallas utrunque,
Atque arbusta vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos, sacrataque numina nymphas,
Pacis opus, magnos naturæ condit in usus.

Cùm recitasset hos versus Piso, Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit inprimis Dialo-

Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium de iis qui supersenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod antè ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cùm ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut stridere videretur; & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, eâ videlicet solummodo causâ, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Qua re factum puto ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus caluminatores: Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit sub alia significatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesterna die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac propè divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obtrectatoribus illum caruisse accepimus; siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, à Siagro Poeta lacessitus, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides à Timocreonte: nec Virgilio Horatioque nostris defuère Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique; de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigων genus nostro hoc tempore non minùs quàm pridem viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili quàm versificatores & Poetæ. At de Hesiodo jam satis.

Ἐκ τοῦ Σουΐδα.

Ἡσίοδος Κυμαῖος. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανώπου. ὅν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὅμηρον ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος καταγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν καταλόγος ἐν βιβλίοις ε΄. Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ· οἳ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ καὶ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῷ ὁρίζουσι.

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæterum à patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eò, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt, ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cùm ad Antiphum & Ctimenum hospes divertisset. Qui cùm noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulêre. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius, & alii, centum omnino pòst annis floruisse tradunt.

Ἐκ τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασέως.

Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομάτων λειότητος, καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Hesiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamque amat compositionem.

Vellejus Paterculus Hist. lib. I.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa C X X annos distinctus ab Homeri ætate; vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus; qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret, patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissimè.

Fabius lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaque pars ejus in nominibus est occupata, tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & compositionis probabilis: daturque ei palma in illo medio genere dicendi.

D A-

DANIELIS HEINSII
in Hesiodum
EPIGRAMMATA.

Δημήτερ τείλλιςε, σὲ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
  Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκὸς, ἅτε ςαχύων.
Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀσχινόου Πυκιμήδης,
  Ἄσκρης ἐνναέτης, οἶδεν ἀμησάμενος.
Ζεὺς γὰρ ὕπο τρεφθεὶς μεγαλώνυμε, χερσὶ δ' ἐχέτλην
  Τῇ μὲν ἀερτάζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
Ἄρτον τ' ὀκτάβλωμον, ἀεικέα κιμβὸν ἀμωίειν,
  Παντοίης κορυφὴν δρέψας ἀπ' ἰδμοσύνης.
Τῶν δὲ σοὶ ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
  Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης.
Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξε, καὶ ὡς πλέον ἥμισυ παντὸς,
  Ἐκ Μουσέων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἔνεγκε
  Πολλὴν καὶ πινυτὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος, ἀνὴρ φίλος οὐρανίδῃσι,
  Γῆς ἀρότους θεῖος δείκνυσιν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος· ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
  Ἦ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γειτονίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων· ὅσον τ' ἀγαθὸς, μέγ' ὄνειαρ,
  Αἱ σελίδες θείου φάντο ποθ' Ἡσιόδου.
Ταῦτ' ἄρα φρασσάμενος, γλυκερῆς φίλος ἤλυθε Μούσης
  Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

Ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
  Βέλτις' Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἶος ἔνθα νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
  Ποίμνην ἠδ' ἀγέλην τοῦ Ἑλικωνιάδος.
Ἔνθα σε βουκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
  Πηκτίδι σῇ φίλην τερπόμενον κραδίην;

Ἦ τάχ'

Ἢ τάχα πεμπάζοντα βόας, ἢ μηκάδας αἶγας,
Ἢ τάχα ἢ λεπτοὺς πηγάμενον δόνακας,
Ἔν τε πόαις λαλαγεῦντα, ἢ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μηλονόμων.
Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μουσέων βασιλῆα γενέθλης,
Αὐτοφυὲς θεῖον τῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε, πάτερ, τοὶ δεοπι, ἢ ἵλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἀοιδοπόλε.

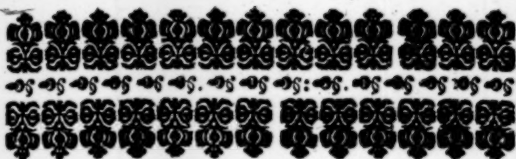
In eundem.

Ὑψαγόραν πότ' ἀοιδὸν ἀναζητοῦντος Ἄρηος,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
Δεινὸς Ἄρης μέγ' ἔχαιρε, ἢ οἱ πτολέμους τε μάχας τε
Κέκλετο, ἢ δῖον μελπόμενον Αἰακίδην.
Τοῦ δ' ἄρα γινομένοιο πάλαι κλύε πότνια Δηώ,
Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκεα Πιερίης.
Ἔνθ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐνάντιος ἤλθεν Ἀπόλλων,
Ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον,
Ἡσίοδον φιλόμυθον, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Γεινόμενον, Μουσῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
Ὡς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ προτέρων ὁρμὰς ἢ μένος ἡμιθέων·
Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότους, ἢ ἀρηρότα τοῖσι μάλιστα
Ἐκ Διὸς οὐρανίου σήματα, τάς τ' ἔειδας,
Ὡς ἐείδων μεγάλων διασῶν ἀνὰ γαῖαν ἐουσῶν,
Ὅς γ' ἐπιμωμητὴν ἤνεεν, ὃς δ' ἀγαθήν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοὶ οὐρανὸν ἥρωες ἔχουσι
Μήδεα ἢ πλήθη ἢ γένος ἐξανύσας.
Μουσάων ὑποφῆτα παλαιγενές, ἦτοι ἔκλυθες
Πολλὰ πάτερ θυμῷ δήνεα ἢ πραπίδας.
Τείρεα πάντα μαθὼν, τάπερ οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Καὶ Κρονίδα βουλὰς, ἢ φάος ἠελίου.
Τήν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα μαῖαν ἀρούρης,
Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φιλοσποιΐης.
Ἀρκάδες ἱλήκοιτε. μόνος προσέληνος ἔεσκε
Πάντα Σεληναίης γνοὺς πόρον Ἡσίοδος.

ARGU-

ARGUMENTUM IN HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Ἡσιόδου.] *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natu prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore eodem vixerint.*

Ἀσκραίου.] *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bœotiæ, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Geog. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.] *Non dubium est, quid idem Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus; nam per Opera *significat agriculturam esse artem quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per* Dies *autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur* Operum *libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam, injustitiam verò & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit; primùm, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.*

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῇσι κλείουσαι,
Δεῦτε δή, ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει,
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει·
Κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.

---

1 Μοῦσαι.] Dores & Æoles dicunt Μῶσαι, quibus familiare est vertere ου in ω. Hinc appellatas volunt eas à verbo μῶ, quod est quæro, investigo; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario περὶ φιλαδελφίας, dicit μούσας nominatas, ut ὁμοῦ οὔσας, idque δι' εὔνοιαν ἀεὶ καὶ φιλαδελφίαν, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quòd Musæ, hoc est, artes & disciplinæ, tali inter se cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera sine altera manca sit. Πιερίηθεν, construitur cum δεῦτε adverbio hortantis. Musæ huc adeste ad me ex Pieria. Θεν verò particula finalis, de loco. Μοῦσαι.] Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas; posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2 Δεῦτε δή.] Δί legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. Δή mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum: & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μάνθανε δὴ Μουσαῖε. Ὑμνείουσαι.] Id est, celebrantes. est activæ significationis, quanquam aliqui neutraliter exponant, quæ estis celebres aut inclytæ.

3 Ὅν τε διὰ.] Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro ὃν potest intelligi, inquit Tzetzes, τρόπον; more Attico, ut sit δι' ὃν τρόπον, quomodo, cur; quod non-

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Musæ Pierides carminibus celebres,
Agite sanè, dicite, vestrum patrem laudantes;
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt clarique,
Nobiles ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Facilè enim extollit, facilè etiam elatum deprimit:
Facilè præclarum minuit, & obscurum adauget:
Faciléque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis sequere
Tu: Ego verò Persæ vera loquar.

nonnulli interrogativè; alii verò absque interrogatione intelligunt. Alii non minùs commodè exponunt, δι' ὄν, vel καθ' ὄν διά, secundum quem Jovem gubernantur homines. Φατὸς & ῥητὸς differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim φατὸς de quo magna fama est, ῥητὸς autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4 Διὸς μεγάλοιο.] Responsio Musarum. Sic apud Homerum Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. Subintelligitur hîc γίνεται, aut simile verbum. Διός.] Musarum responsio. vel ut alii volunt, poëta ipse respondet seu à Musis edoctus.

5 Ῥία μὲν.] Contractio est in voce ῥεῖα, ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro alvearia. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit, τὰ μ[illegible]ηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ. Ῥία μὲν γάρ.] Ratio est interrogationis, quare alii sint clari, alii obscuri. Dicuntur hæc à Musis.

6 Ἀρίζηλον.] Eum vocat, qui dignus est æmulatione atque imitatione.

9 Κλῦθι.] Invocatio ad Jovem. Θέμιστας vocat præcepta de moribus. θέμις ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

10 Ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ.] Propositio est. Ego Persæ consulam optima. Jam κε potentialis particula ad μυθησαίμην referenda est, quasi dicat; Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Jupiter, & affueris mihi præscribenti præcepta de moribus.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη· οὔτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην, (προτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννή,)
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
Ἥτε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκε' ὀπιπεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
Ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,

---

11 Οὐκ ἄρα.] Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris; alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes; alteram dignam laude. ἔην, ἦν, pro ἐστίν, Attice.

15 Οὔ τις τήν γε φιλεῖ.] Ostendit non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cùm tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expetendis ea quæ falsò boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato.

17 Προτέρην.] Lege Πρότερον. Νὺξ ἐρεβεννή.] Per noctem, incomprehensibilem quandam æternitatem rerum intelligit.

19 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.] Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν, nescio quid in mentem venerit.

20 Ἀπάλαμνον.] Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim & manum, & ipsum opus significat.

24 Ἀγαθὴ δ' ἔρις.] Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.

25 Κοτέει, φθονέει.] Verba hæc pertinent hîc ad laudem: probat enim

Non sanè unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo: alterum quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna. in diversa autem animum distrahunt.
Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessariò
Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram verò, priorem genuit Nox obscura,
Posuit verò ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
Terræ in radicibus, hominibus longè meliorem.
Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens opere vacans,
Divitem, qui festinat arare atque plantare,
Domumque rectè gubernare, æmulatur vicinum vicinus,
Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio hominibus.
Et figulus figulo succenset, & fabro faber,
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.
O Persa, tu verò hæc tuo repone in animo:
Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abducat,
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impendat,
Cui

---

enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius ditescere conatur. Mira hujus loci suavitas, dum artifices aliquot nominatim exprimit.

27 Ὦ Πέρση.] Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat; eumque dehortatur à contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versatur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28 Κακόχαρτος.] Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quòd mali ea gaudeant. ambigua enim hujus vocis significatio.

30 Ὥρη.] Aitiologia est præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet qui sibi non est conscius magnarum divitiarum. Non absurdum ergo erit legere ὥρη cum aspiratione, ut significet tempus; & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit cui non est bene instructa & opulenta domus. Ὤρη.] Absque aspiratione, pro φροντίς. Sed Stephano non videtur satis convenire cum præcedentibus; nisi ὥρη ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγην ὥρην δεῖ πέλεσθαι: non enim negat Hesiodus id fieri (quum potius de hoc ipso fratrem reprehendat) sed debere fieri negat.

 32 Δημή-

Ὧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
Τοῦ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
Ἰθείῃσι δίκαις· αἵτ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἀλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι,
Νήπιοι· οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς,
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσαιο,
Ὥστέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα,
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

Ἀλλὰ

---

32 Δημήτερος ἀκτήν.] Idem quod βίος, id est, victus, cibus. Δημήτηρ autem dicitur Ceres, quasi γημήτηρ, hoc est, terræ mater, mutata γ in δ.

33 Τοῦ κε κορεσσάμενος.] Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus à malo revocari potest, age per me licebit, litiges quamdiu voles.

34 Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον.] Antiqui, cùm strictè aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cùm minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitatâ formulâ, τοῦτο δεύτερον ἔσται: id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δεύτερόν ἐστι, nihil aliud est, quàm ἔξεστιν, & potentiam denotat, seu licentiam potius.

36 Ἐκ Διὸς εἰσὶν ἄρισται.] Ita enim senserunt viri sapientes, esse animis nostris innatam rationem æqui & boni.

38 Βασιλῆας.] Βασιλῆας vocat præfectos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.

40 Νήπιοι.] Mediocritatem commendat, ac redarguit judices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus, & à vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam: & ostendit primùm ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longè potiorem quàm injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergò per ἥμισυ, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & hone-

stius

Qui non est victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo satiatus lites ac rixum moveas
De facultatibus alienis. Tibi verò non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem multa
Rapiens ferebas, valde demulcens reges
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facilè enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam ociosus.
Statimque temonem quidem in fumo poneres,
Opera verò boum cessarent mulorumque laboriosorum.

---

stius atque utilius παντὸς, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

42 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.] Pro ἔκρυψαν, Atticè, occuluerunt. Caussam hujus ignorantiæ ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum hanc faciliorem vitæ rationem.

43 Ῥηιδίως.] Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facilè quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere quod sufficiat in integrum annum. Innuit ergò Poëta facilitatem victus quærendi apud priscos: illi non arabant, uno die tantum colligebant quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verùm posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44 Ὥς τέ σε κ' εἰς.] Venustissimo idiomate. οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλούσιοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες

45 Πηδάλιον.] Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖθις ἐῢς πάις Ἰαπετοῖο
Ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος,
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας;
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδήν
Καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν
Παρθενικαῖς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην,
Καὶ

47 Ἀλλὰ Ζεύς.] Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet, Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cùm Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus; & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nonnulli paulò aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48 Ἀγκυλομήτης.] Lege Ποικιλομήτης. Sed alterum præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50 Κρύψε.] Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simpliciùs viverent homines.

52 Ἐν κοίλῳ.] Ignem ferulis optimè servari, auctor est Plin l. 13. c. 22

55 Χαίρεις] Est quædam νεμεσητικὴ appobatio. Pulchrè hîc notatur ingeniosorum studium, & inconsi-

Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus;
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit verò ignem: quem rursus bonus Iapeti puer
Surripuit ad hominum usum, Jove à consulto,
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter:
Iapetionide, omnium maximè versute,
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis?
Quod tibique ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
Sic ait: risitque pater hominumque Deûmque.
Vulcanum verò insignem jussit quàm celerrimè
Terram aquæ miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus verò Deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam paramabilem: at Minervam
Opera docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem circumfundere capiti, auream Venerem,

Et

considerata in successu suorum conatuum lætitia.

58 Ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.] Ea ferè est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates quæ omnis generis mala secum trahunt nos delectent.

60 Ἥφαιστον.] Recenset jam quomodo Pandora condita sit. M. Garbitius sensum hujus fabulæ sic explicat: Hominem priùs habuisse sinceriorem & puriorem naturam, simpliciusque vixisse. Postquam verò lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicarit ingenii & cognitionis vim exercitatiorem, inde quasi transformatum in aliam naturam, & χερσὶν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fæce contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, variè abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium & inventionem: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterùm si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62 Ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν] M.S. Palat. Παρθενικῆς, id est παρθένυ, ut habent glossæ.

66 Καὶ

Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε, διάκτορον Ἀργειφόντην.
Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κήρυξ. ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
Ἐφρά-

---

66 Καὶ πόθον.] Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόροι vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: γυιοκόρους μελεδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσμούσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλύνειν οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον. de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo. Stephanus mallet leg. γυιοβόρους Illa enim etymologia nimium longè petita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθιούσας ἄχρι κόρου.

67 Ἐν δὲ θέμεν.] Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus deditì, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

68 Ἑρμείην ἤνωγε.] Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quòd ejus motus sit maximè admirabilis, & quòd ejus varia ratio sit in genituris.

72 Ζῶσε.] Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73 Πύ-

Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
Imponere verò impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
Virgini verecundæ similem, Jovis consiliis.
Cinxit verò & ornavit Dea glaucocula Minerva.
Circum verò Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem verò illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.
At in pectore illi nuncius Argicida
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Fecit, Jovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
Imposuit Deorum præco. appellavit autem mulierem hancce
Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam,
Munus ferentem, Deorum celerem nuntium. neque Epimetheus
Cogi-

---

73 Πότνια Πειθώ.] Eloquentiæ Dea ab antiquis habita, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

81 Πανδώρην.] Quidam (ut antè monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines tanquam magnum suum bonum, cùm sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82 Ἀλφηστῇσιν.] Intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine; & qui curiosi sunt. Ἀλφηστὰς indagatores exponunt. sed id accipiendum est in malam partem pro curiosis, quia sic sunt hominum ingenia, ut præsentia fastidiant, cupiant & adfectent alia. sicut & pisces, ἀλφηστὰς vocant, quia statim adnatare solent, si quid abjeceris in piscinam. Porrò gravissimè ista curiositas reprehenditur ab Horat. lib. 1. Epist. 14. vers. pen.

Optat ephippia bos piger, optat arare caballus.

85 Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς] Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata.

Ἐφράσατ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα,
Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχου βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν. Ὡς

---

considerata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Rectè ergò Horatius,

—*Nocet empta dolore voluptas.*

91 Νόσφιν ἄτερ τε.] Hæ duæ particulæ, quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν reliquerint: quum paulò post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε πόνων, ponant.

93 Αἶψα.] Κακότης hic pro malo externo accipitur.

94 Ἀλλὰ γυνή.] Proverb. Γυναικῶν ὄλεθροι. Mulier, id est, appetitiva & fæminea affectio, & publica indulgentia δημαγωγική & ψυχαγωγική atque ζυγοφελώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublatâ disciplinâ tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant,

&

Cogitavit quod illi præcepiſſet Prometheus, ne quando munus
Suſciperet à Jove Olympio, ſed remitteret
Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verùm ille recepto eo, cùm jam malum haberet, ſenſit.
Prius namque in terra vivebant familiæ hominum
Seorſim à malis, & abſque iis, & ſine difficili labore,
Morbiſque moleſtis, qui hominibus ſenectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales conſeneſcunt.
Sed mulier manibus vaſis magnum operculum cùm dimoviſſet,
Diſperſit: hominibus autem machinata eſt curas graves.
Sola verò illic ſpes infracta in domo.
Intus manſit, dolii ſub labris, neque foras
Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
Ægiochi conſilio Jovis nubicogæ.
Alia verò innumera mala inter homines errant.
Plena enim terra eſt malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdiu quàm noctu
Vltro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacitè: nam vocem exemit prudens Jupiter.
Sic nuſquam licet Jovis mentem evitare.
Cæterùm ſi voles, alium tibi ſermonem paucis abſolvam
Bellè ac ſcienter: tu verò præcordiis imponito tuis.

& nuſquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen ſpes remanſit, ſignificat neminem tam deſperatis rebus eſſe, quin aliquando ſperet. Ovid.

Vivere ſpe vidi qui moriturus erat.

98 Πρόσθεν γὰρ] Ratio ſolius ſpei in pyxide relictæ. Magnum certè Dei donum ſpes, quo ſolo affectu homines inter tot ærumnas ſuſtentantur & aluntur, & ſine cujus condimento omnia non ſolùm fatua, ſed etiam inſuaviſſima ſunt.

104 Σιγῇ ἐπεὶ φωνὴν.] Veriſſimè contra Heſiodum dicit Plutarchus in præceptis ſanitatis; non omnes morbos ſolere tacitè & furtim invadere ipſos homines; ſed plurimi καθάπερ προαγγέλους καὶ προδρόμους, καὶ κήρυκας ἔχουσιν ἀπεψίας καὶ δυσκινησίας.

106 Εἰ δ' ἐθέλεις.] Quinque ætates jam fingit: quo commento ſignificat naturam & mores ſubinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc deſcriptionem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati ſunt. ἐκκορυφῶσαι, ſignificat expoſitionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108 Ὡς

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
Ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεί κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,
Ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσί τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλουτοδόται. καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·

Ἀλλ'

---

108 Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.] Sequitur ætatum descriptio, qua monstrat omnia fatis in pejus ruere.

109 Χρύσεον] Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112 Ὥς τε] Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eò, hæc dicit: Θεοὶ δ' ἔζωον Lege Θεοὶ ζώεσκον. Ut paulo ante v. 90.

115 Ἐν θαλίῃσι.] Ἑορταῖς, sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἀθανασίαν voce θαλία designant, quod Latini *Divûm epulas* dicunt. Vocant enim θαλίας, sacras epulas, ἀπὸ τοῦ θάλλειν, id est, florere. Est autem non vulgare tranquillitatis & pacis encomium, quod dicit delectatos fuisse sine omnibus malis, & suaviter omnibus convixisse.

117 Καρπὸν δ' ἔφερε.] Sic Virgil. 1. Georg. vers. 127.

—ipsa-

Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι. [illegible]

Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primò genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt, cœlestium domorum incolæ.
Et ii quidem sub Saturno erant, cùm in cœlo regnaret:
Et ut dii vivebant, securo animo præditi,
Planè absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senecta aderat: semper verò pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.
Moriebantur autem ceu somno domiti: bona verò omnia
Illis erant: fructum autem ferebat fertile arvum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verùm postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & justa & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.
Secundum inde genus multò deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ:

Cum

——*ipsaque tellus*
Omnia liberius nullo poscente ferebat.

Ζείδωρος, elegans epitheton terræ, quod vitæ necessaria det. Sic etiam Venus dicitur ζείδωρος. Plinius vult sic terram dictam, quòd zeam proferat.

121 Δαίμονες.] Hæc omnia non multùm discrepant ab iis quæ sacra Scriptura tradit de bonis Angelis. Δαίμονες, quasi δαήμονες, quòd Dii omnia sciant. vide Macrob. Saturnal. 1. cap. 23.

125 Πλουτοδόται.] Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præessent.

126 Δεύτερον.] Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod argenteum vocat: & eò deterius priore fuisse ostendit, quò argentum est vilius auro.

129 Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς.] Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro ἀλλ' ὅμως ponitur.

131 Ἥβης

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
Καί τοι μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο,
Νώνυμοι. θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.

Αὐτὰρ

131 Ἥβης μέτρον.] Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμὴ dicitur.

135 Οὐδ' ἔρδειν.] Ἔρδειν, non rarò apud Græcos capitur pro sacrificare, ut facere apud Latinos. Virgil. *Cum faciam vitula pro frugibus.*

137 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.] Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140 Ὑποχθόνιοι.] Lege Ἐπιχθόνιοι.

142 Ζεὺς δὲ.] Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium; fortasse Gigantes intelligit.

144 Ἐκ μελιᾶν.] Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, ut pote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

145 Οὐδέ τι σῖτον.] Non frumentum

Cùm verò adoleviſſet, & pubertatis terminum attigiſſet.
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob ſtultitias, injuriam enim pravam non poterant
A ſe mutuo abſtinere, neque Deos colere
Volebant, neque ſacrificare beatorum ſacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abſcondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.
At poſtquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem ſubterranei beati mortales vocantur
Secundi: ſed tamen honor etiam hos ſequitur.
Jupiter verò pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo diſſimile,
E fraxinis, vehemens & robuſtum: quibus Martis
Opera curæ erant luctuoſa, ac injuriæ: neque ullum cibum
Edebant, ſed ex adamante habebant durum animum,
Feroces: magna verò vis & manus invictæ
Ex humeris naſcebantur in validis membris.
His erant ænea arma, æneæque domus:
Ære verò operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Deſcenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors verò, tametſi ſtupendi eſſent,
Invaſit atra, ſplendidumque liquerunt lumen ſolis.

Sed

---

mentum ederunt, ſed primi pecudes laniarunt, & carne veſci cœperunt, quod antea magnum nefas eſt creditum. Sic enim de bove aratore ait Varro, ***Ab hoc antiqui ita manus abſtineri voluerunt ut capite ſancierint, ſi quis occidiſſet.*** Et apud Homerum, cùm ſocii Ulyſſis boves Solis mactaſſe dicuntur, intelligi debent, boves aratores, quos violare impietas erat.

146. Ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον] Pulchra deſcriptio virium corporis eſt, & volebat ſignificare mirabilem duritiem in illorum animis fuiſſe, quod à civilibus diſcordiis, quæ florentiſſimas reſpublicas evertere ſolent, impias manus non cohibuerint.

159. Τοῖς δ' ἦν &c.] Vidi vet. cod. in quibus & ipſis ita ſcriptum eſſet. ſed quamvis paulò ante in ἔτεα producatur α, ut producendam erat in τάχεα poſt ζωίζησιν, credibile eſt tamen Heſiodum τάχη ſcripſiſſe.

152. Εὐρώεντα] Gatakerus mallet

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
Τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·
Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Ἐς Τροίην ἀγαγὼν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο·
Ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
† Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ

Φθειρό-

---

hoc verti, *situ obsitum* potiùs, quàm *latum*.

155. Αὐτὰρ ἐπεί.] Jam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recenseri, ut describeret Poëta quomodo vitia hominum aucta sint.

158. Ἀνδρῶν.] Quartam ætatem Heroïcam appellat, quando Hercules, Jason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quòd virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quòd altero tantùm parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina præditi essent.

161. Τοὺς μὲν ἐφ'.] Heroïca ætas continet Argonautas, & res gestas ad Thebas, & Trojanam historiam. Posteriora tantùm tempora recenset.

Ἑπταπύλῳ.] Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑκατόμπυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑποπλάκιοι, à monte sub quo sitæ sunt in Cilicia.

162. Μήλων.] Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertan-

† Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσι Κρόνος ἐμβασιλεύει.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroüm divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmæam terram,
Perdidit pugnantes propter oves Oedipi;
Alios verò in navibus per ingentem maris vastitatem
Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ;
Ubi mors quoque circumdedit ipsos.
Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
Felices heroës: his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.
O utinam ego quinto non interessem
Hominum generi, sed aut mortuus essem priùs, aut postea natus.
Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
Quiescent à labore & miseria, aut nocte

Cor-

---

certantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Ἐν μακάρων.] De Fortunatis insulis vide Plinium l. 6. c. 23. & Homerum Odyss. δ. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην. Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸν Ὠκεανὸν tanquam necessariam, à quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητικόν. Oceanus ignotus erat, aut semotus; ita Heroum καὶ τῶν μακάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quòd extra ἐπιθυμίαν sint; qua qui carent, ῥᾶστα ζώειν dicuntur,

171. Τρὶς τοῦ ἔτους.] Elegantiùs Palatinus: Τρὶς ἔτεος, id est, πολλάκις, inquit interpres. Et sic τρὶς, intrà vers. 59.

172 Μηκέτ'.] Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. Vox ὤφειλον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis.

 181. Οὐδέ

Τειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος, οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάροσπερ.
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες. οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει, στυγερώπης.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ   Θνητοῖς

---

118. Οὐδὲ ξεῖνος.] Eleganter hunc locum expressit Ovid. lib. 1. Met.

—— *Non hospes ab hospite tutus,*
Non socer a genero, fratrum quoque gratia rara est.

184. Βάζοντ'.] Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τοῦ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

Ὦ Λύκιοι, πόσε φύγετον; αἰδώς. νῦν θοοί ἐστε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopulus: qui alias in grammaticis illis observationibus nimius est. alii ἔπεσσι.

185. Θεῶν ὄπιν.] Ὄπιν Poëtæ usurpant pro intuitu, & præcipuè Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sint.

186. Γηράντεσσι.] Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.] Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189. Ὕ-

Corrupti: graves verò Dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebantur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus variè loquentium hominum
Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero senescentes dehonorabunt parentes.
Incusabunt autem illos, molestis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum oculum veriti. neque hi sanè
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti. alter verò alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque justi,
Neque boni. magis verò maleficum & injurium
Virum colent. Justitia verò in manibus & pudor
Non erit. Lædetque malus meliorem virum,
Verbis injustis alloquens, perjurium verò jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, inviso vultu.
Tum demum ad cœlum à terra spatiosa,
Candidis vestibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves

Mor-

---

189. Ὕβριν.] Pro ὑβριστὴν, ut Latinis *scelus* pro scelesto.

192. Ἐπὶ δ᾽ ὅρκον ὀμεῖται.] Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licèt ὅρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ᾽ ὅρκον ὀμεῖται, pro ὀμεῖται δ᾽ ἐπίορκον, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλος.] Jam redit ad primam propositionem de litibus. Postea quam verò præclarè affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesim Deas reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterreri amplius à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic verè philosophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

197. Ἴτον.] MS. Pal. Ἴτην.

 199. Κα-

Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
Ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς.
Ἡ δ' ἐλεὸν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
Μύρετο· τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.
Τῇ δ' εἶς, ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν.
Δεῖπνον δ' αἴκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
Νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
Ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ. οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
Ἐγκύρσας ἄτῃσιν. ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.

Τῆς

199. Κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.] Id est, in tantum malitia invalescet, ut planè nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis expectandum. (id enim ἀλκὴ significat.) Et perspexerunt sapientes omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec jus civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, non quòd laudem mereantur, sed quòd sine maximo incommodo è medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.] Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores. αἶνος fabulam ejusmodi significat quæ figuratè & tectè contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ.] Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minùs decere quàm vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.] Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes: vocat hanc aviculam, ποικιλόδειρον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇ δ' εἶς.] Tyrannica vox, planè proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. Quasi dicat, quantumvis justa sint ea quæ postules, tamen penes me est jus de te statuendi quid velim.

208. Ἄ-

Mortalibus hominibus. mali verò non erit remedium.
Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus narrabo quamvis ratione præditis.
Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
Altè in nubibus ferens, unguibus correptam.
Illa verò miserè, curvis confixa unguibus,
Lugebat. eam autem violento ille sermone allocutus est:
Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.
Hac vadis, qua te duco, licèt sis cantatrix.
Utrum verò libet, vel epulabor te, vel dimittam.
Imprudens autem quicunque velit cum potentioribus contendere:
Quippe victoriâ privatur, & præter convitia dolores patitur.
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis,
O Persa: tu verò audi justitiam, neque injuriam fove.
Injuria enim perniciosa est misero homini. nam nec bonus
Facilè ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,
Quoties in damna incidit. Via verò altera perveniendi
Melior ad justa: Justitia enim super injuriam valet,
Ad finem progressa: stultus verò cum malo suo discit.
Continuò enim sequitur perjurium injusta judicia.

Justi-

---

208. Ἄφρων.] Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentiori.

211. Ὦ Πέρση.] Primum præceptum, quo fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. ὕβριν opponit justitiæ, quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiatur pro insolentia, quæ comitatur divitias.

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.] Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perduci non potest, si quis injuriâ afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extingui non potest, ita nec justitia. Atque hoc significare voluit, cùm inquit, ἐς τέλος ἐλθοῦσα. ἴσχειν verò est prævalere, obtinere.

216. Παθών.] Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Αὐτίκα.] Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιὰς, lites iniquas, quæ falsò intenduntur per calumnias & fraudes.

Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιῇς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
Ἡ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν,
Ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
Οἵ τέ μιν ἐξελάσουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς,
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη· θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· οὔρεσι δὲ δρῦς
Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσονται· καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ σχέτλια ἔργα,
Τοῖσδε δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅστις ἀλιτραίνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ τόγε τεῖχος,

Ἢ νέας

---

218. Ῥόθος.] Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & judicum.

220. Ἡ δ' ἕπεται.] Subintelligendum fortassis κακὰ ἤθεα. id est, cœtus, conventus, statuta, & alia prava quæ sunt in consuetudine civili.

223. Οἳ δὲ δίκας.] Eruditissimè insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. Θαλίης.] Uterque codex Palatinus.

236. Οἷς δ' ὕβρις.] Antithesi quadam confert injustorum pœnas ad præmia justorum. Sunt autem omnia illa nata ex legibus naturæ; quia recta ratio dictat, sceleratis & flagitiosis hominibus nullum malum

Justitiæ verò strepitus excitatur tractæ quocunque homines duxerint
Dorivori, pravisque judiciis judicarint causas.
Hæc verò sequitur deflens urbemque & mores populorum,
Caligine involuta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque rectè distribuunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat latè cernens Jupiter,
Nec unquam justos inter homines fames versatur,
Neque noxa: in conviviis autem partis opibus fruuntur.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus verò quercus
Summa quidem fert glandes, media verò apes:
Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos:
Florentque bonis perpetuò: neque navibus
Navigant: fructum verò profert fœcundus ager.
Quibus verò injuria mala curæ est, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat latè cernens Jupiter;
Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cælitus magnum adduxit malum Saturnius,
Famem simul & pestem: intereunt verò populi;
Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiæ,
Jovis Olympii consilio. interdum verò rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,

Aut

---

lum fore impunitum, & mala non esse committenda.

238 Πολλάκι.] Hæc sententia totidem fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe universa civitas mali viri pœnam luit* 'Επαυρεῖν, dicitur luere peccata. 'Επαυρεῖ] Apud Æschinem in oratione adversus Ctesiphontem legitur ἀπηύρα. Eustathius item in l. α. Iliad. legit, docens, Homerum ἐπαυρεῖν ponere pro eodem, ubi dicit, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. Tzetzes quoque & vet. cod. Palatinus, ut & Eustathius, ἀπηύρα scribunt.

241. Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν] Poëtæ constanter observarunt, semper pestilitatem sequi caritatem annonæ.

244. Ἢ τῶνγε.] Hæc & similia procul dubio ab Hebræis & doctrina Mosis & Prophetarum desumpta

Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.
Ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
Ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τείβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον· ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε.
Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων·
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς, δὲ πάντα νοήσας,
Καί νυ τάδ', αἴκ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται· οὐδέ ἑ λήθει
Οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον

Ἐμ-

---

sumpta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

249. Τείβουσι.] Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorem planè conterat, & ad nihilum redigat.

254. Ἡ δέ τε παρθένος.] Facit nunc prosopopœiam, cùm fingit Justitiam sedere juxta Jovem, atque illum adhortari, ut justis det præmia, de sceleratis verò sumat pœnas.

259. Βασιλήων.] Synizesis τοῦ η καὶ τοῦ ω. in Palat. supra ή adscriptum erat ε.

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.] Apostrophe ad judices, ut rectè judicent; neque frustra est quòd hæc sæpius iterando inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut difficillimè ad ea quæ recta sunt feratur, omnes passim viri sapientes viderunt. Et subjecit gnomas aliquot, quas dubium non est ex legibus naturæ,

258. And for the king's offence the people bleed. Pope's H.

Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.
O reges, vos autem considerate etiam ipsi
Justitiam hanc. propè enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuò atterunt, nullam Deorum reverentiam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
Dii Jovis, custodes mortalium hominum,
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certè, cùm quis ipsam luserit, injustè conviciando,
Statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Aliò deflectunt judicia, injustè sententiam pronunciantes.
Hæc caventes, ô reges, corrigite ea quæ dicitis,
Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.
Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans:
Malumque consilium ei qui concepit pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,
Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum

Esse;

---

turæ, tanquam ex fonte promanasse.

Ταῦτα.] Principes dehortatur ab injustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est.

263. Οἷ αὐτῷ.] Quæ sententia mirè convenit cum ista,

Incidit in foveam quam fecit

Alterum, v. 22. à prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdo, & indignitate rei.

268. Νῦν δ' ἐγὼ μήτ', &c.] Ἄτοπον argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si non essent constitutæ pœnæ & præmia. Atqui sunt pœnæ & præmia. Itaque multum refert. In vulg. edit. Νῦν δ' ἐγὼ] Quo errore deceptus Camerarius, putat in ἐγὼ literam ε, ministerio δ adjutam produci. Idem verò ex multis aliis mendis, quæ in vul. Hesiodi editionibus habentur, regulas colligit falsas.

272. Ὦ

Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
Ἀλλὰ τάγ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
Γίνεται. εἰ γάρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.
Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀάσθῃ,
Τοῦδέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
Τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
Καὶ τρηχὺς τοπρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,

Φρασσά-

---

272. Ὦ Πέρση.] Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

273. Καί νυ δίκης, &c.] Dicit, hominibus quasdam sententias esse insitas, seu divinitus inscriptas in animis, quæ doceant nos recta: in bestiis non sunt ejusmodi sententiæ, quæ indicent quid sit faciendum.

282. Ἀμαυροτέρη γενεή.] Posteritas quæ propemodum obliteratur. Neque enim tantum sumitur supplicium de ipso; sed de ipsius etiam liberis: nam illi postea deterius habebunt.

284. Σοὶ δ'.] In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda verò & opprobria ignaviæ, variis argumentis declarat. Hortatur ergo ad laborem, & ita eum proponit, ut sit conjunctus cum virtute & justitia. Estque egregia hæc sententia: *Mala & improbitas, ubique pro foribus sunt.*

285. Κακότητα] Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς δ'.] Argumentum à natura

Esse, siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine gaudentem.
O Persa, cæterùm tu hæc in animo tuo repone,
Et justitiæ quidem animum adjice, violentia verò obliviscere prorsus.
Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius,
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuò ut devorent, quandoquidem justitia carent;
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multò optima
Est. Si quis enim velit justa in publico dicere
Quæ novit, ei opes largitur latè videns Jupiter:
Qui verò testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adversus justitiam delinquens, immedicabiliter læditur.
Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem justi generatio apud posteros præstantior.
Cæterùm tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
Ante virtutem verò sudorem Dii posuerunt
Immortales. longa verò atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera: ubi verò ad summum ventum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,

Cogi-

---

natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος.] Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἄκρον ἵκηται.] Duplex lectio est. Sunt enim qui ἵκηαι; sunt qui ἵκηται legant. Quodsi legas ἵκηται, tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οὗτος.] Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum penè ad verbum expressit: Sæpe ego audivi, milites, cum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: secundum, eum qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

296. Ἀλλὰ

Φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω.
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δ' ἐϋστέφανος Δημήτηρ
Αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πίμπλησι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμὴν,
Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
Ἔσθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
Ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς. μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει·

Αἰδὼς

---

296. Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης, &c.] Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur à locis honestatis, quòd & Diis & hominibus sint cari homines solertes. Oderunt autem Dii ignavos. Addidit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλέῃ δ' ἐϋστέφανος] Alii: δέ σ' ἐϋστέφανος.

302. Κοθούροις.] Κόθουρος, à κεύθω, abscondo, & οὐρά, cauda, quòd aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν] Philosophi sæpe μέτριον dicunt id quod in unaquaque re bona maximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optimè & verissimè dicere: μέτριον σοφίης, multum sapientiæ. Id enim

Cogitans quæcunque dein & ad finem usque sint meliora.
Sed & ille bonus est, qui bene momenti paruerit.
Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contrà homo inutilis est.
Verùm tu nostri semper præcepti memor,
Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchrè coronata Ceres
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque otiosus
Vivit, fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absumunt otiosi
Vorantes: tibi verò opera mediocria obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans, multò etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus. valde enim oderunt otiosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quodsi laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias verò virtus & gloria comitatur.
Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus sicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet:

Pudor

---

nim quod optimum est extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

309. Ἔργον] Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμονι.] Occurrit objectioni de paupertate.

313. Ἀεσίφρονα θυμὸν.] Hesychius ματαιόφρονα exponit, ὁ κοῦφας ἔχων τὰς φρένας.

315. Αἰδὼς] Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudenter: verùm hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degeneres animos*. Hunc versum, sicut & proxime sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ρ. posteriorem Il. ω.

317. Ἀνολ-

Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσεται, (οἷά τε πολλὰ
Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ)
Ῥεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ·
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι
Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου παρακαίρια ῥέζων·
Ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα·
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν.
Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
Ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὡς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·

Ὄφρ'

---

317. Ἀνολβίῃ.] Vet. Palat Θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά.] Est in omnium ore hæc sententia, *Male parta male dilabuntur*: honestè parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γάρ τις.] Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuria ditescere cupiunt.

323. Ῥεῖά τέ μιν μαυροῦσι] Validissimum argumentum est, quo absterrentur homines à malefactis, videlicet metu pœnarum.

324. Παῦρον.] *Male partum male disperit.* et, *De male quæsitis non gaudet tertius hæres.*

325. Ἶσον.] Supplicem antiquitus nefas erat non solùm lædere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένιος. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅς

Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
Pudor quidem paupertati adſit, audacia verò divitiis.
Opes verò non rapiendæ: divinitus enim datæ, multo meliores.
Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,
Aut lingua ſpoliarit, (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem verò impudentia expulerit)
Facile & illum obſcurant Dii, minuuntur verò familiæ
Viro illi: exiguum verò ad tempus divitiæ adſunt.
Par eſt delictum, ſi quis ſupplicem & hoſpitem malo afficiat:
Quique fratris ſui cubilia aſcenderit,
Secreti cauſa lecti uxoris, ſcelerata patrans:
Quique mali cujuſpiam fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem ſenem miſero in ſenectæ limine
Probris affecerit, gravibus inceſſens verbis:
Huic certe Jupiter iraſcitur, ad extremum verò
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe ſtultum animum.
Pro virili autem ſacra facito immortalibus Diis
Caſte & pure, ſplendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hoſtiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus venerit:
Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;

Vt

---

328. Ὅς τέ τευ ἀφραδίης.] Et ſacra ſcriptura horrendum ſupplicium iis minatur, qui pueros lædunt. Eſt enim alioqui ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui lædunt orphanos. Ἀλιτραίνεται.] In v. Pal. in alio ἀλιτραίνων.

329. Κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ] Antitheſi quadam, præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes eſſe honorandos, eamque ob cauſam addita ſit promiſſio: nihil præcipitur hic aliud, quam non eſſe contumelia & probris afficiendos. Eſt autem elegans metaphora, ἐπὶ γήραος οὐδῷ. id eſt, in limine ſenectæ, pro extrema ſenecta.

334. Καδδυνάμιν.] Præceptum de cultu divino. Primus eſt, hoſtiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, ſuffitum facere.

Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώειον ἄλλο γένηται,
Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
Ἔμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴ κε δύναι.
Ὡς ἂν χρηΐζων, καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
Καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ.
Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.
Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων ὅγε κἂν μέγα δώῃ,
Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται, ἀναιδείηφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐόν, τότ' ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ. ἦτορ
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
Καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὃς

339. Ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον.] Hoc est, ut aliorum jure rem familiarem, possessionem, &c.

340. Τὸν φιλέοντ', &c] Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora à primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, &c.] Admonet, vicinum studio è colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec Poëta hanc sententiam temerè multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissimè cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.] Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Ἐγχώειον ἄλλο.] Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλως.

343. Ἄζω-

Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum verò relinque.
Eum verò potissimum vocato, quicunque te propè habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.
Nactus est rem bonam, quicunque nactus est vicinum bonum.
Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.
Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque redde,
Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.
Amantem te ama, & juvantem te juva.
Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
Quicunque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.

Qui

---

343. Ἄζωστοι.] Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.] Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.] De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρεῖσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

354. Δὼς ἀγαθὴ, &c.] Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut benefaciamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρόν.] Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non ineptè ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsenti copia frui, & semper aliquid habere præ manu. Ἐπὶ σμικρῷ] Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἰ-

Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.
Οὐδὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
Ἐσθλὸν μὲν, παρεόντος ἑλέσθαι· πῆμα δὲ θυμῷ,
Χρηΐζειν ἀπεόντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάτας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω,
Αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι.
Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρώϊον οἶκον
Φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη.
Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
Ὧδ' ἔρδειν· ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Βι-

---

361. Αἴθοπα λιμὸν] Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένου.] Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo fæculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parcimonia.

367. Δειλή.] Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sanere, Δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ. Alii legunt δεινή. Sed sicut Poëtis δειελινὸν μετὰ πλεονασμοῦ Ἰωνικοῦ est δειλινόν: sic δειλὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est, quod *serum*.

368. Μισθὸς δ' ἀνδρὶ] Mercenarios benigne tractandos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

369. Καί τε] Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris, & aliqua dif-

Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem,
Neque vero quod domi repositum est, virum lædit.
Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.
Bonum quidem, de præsenti capere: noxa vero, animo
Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
Medio parce: sera vero in fundo parcimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto.
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius servarit paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito. operamque operæ subinde addito.

LIBER

---

diffidentiæ tuæ indicatione.

371. Πυγοστόλος.] De meretrice intelligit, quæ immodicæ elegantiæ cultus sit dedita.

374. Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι] Eo admonemur, juxta vetus proverbium: *Oculo domini saginari equum.*

375. Φερβέμεν.] Pueri φερβέσθαι dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & βόσκεσθαι. Tum Heinsius vult, ut sequens versus huic anteponatur.

376. Γηραιὸς δὲ θάνοις.] Duplex sensus horum versuum. Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Siquidem *unus vir, nullus vir*, ut habet proverbium.

379. Σοὶ δ'.] Conclusio generalis, vel παραίνεσιν ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditesces, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed sæpe cadendo.*

ΒΙΒΛΙΟΝ β.

Neſcio quo judicio vulgatæ editiones hunc librum ſecundum Heſiodi conſtituant; quum ſi hîc ſit initium ſecundi, illud Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος, tertii initium eſſe oporteat: quod tamen illæ dicere auſæ non ſunt, licet & hanc partem à præcedentibus diſtinguentes. Stephanus certè conſiderans titulum hujus opuſculi eſſe Ἔργα καὶ ἡμέραι, & ita in duas tantum partes eſſe diviſum; illis editionibus aſſentire non potuit, quæ librum ſecundum hinc incipere volunt; (nam alioquin tres eſſe

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
Ἄρχεσθ' ἀμήτου· ἀρότοιο δὲ, δυσομενάων.
Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
Κεκρύφαται· αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα
Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον
Ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
Γυμνὸν δ' ἀμάασθαι, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
Ὥρει' ἀέξηται, μή πως τὰ μέταξυ χατίζων
Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.

Ὡς

IN II LIBRUM.

381. Πληϊάδων.] Hic ſecundus liber continet præcepta de agricultura & adminiſtratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occaſum Pleiadum oſtenditur tempus meſſis & arationis, tam pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autem Pleiades, ſeptem ſtellæ in tergo Tauri. Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occaſum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμικῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conſpiciuntur, quod fit menſe Junio, meſſem inchoari vult. Quando autem mane ſub terram deſcendunt (quod fit menſe Novembri) arationis tempus adeſſe dicit.

383. Αἳ δή] Occultantur 40 dies

&

esse libros necesse foret) sed satis esse putavit, si litteris majusculis ostenderet, poëtam ad alterum prioris libri membrum transire. Quum enim hortatus antea sit fratrem ad suscipiendos labores, præsertim rusticos, (multa interim salubria ad instituendam vitam consilia admiscens) nunc de iis & in tempore, & certa arte suscipiendis præcepta tradit: adeo ut quæ præcedunt ad hunc usque locum, veluti præfationis cujusdam vicem obtinere videri possint. *Steph.*

PLeiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem verò, occidentibus,
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rursum verò circumvolvente se anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique arvorum est regula, quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito, si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi singula
Tempestiva crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.

Sicut

& noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrantis: quod est à Maio usque ad Junium. Post menses ergo duos manè cernuntur, ubi longius jam Sol discesserit à Tauro. Deinde mense Octobri post matutinum occasum, noctu rursus cernuntur. Neque est sic accipiendum, quod post occasum matutinum, post autumnum lateant, nam ita noctu cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conspici dicit. Id fit in æstate, cum Sol propius Taurum versatur.

384. Πεειπλομένων] Epith. anni, à πέλομαι, id est, existo: vel πολέω, verto: vel à περιπλῦμαι. Gellius, 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.] Elliptica oratio est. vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quique valles concavas, &c. hæc lex servanda est.

387. Ἄγκεα.] Palustrem terram significat.

389. Γυμνὸν.] Volt ut hos labores perficiat mature & ante sævitiem hyemis,

Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο·
Μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
Ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις.
Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
Κτητὴν οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο,
Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι·
Μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ.
Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννηφιν.
Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος

Ζηνὸς

---

hyemis, atque sollicite & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνὸν τ' ἀμάειν ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται. In MS. P. ἀμάειν, id est, γυμνὰ θερίζειν ἢ θεαίζειν. Εἰ χ' ὥρια πάντ'. ["Ωρειον non est semper τὸ καθ' ὥραν; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

396. Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι.] Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulo inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honeste vivat, nisi simul laboret. Διατεκμαίρομαι, est ordino, constituo.

401. Νομός.] Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτιστα.] Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, quæ generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτη-

Sicut & nunc ad me venisti: ego verò tibi non amplius dabo,
Neque amplius mutuo tradam. Labora, stolide Persa,
Opera quæ hominibus Dii destinarunt:
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Quæras victum per vicinos, hi verò negligant.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si verò amplius molestus fueris,
Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.
Inutilis autem erat verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem.
Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,
Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur,
Utensilia verò domi omnia apta facito:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu verò careas.
Tempus autem prætereat, minuatur que tibi opus.
Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum.
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procrastinator. Cura verò tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore humido, per autumnum pluente *Jove*

---

404. Κτήτλω] Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen, initio Oeconomici sui, ad uxorem refert. Κτήτλω ᾗ.] Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τλω κτήτλω pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Θρήματα δ' εἰν οἴκῳ.] Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse dicit, quam si servetur ordo.

407. Ἠ δ' ὥρη παρομείβεται.] Oportet agricolam diligenter observare occationem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo; dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μήδ' ἀναβάλλεσθαι.] Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc sententiam dixit l. 1, de Rem. Am.

Qui non est hodie, cras minus aptus erit.

Ἔννηφιν.] Ab ἔνη, id est, postremus dies mensis.

412. Ἦμος δὴ λήγει.] Secundum præceptum, de aratro faciendo, & quando cædenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem à chronographia. Ἰδάλιμον καῦμα τὸ ἱδρωποιὸν exponunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ

Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
Πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ
Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
Ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
Ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
Ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
Ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω.
Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο,
Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμάξῃ,
Πολλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃς,
Ἐς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρουραν,
Πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωὸς ἐν ἐλύματι πήξας
Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.
Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες.
Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην. βόε δ' ἐνναετήρω
Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν)
Ἥβης μέτρον ἔχοντε. τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
Οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίσαντε ἐν αὔλακι κάμμεν ἄροτρον
Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο, Ἄρτον

414. Μετὰ δὲ τρέπεται, &c.] Id est, remisso æstu respirat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

415. Σείριος.] Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni. dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

417. Πλεῖον.] Ubi sol accesserit Scorpium. Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: orto autem sole statim labitur sub terram.

418. Ἦμος ἀδηκτοτάτη.] Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀδηκτοτάτη, id est, incorruptissima à δήκω, id est, mordeo, quæ non mordentur à vermibus.

421. Ὅλμον τριπόδην.] Per ὅλμον τριπόδην quidam intelligunt

Jove præpotente, mutatur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis stella
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
Quando incorrupta est cæsa ferro
Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum verò tricubitale,
Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic.
Si verò octopedalem & malleum inde secueris,
Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum currui,
Multa præterea curva ligna: ferto autem dentale, cum inveneris,
Domum, sive in monte quærens, sivè in agro,
Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni insigens
Clavis adjunctum stivæ adaptaverit.
Bina verò disponito aratra, laborans domi,
Dentatum & compactum: quoniam multo opitmum sic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
E lauro autem vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.
E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novennes
Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)
Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,

Panem

---

gunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt p.o molâ.

424. Δεκαδώρῳ.] A δῶρον, id est, palmus, quod munerum datio δῶρον appelletur: id autem geritur per palmam manus.

428. Ἀθηναίης.] Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα.] Indicat, patremfamilas oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam supellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Αὐτόγυον.] Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταέτης.] Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate

&

Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον·
Ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων. τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
Σπέρματα δάσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσῃς
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης·
Ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
Δεικνύει ὀμβρηνοῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.
Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας·
Ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, "βόε δὸς καὶ ἄμαξαν,"
Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν,
Νήπιος· οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἁμάξης.
Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν, οἰκήια θέσθαι.
Εὖτ' ἂν δὴ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
Πρωῒ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.
Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.

Νειὸς

& moribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit, quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. Ὀκτάβλωμον.] Octo morsuum, à βλωμὸς morsus, ita tamen ut unum fruitum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4 partes divisum absumat in cœna: vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus constent.

441. Ὅς κ'.] Ætatis quam in servo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.

444. Ἐπισπορίην] Quasi superseminatio, quæ usurpari solet, cum prior sementis non est rite peracta.

446. Φράζεσθαι.] Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρηνοῦ.] MS. Palat. & alii, ὀμβρηροῦ. Κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς.] Id est, terret eum cui non sunt boves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi.

451. Ῥηΐ-

Panem cœnatus quadrifidum, octo morsuum;
Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coætaneos, sed in opere
Animum habens. Hoc verò neque junior alius melior,
Ad spargendum semina, & interatam sationem evitandum.
Junior enim vir ad coætaneos evolat animo.
Considera verò, cum vocem gruis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis;
Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
Indicat pluviæ: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc sane pasce curvos boves, domi manentes.
Facilè enim dictu est, par boum da & plaustrum:
Facilè autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.
Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabricare currum,
Stultus: & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
Novalem vero serito adhuc levem terram.

Nova-

---

451. Ῥηΐδιον] Occupatione, negligentiam & inscitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὖτ' ἂν.] Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458 signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

460. Εἴαρι.] Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νειὸν.] Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiorem fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis seritur. Κουφίζουσαν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλε-

Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
Εὔχεσθαι δὲ Διῒ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν.
Ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
Χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβῳ· ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
Δμωὸς, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
Ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
Γηθήσειν, βιότοιο ἐραιμένον ἔνδον ἐόντος.
Εὐοχέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
Αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων.
Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.

Ἄλλοτε

462. Ἀλεξιάρη.] Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere, quando fructus ex sententia non proveniunt. Εὐκηλήτειρα, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

464. Ἱερὸν.] Id est, aram. Alludit enim ad Eleusina Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

465. Ἀρχόμενος.] Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467. Ἔνδρυον.] Καρδία δένδρου καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vet. Cod. Palat. ἔνδρυον, id est, δρύινον. vel αὐτὸν τὸν ἱστοβοέα, lignum esse dicunt quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.] Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλος αὐτὸς.] Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex patrum religione promanasse, veluti per manus traditam

Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
Supplica ver Jovi terrestri, Cererique castæ,
Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ
Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem ponè
Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat,
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.
Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit.
E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
Gavisurum, victu potitum intus reposito.
Lætus autem pervenies ad canum ver. neque ad alios
Respicies: tui vero alius vir indigus erit.
Si vero ad solis conversionem araveris terram almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens,
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient.

Alias

---

ditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, & ut nos vocamus benedictionem, non nisi à Deo expectet.

473. Ἐκ δ᾽.] Quia scilicet omnia repositoria & vasa repleta sint.

474. Ἐρδ᾽ἐμένον.] Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολιὸν ἔαρ.] Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Et ἐνωχέων cum ω in antepenultima scribendum, concidit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam suprà.

477. Εἰ δέ.] Improbat hic arationem dilatam ad solstitium hybernum.

478. Ἥμενος.] Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hîc ponuntur ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

480. Οἴσεις δ᾽ ἐν φορμῷ.] Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calatho, non onusto plaustro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμὸς enim dicitur, quidquid consutum est φόρμιον, stragulum factum ex juncis.

481. Ἀλ-

Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο·
Ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι·
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη.
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
Τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων·
Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει.
Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην,
Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργον
Ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενίῃ· λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις.
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
Χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος,

Οὐκ

---

481. Ἄλλοτε.] Ἀνθυποφορά, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Jovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς.] Si verò sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod humor tam facile non lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα.] Admonet rursus diligentiæ: solet enim Poëta subinde morales sententias aspergere, præcipue de sedulitate, cujus usus & vis in omnes vitæ partes se extendit. Nam, ut res diligentia crescunt, ita socordia decrescunt.

491. Πὰρ δ' ἴθι.] Id est, παρέτρεχε, παρέρχου, ut gloss. & *Præteri* interpretandum potius, quam *accede*: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hibernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χάλκειον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiqui-

tus

Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit.
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immensa terra,
Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & serotina aratio tempestivæ æqualis fuerit,
Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia.
Præteri autem æneam sedem, & calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu premas,
Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala animum suum increpat.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, æstate adhuc media existente,

Non

...us in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad collocutiones frivolas, sicut apud Romanos in tonstrinis. Pro ἐπ' ἀλέα, ut constet versus, quidam legunt ἐπ' ἀλέα, neutro genere, *in locis calidis*, ab ἀλεός. doctiss. G. Canterus ἐπαλέα uno verbo. quem vide lib. 5. c. 23. Λέσχαι quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitabatur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsæ nugæ λέσχαι dictæ sunt. Ἐπ' ἀλέα.] Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, *propter teporem*, seu *teporis captandi gratia*, confirmat simile hemistichium infra.

495. Λεπτῇ ᾗ.] Aristot. 1. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum jubet cavere, ne pedem tume factum tenui manu demulcere oporteat.

496. Πολλὰ.] Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt*.

500. Δείκνυε ᾗ δμώεσσι.] Spargit rem in personas, atque ita à temporis circumstantia auget. In media æstate certa opera præscribe,

Se-

Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κακ' ἤματα, βούδορα πάντα,
Τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ', ἐπὶ γαῖαν
Πνεύσαντος βορέαο, δυσηλεγέες τελέθουσιν·
Ὅστε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
Ἐμπνεύσας ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
Τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον, ἀλλά νυ καὶ τῶν
Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δασυστέρνων περ ἐόντων.
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτειχα· πώεα δ' οὔτι·
Οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τείχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
Ἲς ἀνέμου βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
Ἥτε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
Χρισαμένη, μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,
Ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν.
Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε

Στρω-

---

be. Sequitur ratio, quia non semper æstas erit. Hæc sententia speciem proverbii habet, qua monemur, occasionem temporis non esse negligendam.

502. Μῆνα.] Hyemis tempus & mensem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Ληναιὼν, mensis Januarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βούδορα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant, etiam ipsos boves.

505. Ὅς τε.] Naturam vini, & flatus Boreæ, prolixe declarat.

516. Τροχαλὸν.] Inclinatum contractum vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum.

Τροχαλὸν.] Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissime dicit incurvum senem

Borea

Non semper æstas erit, facite nidos.
Mensem vero Januarium, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram
Flante borea, molestæ existunt:
Qui per Thraciam equorum altricem late mari
Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
Incumbens, & omnis robbat tunc ingens sylva.
Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
Eæ etiam quarum vellere cutis densa est, quas nihilominus
Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet.
Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non item;
Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
Vis venti boreæ: incurvum vero senem facit.
Et per tenelli corporis virginem non perflat,
Quæ in ædibus caram apud matrem manet,
Nondum opera sciens aureæ Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Uncta, noctu cubat intra domum
Tempore hyberno, quando exossis polypus *suum pedem arrodit,*
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:
Sed super nigrorum hominum populumque & urbem,

Vere

Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maximè gaudeat sole & fugiat frigus, unde dictum est illud: *aprici meminisse senes.*

518. Ἤτε δόμων.] Curam virginum in honestioribus familiis ponit, quæ domi asservabantur, nec publicum prodibant.

522. Ὅτ' ἀνόστεος.] Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 29. ut fame laborans sibi pedes arrodat; quo maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem polyporum ἀνόστεον, quod cartilaginem pro spina habeat.

525. Ἀλλ' ἐπὶ.] Sol tum, cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales a quam apud Græcos.

Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
Οἳ σκέπα μαιόμενοι, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται·
Τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν,
Καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
Ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας.
Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
Ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ·
Ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται βορέαο πεσόντος·
Ἠῷος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
Ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ αἰεναόντων,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
Ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι,
Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος.

---

528. Μυλιόωντες.] Μύλη dentem molarem significat, à quo fit verbum μυλιάω, quod significat, dentes concutio, strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.] Pro γλαφυρόν. Τρίποδι βροτῷ, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Bœotica ænigmata.*

534. Καὶ τότε ἕσσασθαι.] Versatur per omnes circumstantias corporis, & monet, propter frigus ar cendum, crasso panno & multis pi lis intertextis utendum esse.

535. Κλαῖνάν τε.] Χιτὼν interior vestis erat, supra quam utebantur pallio.

536. Κρόκα.] Pro κροκίδα.

539. Ἶφι κταμένοιο.] Qu fuit difficile prosternere : vel qui it robustus cum prosterneretur.

543. Ὑετ

Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
Et tunc sane cornutæ bestiæ & incornutæ silvicubæ
Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiunt; & passim omnibus id curæ est,
Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
Et cavernas petrosas: tunc utique tripodi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat:
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentem corporis, ut te jubeo,
Chlænamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans.
Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum venerit,
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
Pluviæ arceas teporem. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram à cœlo stellifero
Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
Densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc

543. Ὑετοῦ.] Ad pluviam propulsandam; ut ἀλεὴ fit ab ἀλδ'έω ζ. Gloss. MS. Palat. τοῦ ὄμβρου ϖειρῆς ἀλεωρὴν, ad propulsandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλέην, teporem.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἠώς.] Enumerat jam causas pluviæ. Quemadmodum enim vapor ex olla in operculo repercussus in aquam resolvitur: sic vapor ex terra in nubibus repercussus in aquam resolvitur, & deinde decidit. Postea quid ventus sit dicit, nimirum nubium agitatio.

547. Ἀὴρ πυροφόρος.] Vapor ex terra in nubibus repercussus, & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aër sata & arva.

Τὸν φθάμενος ἔργα τελέσας, οἶκόνδε νέεσθαι,
Μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἵματα δεύσῃ.
Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι. μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμος τὤμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἴη
Ἀρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί.
Ταῦτα φυλασσόμενος, τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις
Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
Τόνδε μέτ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
Ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
Τὴν φθάμενος, οἴνας περιταμνέμεν· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίνῃ,
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
Ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους, καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον,

Ὡρῃ

---

555. Μεὶς γάρ.] Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario : cujus difficultates hactenus descripsit.

557. Τῆμος.] Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum : in noctem scilicet, Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόναι.] Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμενος.] Absolvit hactenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis : tum stella Arcturus, nuncia veris, primum apparere incipit.

564. Ἀρκτοῦρος.] Stella est sub zona Bootæ : oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονίς.] Hirundinem intelligit ; respicit autem ad fabu-

lam

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,
Ne quando te cælitus tenebrosa nubes circumtegat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet,
Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
Alimoniæ: longæ enim noctes succurrunt illis.
Hæc observans, perfectum in annum
Æquato noctesque & dies, donec rursum
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
Quum autem sexaginta post versiones Solis
Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sane stella
Arcturus, relinquens immensum fluctum Oceani,
Primus totus apparens exorietur vespertinus.
Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
At cum domiporta testudo à terra plantas ascenderit,
Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:
Sed falcesque acuito, servosque excitato.
Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,

Tem-

---

lam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς φάος.] Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hieme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὁπότ'.] Messis tempus describit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φεύγειν.] Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere. Καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον.] Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dactylo seu spondeo: quomodo & prima regio apud Homerum, Βορέας καὶ Ζέφυρος: item, Πλέονες κε μνηστῆρες: & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quanquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homerico illo,

Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι.

Qua de re monuit etiam Hephæstio.

Ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.
Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
Ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.
Ἠὼς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
Ἠὼς ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
Τῆμος πιόταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
Μαχλόταται δὲ γυναῖκες· ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
Εἰσὶν· ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότ' ἤδη
Εἴη πετραίη τε σκιὴ, καὶ βύβλινος οἶνος,
Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν, σβεννυμενάων,
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
Ἀντίον εὐκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποῤῥύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
Τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν

Δινέ-

---

580. Ἦμος δὲ σκόλυμος.] Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ σκολύμου καὶ τέττιγος: ita loquuntur eleganter οἱ χαριέντες. idest, *tempore cardui & cicadæ*, vel dum carduus & cicada est. Ἦμος δὲ σκόλυμός τ'.] Æstatis à solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde sequitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

587. Βύβλινος.] Byblinum vinum dicitur à Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων] Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & huius mentionem hîc facit Poëta. Αἴθοπα.] Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est; & facilius penetrat.

592. Ἀντίον εὐκραέος ἀνέμου.] Inter cæteras voluptates non postrema est, si quis in æstate sub um-
br

Tempore messis, quando Sol corpus exiccat.
Tunc festina, & domum fruges congrega,
Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet laborem
Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero juga bobus imponit.
Quum vero carduusque floret, & canora cicada
Arbori insidens stridulum effundit cantum
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam]
Sit petrosaque umbra, & Byblinum vinum,
Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius lactantium,
Et bovis arborivoræ caro nondum enixa,
Tenerorumque hœdorum. præterea nigrum bibito vinum,
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vino.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus

Tri-

bra gratam auram captet, ita ut faciem versus leviter susurrantem ventum vertat. Erit major hæc voluptas, si adsuerint rivuli perpetuo scaturientes, quibus semper multum delectati sunt Poëtæ. Ἀνέμȣ.] Pro eo diserte Palat. ζεφύρȣ legit, & gloss. εἶδ☉ ἀνέμȣ.

594. Τεὶς δ' ὕδα]☉.] Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

595. Δμωσὶ δ' ἐποτρωύειν.] Servavit hunc ordinem Poëta, ut à vere describeret, quicquid singulis anni temporibus fieri conveniret, nunc subjicit præceptum de tritura, quæ fit in mense Augusto, cum manè ortu Heliaco paulisper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem sit reponenda area, nimirum qui sit ventis expositus, & quia fruges debent torreri à Sole, ergo necesse est locum esse expositum Soli.

596. Εὖτ

Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
Χώρῳ ἐν εὐαεῖ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
Θῆτ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος·
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη,
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀποδρέπε οἴκαδε βότρυς.
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας.
Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Δύωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι

Ὡραίου'

---

596. Εὖτ ἂν.] Id incidit in mensem Augustum.

598. Μέτρῳ.] Monet, mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.

600. Θῆτα ἄοικον] Conducendum suadet mercenarium aliquem, qui possit rebus domesticis vacare, qui non habeat multa, quæ sibi ipsi domi agat. Fieri enim non potest, ut multa simul bene agere possimus. Eadem ratio habenda ancillæ, ut non habeat liberos. Subjecit deinde præceptum de Cane, quem vocamus custodem rei familiaris. Θῆτα.] Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ'. reponendum ex MSS. Pal. Θῆτά τ'. & ita legisse Moschopulum liquet.

602. Καρχαρόδοντα.] A sono factum videtur. Sunt autem canes asperrimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

603. Ἡμερόκοιτος.] Furem intelligit.

604. Συρφετὸν.] Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hieme possint esse non incommodum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.] Feriandum esse à labore non tantum homini, verum etiam pecori. Sunt enim recuperandæ vires, alioqui nemo tam ferreus esse poterit, qui suffice-

Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem quæ liberos habet ancilla.
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit,
Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.
Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas.
Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto.

Tem-

---

sufficeret continuis laboribus juxta illud Nasonis:

Quod caret alterna requie, durabile non est.
Hæc reparat vires, fessaque membra levat.

Γόνατα.] Vsitatum est Poëtas usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore. Vel quia fessis genua labant, & fatigatio maxime in his sentitur, ideo dixit famulis cara genua esse reficienda.

607. Εὖτ' ἂν.] Tempus vindemiæ describit.

610. Δεῖξαι.] Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

611. Συσκιάσαι.] Intelligit autem, ex aprico in locum non expositum Soli auferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ.] Redit ad arationem & ad hyemem. Sunt vero ea repetenda, quæ supra de aratione diximus. Nam pro qualitate & natura soli proscinditur ager. Feracius solum, ut minimum ter arari solet. Nam mense Octobri manè cum Tauro occidunt Pleiades & Hyades, item Orion: sed principio noctis, rursum apparent. Pleiades sunt in postrema parte Tauri, Hyades vero in fronte: quas Latini *Suculas* vocant.

615. Πληιάδ

Ὡραίου πλειὼν ἢ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρῇ,
Εὖτ' ἂν Πληϊάδες, σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
Φεύγουσαι, πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Χείμαρρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ·
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
Ὡς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.
Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι.
Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

Ἄσκρῃ

615. Πλειὼν ἢ κατὰ χθονός.] Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est: & ibi incipit: Μῆνα δὲ Ληναιῶνα. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem, & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλειὼν ἢ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit.* Multum torsit omnes illud κατὰ χθονὸς, quæ verba absolvunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δέ σε.] De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces. Prohibet, sub autumnum esse navigandum, cum Pleiades occidunt, propter tempestatem maris; insaniunt enim venti, & quemadmodum Virgilius ait, lib. I. Æneid. v. 87. *Qua data porta, ruunt.*

624. Χείμαρρον] Calvum significat

Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit.
Quod si te navigationis periculosæ desiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum strident flamina:
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens navis alas pontigradæ.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes,
Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates.
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,

Ascra,

---

ficat, quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Ἐξκάτθεο] M S. ἐνικάτθεο.

626. Νηὸς πτερά.] Remos intelligit.

631. Ὥσπερ.] Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflatam, sed propter paupertatem.

633. Καὶ τῆδ' ἦλθ'.] Significat hic, se in Jonia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in litorali Asia.

636. Ἀλλὰ κακὴν πενίην] Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe accidit ut etiam boni & optimi viri sine pauperes.

637. Νάσσατο.] Describit nunc patriam suam Poëta.

639. Τών

Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.
Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
Μείζων μὲν φόρτος, μείζων δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
Ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν,
Βούληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
Δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτέ τι νηῶν.
Οὐ γάρ πώ ποτε νηΐ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ,
Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα.
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃς Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
Ἔνθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης,

Ὡραῖος

639. Τύνη δ', ὦ Πέρση.] Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, ô Perse, ut suo quæque tempore facias; alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγην.] Mediocritatem tutiorem esse dicit.

646. Δείξω δή τοι μέτρα.] Si volueris, inquit, debitum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum quando commodum sit navigare, & quando non; licet navigationis peritus non sim.

647. Οὔτέ τι.] Removet à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus, σοφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος.] Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victoriale præmium dedicarit, ut dignum erat homine Poëta, Aulis civitas

Ascra: hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.
Tu vero, ó Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.
Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos abstineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,
Ostendam tibi opportunitates sonori maris,
Etsi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare,
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum
Græcia è sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis
Chalcidemque traject. prædeliberata vero multa
Certamina instituerunt juvenis magnanimi: ubi me glorior
Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus,
Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiochi.
Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.
Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,

Tem-

…itus littoralis est in Bœotia, non procul ab Helicone: Chalcis est urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.] Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane, Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

660. Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν.] Significat, divinius esse doctos Poëtas, quod hi qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint, opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato. quem furorem recte φυσικὰς ἀρετὰς dixerunt.

661. Ἤματα.] Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet. Suspectum nobis esse non debet hoc τροπὰς, quod ultimam

Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος. οὔτέ κε νῆα
Καυάξαις, οὔτ᾽ ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῆμος δ᾽ εὐκρινέες τ᾽ αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
Εὔκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
Ἑλκέμεν ἐς πόντον: φόρτον δ᾽ ἐς πάντα τίθεσθαι.
Σπεύδειν δ᾽ ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι·
Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
Καὶ χειμῶν᾽ ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
Ὅς τ᾽ ὤρινε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
Ἄλλος δ᾽ εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
Ἦμος δὴ τοπρῶτον ὅσον τ᾽ ἐπιβᾶσα κορώνη
Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ᾽ ἀνδρὶ φανείη
Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ᾽ ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
Εἰαρινὸς δ᾽ οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
Αἴνημ᾽· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
Ἁρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
Ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Δεινὸν δ᾽ ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ᾽ ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὡς ἀγορεύω.
Μηδ᾽ ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.

Δεινὸν

---

mam habeat brevem. sic enim pau'ò post νότοιό τε δεινὰς, ἀήτας, & hujusmodi alia alibi. Sic apud Theocritum τὰς τέχνας ἐγείρει, & alia multa.

667. Ἐν τοῖς.] Proverbialis est hic versiculus, & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκρινέες αὖραι.] Sic vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesiæ, & similes placidi.

672. Μηδὲ μένειν οἶνον.] Monet, tempestivè domum esse redeundum: Nam ocu'us domini pascit equum, ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnnm conficere navigationem, ob autumnales imbres

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,
Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum: onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem imbrem:
Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hæc est navigatio. non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. ægre quidem effugeris malum. sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:

Mise-

---

es & tempestates impendentes.

676. Ἄλλος.] Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὄας᾽ ἀγορεύω.] In uno ὅσσ᾽ ἀγορεύω. in altero, ὅς κελεύω.

687. Μηδ᾽ ἐνὶ νηυσὶν.] Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navibus committas; sed retine quædam, & viliora impone: nec si navem fregeris, de toto victu pericliteris. Generaliter verò mediocritatis laudem continet.

E 692. Μη-

Δεινὸν δ', εἴκ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας,
Ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
Μέτρα φυλάσσεσθαι. καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῴη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
Εὕει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον
Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
Ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἠὲ καὶ ἔρξας,
Δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
Δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον

Ποιη-

692. Μέτρα.] Epiphonema [illegible] generali [illegible] modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσεσθαι.] Non intellexerunt [illegible] interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τὸν ὡραῖον πλοῦν.

693. Ὡραῖος.] Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τριηκόντων.] Al. τριήκοντα

696. Τέτορ'.] Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

699. Μὴ γείτοσι χάρματα.] Propter tuum infortunium & mal[illegible] Hoc est, ne jocus fias, quod tal[illegible] duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.] Comme[illegible] dat bonam mulierem hic vers[illegible] quam etiam sacræ literæ non vulg[illegible] riter prædicant.

702. Δειπνολόχης.] Qu[illegible] comessationibus clam indulget. [illegible] quæ passim adit convivia. Ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμον.] Efficit, ut eti[illegible] validus vir ante tempus senescat.

703. Ἄτερ δαλοῦ.] Sine face[illegible] est, clam, etiamsi foris nihil app[illegible] reat. Et crudam senectutem, τ[illegible]

παρ[illegible]

Miſerum etiam, ſi quidem in currum prægrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.
Tempus obſerva : occaſio vero in omnibus optima.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque ſuperans multum : nuptiæ vero tibi tempeſtivæ hæ.
Mulier autem quatuor annos pubeſcat, quinto nubat,
Virginem vero ducito, ut mores caſtos doceas.
Eam vero potiſſimum ducito quæ te prope habitat :
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim muliere quicquam vir ſortitur melius
Bona : rurſus vero mala non durius aliud ,
Commeſſatrice : quæ virum, licet robuſtum ,
Torret ſine face, & crudæ ſenectæ tradit.
Bene vero reverentiam erga Deos immortales obſervato.
Neque fratri æqualem facito amicum :
Quod ſi feceris, ne ipſum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis ,
Aut verbum aliquod locutus infeſtum, aut faciens,
Bis tantum punire memineris : Sin vero rurſus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præſtare,
Suſcipe. miſer namque vir amicum alias alium

Facit :

παρὰ καιρὸν vocat & præcocem.

704. Εὖ δ'.] De religione præcipit. Ὄπις, in Deo ſignificat inſpectionem & gubernationem rerum, juſtamque indignationem contra impios : In homine autem reſpectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μηδὲ.] Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam eſſe ſanguinis conjunctioni.

707. Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης.] Hoc eſt, ne præ te feras benevolentiam ſimulatam, ne aliud ſentias & aliud dicas. Et ne ſimules, ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. Ἤ τι ἔπος εἰπών.] Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor ſit quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δὶς τόσα.] Jubet offenſionem amici duplici vindicta penſare, idque eo ut agnoſcat delictum : & tum ſi in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii ſic intelligunt, acſi in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

Ποιεῖται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
Μηδὲ πολύξεινον, μηδ᾽ ἄξεινον καλέεσθαι,
Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ᾽ ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδέ ποτ᾽ οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ᾽ ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις, κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ᾽ αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι,
Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ᾽ ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ᾽ ἐξ ἠοῦς Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ᾽ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ᾽ ἀράς.
Μηδ᾽ ἀντ᾽ ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
Αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ᾽ ἀνιόντα.
Μήτ᾽ ἐν ὁδῷ, μήτ᾽ ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς,
Μηδ᾽ ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
Ἑζόμενος δ᾽ ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,

Ἢ ὅγ᾽

712. Σὲ δέ.] Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus, quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat simultatem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολύξεινον.] Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.] Admonet, malorum consuetudinem esse fugiendam: corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio. Primum quia nos induimus mores istius, quicum vivimus. Secundo etiam famam propriam prostituimus. Μηδ᾽ ἐσθλῶν νεικεστῆρα.] Id est, ne facias convitium bonis, quia virtus est honore afficienda. Sed impossibile est in benefactis invidiam effugere, quemadmodum nec corpus umbram potest declinare.

715. Μηδέ ποτ᾽ οὐλομένην.] Docet hoc loco, nemini exprobrandam esse paupertatem; ratio est, quod sit donum Dei, esse divitem vel pauperem.

717. Γλώσσης τοι θησαυρός.] Generalis hæc sententia est. Linguæ thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κα

Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, nev e nullius hospes dicaris,
Neve malorum socius, neque bonorum convitiator.
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem homini
Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
Linguæ certe thesaurus inter homines optimus
Parcæ, plurima vero gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te præbeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gratia, sumptusque minimus.
Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus meito,
Sed ab occasu illius, memor ejus rei, usque ad ortum.
Neque in via, neque extra viam progrediendo meias,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
Sedens vero divinus vir & prudens,

Aut

---

719. Κακὸν εἴποις.] V.C. Pal. καλὸν γ' εἴπης: & mox ἀκούσεις. Sunt qui legant, εἰ δέ κακόν τ' εἴποις. ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certè τι aptius esset, quam τε, quod alioquin esset παραπληρωματικόν. Durior tamen elisio existimatur τοῦ ι, quam τοῦ ε.

720. Δυσπέμφελος.] Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ] Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est, allegoriæ, ut in Moyse: *Bovi trituranti os obligaveris ne*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis; significat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verumetiam animum à contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.] Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα,] Al. Ἀνιόντος.

729. Ἑζόμενος.] Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

 731. Μηδ'

Ἤ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Ἑστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
Σπερμαίνειν γενεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἄνιπτος,
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
Πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
Μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.
Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ·

Μηδ'

---

731. **Μηδ' αἰδοῖα.**] A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. **Μηδ' ἀπὸ.**] Ab hilariore convivio, non à tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. **Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν.**] Poëtæ senserunt, vim quandam numinis esse infusam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos finxerunt, qui illa agitarent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο] Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. Πέντοζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόην] Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in compotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris; neque partem toti: ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μηδὲ δόμον.] Sparta[illegible] quæ

Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque ab ominoso sepulchro reversus
Seminato progeniem, sed Deorum à convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluenta,
Manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malicia vero manus illotus,
Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
Ne vero à manu Deorum in celebri convivio
Siccum à viridi reseca nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
Puerum duodennem: quia virum inertem facit: Neque

---

quam nactus es, orna. In quocunque genere verseris, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κορώνη.] Fama sinistra & maligna potest intelligi. Λακέρυζα pro κελάρυζα: garrula, stridula.

746. Μηδ' ἀπὸ.] Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυβόποδας ἀνεπιῤῥέκτους intelligunt ollas supra locum stantes, in quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι.] Prohibet librorum collocationem super sepulchra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movenda) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, ocium & delicias in prole XII annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν.] Pueri autem δυωδεκαταῖοι & δυωδεκάμενοι, omnia communia cum matribus habebant δίαιταν, τροφὴν: οἶκον, id est ipsum Gynæceum. Hesiodus ergò ne ejusmodi puerulos, matrum λουτροῖς assuescere sinant ex disciplina veteri, quia θηλύνεσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. ib. Οὐ γὰρ ἄμεινον.] Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.

Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἶσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
Μηδὲ γυναικείῳ λυτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀνέρα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
Ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
Μωμεύειν ἀΐδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσᾷ.
Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων,
Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν· μάλα δ' ἐξαλέασθαι.
Μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώϊόν ἐστιν
Ὧδ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται κούφη μὲν ἀεῖραι
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται ἥν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζουσι. θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

ΗΣΙΟ

755. Μηδέ ποτ'.] Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

756. Μηδ' ἐπὶ κρηνάων.] Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem tamen agnoscunt Scholiastae, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735. ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

758. Δεινὴν.] Boni nominis praecipuam curam habendam esse vult, qui

ΤΈΛΟΣ.

Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque super fontes meito: quin valde evitato.
Neque incacato. id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, levis quidem levatu
Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu,
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant. quippe Dea quædam est & ipsa.

HES IO-

---

quia (versu sequenti) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit, quod vulgo fertur, famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Et hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. vers. 173. *Fama malum*, &c.

762. Φημίζουσι.] Ita C.V. aliī φημίξουσι. ϑ.ν.τοι.

2. Πε-

FINIS.

Ἡμέραι.

ARGUMENTUM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales ferri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere naturæ

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν
Πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι.
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ.
Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ
Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε, δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
Ἔξοχ'

---

2. Πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνός.] Orditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populos in feriis ut judicarentur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

4. Εὖτ' ἄν.] Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετ' ἀληθείας κρίνωσιν ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπιστανται σύνοδον, καὶ μετ' ἀκριβείας γινομένην.

6. Πρῶτον ἔνη.] Athenienses mensem, qui apud eos est 30 tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταμένου μηνός, secundam μεσοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νουμηνίαν, secundam δευτέραν ἱσταμένου, tertiam τρίτην ἱσταμένου, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱσταμ. Secundæ decadis diem primam, πρώτην ἐπὶ δέκα, secundam, δευτέραν ἐπὶ δέκα, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκά-

δα

HESIODI ASCRÆI DIES.

ARGUMENTUM IN DIES.

naturæ rationem, cum illa nobis uſui ſit,& noſtra cauſa à Deo condita. Itaque diſcrimina dierum nata ſunt aliqua ex parte, ex aſpectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aſpectus cient pugnam naturæ cum morbo: ſed ſuperſtitioſa obſervatione aucta ſunt. Nam inde apparet non eſſe certam rationem diſcriminis dierum apud Heſiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove obſervans, bene ſecundum decorum
Præcipe ſervis. triceſimam menſis optimam
Ad opera inſpiciendum, demenſumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi verſentur.
Hæ enim dies ſunt Jove à prudente.
Primum, novilunium, quartaque, & ſeptima, ſacra dies:
Hac enim Apollinem enſe aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, ambæ dies menſis.

Egregiè

δα id eſt, xx idem. Tertia primam, πρώτην ἐπὶ εἰκάδι: vel Solonis inventu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, ἐνάτην φθίνοντος, ſecundam ὀγδόην φθίνοντος, tertiam ἑβδόμην φθίνοντος, uſque ad τριακάδα, id eſt, 30. diem, quam etiam ἕνην καὶ νέαν vocabant, id eſt, veterem & novam: quo nomine etiam inſtantis menſis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia à coitu digreſſæ. Cæterum Heſiodus hîc, nec ſingulatim omnes dies aut ex ordine, nec iiſdem etiam appellationibus commemorat, ſed repetit quoſdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδούπων καὶ ἀκηρίων prætermiſſis: quod ſuo quoque loco notabimus. Ἕνη igitur primus dies eſt, pro ἕνη καὶ νέα, nempe metri cauſa. Hunc dicit eſſe ſacrum: ſunt enim omnia initia ſacra: τετρὰς pro τετάρτη, quartus dies, qui itidem ſacer eſt, quia eo die prodit a coitu luna, primumque tunc conſpicitur.

8. Ὀγδοάτη] Præteritis ſecundo & tertio, quinto item & ſexto diebus, ut *mediis*, venit ad octavum & nonum, quos recte *utiles* dicit creſcentibus: nam humores alit creſcentia Lunæ.

10. Ἐνδε-

Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
Ἑνδεκάτη τε, δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί·
Ἡ μὲν ὄϊς πείκειν, ἡ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
Ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
Τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ, προβάλοιτό τε ἔργον.
Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρεισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
Ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν·
Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρη τε γενέσθαι
Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων·
Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἤπιον ἦμαρ.
Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέοι δέ τε κέρτομα βάζειν,
Ψεύδεά θ', αἱμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
Ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἴστορα φῶτα
Γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.

Ἐσθλὴ

10. Ἑνδεκάτη.] Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aſpectu intuetur, quem beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν ὄϊς.] Per ſynæreſin pro ὄϊας.

13. Τῇ.] Id eſt, ταύτῃ. Ἀερσιπότητος, pro ἀερσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἤματος.] Quidam legunt ἐκπλείου, unico vocabulo, & dicunt, ita vocari XXII diem, quaſi cumulatum & adauctum.

16. Μηνὸς.] Ait, XIII diem ſationi obeſſe, nimirum propter immodicum humorem. vetant enim ſementem facere in ſolo humidiore juſto. Contra plantas ſerere præcipiunt pluviis etiam tempeſtatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνὸς ἱσταμένου, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἕκτη.] Præter vulgatum morem vocat decimum ſextum diem, ἕκτην μέσην, quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ δέκα. Eſt autem hæc dies, contra quam ſuperior, incommoda plantis, decreſcente nimirum Luna; utilis vero maribus

gignen-

Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, ambæ quidem bonæ:
Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus metendis.
Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre suspensus araneus
Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
Hac telam ordinatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem incoati decimatertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ.
Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hœdis castrandis & gregibus ovium.
Stabuloque circumsepiendo pastorali, benigna dies est.
Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta colloquia.
Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim bonæ est indolis.

Bona

gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex lecciore pueli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est, quam crescente.

20. Οὔτε γϰνέσϑαι, ἔτ᾽ ἄρ γάμϰ ἀντιϐολῆσαι.] Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia à plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γενέσϑαι. MSS. Γείνασϑαι μάλα.

26. Μηνὸς δ᾽ ὀγδοάτῃ.] Hoc tempore caprum & bovem castrare convenit.

27. Ταμνέμεν.] Hoc loco ἀπυχίζειν, non, occidere, ut vulg. inter.

28. Εἰκάδι.] Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μεσϰ̃ντος, diebus τϰ̃ φθίνοντος continuo insequentibus Εἰκάδι δ᾽ ἐν μεγάλῃ.] In vigesima die dicit prudentem virum nasci. & qui bona indole præditus sit. Ἵςορα eum vocat, qui multa scit & vidit.

29. Γίνεσϑαι.] Hic pro πεπυκασμένος, nonnulla exemplaria habent πεπνυμένος.

30. Κύρη

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρη δέ τε τετρὰς
Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
Πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ,
Τετρὰδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε,
Ἄλγεα θυμοβορεῖν. μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
Οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι· ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν,
Ὅρκον τιννυμένας· τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
Μέσσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
Νήϊά τε ξύλα πολλά, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ·
Πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἥδε φυτευέμεν, ἠδὲ γενέσθαι,
Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔποτε πάγκακον ἦμαρ.
Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι, τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην

Ἄρξα-

---

30. Κούρη δέ τε τέτρας.] Vocat diem decimum quartum, τετράδα μέσσην, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior, quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τετράδ'.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv, & xxv cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furiæ obambulent, & pœnas expetant à sceleratis hominibus.

41. Μέσσῃ δ'.] Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam

Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta
Media. hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves.
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
Vt quartam vites desinentis & incheati mensis,
Doloribus conficiendo animo. valde hæc accommoda est dies.
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
In quinta enim aiunt Furias obambulare,
Perjurium vindicantes: quod malum contentio genuit perjuris.
Media vero septima, Cereris sacrum munus
Diligenter inspiciens bene æquata in area
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
Quarta vero incipito naves compingere hiantes.
Nona autem media pomeridiana melior dies.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tum viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt, tertium nonum mensis optimum

Im-

---

ram madidum importatum, statim corrumpitur.

43. Βάλλειν ὑλοτόμον.] Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia, quæ cæditur decrescente Luna, firmior sit; quæ vero crescente, illico putrescat.

44. Νήϊα.] In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, Τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quoniam is supra habetur versu 419. abundare omnino videtur.

46. Εἰνὰς.] Nona dies media; id est, xix meridiana, melior est. Ἐπιδείελα. adverb. è plurali numero ut πρῶτα. Quidam legunt ἐπὶ δείελα. Derivatur à δείελον, crepusculum.

47. Πρωτίστη.] Prima nona dies scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum, cum Sol abest à signis.

49. Ἄνερει ὃ ποτε πάγκακον.] Proverb. Nullus dies omnino malus.

59. Παῦροι.] Loquitur de xix die mensis biduo nempe ante ἕνην καὶ νέαν.

51. Ἀρ-

Ἄρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
Νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ᾽ ἀληθέα κικλήσκουσι.
Τετράδι δ᾽ οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
Μέσσῃ· παῦροι δ᾽ αὖτε μετ᾽ εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
Ἠοῦς γινομένης· ἐπιδείελα δ᾽ ἐστὶ χερείων.
Αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ᾽ ὄνειαρ.
Αἱ δ᾽ ἄλλαι μεταδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.
Ἄλλος δ᾽ ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ᾽ ἴσασιν.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
Ὄρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟ'-

51. Ἄρξασθαι πίθου.] Græcismus, pro aperire dolium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ᾽, &c.] Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quisnam dies præstet.

55. Τετράδι.] Diem XIV intelligit.

56. Μέσσῃ. παῦροι δ᾽ αὖτε.] Ἔλλειψις hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes fiunt principio postremæ quartæ.

58. Αἵδε μὲν.] Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ

ΤΕ'ΛΟΣ.

nplendis doliis, & ad jugum collo imponendum
obus & mulis & equis celeribus.
avem bene clavatam celerem in nigrum pontum
rabito. Sed pauci vera intelligunt.
Quarta verò aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media: pauci verò rursum post vicesimam mensis optimam,
urora vigente. pomeridiana verò est deterior.
t hæ quidem dies sunt hominibus magno commodo.
eteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.
d alius aliam laudat, pauci verò norunt.
terdum noverca est dies, qui hæc omnia
iens operatus fuerit, inculpatus Diis,
uguria observans, & delicta evitans.

59 Αἱ δ'] Μεταδύκτον promi-um sonat Ἀκήριοι autem vide- Politianus vertisse emortuos dies. Hom. somnia vocat ἀκήριλα quasi tas inania.

60 Ἄλλο] Hic videmus Hesio- non ubique secutum certam ra-tionem, sed in plerisque supersti-tionem & consuetudinem homi-num.

61 Ἄλλοτε] Proverb. Dies no-verca & parens.

62 τάων] Bene, inquit, habebit qui servaverit discrimina rerum: Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verùm iste inculpabilis, i. e. ille non pecca-bit qui non violabit ea quæ religio-sè & utiliter constituta sunt. Nam Dii favent iis qui naturâ rectè utuntur.

FINIS.

Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου
Ἀσπὶς Ἡρακλέους

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.

Inſcribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis Scutum,quòd ejus præcipua ſit hic deſcriptio. Rei autem argumentum ſic habet: Taphii facta expeditione in Electryonis boves interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cùm autem Amphitryo cum ea coïre vellet,non priùs promiſit quàm de fratricidis pœnas ſumpſiſſet. Quamobrem ipſe eò profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Jupiter & Amphitryo: hic reverſus à præ-

Ἢ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἤλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος.
Ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
Εἶδεΐ τε μεγέθει τε. νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
Τάων ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων

Τοῖ-

---

1 Ἢ οἵη.] Dubitari à multis ſolet, quid ſibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur & obſcurum, ideoque variè abſurdéque à multis eſt expoſitum. Nos igitur,ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum ſibi auctorem eſſe profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Eſt autem res paulò altiùs repetenda. Heſiodus inter cætera quæ Pauſanias in Bœoticis enumerat, ſcripſit etiam μεγάλας ἠοίας, ut vocat idem Pauſanias, & præter Athenæus, & Apollonii, Pindari Sophoclis interpres: in quibus pr[illegible] clariſſimas quaſque mulieres & heroïnas perpetuo carmine celebra[vit], ut vel ſingulas pro exempl[is] nobis proponeret, vel unam [ali]quam præclariſſimam cum reliqu[is] compararet. Hinc enim dictæ [sunt] ἠοῖαι, quòd ſingulæ ſimilitudi[nes] ab his vocibus, ἢ οἵη inciperent: ſicut & in Homeri Bœotia fa[ctum] cernimus, & apud Hebræos in Pen[tateucho]. Quocirca etiam co[...]

HESIODI ASCRÆI SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.

à prælio, ille verò hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Jove verò Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium; qui decimas ducentes ad Pytho deprædabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Geycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

Aut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis.
Quæ mulierum genus superabat fœminearum
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea certabat
llarum quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
jus & à vertice, & à palpebris nigricantibus

Tale

, ut ἠοίην posteriores Poëtæ, & ter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putat, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alias. Earum igitur Ἠοιῶν fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo unà comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab Ἢ οἵη sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quòd ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio; sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7 Κυανεάων.] Religio fuit in versu, qui tam malè haberet, mutare quicquam viris doctis, quòd ignorarent rationes Poëticas. Legendum κυανεάων.

Τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
Ὡς οὔπω τὶς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦ μὴν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν, ἶφι δαμάσσας,
Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
Ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
Ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι,
Ἕσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐῢς πάϊς Ἀλκαίοιο,
Κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλην μῆτιν ὕφαινε κατὰ φρεσίν, ὄφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.
Ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
Ἱμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
Ἐννύχιος. τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης

---

13. Ἐς Θήβας ἱκέτευσε] Ἱκετεύειν, hoc loco, ξενίζειν, μετοικίζεσθαι, ἐπὶ βοηθείᾳ. ἱκέτευσε ἐς Θήβας Καδμείους, nihil allud est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βοηθείᾳ τοὺς Καδμείους ἀπῴχετο: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas, imploraturus auxilium Cadmeorum proficiscebatur. Quæ ἱκετεία veteribus & du[…] bus erat usitatissima.

15. Νόσφιν.] Declarat occasio[nem] suscepti belli ab Amphitryone.

22. Ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.] Vo[x] θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον designat, […]

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjugem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,
Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum,
Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge,
Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi
Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quàm cædem ultus esset fratrum magnanimorum
Suæ conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
Quorum ille merebatur iram, festinabatque quàm celerrimè
Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
Hunc autem unà, cupidi bellique præliique,
Bœotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,
Locrique cominùs pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem plantaret.
Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
Desiderans concubitum elegantis mulieris
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursum
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter,
Ubi residens mente versabat divina opera.
Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide

In

Ex imitatione Græcorum apud Latinos sæpe, & præcipuè Horatium: *Quicquid corrigere est nefas*, [illegible] διορθώσασθαι ἀδυνάτον, & per consequens, ὅπερ μὴ καθορθῶσαι [illegible] ἀνάγκην ἔχει, vel ἀναγκαῖον ἐστι. Cæterùm vox διόθεν ad juramentum spectat quod præcesserat. Quicunque ergo juramento se obstringit, illum urget Διὸς θέμις, aut θέμις διόθεν: quare jusjurandum *Jovijurandum* dixerunt veteres.

29. Φυτεύσῃ] Legitur etiam φυτεῦσαι.

 36. Εὐγ

Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
Ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς.
Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν,
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ.
Ὣς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
Ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἤστην.)
Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην.
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων,
Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὣς πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χηλῇσι. κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον,
Ἵππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν, ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐτὸς

36 Εὐνῇ.] Sunt exempl. quæ habent Εὐνῇ ἐν φιλότητι.

90. Ὅς

n lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium :
adem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris heros ,
erfecto magno opere, rediit domum suam.
Neque ille ad famulos & pastores agrestes
errexit ire, antea quam suæ conjugis conscendisset lectum.
ale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum,
icut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
Morbo ex difficili , aut etiam validis ex vinculis :
a tunc Amphitryo difficili labore exantlato ,
Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus est,
otaque nocte concubuit cum veneranda uxore ,
blectando se muneribus aureæ Veneris.
la autem à Deo pariter domita, & ab homine longè optimo ,
hebis septem portas habentibus geminos peperit pueros ,
audquaquam similes , quanquam fratres essent.
lterum siquidem inferiorem , alterum autem longè præstantiorem virum ,
evum ac validum, vim Herculanam :
unc quidem compressa à nubium offuscatore Saturnio ,
hicleum autem hastarum à concussore Amphitryone ,
iversa generatione : alterum quidem , cum viro mortali concumbens :
lterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omnium :
Qui & Cygnum occidit , Martis filium, magnanimum.
venit enim in luco longè jaculantis Apollinis
sum, & patrem ipsius Martem bello insatiabilem ,
rmis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis ,
tantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi ,
erientes ungulis : pulvisque circa ipsos dividebatur,
xcitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
urrus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
quis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus ,
perans se Jovis filium , Mavortium, aurigamque
erro interemturum esse, & inclyta arma despoliaturum.
ed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Αὐτὸς γάρ οἱ ἔπαρσε βίην Ἡρακληείην.
Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ.
Πῦρ δ' ὣς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
Ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θήβην
Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
Ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον.
Οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
Ἣ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ
Ἧ ἀλόχῳ. τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
Γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι, οὔτε νόημα,
Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς.
Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρους τε τοκῆας,
Ὤιχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
Σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
Ἣν ἄτην ὀχέων· ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
Ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
Ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.

90. Ὃς προλιπὼν] Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα, non sine magno fœdoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὃς προλιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρους.

92. Σχέ

Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam.
Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasæi
Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso;
Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,
Præter Herculem & gloriosum Iolaum?
Illorum enim & vis magna, & manus invictæ
Ex humeris natæ erant unà cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.
O heros Iolaè, mortalium longè carissime omnium,
Nempe verè in immortales beatos, qui Olympum tenent,
Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electrionem, propter boves latas habentes frontes:
Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam vestibus.
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,
Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electrionide
Conjuge sua: moxque nos revoluto anno
Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Iupiter.
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum,
Infelix. certè multùm ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
Mihi verò Deus difficiles imperavit labores.
O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mentibus fiduciam accumulans,
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus
Phœbi Apollinis longè jaculantis regis.

Enim-

---

92. Σχέτλιος] Hic etiam pro μάλα è Palatin. cod. reposuimus πολλὰ, ut constet versus.

94. Αὐτὰρ.] Pro ἐπέτελλεν legitur etiam ἐπέτειλεν. MS. Palatin. priori assentitur.

Ἡμῖν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος.
*Ἠ θεῖ. ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
°Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα.
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Ἀλλά γε, δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες, Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν,
Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται. ἀλλά μιν οἴω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἱ δή σφι σχεδόν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
Θυμῷ γηθήσας, μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, οὐκέτι τηλοῦ
Ὑσμίνη τρηχεῖα. σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
Πάντη ἀναστρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον. ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
Τοπρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους,
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον.

Δεινὸς

103 *Ἠ θεῖ.] Ita C. Palat. Alii ὦ θεῖ.

105 °Ὃς Θήβης.] Fuit & Thebe in Ægypto, à Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit à Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphion muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114 Φίλτερα.] Palatin. φίρτερα.

116 Θυμῷ.) Nonnulli codices habent μυθῷ.

118, Ἰόλαε.]

Enimvero, etiam validus licèt existat, tamen exsaturabitur bello.
Hunc contrà allocutus est inculpatus Iolaus:
O patrue, quàm multùm verò pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodum & hunc mortalem validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quàm celerrimè
Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidæ,
Qui propè adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quæ res ipsis multò gratior quàm epulæ.
Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus: admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucribus allocutus est:
O heros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu verò quemadmodum antea fuisti bellicosus,
Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obsitum
Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.
Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum; quem ipsi dederat
Pallas Minerva filia Jovis, tunc cùm cœperat
Primùm luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium ferrum
Sævus

---

118 Ἰόλαε.] Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi.

122 Ὀρειχάλκοιο.] Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus inveniatur, aut materiam quandam metallicam ære pretiosiorem.

123 Ἡφαίστοιο.] Vulcani, quæ vox quibusdam videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Genes. 4. 22. sic dicta ab ἅπτω accendo, & ἀϊστόω destruo.

130. Κάβ-

Δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ
Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον.
Μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες· αὐτὰρ ὄπισθεν
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Ἥτ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἷλε πανάιολον· οὐδέ τις αὐτὸ
Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
Ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος, οὔτι φατειὸς,
Ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' Ἄϊδος εἴσω
Αὐτῶν· ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο·
Ἐν δ' ὅμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει.

130. Καββάλετ'.] Est alia lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν, ut est in Palat. habet δέ τοι ἔσαν.

139. Χερσί.] Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In MS. Palatin. & ferè eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τοῦ ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος. quasi verò præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Κυάνου.] Alias κυανοῦ.

153. Κελαινῇ] Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Ἐν δέ.] Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. προΐωξις, q.d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τούτοις φησὶν ἦν καὶ προδίωξις καὶ ὀπισθο-

Sævus vir: cavam autem circa pectora pharetram
Rejecit in tergum. in hac multæ erant sagittæ
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis madebant:
Mediæ autem politæ erant, longæ: sed à tergo
Nigræ aquilæ contectæ alis
Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit:
Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.
At manibus clypeum accepit varium totum, (quam quem nemo quis-
Neque perrupisset jaciendo, neque comminuisset, mirum visu.
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,
Et electro lucidus erat, auroque fulgido
Splendens, cæruleis plicis fulgorem intersecantibus.
In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens.
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris
Quicunque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro
Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio factæ erant.
In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur.

In

παλίωξις, ὥς τινες δεαὶ ἐξηγεα-ζημίναι· καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκουσι, καὶ καλεῖται τοῦτο προΐωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται τοῦτο παλίωξις. Igitur παλίωξις est, quum ii qui fugerant eos qui fugarant atque vicerant, versa Martis alea insectantur. Huic loco similis est ille apud Virg. cum Troiana pubes pugnæ ciet simulacra sub armis:

Inde alios ineunt cursus aliosque recursus
Adversis spatiis. ——
Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula vertunt
Infensi, &c.

165. Θωΰτα

Ἐν δ᾽ Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ᾽ ὀλοὴ Κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα, κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβριθυῖα.
Ἐν δ᾽ ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
Δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωῦτα ἔργα.
Στίγματα δ᾽ ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
Κυάνεα κατὰ νῶτα μελάνθησαν δὲ γένεια.
Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ᾽ ἱεμένων τε,
Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἤισαν. οὐδέ νυ τώ γε
Οὐδέτεροι τρεέτην. φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
Ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
Δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
Αἷμ᾽ ἀπελείβετ᾽ ἔραζ᾽. οἱ δ᾽, αὐχένας ἐξεριπόντες,
Κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
Τοὶ δ᾽ ἔτι μᾶλλον ἐγειρέθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
Ἐν δ᾽ ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων,
Καινέα τ᾽ ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ᾽, Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ᾽ Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ᾽ Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε᾽ ἔχοντες.
Κένταυροι δ᾽ ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ᾽ Ἄσβολον οἰωνιστήν,
Ἄρκτον τ᾽, Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,

Καὶ

165 Θωυτὰ ἔργα.] Sunt cum Palatin. qui legant Θαυματά. Τὰ δὲ δαίετα θαυτὰ ἔργα.] Videtur legisse Diaconus, θαυματὰ, quod glossa sua satis declarat.

167. Κυάνεα.] Idem Palatin. & quædam alia exempl. habent Κυάνεοι.

176 Τοὶ

In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perniciosa Parca,
Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæsum,
Alium mortuum, per pugnam trahebat pedibus.
Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine virorum,
Sævum videns, clamoribusque ingravescens.
In eo autem & serpentum capita sævorum erant, haudquaquam effabilium,
Duodecim; quæ perterrefaciebant super terram genera hominum,
Quicunque bellum contra Jovis filium moverent.
Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pugnabat
Amphytrionyades. Hæc autem distincta erant miranda opera.
Porrò veluti puncta quædam apparebant videnda sævis draconibus
Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ.
In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum
Mutuò sese aspicientium, irascentiumque & festinantium,
Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque verò hi,
Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla amborum.
Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
Cruor distillabat in terram. ipsi autem, cervicibus dejectis,
Jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Virique, agrestesque sues trucesque leones.
In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Cæneum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
Mopsumque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis;
Theseumque Ægidem similem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petræus, Asbolus augur,
Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,

Et

176 Τοὶ δ'] Alii malunt κότεόν τε, & irascebantur, seu incendebantur, & ita Palat.

178 Ἐν δ' ἦν.] Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186 Ἄρκτον.] Alia exempl. habent Θόεσόν τε.

202 Ἱμε-

Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καί τε συναΐκλην, ὥσεὶ ζωοί περ ἐόντες,
Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
Χρύσεοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης·
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
Αἵματι φοινικόεις, ὥσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
Ἕστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσί, χρυσείην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός. ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος.
Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένῃς εἰκυῖαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσιν αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
Νηχομένοις ἴκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς·
Τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ' ἦν ἠϋκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,

Οὔτ'

202. Ἱμερόεν.] Deest fortasse articulus, ὁ ante Λητοῦς, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς ὄλυμπος.] Scribendum omnino existimo : θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος. Græcis ἄγνυσθαι, Latinis frangere, est, ἠχώ τινα ἀποτελεῖν, sonitum edere. Unde *fracti fluctus*

t duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque,
rgentei, aureas abietes in manibus habentes.
tque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent,
anceisque atque abietibus cominus certabant.
ter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
urei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
ucronem in manibus habens, milites exhortans,
anguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
rtui insistens: juxta autem Pavorque Metusque
tabant, gestientes bellum subire virorum.
idem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,
similis, quasi quæ pugnam vellet armare,
astam habens in manibus, aureamque galeam,
gidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium sævum
t erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
siderabile quiddam personabat Latonæ & Jovis filius
urea cithara. Deorum autem sedes frangebatur purus Olympus.
& forum, circum autem opulentia infinita, quasi in corona erat posita
mortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
usæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
co autem & portus appulsu facilis immensi maris,
tundus factus erat liquefacto è stanno,
ndanti similis: multi verò per medium ipsius
lphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
atantibus similes. Duo autem sursum efflantes
gentei delphines, depascebant mutos pisces.
b his æræi trepidabant pisces, sed in ripis
debat vir piscator observans; habebat autem manibus
scium rete, projecturo similis.
In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Perseus,

Neque

...us Horatio dicuntur. Et ne ...s dubitet, infra dicitur, ...φιν ἄγνυτο ἠχώ. ubi Dia... ...us interpretatur, ἐκλᾶτο ἡ ἠχώ, sicut hoc loco, ἄγνυτ' ὄλυμπος, nihil aliud est.

216 Ἐν δ' ἦν] Perseum clypeo antevolantem fingit.

 222 Χάλ...

Οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ.
Θαῦμα μέγα φράσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῆ ἐστήρικτο.
Τῶς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
Χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
+ Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
Ἱέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
Δοιὼ ἀπῃωρεῦντ' ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας,
Ἄγρια δερκομένω. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες. τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
Μάρναντ'. αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
Ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἄνδρες δ' οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς

Κῆρες

222 Χάλκεον.] Quædam exempl. habent, νόημα ποτᾶτο. Palat. νόημ' ἐπτᾶτο.

227 Κεῖτ.] Orci galeam invisibilem facit.

.... αὐτὰρ Ἀθήνη
Δῦν' Ἄϊδος κυνέην .... Hom. Il. V. 844.

Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longè separatus ab illo :
Miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra ensis pendebat
Æreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu,
Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
Aureæ. sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
Cupientes ipsum apprehendere : in viridi autem adamante
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam : in zonis autem dracones
Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes : supra sæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes.
Et multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam tenentes,
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti erant,
Confertì extra portas ibant, sursumque Diis
Manus tendebant beatis, pro suis liberis
Metuentes. illi autem contra pugnam conserebant, post ipsos autem
Parcæ

242 Μάρναντ'.] Quidam legunt πύργων.

245 Ἄνδρες.] Alii malunt, γυ-ναῖκές τ' ἐμέμαρπτον.

Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
Δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε
Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
Αἷμα μέλαν πιέειν. ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούταον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' ἄϊδός δε κατῄειν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
Ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν. ἣ μὲν ὑφήσσων,
Ἄτροπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ γ' ἔμπης
Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
Χλωρὴ, αὐσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
Γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε· ἡ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
Εἱστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν.
Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἱλύφαζε
Χερσὶν ἐνὶ δμώων. ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
Πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.

225 Αἷμα.] Legitur etiam μάρπτοιεν, sed cum μεμάποιεν melius fluit versus. Et supra etiam est ἱέμεναι πιέειν. & vers. 304. ἱ[...] μαπέειν.

Parcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque
Certamen habebant de iis qui cadebant. omnes enim cupiebant
Cruorem nigrum bibere. & quem primum fortè ceperant
Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exatiassent
Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea; sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnis autem circa unum virum pugnam acerbam instituerant:
Sævoque modo seipsas mutuò aspiciebant, occulis succensentes.
Inter se autem ungues manusque audaces exæquabant.
Juxta autem & Caligo stabat, perustæ similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
Crassis genibus: longique ungues à manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes stringens
Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. juxta autem turrita civitas hominum.
Aureæ autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
Septem portæ, hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
Præibant, quas chori ludentes sequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
Illæ autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.

Inde

---

259 Ἄτροπος. ἣ] Vel, ἀλλ' ἄρα ἥ γε, ut Palat.

276 Χερσὶν.] Vel ἀγλαΐαις, ut idem liber.

289 Αἰ-

Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
Ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἵγε μὲν ἤμων
Αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βριθόμενα σταχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωήν·
Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεσσιν.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
Τῷ γε μὲν σὺν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε.
Οἵγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ᾕρευν
Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρὸ,
Ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
Παρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον· εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
Ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
Ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀΰτευν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.

Τοῖσι

289 Αἰχμῇς.] Nonnulli codices habent κορωνιόεντα, q.d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδώδη, καὶ δὴ ἐγκαρπίαν εὔογκα.

291 Οἱ δ' ἄρ' ἐν.] Pro ἔπιπλον Palat. & alii legunt ἐπίπλοον.

293 Οἱ

Inde rursum ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam:
Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli
Præcedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornatéque tunicas
Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii quidem *(metebant*
Mucronibus acutis rostrata folia,
Gravida spicis, veluti Cereris cibum.
Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream:
Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis.
Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis
Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
Agitata foliis, & argenteis perticis.
Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque
Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant.
Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimica- *(bant*
Pugnis, & luctando: alii verò alipedes lepores venabantur
Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in curribus
Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resonabant.
Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque enim dum *ipsis*
Victoria completa erat, sed indefinitum habebant certamen.
Ipsis

---

293 Οἱ δ᾽ αὐτ᾽.] In hoc & quarto deinceps versu pro ἐς ταλάρους est in nonnullis codicibus, ἐν ταλάροις.

304 Ἱέμενοι.] Legitur in Palatin ἀπαλύξαι.

326 Καὶ

Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐκτὸς ἀγῶνος,
Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
Ἀμφὶ δ᾽ ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ᾽ αὐτὸν
Κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ᾽ ἤπυον· οἵ ῥά γε πολλοὶ
Νῆχον ἐπ᾽ ἄκρον ὕδωρ. πὰρ δ᾽ ἰχθύες ἐκλονέοντο,
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτόπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ᾽ ἱππείου θόρε δίφρου,
Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο·
Κοῦφα βιβάς· τῷ δ᾽ ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
Ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καί σφεας θαρσύνουσ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Χαίρετε Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ᾽ ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
Εὖτ᾽ ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
Τὸν μὲν ἔπειτ᾽ αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο.
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
Ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ᾽ οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἂψ δ᾽ ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νυ τοι αἴσιμόν ἐστιν
Οὔθ᾽ ἵππους ἑλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
  Ὣς εἰποῦσ᾽ ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
Νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα
Ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
Σμερδαλέον θ᾽ ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ᾽ ὑπ᾽ ὁμοκλῆς
Ῥίμφ᾽ ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Αἰγίδ᾽ ἀνασσείσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.

---

326 Καί σφεας,] Alias φωνήσατ᾽.

330 Ἄλλο] Legitur etiam Ἄλλο δέ ἔπος τοι ἐξερέω.

333 Αὐτὸς]

Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti similis.
Totum autem continebat clypeum variegatum. per ipsum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,
Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Artificiosè expoliens manibus, quem quidem Jovis fortis filius
Jactabat facilè: equestrem autem assiliit in currum,
Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis,
Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.
Prope autem ipsis advenit Dea cæsiis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucribus alloquebatur:
Salvete Lyngei progenies longè inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multò præstantissime populorum:
Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro:
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.
Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens.
Certatim. Tunc igitur Jove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campum.
Nam ipsis animum addiderat Dea cæsiis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.

Illi

---

333 Αὐτὸς.] Quædam exemplaria, inter quæ Palat. habent ἐπὶ νῶτα, pro ἐπιόντα. 344 Αἰγίδ᾽.] Περιστενάχησε, idem cod. 356 Τῶ

Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακληείη.
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριες εἰμέν;
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
Εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός.
Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
Ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
Ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ,
Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα.
Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
Ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα
Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
Ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
Τῶν δ' ὑπὸ σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,

Πολλαὶ

---

356 Τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα.] In Solonis legibus opponebantur, βινεῖν (male legitur βείνειν) & ὀπυίειν. Hesyc. βινεῖν, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπυίειν.

364 Παντὶ] Notandum est hic σάκος

Illi autem pariter procedebant, ſimiles igni ſive procellæ,
Cygnus equûm domitor, & Mars inſatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam ſibi mutuò facti,
Acutum hinnivere, circaque ipſos reverberabatur ſonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea:
Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros, qui laboris & ærumnæ experti ſumus?
In diverſum tene currum bene politum, atque è via
Cede pretergrediendo. Thrachinem enim tendo
Ad Ceycem regem, nam ille poteſtate pariter & majeſtate
Trachini antiſtat. Tu verò ſatis hoc ſcis etiam ipſe:
Ejus enim connubio tenes filiam Themiſtonoëm nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, ſi nos inter nos congrediamur bellando.
Jam ipſum quidem aio ante quoque aliquoties periculum feciſſe
Haſtæ noſtræ, quando pro Pylo arenoſo
Adverſus ſtetit mihi pugnam inſatiabiliter optans.
Ter ſiquidem meâ haſtâ percuſſus ſuſtinuit ſe terrâ,
Vulneratus clypeo: quarto autem tranſadegi femur ejus,
Totis animis feſtinans, magnumque illius clypeum perforavi.
Pronus autem in pulveribus humi proſtratus cecidit haſtæ impetu.
Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus ſub noſtris relictis ſpoliis cruentis.
Sic dixit: at Cygnus bellicoſus haudquaquam curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene compactis bigis deſilierunt celeriter in terram,
Et Jovis filius magni, & Enyalii regis.
Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus ſonitu pedum concitata eſt lata terra.
Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes deſiliunt, aliæ ſuper alias cadentes:

Mul-

κάκος poni priore longa, ut & infra ver. 461. quum tamen alibi ſoleat Heſiodus alios Poëtas in corripienda illa ſyllaba ſequi.

372 Ἡνίοχοι] Scribe cum Palat. ἔμπλην.

374 Ὡς δ' ὅτ'.] Comparatio hæc eſt Homero frequens.

384 Κάδ'

Πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
Ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίον δ' ἀφίκωνται·
Ὣς οἳ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς,
Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα,
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ
Θεσπεσίῳ συνίσαν. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
Οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
Λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην,
Ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρὴν,
Τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
Ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
Καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει.
Τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος.
Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται
Αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

Πίο-

384 Κὰδ δ'.] Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est.

399 Τοὺς τε θέρει.] Σπείρουσιν Palatin.

401 Τὴν ὥρην.] Lege ὀρυσμαδὸς.

415 Οὐδ'.]

Multæque quercus, multæ item piceæ
Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.
Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Iaolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit prudens Jupiter,
Et à cœlo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnandum
Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
Quando item & milia circum aristæ nascuntur,
Quæ æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem mutant,
Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
Ut autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium;
Atque ut vultures incurvis unguibus repandirostri
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ

Pinguis,

Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
Χώρου ἄϊδρεις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δειμείαν ἔθεντο·
Ὣς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
Κτεινέμεναι μεμαὼς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληείη
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
Ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
Ἀνδροφόνος μελίη. μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
Ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολοέντι κεραυνῷ·
Ὣς ἔριπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς σώματι κύρσας,
Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
Σχίσσας ὅττι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
Ἐμμεμαὼς δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους
Οὐρῇ μαστιόων, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀϋτῆς
Ἀντίος ἔστη Ἄρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
Ἐσσυμένως. ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀροῦσα,
Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχῇ

Ἔρχε-

415 Οὐδ'.] Scholiastes Græcus Tzetzes scribit, Seleucum quendam legere χαλκὸς, ut de hasta intelligatur; nam scutum, inquit, non erat æneum.

423 Ἀμφὶ δέ οἱ βράχε,&c.] Τεύχεα ποικίλα sunt, sicut Terentio vestis varia, ἢ πολυτελής.

Nec

Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens; at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuò irruerunt.
Ibi sanè Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei.
Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
Inter galeam & clypeum, hasta longa,
Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
Cecidit autem veluti cùm quercus aliqua, aut cùm rupes
Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata ære.
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
Qui admodum accuratè pelle validis unguibus
Dissecta, quàm celerrimè dulcem animum abstulit:
Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
Ac cæsiis intuens oculis sævum quiddam, costasque & humeros
Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum
Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem propè venit afflicto corde.
Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
Ut autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans,
Et in longum delata saltu volvitur, fragorque

Venit

Nec discedit multùm Diaconus, qui interpretatur κεκαλλωπισμένα ἐν χαλκῷ.

425 Αὐτὸς.] Aut retinendum ἀπόντα, ut supra, aut προσιόντα, ut in Palatino, pro προσιέντα.

43: Οὐρῇ] Legitur etiam μασιχόων.

450 Ὣς

Ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
Ὑψηλὸς, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μινίχθ'·
Τόσσῃ ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὖλος Ἄρης
Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν.
Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
Κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Σπερχνὸν, ἑοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνειῶτος,
Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
Οὗτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξε,
Δουρὶ νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Ἤλασαν αἶψ' ἐγγὺς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἵππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κύδαλμος Ἰόλαος,
Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἐξίκετ' Οὔλυμπόν δε μέγαν καὶ δώματα πατρός.

Κύκνον

---

450 Ὣς ἔφατ'. ἀλλ' οὐ.] Palatin. Ἄβηος

458 Ἔσσυτ'.] MS. Ἡρακλῆϊ editi quidam Ἡρακλῆ.

Venit subitò ingens, collis autem ipsi obvius fit
Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
Vociferans irruit; ille autem promptè venientem excepit.
Porro Minerva filia Jovis ægida tenentis
Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem,
Sæva autem torve intuens, verbis volucribus allocuta est:
Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas;
Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi.
Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo;
Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,
Celeriter invasit vim Herculeam,
Occidere festinans: & conjecit æratam hastam
Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva
Hastæ impetum avertit, manu deflectens à curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio acuto,
Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
Amphitryoniades, sævo insatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit validè, magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans: in terra autem prostravit media Martem.
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olympum.
Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato armis ab humeris pulchris detractis,
Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam venerunt
Equis velocibus. At cæsiis oculis Minerva
Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.

Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
Ἄνθην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην. πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὅστις ἄγοι Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων.

ΤΕ'ΛΟΣ.

gnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
ui prope civitatem habitant inclyti regis,
nten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iaolcum,
rnenque & Helicen. multus autem congregabatur populus,
norantes Ceycem, carum beatis Diis.
d illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit Anaurus,
bre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
tonæ filius jussit, propterea quòd inclytas hecatombas
uicunque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

FINIS.

ἩΣΙΟ´ΔΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΣΚΡΑΙ´ΟΥ

Θεογονία.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος.
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο
Ἢ Ἱππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
Ἐννύχιαι στεῖχον, περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι,
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τ' Αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπρήν τε Σελήνην,
Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖαν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν·
Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο.
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
Ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι.

---

5. Καί τε.] In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο. & vers. sequenti quidam dividunt ἵππου κρήνης.

HESIODI ASCRÆI DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque divinumque:
Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenero corpore in Permesso,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitatæ, velatæ aëre multo,
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque ægida tenentem, & venerandam Junonem
Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Iovis, cæruleos oculos habentem Minervam:
…guremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
…que Neptunum terram continentem, terræ motorem,
…Themin venerandam, & nigris oculis Venerem,
…benque aurea corona decoram, formosamque Dionen,
…roramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
…onamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,
…amque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
…orumque immortalium sacrum genus semper existentium
…æ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
…os pascentem Helicone sub divino.
… autem me primum Deæ sermone compellarunt
…sæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi:
…astores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solùm,
…mus mendacia dicere veris similia:
…mus etiam, quando voluerimus, vera loqui.
…c dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
Δρέψασαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διῒ πατρὶ
Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Εἰρεῦσαι, τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
Σκιδναμένῃ. ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι,
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ,
Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν,
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,
Ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστος,
Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων
Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ

---

32. Θείην.] Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quòd infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid si verò legamus ὡς κλεί

48. Ἀρχόμεναι.] Altera lect λήγουσαι, videretur fortassis m convenire, si mensura versus f pos

Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quàm præterita.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se verò primò & postremò semper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?
O tu, à Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem inter se aptantes. illarum verò indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Jovis valde tonantis, Dearum voce à suavi
Dispersa. resonat verò vertex nivosi Olpmpi,
Domus immortalium. hæ verò immortalem vocem emittentes,
Deorum genus venerandum inprimis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cœlum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,
Quàm sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Scorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cùm jam annus exactus, circumvoluta verò essent tempora
Mensium decrescentium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen

Curæ

---

posset. Sensus certè est manifestus, idem nempe qui est, vers. 34. Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν. qui commodè effici non potest, si legamus λήγουσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσι ἀοιδῆς; subintellige, αὐτὸν ὑμνοῦσαι.

60. Ἡ δ' ἔτεκε.] Secundum

quos-

Μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
Ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν,
Ἐν θαλίης· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι,
Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.
Αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει,
Νεισσομένων πατέρ' εἰς ὅν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'. ἣ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδήν,
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι, διακρίνοντα θέμιστας
Ἰθείῃσι δίκῃσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς, ἱλάσκονται
Αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

Οἷα

quosdam esset scribendum κῦρας, quod ρας corripiatur: sed non assentiuntur veteres codices.

61. Μέμβλεται] Ald. edit. habet

Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum à summo vertice nivosi cœli,
Vbi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
Juxta verò eas Gratiæ & Cupido domos habitant,
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emittentes.
Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
Immortali cantilena: undique verò resonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus verò à pedibus strepitus excitabatur,
Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat,
Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno. bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
Hæc sanè Musæ canebant, cœlestes domos tenentes:
Novem filiæ magno è Jove prognatæ:
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium,
Hæc enim & reges venerandos comitatur.
Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filiæ magni,
In lucem editumque aspexerint à Jove nutritorum regum,
Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterùm populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
Rectis judiciis. hic autem tutò cautéque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituunt
Facilè, mollibus alloquentes verbis.
Incedentem verò per urbem, veluti Deum, placant
Reverentia blanda: eminet verò inter ipsos congregatos.

Tale

---

bet μέλεται: Germ. μέλλεται: Venet. μεμέληται. Sed notum est ex Homero μεμέληται contrahi in μέμβλεται.

140. Βεϱ-

Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὅντινα Μοῦσαι
Φιλῶνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτός καὶ δνοφερῆς, οὓς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
Εἴπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων·
Ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
Ἠδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ,τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης·
Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε, μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο·
Οὓς τέκε κυσσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.

Γείνατο

Music . . .
.. when the soul is pressed with cares
Exalts her in enlivening airs. Pope Od.

Tale Musarum ingens munus hominibus.
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharœdi:
Ex Jove verò reges. Ille verò beatus, quemcunque Musæ
Amant: suavis ei ab ore fluit vox.
Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio animo
Tristetur, animo dolens, cæterùm Poëta
Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum incolunt;
Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
Meminit: cito enim deflexerunt eum aliò dona Dearum.
Salvete natæ Jovis, date verò amabilem cantilenam.
Celebrate quoque Immortalium divinum genus, semper existentium,
Qui Tellure prognati sunt, & Cœlo stellato,
Nocteque caliginosa, quosque salsus nutrivit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multis implicitum sphæris tenuerint cœlum.
Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.
Primò omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spaciosæ:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum
Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt;
Quos preperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus verò primum quidem genuit parem sibi
Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.

Γείνατο δ' οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
Ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε, Ῥείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μεθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον.
Οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν.
Οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ.
Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης δ', ὑπερήφανα τέκνα.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Ἄπλαστοι· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλετος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
Στεινομένη· δολίην δὲ κακήν τ' ἐπεφράσσατο τέχνην.
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,

Τεῦξε

140. Βρόντην.] Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimoniis confirmatur. Altera autem Ἀστερόπην habet pro Στερόπην.

145. Ky-

Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde
Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices habentem,
Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
Theamque, Rheamque, Theminque, Mnemosynenque,
Phœbenque aurea corona insignem, Tethymque amabilem.
Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vafer,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequebatur parentem.
Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenque, & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sanè per alia Diis similes erant,
Unus verò oculus media positus erat fronte.
Cyclopes verò illis nomen è re erat, eò quòd ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti:
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rursus è Tellure & Cœlo prognati sunt,
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris impetuosè movebantur
Inaccessæ: capita verò unicuique quinquaginta
Ex humeris prognata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura;
Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, suo verò infensi erant parenti
Ab initio. & horum quidem ut quisque primùm nascebatur,
Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere
Cœlum. ipsa verò intus ingemiscebat Terra vasta,
Arctata: dolosam verò malamque excogitavit artem.
Statim verò cùm procreasset genus cani ferri, Fabri-

---

145. Κυκλοτερὴς.] Al. ἐῶν, al. ἔεην. patet autem legendum esse ἔεις, pro εἷς per diæresin.

158. Κευθμῶνι.] Nomina appellativa in ὼν & εῶν significant locum;

188. Μή-

Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, πατρός γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
Ὑμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
Ἂψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·
Μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
Ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
Ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη·
Εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
Ἅρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
Ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη
Πάντῃ. ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
Μακρήν, καρχαρόδοντα· φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Γείνατ' Ἐρίννυς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεα θ', ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας, ἀδάμαντον
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ὣς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο. τῷ δ' ἐνὶ κούρη
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.

Ἐκ

118. Μήδεά θ'.] Non video quomodo ἀδάμαντον ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Veneriis excuso ἀδάμαντι &

Fabricavit magnam falcem, edixit verò caris liberis.
Dixit autem animum addens, caro mœrens corde:
Filii mei & patris n. farii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera.
Sic dixit: illos verò omnes invasit metus, neque quispiam illorum
Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus versutus
E contra verbis compellavit matrem castam:
Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.
Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens.
Collocavit autem ipsam celans in insidiis: indidit verò manui
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cœlum: undique verò
Cupiens amorem imminebat, & sane extentum est
Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, carique genitalia patris
Festinanter demessuit, rursumque abjecit ut ferrentur
Ponè. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes,
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
Testiculisque ut priùs resectis, ferrum
Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca verò alba
Spuma ab immortali corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita est: primum verò ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.

Pro-

& in interpretatione Latina pro ferrum, ferro, reponendum. Nam καὶ ..., & quæ sequuntur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem quoque: Ἠπεί-ρῳ κτλ.

209. Φιλ-

Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
Ἀφρογενέα τε θεὰν, καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη·
Τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς,
Γεινομένῃ τὰ πρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἠδὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε,
Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ, τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον, καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων·
Οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν.
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν·
Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
Αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι,
Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅστις ἁμάρτῃ.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,

Λήθην

209. Φάσκε.] Τιταίνοντας quidam exponunt *nocentes*, sed judicet lector num potior sit interpretatio, *extendentes*, scilicet manum.

227. Λή-

Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam,
Spuma prognatam Deam, & decoram pulchris sertis Cytheream,
Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emersit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos.
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.
Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse.
Dictitabat porro, festinantes ex protervia magnum patrasse
Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et mortem: peperit etiam Somnum, peperit vero agmen Somniorum:
Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Deæ à vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemesin, cladem mortalibus hominibus,
Nox perniciosa: post hanc Fraudem enixa est, & Amicitiam,
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,

Λήθην τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
Οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος· οὐδὲ θεμιστέων
Λήθεται· ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.
Αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κηθὼ καλλιπάρηον, τ/
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠϋκόμοιο,
Κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Πρωτώ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
Κυμοθόη, Σπειώ τε θοὴ, Θαλίη τ' ἐρόεσσα,
Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυὴ,
Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα, Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
Ῥεῖα πρηΰνει, καὶ ἐϋσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, ἐϋστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς, καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια·

---

227. Λήθην] Alii legunt λιμὸν, & fortasse non male. Sicut etiam verſ. ſequenti magis convenire videtur φόβους quam φόνους, quia ſupra in Aſpide verſ. 155, co[...] junxit etiam Poëta hæc duo φόβ[...] & ἀνδροκτασίην.

238. Κηθῶ καλλιπάρηον[...]

Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum,
Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Lædit, quando quispiam volens pejeraverit:
Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pontus,
Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed justa & mansueta consilia novit.
Dein de rursum Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filiæ Dearum
Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
Filia Oceani rotundi fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Ampitriteque,
Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda;
Et Melita gratiosa, & Eulimene & Agave,
Pasithcaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
Dotoque, Protoque Pherusaque, Dynameneque,
Nesæaque, & Actæa, & Protomedia,
Doris, & panope, & speciosa Galatea,
Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis prædita,
Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege,
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
…moque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
…agoreque, & Euagore, & Laomedia:

Pcly-

…ii legunt Κητῶ, ἐν πόντῳ γὰρ …κήτη διάγειν εἰώθεισαν …μέγαλα ὄντα καὶ ἀμεγέ-

…240. Μεγήεττα] Alii legunt μεγήρατα τέκνα, id est, μεγάλα ἐπέρασα, ἢ ὑπεχαρήφανα τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

243. Πρωτώ τ'.] Quædam exemplaria habent Εὐκράντη.

Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ, καὶ εἶδος ἄμωμος·
Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη·
Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε·
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥείταο θύγατρα
Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην. ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
Ἠΰκόμους θ' Ἁρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
Αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται,
Ὠκείῃς πτερύγεσσι μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρήους,
Ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς' ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθενώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα.
Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ
Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
Γείνεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
Χ' ὡ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
Βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διῒ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

269. Ὠκείῃς] In cœlum volabant: cœlum enim etiam χρόνον dici annotat Schol. Sed sunt qui legant μετὰχθόνιαι, ut sit relicta terra.

270. Καλλιπ.] Al. καλλιπάρηος.

288. Μιχθεὶς.] Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9 vers. superius, post illum Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo pertinere nullo modo possit.

Polynomeque, & Autonoë, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis gratæ, quam inculpatæ formæ.
Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe:
Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoëque,
Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.
Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.
Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque. Ocypetenque,
Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
Pernicibus alis. in cœlo enim degentes volitant.
Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis præditas,
A partu canas, quas ob id Græas vocant.
Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
Pephredoque pulchro peplo, Enyoque crocco peplo,
Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpessa.
Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non obnoxiæ.
Quæ: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis,
Cujus autem Perseus caput cum amputasset,
Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
Natus esset: cæterum hic ensem aureum tenebat manibus caris:
Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum,
Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani. [1]

Illum

---

[1] ...es tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Calliroë. Quocirca nos Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota reperitur Κύρη δ' Ὠκεανοῖο. supra in Aspide, vers. 142.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη,
Βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, περιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
Ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον οὐδὲν ἐοικὸς
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν·
Ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρηον,
Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
Ποικίλον, ὠμηστὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήρατος ἤματα πάντα.
Τῇ δὲ τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
Δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἑλικώπιδι κούρῃ.
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ,
Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὸν,
Κέρβερον ὠμηστὴν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
Τὸ τρίτον, Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ.
Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
Δεινήν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερήν τε.
Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέοντος,

Ἡ δὲ,

---

297. Σπῆϊ] Alii rectius legunt σπεί, σπέος, ἔεος, τὸ antrum.

321. Χαροποῖο] Χαροπὸς, lætiam cordis vultu prodens. Peculiariter

Illum quidem armis exuit vis Herculana,
Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:
Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile
Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam:
Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque magnumque,
Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus:
Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympha & senii expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ puellæ.
Illa vero gravida facta, peperit fortes filios.
Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.
Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem
Lernæam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.
Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules, ex consiliis Minervæ prædatricis.
Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,
Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque.
Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,

Al-

...liariter autem χρωμα quoddam dicitur χαροπὸν, & χαροποὶ, qui eo sunt prædití. Is color putatur esse cæsius vel cæruleus, vel etiam fulvus: ut hic pro fulvo leone sumitur.

Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο
Τὴν μὲν Πήγασος εἷλε, καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης·
Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
Τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
Γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
Κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἠδ', Ἀπέσαντος.
Ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
Κητὼ δ' ὁπλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην,
Νέσσον τε, Ῥόδιόν θ', Ἁλιάκμονά θ', Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἕρμον, ἐϋρρείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιόν τε,
Εὔηνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδής,
Ἱππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη,

Κερ·

345. Εὔηνον.] In nonnullis exemplaribus est Ἄλδισκος, pro Ἄρδησκος.

356. Ἀκα·

Alterum capellæ: tertium vero serpentis robusti draconis.
Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
Horrende efflans ignis robur ardentis.
Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmæis perniciem,
Ab Ortho subacta: Nemeæumque leonem,
Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
Ibi sane hic commorans, decipiebat tribus hominum,
Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
Peperit grandem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
Tethys autem Oceano flumina peperit verticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem,
Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulchrifluum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloium argenti verticem,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque,
Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caïcum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Parthemiumque,
Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero à Jove sortem habent,
Pithoque, Admeteque, Jantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Pasithoëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,

Cer-

Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπις,
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος.
Κρισίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρὼ, Ὠκυρόη τε·
Καὶ Στὺξ, ἣ δὴ σφέων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι.
Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
Αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
Υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν·
Οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάωσι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
Ἀθανάτοις τε θεοῖς τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείναθ', ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κειῷ δ' Εὐρυβίη τίκτεν, φιλότητι μιγεῖσα,
Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
Ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
Καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ εὐνηθεῖσα.
Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἠριγένεια,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στὺξ

---

356. Ἀκάστη.] Ab ἀκάζω acuo, accentus retrahitur, discriminis causa, ἀκαστὸς ἡ ὄν. sic ἐραστὸς amabilis: at quum est nomen viri, retrahitur accentus, Ἔραστος, Rom. 16. 23. vel ab ἄκαστος, η, ον, non ornatus κάζω, orno Joh. Tzetzes: ἀκάστη, ἡ θεραπεία sanatio. ἀκέομαι, medeor. ἀκεστὴς οὗ, ὁ, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

370. Οἳ δὲ ἕκαστοι.] Legitur etiam ὅσοι περιναιετάωσι.

375. Κείῳ.] Omnino legendum est

Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xantheque,
Petræaque lepida, Menestheque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telestheque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Grandiores natu filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani,
Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui:
Sed singulatim noverunt, quicunque circumhabitant.
Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
Immortalibusque Diis qui Cœlum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
Crio autem Erubiæ peperit, per amorem mixta,
Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,
Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
Argestea, Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genita,
Astraque fulgentia quibus Cœlum cinctum est.

Styx

---

est & corrigendum, Κρείῳ δ' Εὐρυβίη· ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creo, &c Nam vir Creus recensetur supra in Catalogo filiorum Cœli & Terræ, v. 134 Eurybiæ autem mulieris fit mentio, v. 239. ubi Εὐρυβίη ex Ponto & terra prognata dicitur. Porro in hoc versu pro τίκ]εν .legitur etiam τέκεν ἐν φιλότη]ι.

377. ΠέρσLῃ θ'] Legitur etiam ὃς πάσεισι.

379. Ἀργέστlῃ.] Alias λαιψηρογκέλαθον.

393. Μά

Στὺξ δ᾽ ἔτεκ᾽ Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
Τῶν οὐκ ἔστ᾽ ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
Οὐδ᾽ ὁδὸς, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ.
Ἀλλ᾽ αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
Ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη,
Ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
Εἶπε δ᾽, ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
Μή τιν᾽ ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
Ἑξέμεν ἣν τοπάρος γε μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ᾽ ἔφαθ᾽ ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ᾽ ἀγέραστος,
Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἣ θέμις ἐστί.
Ἦλθε δ᾽ ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος οὔλυμπόν δε
Σὺν σφοῖσι παίδεσσιν, φίλου διὰ μήδεα πατρός,
Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
Παῖδας δ᾽ ἤματα πάντα ἑοῦ μεταναιέτας εἶναι.
Ὣς δ᾽ αὔτως πάντεσσι διαμπερὲς, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ᾽· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβη δ᾽ αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
Κυσσαμένη δ᾽ ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι,
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπου.
Γείνατο δ᾽ Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ᾽ ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
Ἡ δ᾽ ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,

Ἀθα-

393. Μή τιν᾽.] Ἀπορραίσειν reposuimus pro ἀπορήσειν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro *carere* accipere.

417. Ἐγ-

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in ædibus,
Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios,
Quibus non est seorsim à Jove domus, nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus præit:
Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem habent.
Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad altum Cœlum.
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Tita-
nes pugnet,
Nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno & im-
munis,
Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis cari per consilia patris.
Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.
Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,
Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
Perfecit: ipse autem præpotens est, atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,
Latonam cæruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio; in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.
Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super om-
nes
Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,

Im-

Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
Ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
Καί οἱ ὄλβον ὀπάζει· ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
Οὐδέ τι μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα,
Ὅσσ' ἔλαχεν, Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
Οὐδ' ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ, ἠδὲ θαλάσσῃ.
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
Ὧι δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
Ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει ἥν κ' ἐθέλῃσιν.
Ἠδ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι. η/
Ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν·
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει, καλὸν ἄεθλον
Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
Εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην ἐθέλουσά γε θυμῷ.
Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξειν.
Βουκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλουσα,

Ἐξ

417. Ἔρδων.] Vel Ῥέζων.
430. Ἔν τ' ἀγορῇ.] Hic pro ἔνθ' reposuimus ἔνθ', & pro ὄν κ', ὧν κ'.

436. Ἔνθα] Aut legendum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro παραγίνεται aliud verbum reponendum videtur: certe τοίσί

Immortalibusque Diis honorata est maxime.
Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum
Faciens sacra honesta ex lege expiat,
Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor
Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.
Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque privavit
Eorum quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsam,
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque juvat,
Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.
Atque quando ad bellum perdens-viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque judicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus adesse, quibus voluerit:
Et his qui glaucum mare *tempestuosum secant,*
Votaque faciunt Hecatæ, & valde sonanti Neptuno.
Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile verò abstulit apparentem, volens saltem animo.
Bonà preterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armentaque boum, gregesque, & greges latos caprarum,
Gregesque lanigerarum ovium, animo saltem volens,

Ex

σι παρείσαται sensui aptissimum esset.

438. Ῥεῖα.] Quidam malunt, φέρῃ χαίρων τε, τοκεῦσι ἢ κῦδ

445. Βουκολίας.] Fortasse pe βουκόλια metri causa repositum.

480. Κρή-

Ἐξ ὀλίγων βριάει, κἀκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσι.
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἳ δέ τε τιμαί·
Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
Ἴφθιμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο·
Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς·
Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἑοῖο
Παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καί οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεῖ καρτεροθύμῳ.
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
Ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ [ἐν] εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.

Ἔνθα

480. Κρήτῃ.] Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Ὑ-

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora reddit.
Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus.
Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post ipsam
Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem,
Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & à tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque
Ex utero sacro matris ad genua venerat:
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli
Alius inter Immortales haberet regium decus.
Audierat enim ex Terra, & Cœlo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.
Ideoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias struens
Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gravis.
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum
Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
Suis, Terræque, & Cœlo stellato.
Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiæ dilectæ auscultarunt & morem gesserunt,
Et ei commemorarunt, quæcunque fatis constitutum esset fieri
Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia,

Ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἀργαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
Τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδὺν,
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὡς οἱ ὀπίσσω
Ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
Λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
Τιμῆς ἐξελάαν· ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς,
Ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖο,
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·
Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Καὶ στεροπήν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμηθέα
Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσι·

Πρῶτος

---

403. Ηὔξετο] Nonnulli codices habent ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν.

503. Οἵ οἱ.] Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἐπεμνήσαντο.

537. Δασ-

Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus prehensum
Antro in excelso, divinæ sub latebris terræ,
Argæo in monte denso sylvoso.
Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Cæli filio, præpotenti Deorum priori regi.
Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum
Pro lapide suus filius invictus & securus
Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus,
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis. revoluto autem anno,
Terræ consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spaciosam
Pytho in divina, jugis sub Parnassi,
Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus hominibus.
Solvit vero patruos noxiis à vinculis
Cœligenas, quos vinxerat pater ex amentia.
Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat:
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat.
Filiam porro Japetus pulchros talos habentem Oceanidem
Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atque Prometheum
Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.

Πρῶτος γὰρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
Παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
Εἵνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ' Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἧπαρ
Ἤσθιεν ἀθάνατον· τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ
Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀειδείκετον υἱόν·
Καί περ χωόμενος, παῦθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
Οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
Δασσάμενος προύθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
Εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἰαπετιονίδη πάντων ἀειδείκετ' ἀνάκτων,
Ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
Ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·

---

537. Δασσάμενος.] Finis hujus versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς νόον ἐξαπατίσκ ubi Ζηνὸς nullo modo ferri pot

Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem
Virginem. injurium vero Menœtium late videns Jupiter
In Erebum detrusit, feriens ardenti fulmine,
Propter improbitatem & fortudinem insolentem.
Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,
Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc hepar
Comedebat æternum: quin ipsum crescebat tantum ubique
Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis.
Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
Ab Japetionida, & liberavit ab ægritudine:
Non invito Jove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
Major etiam quam antea, super terram multos pascentem.
Quid itaque veneratus honorabat præclarum filium.
Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui adipe
In pelle deposuit, tegens ventre bovino:
In altera rursum ossa alba bovis, dolosa arte,
Rite disponens recondidit tegens candida arvina.
Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorumque:
Japetionida omnium illustrissime regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!
Sic dixit latenter eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.

Hunc

---

e ἐξαπατίσκων autem (quod nquam ab ἐξαπατάω deductum videtur) lectori judicium relinquimus.

 576. 'Αμφὶ.]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
Ἦκ' ἐπιμειδήσας· (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
Τῶν δ' ἕλε' ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον. κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδὼς,
Ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐῢς πάϊς Ἰαπετοῖο,
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι. κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην χείρεσσι κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέος ἄνθεσι ποίης,
Ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,

Τὴν

576. Ἀμφὶ.] Pro νεοθηλέος quidam reponunt νεοθηλέας, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλο-

Hunc viciſſim alloquutus eſt Prometheus vafer,
Tacite arridens : (doloſæ autem non immemor erat artis)
Jupiter glorioſiſſime, maxime Deorum ſempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus ſuadet.
Dixit ſane doloſa cogitans. Jupiter autem æterna conſilia ſciens.
Cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem concipiebat animo.
Adverſus homines mortales, quæ & perficienda erant.
Manibus vero hic utriſque ſuſtulit album adipem.
Iraſcebatur autem mente : ira vero ejus occupabat animum ,
Ut vidit oſſa alba bovis, doloſa arte.
Ex illo tempore Diis ſuper terram genus hominum.
Adolent oſſa alba odoratis in aris.
Hunc autem valde contriſtatus allocutus eſt nubicogus Jupiter :
Japetionida, ſuper omnes ſapiens,
O amice, nondum ſane doloſæ oblitus es artis.
Sic dixit ira percitus Jupiter æterna conſilia ſciens.
Ex illo tempore deinceps doli memor ſemper,
Non dabat miſeris ignis robur indefeſſi
Mortalibus hominibus, qui ſuper terram habitant.
Sed ipſum decepit bonus filius Japeti.
Furatus indomiti ignis eminus apparentem ſplendorem
In concava ferula. momordit vero imo animo
Jovem in alto tonantem , ad iram vero ipſius animum commovit ,
Ut vidit inter homines ignis longe apparentem ſplendorem.
Protinus autem pro igne ſtruxit malum hominibus.
E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudicæ ſimulacrum, Saturnii conſilio.
Cinxit vero & adornavit Dea cæſiis oculis Minerva
Candida veſte : à capite vero calyptram
Ingenioſe factam manibus detinebat, mirum viſu :
Circum vero ei ſerta recens florentis è floribus herbæ.
Optata impoſuit capiti Pallas Minerva :
Circumque ei coronam auream caput poſuit,

Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διῒ πατρί.
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
Θαυμασίη, ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν,
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος, καὶ φῦλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
Αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἠμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
Ὣς δ' αὔτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
Χήτει γηροκόμοιο, ὅδ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς
Ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
Χηρωσταί. ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει

Ἐμ-

---

593. Οὐλομένης] Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exemp. cum injuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομένης πενίης ἀσύμφοροι· ἀλλ' ἀκόροιο. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interp. *Commoda*, cum significet, *constantia*, ut in

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.
In hac artificiosa multa cælata erant, mira visu,
Belluæ quas Continens plurimas alit, atque Mare,
Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna,
Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
Ceterum postquam effecit pulcrum malum pro bono,
Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti patre prognatæ.
Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortalesque homines,
Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus est mulierum fœminearum.
Illius enim perniciosum est genus & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum
Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurnæ festinant, & faciunt favos albos,
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum.
Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
Carens senectutis suæ fomento, si non sine opibus
Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat

Esse

---

ut in illo ejusdem Poëtæ loco in Ἐργ. v. 300. Λιμὸς γάρ τοι σάμπ. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxus sunt asseclæ.

650. Φά·

Ἔμμεναι. ὃς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
Ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.
Ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Καὶ πολυΐδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
Ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ἔνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι Γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοὶ,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων, τ/
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
Οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ἤδη

Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis fœminam:
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Jovis fallere mentem neque præterire.
Neque enim Japetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum coërcet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam.
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus Terræ,
Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum.
Ipsa enim eis cuncta prolixe recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes,
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: æqualiter autem extendebatur bellum.
Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:
Audite me, Terræque & Cœli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῒ λυγρῇ,
Μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
Ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
Ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων.
Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῇς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
Ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες
Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φάτ'· ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων.
Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
Πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο.
Οὕς τε Ζεὺς ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόως δε,
Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
Πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τι-

650. Φαίνετε] Pro ἐναντίοι potest etiam legi ἐναντίον

652. Ἐς φάος.] Pro ἀπὸ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut ejus aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

658. Σῇς δ'.] Est & alia lectio, Σῇσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν.

659. Ἀψορ-

Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiæ placidæ, quibus perpessis
Ad lucem rediveritis molesto à vinculo,
Nostra per consilia, à caligine obscura.
Sic dixit, illum vero rursum excepit Cottus irreprehensibilis:
Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero est & intellectus,
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis à vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus, passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,
Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
Omnes, fœminæque & mares, die illo,
Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artubus.
Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.

Tita-

659. Ἄψοῤῥόν δ'.] Conjunximus δὲ cum præcedenti voce ἄψοῤῥον, ut videlicet sit adverbium motus, non autem conjunctio δὲ, quæ jam est in præcedenti versu.

675. Πέτρας.] Pro στιβαρῆς Steph. editio στιβαρὰς, quæ minus placet. vide vers. 715.

703. Πίλ-

Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.
Γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς ὄλυμπος
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ,
Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
Ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
Κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος, ἀλλά νυ τοῦ γε
Εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' ὀλύμπου
Ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
Ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Πόντος τ' ἀτρύγετος. τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
Ἄσπετος. ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος. εἴσατο δ' ἄντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι.
Αὔτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
Βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,

Κῆλα

^ deest aliquid.

703. Πίλνατο.] Legitur hic etiam μέγας ὑπὸ δοῦπ' aspiration praepositionis fulciente ultimam syllabam praecedentis dictionis, ut jam antea vidimus vers. 652. Ἐς φάος.

706. Σὺν

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum
Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplus Olympus
Impetu à Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.
Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
Adhortantium. at illi congrediebantur magno cum clamore.
Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
Statim robore implebuntur animi, & omnem
Exeruit vim. simul etiam à cœlo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerime una cum tonitru & fulgure volabant
Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylva.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor.
Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum pervenit
Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem
Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. (coram
Itidem ut cum olim & terra & cœlum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumq; pulveremque cum strepitu excitabant,
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,

Tela

---

706. Συῦ δ'.] Quidam malunt ἐσφαράγιζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδόνουν, id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

748. Ἀστμ-

Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρεν δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
Οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
Πέμπον ἐπασσυτέρας. κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
Ἶσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
+ Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
Τὸν περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἔνθαδε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·
Χάσμα μέγ'. οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὖδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ
Ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τοῦτο

A distance (if my calculation is correct) of about
1846,870,800 miles.

Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque,
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupendæ pugnæ: robur autem exerebatur operum.
Inclinata vero est pugna, prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti prælio,
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis è manibus
Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis
Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes,
Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra.
Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus,
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus,
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terræ radices creverunt & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, vastæ ultima terræ.
His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrimque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis ægida habentis.
Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit.
Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis

Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἕστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.
Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰοῦσαι
Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
Χάλκεον. ἣ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἣ δὲ θύραζεν
Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἕς τ' ἂν ἵκηται.
Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν εἰσανιὼν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσιν. δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
Νηλειής· τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἐσθίει ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
Ἔνθαδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
Δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει

Μακρῇ

748. Ἀσεμφέως.] Legitur & ἆσσον ἰοῦσαι.

+ "Consanguineus lethi Sopor." Virg. Aen. VI 278.

Hoc monstrum : & noctis obscuræ domus horrenda
Stans, nubibus obtectæ nigris.
Has ante Japeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum limen
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet :
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terram super movetur : altera rursum in domo existens.
Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra:
Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis : habet autem quem primum arripuerit
Hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus. artem autem malam habet. introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus :
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu: seorsum vero à Diis inclytas ædes incolit

764. Τῷ ϑ.] Σιδηρέη scribendum, sed per συνίζησιν legendum σιδηρῆ. 781. Ἀγγελ-

Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ᾽, ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις
Ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ὁππότ᾽ ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
Καί ῥ᾽ ὅστις ψεύδηται ὀλύμπια δώματ᾽ ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε, θεῶν μέγαν ὅρκον, ἐνεῖκαι,
Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
Ψυχρόν, ὅ, τ᾽ ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
Ὑψηλῆς. πολλὸν δ᾽ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ᾽ ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Δίνῃς ἀργυρέῃς εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἡ δὲ μί᾽ ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσκεν τὸν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
Οὐδέ ποτ᾽ ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
Βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
Ἄλλος δ᾽ ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἆθλος.
Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων
Οὐδέ ποτ᾽ ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ᾽ ἐπὶ δαῖτας.
Ἐννέα πάντ᾽ ἔτεα· δεκάτῳ δ᾽ ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἴρεας ἀθανάτων οἳ ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ᾽ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
Ὠγύγιον· τὸ δ᾽ ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν,

Ἀργα-

781. Ἀγγελίη] Alii malunt Ἀγγελίης: quod videretur tum in fœminino genere poni (quod durum esset) aut subintelligendum ἕνεκα. Quid si vero ἀγγελίης legeremus pro ἀγγελίαις: sed & hoc durum.

793. Ος-

Ingentibus saxis superne tectas : circum vero quaque
Columnis argenteis ad cœlum firmatæ sunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum, ut ferat
E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam
Frigidam, quæ è petra destillat alta
Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libens juraverit
Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
Jacet spiritus expers integrum per annum :
Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius
Cibum, sed jacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna.
Novennio autem à Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, neque ad epulas,
Novem totis annis : decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
Tale itaque juramentum constituerunt Dii Stygis perennem aquam,
Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
Ibi autem terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cœli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti ;

---

793. Ὄσκεν.] Ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidam tamen ab ἀπολείπω deducunt, & relinquentes exponunt.

Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
Ἀστεμφὴς, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρὼς,
Αὐτοφυής. πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
Ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐν δέ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
Φθέγγονθ', ὥστε θεοῖσι συνιέμεν· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος·
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι·
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
Καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
Καί κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.

Ποσσὶ

811 Ἐνθάδε] Legitur & λάϊνος
825. Ἦν.] Nonnulli legunt κρατεροῖο δράκοντος.
828. Πασέων.] Legitur & πασῶν.

830. Παντοίην ὄτ' ἰεῖσαι.] Si ἵημι scribitur, cur non ἱεῖσαι hic scriptum est? (quod consentaneum est.) cur non ὄφ' ex ὄπ' factum est? Mihi quoque

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi.
Illic splendidæque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Ceterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes è Cœlo expulit Jupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes: præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum enim
Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum rursum
Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, ferocis:
Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
Interdum rursum catulis similia, mira auditu:
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Horrende edidit fragorem, & cœlum latum superne,
Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.

Pedi-

---

que id mirum videri fateor; sed ex consensu omnium quos vidi codicum hanc lectionem reliqui: præsertim quum jam antea in quodam Homeri hymno εἰς Ἄρτεμιν, idem iisdem in vocibus observassem. Ibi enim legitur, αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι, non ὄψ ἰεῖσαι. Steph.

Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροντῆς τε, στεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
Πρηστήρων ἀνέμων τε, κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα.
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περί τ' ἀμφί τε, κύματα μακρὰ
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρέασ' Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Τιτῆνές θ' ὑποταρτάρειοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Πλῆξεν ἀπ' οὐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πάσας
Ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
Ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς παιπαλοέσσης
Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς,
Τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
Θαλφθεὶς, ἠὲ σίδηρος. ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ,
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
Ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.
Οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεὴ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μαψ αὖραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,

Αἱ

---

850. Τρέασ'.] Melius fortasse sic, quam ut alia exempl. habent, Τρέσσε δ' ἀΐδης, cum qua lectione versus constare non potest.

870. Νόσφι.] Malim Ζεφύρου τε cum plerisque aliis. Nam superius vers. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legen-

Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus
Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.
Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris, igne ab isto immani,
Ignεorumque turbinum, & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca, fluctus longi
Impetu Deorum: concussio autem sedatu difficilis oriebatur.
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesque sub tartarum detrusi, a Saturno seorsum existentes,
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque arma,
Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portenti.
Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine icto prosiliebat à rege,
Montis in saltibus opacis asperis
Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquescebat stanni instar,
Quod arte juvenum & à fabrefacto catino
Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in saltibus victum ab igne quod omnia comburit,
Liquescit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquescebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mœstus in Tartarum latum.
Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flantium,
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
Ast alii sine usu venti inspirant mare,

Qui

---

legendum Ζεφύρȣ τε, aut superius conjungenda hæc duo Ἀργέστην & Ζέφυρον.

872. Αἱ δ' ἄλλαι.] Multa exemplar. habent μαψαῦραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἱ μάταιαι ἄνεμοι ἢ κȣ̃φαι πνοαί.

884. Γαίης.]

Αἱ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
Ναύτας τε φθείρουσι. κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ,
Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Αἱμυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδὺν,
Γαίης φραδμοσύνῃσι, καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
Πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
Ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
Ὡς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
Αἵτ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι.
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον. αἵ τε διδοῦσι

Θνη-

884. Γαίης.] Versus hic est hypermeter in nonnullis exempl. quæ habent, αἰεὶ Ζῆνα.

903. Αἵτ'.] Quidam scribunt ὠραίουσι

Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.
Iidem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.
Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
Plurimum ex diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cæsiis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Cœli stellati.
Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem cæsiis oculis apud Tritonem genitam,
Par habentem patri robur, & prudens consilium:
Ceterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Iupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themin, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant

Mor-

ὡρεύουσι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, *decorant*, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

938. Ζηνὶ]

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν.
Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρὸς· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
Ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι, καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανιώνων,
Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἣ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
Πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν, ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ)
Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον οὐρανιώνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅστε θαλάσσης
Πυθμέν' ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἄρηϊ
Ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
Δεινούς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.

Κή-

[938. Ζηνί.] Alii Φαίδιμον Ἑρμῆν.

954. Ὀλ-

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglaiam & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:
Quarum è palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Rapuit sua à matre, dedit autem consiliarius Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aurea mitra revinctæ natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,
Peperit sane, Ægiochi Jovis amori mixta.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæsiis oculis præditam Tritogeniam,
Acrem, tumultum excitantem, Ducem exercitus, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnæque.
Juno autem Vulcanum inclytum, amori indulgens,
Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.
Ex Amphitrite autem & gravicrepo Neptuno
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ædes, magnus Deus. sed Marti
Clypeos diffecanti Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quicque virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis filia Maia peperit gloriosum Mercurium,

Præ-

Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
Ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς, ἀμφιγυήεις,
Ὁπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
Κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς,
Ἲς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι.
Ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηῒς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρηον.
Ἡ δέ οἱ Μήδειαν ἐΰσφυρον ἐν φιλότητι
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,

Νειῷ

954. Ὄλβιος.] Legitur quoque ἀθανάτοισι τελέσσαι.

961. Ἡ δέ οἱ.] ε in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

1003. Αὐ-

Præconem Deorum, sacrum lectum conscendens,
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Jovis nubicogi.
Aglaiam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudicans,
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius
Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis utentis,
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Persis Circenque, & Æetem regem.
Æetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchis genis præditam.
Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore
Peperit, subacta per auream Venerem.
Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulæque, & continentes terræ, & salsus intus Pontus.
Nunc autem Dearum cœtum cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi,
Quæcunque, mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt Diis similem prolem,
Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum,
Jasio heroï mixta jucundo amore,

No-

Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Ἐσθλόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
Γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Κούρη δ' Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη,
Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων, ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστὴν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν,
Ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων,
Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
Ὑβριστὴς Πελίης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην,
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καί ῥ' ἥγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,

Ἤτοι

1003. Αὐτάρ.] Reperitur etiam Νηρηΐδες.

Novali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui verò obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem,
Cadmo præterea Harmonia, filia aureæ Veneris,
Ino & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præditus,
Peperit, & Polydorum, mœnibus pulchrè cinctis in Thebis.
Filia verò Oceani Chrysaori magnanimo,
Mixta amore abundantis auro Veneris,
Callirroë peperit filium mortalium præstantissimum omnium
Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
Tithono verò Aurora peperit Memnona ærea galea munitum,
Æthiopum regem, & Emathionem regem.
Verùm Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaëthontem, Diis similem virum;
Quem sanè juvenem tenerum florem habentem gloriosæ pubertatis,
Puerum juvenilia sapientem, amans risûs Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
Ædituum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
Filiam verò Aëtæ à Jove nutriti regis,
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator.
Quibus peractis, ad Iolcum rediit, multa perpessus,
Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sanè hæc domita ab Jasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni verò Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterùm Nerei filiæ marini senis,

Ἤ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην·
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
Γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων,
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

1013. Ἄγριον.] In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα & κρατερὸν scribuntur ut propria nomina.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dearum,
Æaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo præditum.
Æneam porro peperit pulchrè coronata Cytherea,
Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
Idæ in verticibus habentis multos anfractus, sylvosæ.
Circe verò, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit, Ulyssis ærumnosi in amore,
Agrium, atque Latinum inculpatumque fortemque.
Qui sanè, valde procul in recessu insularum sacrarum.
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Nausithoum verò Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.
Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.
Nunc verò fœminarum agmen cantate, suaviloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Iovis Ægiochi.

Finis Theogoniæ Hesiodi.

ΠΡΟΛΕΓΟ'ΜΕΝΑ

De quorundam verſuum dimenſione, nec non de aliis.

N*On contracta legenda ſunt ceu contracta, metro id poſtulante.* Verbi gratia. ε. 5. Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. Hic prius ῥέα proferendum ῥᾶ. ε. 30. Ὥρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum poſtulat, ut pro νεικέων dicas νεικῶν, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νείκεα in dimenſione (quam alii ſcanſionem vocant) legendum νείκη. In dimenſione, inquam, ſecus non. ε. 109. χρύσεον μὲν πρώτιστα μὲν. Legendum hîc χρυσοῦν. & ſic in aliis. ε. 129. ἔτεα, ubi τὸ ἄλφα per ſe breve in cæſura producitur. Cæſura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæſuram eſt anceps. *Sic* α. 5. εἴδεΐ τε μεγέθει τε. ubi prius τε producitur, & eſt quaſi cæſura; τε enim prius cum εἴδει cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡρακλῆι lege, ſcil. in dimenſione, Ἡρακλεῖ θ. 93. pro Μουσάων, lege Μουσῶν. pro ἀφαδέα, lege ἀφαδῆ, nimirum in dimenſione. Secus *Ioniſmus* paſſim retinendus, & ſingula legenda ſicut ſunt ſcripta. θ. 196. pro Κυπρογένειαν, lege Κυπρογενῆ. Sed inquies, cur ita legimus? Reſp. Poëtarum morem eſſe, ut vocem perſpicuè proponant, dimenſionem lectori relinquentes. Sic. Ἰλιάδ α. 1. Πηληϊάδεω, Ἀχιλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδεω, ſed Πηληϊάδου, vel Πηληϊάδα, per ſyncopen τοῦ ε ψιλοῦ. Scilicet tanta eſt Poëtarum licentia, ut pro πηλείδης, ου, ὁ (ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως) dicant per Ionicam διαίρεσιν, Πηλήϊδης, ου, ὁ, & per novam τοῦ α epenthesin, Πηληϊάδης, ου, ὁ. pro Πηληϊάδου verò Ionicè Πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo ut idcirco Græcanica ſeu Graja Poëſis omnium facillima, & Poëta judice, Muſas videatur habere faventiores. Tum obſervandum Heſiodum uſum eſſe dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria ſunt, accuratè è Grammaticis petendum. ex. gr. α mutant in η. dativum pl. formant à nominativo plurali. ἔργοιο, pro ἔργου. rejiciunt fere ubique augmenta verborum, & alia ſimilia, quæ uſu faciliùs quàm præceptis addiſcuntur.

IN-

INDEX VOCABULORUM QUÆ IN HESIODO OCCURRUNT.

In Indice, brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus; ut, Th. designat Thema. p. præteritum. a. aoristum. f. futurum. m. medii. f.g. fœminini generis. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας *designat.* α. ἀσπίδα, *seu scutum.* θ. θεογονίαν.

Ἆ, *Quæ*, nom. pl. n.g. ab ὅ, *quod*: articulus postpositivus. ε, 365.

Ἄαπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ου ὁ, ἡ, *non tangendus*, ex α priv. & ἅπτω vel ἰάπτω, & per pleonasmum τοῦ α, ἀάπτω. *lædo, noceo.* f. ψω. ε. 147. α. 75. θ. 649.

Ἀάσθη 3. sing. a. 1. pass. ab ἄτω *lædo.* F. ἄσω, quod fit ex ἀάω. hinc a. 1. ἀάσθην, pro ἤσθην. tollitur augmentum, & α poetice reduplicatur. Th ἀτάω, ῶ, f. ήσω, *lædo, noceo.* ε. 281.

Ἀᾶσι, 3. pl. ab ἄημι, *flo*, ut ἵστημι: ἱστᾶσι. Th. ἄω, *flo, spiro.* θ. 875.

Ἄαται *saturatur.* 3. person. ab ἄημι in pass. ἄαμαι *expleor, satior*, ad formam τοῦ ἵσαμαι. Th. ἄω, f. ήσω. flo, spiro. α. 101.

Ἄατος: ου. ὁ καὶ ἡ. *insatiabilis*, innoxius. Th. ἀτάω, ῶ. f. ήσω. lædo. θ. 714.

Ἀβούτεω gen. Ionicus pro ἀβούτου, ab ἀβούτης: ου. *bobus carens.* ex α priv. & βοῦς βοὸς, ὁ, ἡ, vacca, bos, taurus. ε. 449.

Ἀγαγὼν, part. a. 2. Attice pro ἀγὼν, ab ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα, a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον. ε. 164.

Ἀγαθὸς,ὴ,ὸν.bonus,a,um.dat. pl.ἀγαθοῖσι.paragoge Ionica, pro ἀγαθοῖς.comp.ἀμείνων, βελτίων,κρείσσων,ἀρείων, λωΐων.Superl. βέλτιςος,κράτιςος,ἄριςος,λῷςος.ε.24.234

Ἀγαίεσθαι,3.pers.ind.ab ἀγαίομαι. *irascor,invideo.* ε. 331. Th.ἀγάω,ῶ,f.ήσω.demiror.

Ἀγακλυτὸς, adject. ex ἄγαν *nimis* & κλυτὸς *celebris.* à κλύω, pro quo etiam κλῦμι *audio.* ἀγακλυτοῖσιν, dat.pl. Ion.θ.1015.

Ἀγανώτατον,super.abἀγανὸς, ῦ,ὁ. placidus, ex α epitatico & γάνος,εος,τὸ, lætitia,gaudium.θ. 408.

Ἀγαλλόμενος,præs. part. passiv.ab ἀγάλλω.f. ῶ,p.κα.*orno.* ἀγάλλομαι *exulto*: ad formam τοῦ ἀγαλλιάομαι, exulto, ab Hebræo גיל. ἀγαλλόμεναι, præs.part.f. g.pl.num.α.86.

Ἀγαυὴ, nomen fœminæ,*splendida*, à masculino ἀγαυὸς,admirabilis,splendidus.Th.ἀγάω miror.θ.246.

Ἀγαυὴν, nomen mulieris.vide paulò ante ἀγαυή θ.976.

Ἀγαυὸς, ῦ.ὁ. nobilis,admirabilis.abἀγάομαι admiror.ἀγαυῶν, gen. pl. θ. 461. 632.

Ἀγαυρῦ, *ferocis*, gen. sing. Th. γαῦρος, ῦ.ὁ, *superbus, latus*: ἀγαυρὸς valde superbus.α non est privativum,sed intensivum. θ. 832.

Ἄγγεα pro ἄγγεα, *vasa*,nom. pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl. Th.ἄγγος,εος,τὸ, vas quodlibet, ε. 611.

Ἄγγελος,ῦ,ὁ.nuntiu.ε.45.ἀγγελίη, propriè res quæ nuntiatur. θ.781. ab ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ,p.ἤγγελκα,a.1.ἤγγειλα.

Ἄγγεσιν,vide paulo ante ἄγγε. ε. 473.598.

Ἄγε, Adver.hortantis,ab ἄγε, præs.imperat.act. verbi ἄγω, ago.α.449.

Ἀγείρεαν, 3.pl. a. 1. act.Ion.pro ἤγειραν,ab ἀγείρω,congrego. Poëtæ metri causâ tollunt augmentum.f. ερῶ. p.ἤγερκα,Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ε. 650.

Ἀγέλαι,pl.num. *greges.* ἡ ἀγέλη,grex.ab ἄγω. Grex agitur. sic Latine *agmen* ab *agendo.* propriè pecudes aguntur, homines verò ducuntur. α. 168. θ. 445.

Ἀγελείη,pro ἀγελεία,ας,ἡ, *prædatrix.*ab ἄγω & λεία ας,ἡ, *præda.*α.197.θ.318.

Ἀγέραςος, ῦ,ὁ,ἡ.*immunis, præmio carens.* ex α priv. & γέρας, τος, τὸ, præmium, munus. θ. 395.

Ἀγέμεν,præs.inf.pro imper.verbi ἄγω,duco.f.ἄξω,p.ἦχα, a. 2.ἦγον. ε.693.798.

Ἀγέςρατος, ὁ, ἡ. *dux exercitus* Minervæ epitheton. ab ἄγω duco, & ςρατὸς,ῦ.ὁ. exercitus θ. 925.

Ἀγήνορα,acc. sing.*fortem.* a ἀγήνωρ,ορος, ὁ, *strenuus.*compositum ex ἄγαν valde & ἀνὴρ *vir* ε.7.θ.641.

Ἀγήραος, ῦ ὁ & ἡ,*senii expers* μὴ γηράσκων. compositum ex α priv. & γῆρας, αος, τὸ,

nectus. ϑ. 305. 955.

Ἀγήρω, acc. sing. 4. simplicium, ab ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, *senii expers*. Et ἀγηρω nomin. plur. 4. simpl. Ex α privat. & γῆρας, αος, τὸ, senectus. ϑ. 277. 949.

Ἄγκεα, pl. num. *valles*, ab ἄγκος, εος, τὸ. *vallis*. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, versipellis, qui profert obliqua, non recta consilia. compositum ex ἀγκύλος obliquus, & μῆτις, εως, ἡ, consilium. ὁ ἀγκύλα, τουτέστι, σκολιὰ βουλευόμενος. ε. 48. ϑ. 19. 473. 495. *&c.*

Ἀγκυλοχεῖλαι, nom. pl. *repandirostri*. ex ἀγκύλος *inflexus, curvus*, & χεῖλος, εος, τὸ. *labrum*, à nominativo singulari ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχειλος, *curva habens labra*. α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia*. ab ἀγλαΐα. splendor, ornatus. ab ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, splendidus. α. 285.

Ἀγλαὰ, *splendida*. Th. αἴγλη, ης, ἡ. *fulgor*, splendor. ε. 335. ϑ. 412.

Ἁγνῇ, dat. sing. ab ἁγνὸς, οῦ. ὁ, castus. ε. 463.

Ἄγνυντ' pro ἄγνυντο 3. sing. imp. passivi, ab ἄγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. est ἄγω. F. ἄξω, *&c. frango*. α. 279. 348.

Ἁγνῶς, caste, adverb. ab ἁγνὸς *castus*. ε. 335. α. 293.

Ἄγοι, *portaret*, præs. act. opt. ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc. sing. præs. part. act. vide suprà ἀγαγεῖν. α. 489.

Ἀγορεύω, f. εύσω, p. ευκα. *publice & in foro dico*, & per syn. speciei, *apertè dico*. ε. 278. 400.

Ἀγορὰ, ᾶς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego*. in præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. à nomine ἀγορὰ, ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω *congrego*, ut suprà, & ἀγορὴ, Ionice pro ἀγορὰ. ἀγορῆφι, *in foro*, φι est paragoge poëtica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. ϑ. 89.

Ἄγραυλοι, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρὸς οῦ, ὁ, *ager*, & αὐλὴ ῆς ἡ, *atrium*, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὕπαιθρον. item *stabulum, septum*. hinc αὐλίζομαι, *stabulor*: item *pernocto*, unde est ἀγραυλέω, *ruri pernocto*. ϑ. 26.

Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, ab ἄγρα, ας, ἡ, *captura, venatio*. ϑ. 442.

Ἄγρια, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρὸς, οῦ, ὁ. ager. α. 236.

Ἄγριον, acc. est nomen proprium viri. Ἄγριος, ου, ὁ. ϑ. 1013.

Ἀγροιώτας, ac. pl. ab ἀγροιώτης, ου, ὁ. agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, οῦ, ὁ, rus. α. 39.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ. *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρὸς, οῦ. ὁ, ager, & κυδοιμὸς, οῦ, ὁ. tumultus. ϑ. 925.

Ἀγρομένοισιν, dat. pl. part. præs. Ion. syncope, pro ἀγειρομένοις ab

ab ἀγείρω congrego, f. ερῶ.p. ἤγερκα & Attic.ἀγήγερκα.a. , 1. ἤγειρα. ϑ. 92.

Ἀγροτέρης.feræ.gen.caſ. f.g. ab ἀγρότερ☉ vel ἀγρώτερος.Subſtantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρὸς ȣ̃, ὁ. ager α. 407.

Ἀγχ', pro ἄγχι prope.conſtruitur cum Genitivo : eſt Adv.ε. 637.

Ἀγχέμαχοι vel ἀγχόμαχοι, pl.num.cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno.f. μαχήσομαι.p.μεμάχημαι. α.25.

Ἀγχίμολον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίμολ☉,ȣ,ὁ,ϰ̀ ἡ,è propinquo veniens,ex ἄγχι prope, & μολέω,ſeu μόλω,venio. α.325.

Ἀγχίσῃ,dativus ſingul.ab ἀγχίσης,ȣ,ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος.q.d.ἄγχι τ̃ ἰσότητος. ϑ.1009.

Ἀγώμθυος,præſ. part.paſſ.verbi ἀγάομαι,ῶμαι, demiror. Th. ἀγάω, ήσω. idem.ϑ.619.

Ἄγων, *vehens*.part. præſens, ab ἄγω *duco,veho*. vide ἀγαγών. ϑ.998.

Ἄγω, *duco*,f.ἄξω,p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον ε. 206.

Ἀγῶνι.dat.ſin.ab.ἀγών,ῶν☉, ὁ. *certamen*.ϑ.435.α. 205.

Ἄγωσιν.3.pl.ſubj.ab ἄγω *duco, veho,traho*.f.ξω ε. 218.

Ἀδάηλα, *indocta*, acc.pl.n.g.ab ἀδάηλος,incognitus. Th.δαίω, ſcio,diſco.ϑ.655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντ☉,ȣ,vel ἀδάμας,αντ☉, ὁ.nomen clariſſimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro.ἀδάμαντ☉ genitivus ab ἀδάμας,αντ☉,ὁ.ex α quod hic idem valet quod δυς, & δαμάω *domo*. ε. 146. α. 137. ϑ. 188. 239.

Ἀ'δηκτοτάτη.ε.418.eſt ſuperlativus,à poſitivo ἄδηκτ☉, ȣ, ὁ, ἡ.proprie *morſui non obnoxius*: hic verò *cariem minimè ſentiens*, à δάκνω *mordeo*.f.δήξομαι. a. 2. ἔδακον.p. δέδηχα. unde etiam eſt nomen δήξ vermis,qui lignum corrumpit. ἶψ (ab ἴπτω *noceo*) vermis qui cornua lædit. ἶξ (ab ἵκω advenio) vermis qui palmitibus obeſt. σὴς (à σήπω putrefacio) vermis qui veſtes depravat. τρώξ (à τρώγω) qui vitiat legumina. ψὴν qui ficus arrodit, &c.

Ἄδηλος,ȣ ὁ. ϰ̀ ἡ.non manifeſtus, obſcurus.Th.δῆλος, ȣ, ὁ. manifeſtus.ε.6.

Ἄδικος,ȣ,ὁ, ϰ̀ ἡ. injuſtus. ἀδικώτερος,comp.Th. δίκη. ἡ.juſtitia. ε.258.270.

Ἀδμήτη,nomen mul.q.d. *indomita*,à δαμάω,domo. ϑ.349.

Ἆδον, pro ἧδον.3.pl.a.2. act.ab ἀδέω,*placeo*,f.ήσω,p.ἦκα.ut ἄδω,*ſaturo,expleo*. ϑ. 917.

Ἀδροσύνη,ἡ.*ubertas,copia*.ab ἀδρὸς.ȣ̃.ὁ.*dives,craſſus* , *magnus*. ε, 471.

Ἀδώτῃ.dat.ſin. ἀδώτης,ȣ.ὁ.*qui nihil dat*. Ratio compoſitionis

nis planè insolens, ex α. priv. & δώτης, ου, ὁ. *qui dat*. Th. δίδωμι do. ε. 353.

Ἄεθλον, ου τὸ, certaminis præmium, ab ἄεθλος seu ἆθλος, ου, ὁ. *certamen*. ε. 652. α. 94.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctentur*. 3. plur. præs. subj. act. ab ἀεθλεύω. f. εύσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, *pugno, dimico*. vide ἄεθλον. θ. 435.

Ἀεὶ. adv. semper. θ. 388.

Ἀειγενετάων. Gen. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, ου, ὁ, sempiternus. ex ἀεὶ & γενετὸς, qui genitus est. Th. γείνομαι, nascor. f. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. θ. 548.

Ἀείδειν. præs. inf. ἄειδον. 3. pl. imperf. act. pro ἤειδον, ab ἀείδω *cano*. Metri causâ abjicitur augmentum: in prosa ᾄδω. f. ᾄσω. p. ᾖκα. ε. 660. θ. 1.

Ἀεῖραι. a. 1. act. infin. ab ἀείρω tollo. f. ἀερῶ. a. 1. ἤειρα. hinc ἀείρας. a. 1. part. act. ἀειρόμεναι, plur. part. præs. f. g. ε. 759. 538.

Ἀεικέα. acc. sing. ab ἀεικής, έος, ὁ, ἡ, durus, asper. Th. εἴκω, cedo. f. ξω. θ. 166.

Ἀέκητι, *non invitò*, adv. ab ἀέκων invitus. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, spontaneus. θ. 529.

Ἀείσατε, 2. pl. a. 1. act. imperat. ab ἀείδω, f. σω. p. κα. canto. θ. 965.

Ἀέλλῃ, dat. sing. ab ἄελλα, ης, ἡ, *turbo, procella*, ex ἄω *spiro*, & εἰλέω *convolvo*. θ. 874.

Ἀελλὼ, nomen mul. q. d. *procellosa*. θ. 267.

Ἀειναόντων, gen. pl. in nom. ἀειναάων, οντος, perpetuò fluens. alii legunt ἀενάων, οντος, ex ἀεὶ *semper* & νάω. *fluo*. Them. ναίω, habito. ε. 548.

Ἀενάου, genit. g. f. ab ἀέναος, *perennis*. Poët. pro. ἀείναος. ex ἀεὶ *semper* & νάω *fluo*. ἀενάων, gen. pl. ε. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præs. activi, ab Ἄημι, *flo*, ad formam τιθεὶς, έντος. Sed qui est ab ἄω, potius juxta ἵστημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 323.

Ἀέξει, 3. præs. ab ἀέξω augeo, pro quo in prosa αὐξάνω & αὔξω. f. ήσω. p. ηὔξηκα. ε. 6. ἀέξομαι, η, εται, pass. ἀέξετο imperf. ἀεξομένοιο gen. Ion. part. præs. ε. 6. 771. θ. 195. 444.

Ἀεργὸς, ου ὁ. iners. ἀεργῷ, dat. hinc ἀεργίη, inertia, Ionice, pro ἀεργία ας, ἡ. *pigritia*. ab ἀεργὸς, pro qua in pros. ἀργὸς, Th. ἔργον, opus. *Prosa* dicitur quasi *profusa*. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poëma. ε. 301. 309. 310.

Ἀερσιπόται, nom. pl. *altè volantes*. Epitheton cygnorum, compositum ex ἀείρω, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. ἀερσιπότης, ου, ὁ, prim. simplic. & in quinta simplicium, ἀερσιπότης, ητος, ὁ. *in aëre suspensus*. α. 316. ε. 775.

Ἀεσίφρονα, acc. sing. *stolidum*. ε. 313.

313. à nominativo ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ. ex ἄω, flo, & φρὴν, ἐνὸς, ἡ, *mens*, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde *stultus*. hinc ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Ionic. pro ἀεσιφροσύναις, ab ἀεσιφροσύνη, stultitia, θ. 502.

Ἀζαλέοιο. α. 153. Genitivus Ion. pro ἀζαλέȣ, ab ἀζαλέος, ȣ, ὁ, aridus, torridus. Thema est ἄζω torrefacio, arefacio.

Ἄζε. 3. perf. præf. verbi ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

Ἄζηται, præs. sub. *tristetur*, ab ἄζομαι, propriè *exaresco*: per metaph. *cura & mœrore conficior*. α. 585. θ. 99.

Ἅζω, cum aspero spiritu, *veneror*. Σέβομαι. unde, ἁζόμενος. θ. 532.

Ἄζωστοι, pl. num. *discincti*. scil. ut eò sint expeditiores: ex α privat. & ζωστὸς *cinctus*, quod est à ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo*. in fut. ζώσω, in præt. ἔζωκα. in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι, in 3. sing. ἔζωσαι, hinc est ζωστὸς, *cinctus*, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum*, baltheus. ε. 343.

Ἀηδόνα, ac. sin. ab ἀηδὼν, όνος, ἡ, *luscinia*. ab ἀείδω *cano*, pro quo in prosa ᾄδω. ε. 201.

Ἄηθ' pro ἄηἶο, *spirabat*. imperfect. abjecto ο μικρῷ per apostrophum, & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Them. est ἄω *flo*. f. ήσω. unde formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

Ἀὴρ, ἀέρος, ὁ. *aër*. ab ἄω. in f. g. significat caliginem. ε. 547.

Ἄησι, 3. 3. singul. ab ἄημι *flo*. hinc Ἀᾶσι, *flant*. 3. plur. ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω *flo*. ε. 514. θ. 875.

Ἀήτας, acc. pl. à sing. ἀήτη, ης, ἡ, *flatus*. in nom. pl. ἆηται, *flamina*. Th. ἄω. *flo*. ε. 619. 643. 673.

Ἀθάναἶαι, pl. num. f. g. θ. 968. Græci non dicunt ἀθνήἶος, sed ἀθάναἶος, ὁ, καὶ ἡ. ex α negativo & θάναἶος. Sic in Novo Testamento αἰώνιος, ȣ, ὁ, ἡ. & αἰώνιος in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita, nec non quandoque derivata, sunt generis communis*. Ἀθανάτης, pro ἀθανάταις, Ionice. ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτȣ. ut & ἀθανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις ε. 307.

Ἀθέσφαἶος, ȣ, ineffabilis. compositum ex α privativ. & θέσφαἶος pro θεόσφατος, à Deo pronuntiatus: prout dicimus θεόσδοἶος, *divinitus datus*. ἀθέσφαἶος etiam idem quod *nefandus*: sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 660. ἐδίδαξαν ἀθέσφαἶον ὕμνον ἀείδειν, docuerunt divinum carmen canere. ε. 660. ex φαἶὸς dicendus, hoc à φάω, dico. idem quod φημί. θ. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθήνη, quasi ἀθήλη, ex α privat. & θηλὴ *papilla, mammæ apex*, quòd Minerva prognata ex cerebro Iovis (uti fabu-

bulantur) non fuerit alita aliorum more. Ἀθῆναι αἱ. Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθῆναι alio nomine Ἀκτὴ, ῆς. ἡ, litus, quod in litore maris fuerit condita, unde πολῖτις Ἀττική (pro Ἀκτική) civis Attica. α. 126. ε. 328.

Ἆθλ᾽, pl. num. pro ἆθλα, à singul. ἆθλον ου τὸ. præmium certaminis. sed ἆθλος, ου. ὁ, est ipsum certamen. Vide suprà ἄεθλος, ου. ὁ. ε. 754. θ. 800.

Ἀθόλωτος, ου, illimis, limpidus. ex α priv. & θολὸς ου. ὁ. limus, fæx, sordes: unde est θολόω turbo: θολωτὸς turbatus. ε. 593.

Ἀθρόος, ου. ὁ, confertus, in unum collectus, α. 246.

Αἱ, art. præpos. ab. ἡ. hæc, ὁ τὸ. ε 36. 767.

Αἱ, artic. postp. ab ἥ, ὅς, ὅ. quæ, qui, quod. θ. 268.

Αἰακοῦ genit. ab Αἰακὸς, οῦ, ὁ. Æacus. ab Αἶαξ Αἴακος, ὁ. vel Αἴας Αἴαντος, ὁ, quæ idem significant. nomen Herois, Ajax. θ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν terram, Poëtice, à γαῖα, seu γαίη. ἡ. ε. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἴξ, αἰγὸς. ὁ, ἡ. caper, capra. ε. 514. α. 407.

Αἰγείδην, acc. à nominativo, Αἰγείδης ου. ὁ, ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nomen viri. Αἰγείδης ergo est patronymicum, sicut à Πηλεὺς dicitur Πηλείδης. α. 182.

Αἴγειροι, pl. nom. à sing. Αἴγειρος, ου, ἡ, populus nigra. Alii etiam vertunt alnum. ἀπὸ τοῦ ἐγέρσεως. α. 377.

Αἰγίδ᾽, ac. sing. pro αἰγίδα. per apostrophum α abjicitur. ab αἰγὶς, ίδος, ἡ. pellis caprina, munimentum pectoris. Alii putant scutum fuisse pelle ista obductum. Th. αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. caper vel capra. α. 344. 444.

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. pro αἰγιόχου, à nominativo αἰγίοχος, ου, ὁ, epitheton Iovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὀχὴ sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481. 659. α. 322. θ. 13. 1021.

Αἰγυπιοὶ, ab αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ. vultur, avis prædatrix & rapax. à γὺψ, γυπὸς, ὁ, vultur. α. 405.

Αἱ δ᾽, sunt duæ voces. αἱ est art. præpositivus, δ᾽ per apostr. pro δὲ vero. ε. 821.

Ἀΐδαο, Genitivus Æolicus pro ἀΐδου, à nominativo ἀΐδης ου. ὁ. orcus, inferi. q.d. ἀϊδὴς, έος, ὁ, obscurus, ex α non, & εἴδω video. ε. 152. θ. 455.

Αἶδε, à nominativo ὅσδε, ἥδε, ὅδε. α. 280. 300.

Ἀϊδὲς, obscurum, adject. generis neutrius, ab ἀϊδὴς, έος. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 477.

Ἀΐδεω, Genit. Ionicus pro ἀΐδου ab ἀΐδης, ου, ὁ. infernus. in prosa dicitur ᾅδης, ου, orcus, tartarus. θ. 311. 768. 850.

Ἀΐδηλα, acc. pl. arcana, ab ἀΐδηλος tenebricosus. Th. ἀΐδης, ου, ὁ. infernus. ε. 754.

'Αἴδιον, ab ἀΐδιος, *perpetuus*. Th. ἀεὶ *semper*. α. 310.
'Αϊδνῇς. dat. pl. Ionic. pro ἀϊδναῖς, ab ἀϊδνὸς ἡ, ὀν. *tenebricosus*. ab εἴδω, video. ϑ. 860.
Αἰδοῖ, dat. sing. *reverentia*, ab αἰδὼς, όος, ἡ, *pudor*. ϑ. 92. hinc.
Αἰδοῖα, τὰ. pudenda. α. 354. ε. 731.
Αἰδοίη ης, ἡ, veneranda. ε. 71. αἰδοίοισι, dat. pl. Ionic. Th. αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. ε. 255. ϑ. 80.
"Αἴδος, gen. sing. ab ἄϊς ἀΐδος ὁ. *orcus*. idem quod ἀΐδης, ου ὁ. vide suprà. ἀΐδός δε, *ad orcum*. Subintelligitur δόμον. α. 151. 254.
'Αϊδρείῃσι, ε 683. dat. pl. Ion. pro αἰδρείαις, ab αἰδρεία, ἡ, inscitia. ab ἴδεις εως, ὁ, καὶ ἡ. sciens. Th. ἴσημι, scio. hinc.
"Αϊδρις, *ignarus*. vide Th. ἴσημι. *scio*. α. 410.
Αἰδῶ, *pudorem*. accu. singul. αἰδόα, αἰδῶ, ab αἰδὼς, pudor. ε. 322.
'Αιδωνεὺς, έος, ὁ. idem quod ἀΐδης, ου ὁ. *Pluto*. ϑ. 913.
Αἰδὼς, *pudor*. ex α. priv. & εἴδω video. quorum nos pudet ea non aspicimus. ε. 190. 198. 315.
Αἰειγενετάων. ϑ. 893. *sempiternarum*. gen. pl. Æo. pro αἰειγενετῶν. ab αἰειγενέτης, ου, ὁ. sempiternus. ab ἀεὶ semper, & γείνομαι, nascor. ϑ. 893.
Αἰεὶ pro ἀεὶ *semper*, poët. & αἰὲν. ε. 114. & 296. ϑ. 21. &c.
Αἰὲ ναόντων, ex ἀὲ semper, poë. pro αἰὲ, & νάω, fluo. ε. 548.
Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν metri causâ ἀετὸς, ου, ὁ. ϑ. 523.
Αἰζήιος, *juvenilis*, ab αἰζηὸς, ου, ὁ *juvenis*, q. d. ἀεὶ ζέων, *semper fervens*. α. 408. ε. 593.
Αἰζηῶν, *juvenum*. gen. pl. ab αἰζηὸς, ου, ὁ pro quo & ἀζηὸς, juvenis. ϑ. 863.
Αἰήταο, Æolice pro Αἰήτου, ab Αἰήτης ου ὁ nomen viri. ϑ. 992.
Αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα, pro γαῖα, *terra*. α. 153.
Αἰήτης, Αἰήτου, Αἰήτην. Vide Αἰήταο. ϑ. 958 994.
Αἴθ', *quæ*. pro αἵτε *quæque*, ab ὅς ἥ ὅ. articuli postp. ϑ. 2.
Αἰθαλόεις, εντος, ardens, αἰθαλόεντα, acc. sing. ab αἴθω, uro, incendo. ϑ. 72. 504.
Αἰθὴρ, έρος, αἰθέρι ὁ, æther. ε. 18 ϑ. 124.
Αἰθιόπων, gen. pl. ab Αἰθίοψ, οπος ὁ, Æthiops, q. d. αἴθοντα τὴν ὄψιν ab ὤψ, voltus. Th. ὄπτομαι, video, & αἴθω uro. imperf. ᾖθον, ardebant. ϑ. 985.
Αἰθομένοιο, ardentis, præs. part. gen. Ion. ab αἴθω, *ardeo*. αἰθομένοισι, αἰθομένων, num. plur. part. præs. ε. 753. α. 60. 275.
Αἴθοπα. acc. sin. ab αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, niger. ab αἴθω, uro, & ὤψ, vultus. th. ὄπτομαι, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι ε. 36.
Αἴθωνι, dat. ab αἴθων ονος, ὁ. *niger*. Th. αἴθω. uro. ε. 741.
Αἴκ' pro αἴκε. Dorice pro εἰ μὲν. αἴκε δύνῃ si quidem possis. ε. 207. 348.
Αἷμα, αἷμ' pro αἷμα, τος, τὸ. *sanguis*. α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματόεσσαι. *cruentæ*. pl. num. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν. Th. est αἷμα ατος, τὸ, sanguis. ϑ. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, da. pl. Ion. αἱμύλος, ὁ, ἡ, *blandus*. αἱμύλιος idem. ε. 78. Thema, αἱμύλλω. 372. ϑ. 890.

Αἰναὶ. pl. f. g. αἰνὸς *gravis*. differt ab αἶνος laus, accentu. ε. 800.

Αἰνεῖ. *laudat*, ab αἰνέω, laudo. f. ήσω vel έσω. p. ᾔνεκα. aor. 1. ᾔνεσα. aor. 1. imperat. αἴνεσον. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε. 822.

Αἰνείας, ου ὁ, Æneas. ϑ. 1008.

Αἴνημι, pro αἴνημι, probo. & hoc pro αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. εκα. Th. αἶνος *laus*. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam. ab αἶνος ου ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνὴ, grav. à masculino, αἰνὸς ἡ, όν. *gravis*, *horribilis*. ε. 160. hinc αἰνοτάτῳ, dat. sing. superl. α. 397. ϑ. 852.

Αἴνυτο, 3. sing. imperf. medii: à Th. αἴνυμαι. *capio*. α. 41.

Αἰολίδα, acc. singul. ab Αἰολὶς, ίδος. nomen regionis, ab αἰόλος, ου ὁ. *varius*. hinc, αἰόλλω. *vario*. ε. 634.

Αἰόλλονται, mutant colorem. 3. pl. ind. præs. pass. ab αἰόλλω, vario. f. λῶ. p. λα. αἰόλος, ου ὁ, varius. α. 399.

Αἰπόλιον ου τὸ. grex caprarum. ab αἰπόλος, ου, ὁ. *caprarius* περὶ τὰς αἶγας πολῶν. Them. πολέω *verso*, proprie qui versatur circa capras. Nam αι prima syllaba est ex αἶξ αἰγὸς, ἡ. *capra*. ϑ. 446.

Αἰπὺν acc. sing. ab αἰπὺς, έος, ὁ, *altus*. f. ἡ αἰπεῖα, τὸ αἰπύ. ε. 83. θ. 589. 632.

Αἱρῇ, *ceperit*. 3. sing. præs. act. subj. ab αἱρέω *capio*. f. ήσω. p. κα α. 2. εἷλον. ε. 616.

Αἷς, *quibus*. dat. plur. ab ἥ, quæ. ϑ. 215.

Αἶσα ἡ, *parca*, *sors*: item *fatum*, *officium*. quasi ἀεὶ ἴση, *semper æqualis*. ϑ. 422. ε. 576.

Αἴσηπος, nomen fluvii. ϑ. 342.

Αἴσιμον αἴσιμος, ου, ὁ. *fatalis*. ab αἶσα fatum: idem quod μόρσιμον, à μόρος, ου ὁ α. 336.

Αἰσονίδης, Filius Æsonis. cognomen viri. ϑ. 993. 999.

Ἀΐσσοντο. 3. plur. imperf. med. à verbo ἀΐσσω, *impetu feror*, *agitor*. f. ξω. p. χα. ϑ. 150. 671.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος, εος, τὸ. *turpitudo*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui se non continent, sunt turpes ε. 209.

Αἶτ', ε. 92. αἶτε. ϑ. 211. 220.

Αἰτῇς, 2. person. sub. ab αἰτέω. peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα. ε 406.

Αἰχμὴ ῆς, ἡ. *cuspis*. **Die spitze.** αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.

Ἀιχμητάων, gen. p. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ. *bellator*. Th. αἰχμὴ, ἡ. cuspis. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθον. epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ. *celeriter viam conficiens*. ex αἰψηρὸς *velox*. Th. αἶψα, citò.

to. & κέλαδος, ου, ἡ. *via*. ϑ. 379.

Ἀΐων, præs. part. verbum poëticum, ab ἀΐω *audio*. ε. 9.

Αἰῶνος, gen. sing. ab αἰὼν, ῶνος, ὁ. *ævum*. item in f. g. ἡ αἰὼν *vita*. α. 331.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας αντος, ὁ, *indefessus*. compositum ex α privativo, & κάμνω *defatigor*, f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. ϑ. 956.

Ἀκάματος, ϑ. 824. ου, ὁ, ἡ. *indefessus*. ἀκαμάτοιο pro ἀκαμάτου, gen. Ion. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionic. f. g. Th. κάμνω. ϑ. 566. 747.

Ἀκάστη, *nomen mulieris*, ab ἀκάζω *acuo*. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis. ϑ. 356.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens*. præsens med. part. ab ἀκάχημι pro ἀκαχέω, *tristitia afficio*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ϑ. 99.

Ἀκαχμένον, *acutum*, part. præt. pass. ab ἀκαχέω *acuo*. ἀκαχμένος pro ἠκαχημένος. augmento abjecto & syncope facta ἀκαχμένος. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ. cuspis, vel ἄχος, εος, dolor. α. 135.

Ἀκάχων, *animo mæstus*. ab ἀκάχω dolore afficio, ex Th. ἄχος, εος, τὸ. *dolor*. ϑ. 868.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, negligens. ex α privat. & κῆδος, εος, τὸ. *cura*. ϑ. 498. ἀκηδέα, acc. sing. ε. 112. θ. 61.

Ἀκήριοι, pl. sine sorte. ex α priv. & κὴρ, κηρὸς, ἡ, *sors*, *fatum*. ε. 821.

Ἀκινήτοισι, da. pl. Io. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Them. κινέω, ῶ, ήσω, moveo. ε. 748.

Ἀκιώτατοι, firmissimæ. pl. num. & superl. grad. ab ἄκιος, *incorruptus*, ex α privat. & κὶς, κιὸς, ὁ, vermis qui in ligno oritur illudque rodit. Vide suprà ἀδηκτοτάτη. ε. 433.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incu. Th. κάμνω q. d. ἀκάμνων, quod nullis ictibus defatigetur. ϑ. 722.

Ἀκοίτην, accus. ab ἀκοίτης, ου, ὁ. *maritus*. α. 9. ἄκοιτιν, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ. *marita*. ex α quod est non privativ. sed conjunctiv. ab ἅμα, *simul*, *una*, & κοίτη, ης, ἡ, lectus, à κεῖμαι jaceo, cubo. ε. 798. ϑ. 410. 921.

Ἀκόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρεστος *insatiabilis*, cum genit. ex privativa part. α. & κορητὸς, à κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ύω, *satio*. α, 346. 433. 459.

Ἀκοῦε, audi. præs. imperat. ἀκούσαις, 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris. ε. 211. 719.

Ἀκούσαντες, plur. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἤκοα & Att. ἀκήκοα. ϑ. 665.

Ἄκρη, Ionicè pro ἄκρα, summa, neut. ἄκρον. ἀκρότατον in superl. ε. 231. 679. α. 33. θ 7.62.

Ἄκριτος, ου, ὁ, καὶ ἡ. *anceps*, *dubium*. Th. κρίνω, secerno, judico.

dico. α. 311.
Ἀκροκνέφαιος, vespertinus. comp. ex ἄκρος, α, ον, summus, & κνέφας, αος, τὸ, caligo. item crepusculum. ε. 565.
Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. θ. 249.
Ἀκτὴ, litus. ἀκταῖς, dat. pl. litoribus. ab ἄγω frango, quòd ibi fluctus frangantur. & ἀκτὴν, munus, donum. ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτὴς, ὁ, cibus.
Ἀκτίνεσσι, dat. plur. Poëticus, ab ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι frango. radiorum solarium est refractio. θ. 760.
Ἅλα, acc. sing. mare, ἡ ἅλς, mare: ὁ ἅλς, sal. solo genere differunt. θ. 791.
Ἅλαδ᾽ pro ἅλαδε ad mare. δὲ postpositum accusativo, valet ad. ε. 629. 755.
Ἀλάληντο, errant, 3. sin. verbi passivi, à verbo ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in pas. ἀλάλημαι, σαι, ται, ε 100
Ἀλαλητῷ, dat. sin. ab ἀλαλητὸς, ὁ, clamor militum, dicentium ἀλαλή. Gallice alarme. Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, ἀλαλά. α. 382. differt ab ἀλάλητος inennarrabilis.
Ἄλαλκεν, profligabat, arcebat, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἀλκὴ, ῆς, ἡ. robur, vires. θ. 527.
Ἀλαοσκοπιὴν, speculationem, proprie cæcam speculationem. comp. ex ἀλαὸς, cæcus, & σκέπτομαι, ψομαι, circumspicio. unde est σκοπὴ & σκοπιά, ᾶς, ἡ, specula. θ. 466.
Ἀλαπαδνὸν, imbecillum. ab ἀλαπάζω, diripio, vasto. Th. λαπάζω & λαπάσσω, evacuo. ε. 435.
Ἀλαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, gravis, non oblivioni tradendus. Doricè, pro ἄληστος, à λήθω, f. σω. lateo. θ. 467.
Ἀλγέ᾽, pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor, unde Latinorum algeo, frigeo. ε. 132. 198. 209.
Ἀλγινόεντα, ac. si. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ. molestus. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor. ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. cas. θ. 214. 226.
Ἀλέα, ας, ἡ, Ionicè ἀλέη, ης, ἡ, calor, seu tepor qui est ex Sole. ἐπ᾽ ἀλέα λέχθη. ε. 491.
Ἀλέασθαι, vitare. a. 1. med. infinit. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι & ἀλέασθαι, per geminam syncopen. (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέαι pro ἐκχεῦσαι.) ab ἀλέω molo, f. έσω, p. εκα. item vito, caveo. ε. 732. 444. 778. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλεύω, itemque ἀλεείνω, effugio. ε. 826. est versus ultimus.
Ἀλεγίζω, f. σω, p. κα. curo. ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες. ε. 249. θ. 171.
Ἀλεείνω, evit. Vide in ἀλέασθαι.
Ἀλέην, Vide paulo ante ἀλέα.
Ἀλεξιάρη, imprecationum expultrix. ex ἀλέξω vel ἀλεξέω arceo, depello, & ἀρὴ, ᾶς, ἡ. dira imprecatio. est vox media, quæ modò in bonam partem accipitur, & vertitur precatio, mo-

modò in malam, ut hic. ε. 462.

Ἄλειφαρ ατος, τὸ, *pinguedo*. ἀλείφω. f. ψω. a. 2. ἤλιφον. θ. 553.

Ἀλεύασθαι. Vide paulò antè ἀλέασθαι. ε. 503. 796.

Ἀλευόμενοι. Vide in ἀλέασθαι. ε. 533.

Ἀλεωρῆ, Ionicè pro ἀλεωρᾷ, ᾶς, ἡ. *evitatio*. Them. ἀλέω, vito. ε 402.

Ἀληθέα, acc. sing. ab ἀληθὴς, *verus*. hinc ἀληθείην, Ion. pro ἀλήθειαν. θ. 28. ε. 766. 816.

Ἀλιάκμονα, acc. sing. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ. nomen fluvii, ex ἅλς ἁλὸς, ἡ, mare, & ἀκμὴ ῆς, ἡ, cuspis, vigor, incrementum. θ. 343.

Ἀλίαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, non desinens. Th. λιάζω, f. σω. agito. θ. 611.

Ἀλιεὺς, έος, ὁ, *piscator*. propriè qui in mari piscatur. per synecd. spec. *piscator quivis*. Th. ἅλς ἁλὸς ἡ, mare. α. 214.

Ἁλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ curat mare*. ex ἅλς ἁλὸς ἡ, mare, & μῆδος, εος, τὸ, cura. θ. 255.

Ἁλίοιο, Poëtice, pro ἁλίου. ex ἅλιος, *marinus*. Thema ἅλς. θ. 1003.

Ἀλιτημένον, part. præt. pass. Ion. ab ἀλιτέω, *pecco*. α. 91.

Ἀλιτραίνεται, 3. præs. pass. *malè agit*. ab ἀλιτραίνω, pecco, quod est ab ἀλιτρὸς, peccator. Th. est ἀλιτέω. pecco. f. ήσω. vel ἀλείτω, cujus aor. 2. ἤλιτον. ε. 239. & 328.

Ἀλκαίοιο, Ion. pro Ἀλκαίου, ab Ἀλκαῖος, ου, ὁ. nomen viri. Th. est ἀλκὴ *robur*. α. 26.

Ἀλκείδαο, pro Ἀλκείδου, Æolicè à nominativo Ἀλκείδης, ου, ὁ. nomen viri, ab ἀλκὴ, *robur*. α. 112.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *robustus, fortis*. Them. ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur. α. 320. θ. 526.

Ἀλκμήνη, nomen fœminæ, q. d. *robur Lunæ*. Luna singulares habet influxus in *fœminam*, nec non in *Oceanum*, qui est quasi *mundi uterus*. α. 3. 467. θ. 526. 950.

Ἀλκτῆρα, ac. sin. ab ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor, propugnator*. Th. ἄλκω, ab ἀλκὴ, unde ἀλάλκω profligo. α. 29. 128. θ. 657.

Ἀλλ', pro ἀλλὰ. ε. 11. 15. 35. θ. 98. &c.

Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη, alia. ε. 821. θ 363. 872.

Ἀλλάων, *aliarum*, pro ἄλλων, Æolice. α. 260. ἄλλην. α. 28. ἄλλη. ε. 260.

Ἀλλήλων, gen. p. ε. 134. ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro ἐν ἀλλήλοις inter se. α. 347. 379. ἀλλήλας, ac. pl. α 375. 262. Flectitur tantùm per Genitivum, Dativum & Accus. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. θ. 147. ἄλλον ε 496. 711.

Ἀλλοίην, acc. ab ἄλλος. ε. 822.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ. *diversus*, ab ἄλλος, alius. ε. 481.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. ε. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum, alias*. adverb. ε. 243. 723.

Ἀλλότριος, ου, ὁ. Th. est ἄλλος. alienus, non proprius. ε. 34. ϑ. 599.

Ἁλμυρὸς, οῦ, ὁ. *salsus*. epitheton Oceani. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. ϑ. 107. 964.

Ἄλοχος, ου, ἡ. *uxor*. ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo, quod est ex ἅμα & λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod sit in eodem lecto cum marito. ϑ. 886. ε. 327.

Ἄλσος εος, τὸ *lucus*. ex ἅλλομαι *salio*, quod arbores veluti è terra prosiliant. α. 70. 99.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. plur. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, vinculum indissolubile, q. d. ἄλυκτος πέδη, indissolubilis pedica. ἄλυκτος, metri causa, pro ἄλυτος, ex α privat. & λύω, dissolvo. ϑ. 521.

Ἀλύξεται, *vitabit*, *fugiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσκω *vito*. f. ξω. Th. est ἀλέω *molo*: item *vito* ε. 361.

Ἀλφειον, ab Ἀλφειός, ου, ὁ. nomen fluvii. ϑ. 338.

Ἀλφηστῇσιν, dat. pl. Poëtic. & Ion. pro ἀλφησταῖς, ab ἀλφηστὴς, οῦ ὁ. *inventor*. ab ἀλφέω *invenio*. Th. ἄλφα, primæ alphabeti Græci literæ nomen. ε. 82. α. 29. ϑ. 512.

Ἀλωὴ ῆς, ἡ. Th. ἅλως, ω ἡ, *area*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.

Ἅμ', pro ἅμα *una*, *cum* Dat. ἅμα βροντῇ cum tonitru. ϑ. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. ἄμυδις Æolice pro ἅμυδις. idem quod ἅμα, simul. ϑ. 689.

Ἀμαιμακέτοιο, *indomiti*. ἀμαιμάκετος, ου, ὁ ex α intensivo. quod est ex ἄγαν, valde & μαιμάω, vehementer cupio, impetu feror. *qui animo est in prælia admodum prono*. ἀμαιμάκετον πῦρ. Th. μάω, cupio. α. 207. ϑ. 319.

Ἄμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas, ἅμα ἄξονι, cum axe. ε. 424.

Ἀμαξαν, pro ἅμαξαν, Æolic. ε. 451. 690.

Ἀμάρτῃ, *peccaverit*. 3 sin. a. 2. act. sub. ab ἁμαρτάνω *pecco*. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. ex α. priv. & μάρπτω, assequor. ϑ. 222.

Ἁμαρτίνοος, cujus mens est prava, ex ἁμαρτάνω pecco, & νόος, ου, *mens*. qui mente peccat. ϑ. 511.

Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἠμάρυσσε. *splendebat*, verbi ἀμαρύσσω, f. ξω, *fulgeo*, *splendeo*. ex α ἐπιτατικῷ, & μαίρω *splendeo*. ϑ. 827.

Ἀμᾶσθαι. præs. infinitivi medii, *metere*. Th. est ἀμάω, ῶ. f. ήσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ion. pro ἀμαυροτέρα, obscurior. ab ἀμαυρὸς, ά, όν. obscurus. ex α priv. & μαίρω *splendeo*. ε. 282.

Ἀμαυρωθείη, interceat. a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, ῶ, obfusco, obscuro. Th. ἀμαυ-

ρὸς, οῦ ὁ. obscurus, ε. 69.

Ἄμβατος, pro ἀνάβατος, scansilis, pervius. sic ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Th. est βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιεργὸς, οῦ, ὁ. dilator operum. ex ἀναβάλλομαι, differo, procrastino. μηδὲν ἀναβαλλόμενος. & ἔργον, ου, τὸ, opus. ε. 411.

Ἀμβροσίῃ, dat. sin. Ion. pro ἀμβροσίᾳ. ἀμβρόσιος immortalis. ex α priv. & βροτὸς, οῦ ὁ, mortalis. καθ' ἐπένθεσιν τοῦ μοῦ καὶ τροπὴν τοῦ ταῦ εἰς σίγμα. θ. 69. 679.

Ἄμβροτος, ου, immortalis, pro ἄβροτος. Th βροτὸς, mortalis θ. 43

Ἀμέγαρτος, ardu. Invidia carens Th. μεγαίρω, invideo θ. 666.

Ἀμειβόμενος, præs. part. respondens, ἀμειβόμεναι, mutantes. ab ἀμείβω, f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. α 117 θ. 654. 749.

Ἀμειλίκτων gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, asper, durus. Th. μειλίσσω, mellitum reddo. θ. 659.

Ἄμεινον, melius, comparativus ab ἀγαθὸς, bonus ε. 312. 700. Cæteroquin ἀμείνων ex α epitatico & μένος robur: sic ἀρείων est ex ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α 5. ε 19 292. 318. 283. Vide ἀγαθός.

Ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. negligant ab ἀμελέω negligo. hinc ἀμελὴς, ex α priv. & μέλω curæ est. ε 398.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. act. subj. à verbo ἀμέρδω, privo. f. σω. ἄμερδε pro ἤμερδε, imperf. Ionic. Th μέρδω, σω. privo. α. 331. θ. 698.

Ἀμηχανίη, Ionic. pro ἀμηχανία difficultas, ab ἀμήχανος minime cautus, perplexus. ex α priv. & μηχανὴ, machina. ἀμήχανον, inexplicabilem. ε. 494. 83. θ. 295. 310.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto. Vide paulo ante ἀμᾶσθαι. ε. 478.

Ἀμητὸς οῦ, ὁ, messis tempus: sed ἄμητος, ου, ὁ, messis. ab ἀμάω meto. ε 382. 573.

Ἄμμες, pro ἡμεῖς· Æolice, nos. ab ἐγὼ, ego. α. 87.

Ἀμμέσον, pro ἀνὰ μέσον, in medio. α. 209.

Ἀμοιβὴν, talionem, proprie, mutationem, ab ἀμείβω muto f. ψω. præt. med ἤμοιβα ε. 332.

Ἀμολγαίη, lactea. ab ἀμέλγω. f. ξω. mulgeo. ich melcke ἀμολγὸς, οῦ, ὁ tempus, quo mulgentur vaccæ ε. 588.

Ἄμοτον, adverb. insatiabiliter, incessanter, ex α priv. & μοτὸς, οῦ ὁ, linteum carptum quod vulneribus inditur α 361.

Ἄμπαυμα. solatium, pro ἀνάπαυμα ατος. n. g. ab ἀναπαύομαι. quiesco. Th. παύω. finio, cesso. a. 2. ἔπαον. θ. 55.

Ἀμπέλαγος, per pelagum, per syncop. pro ἀνὰ πέλαγος. θάλασσα mare. sed πέλαγος, εος, τὸ, maris profunditas θ. 190.

Ἀμπυκίδην. acc. à nominativo ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Ampyci filius.

lius. Ἄμπυκος, ου, ὁ. nomen viri, ab ἄμπυξ, υκος, ὁ. idem quod τὸ κάλλυντρον, caliendrum, reticulum muliebre. ab ἀμπέχω circumdo. α. 181.

Ἄμυδις. Æolic adverb. idem, quod ἅμα simul, cum. α. 345.

Ἀμύμονα. acc sing. ab ἀμύμων, ονος, ὁ ἡ. irreprehensibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἀμύμων ονος, ὁ. nom. viri ϑ. 654. & valet idem quod ἄμωμος, qui nihil commisit τῆς μυγμῆς h. e derisione dignum. à μύζω. f. ξω. derideo. Sic dicitur per syncopen τοῦ γάμμα, pro ἀμύγμων. ϑ. 264. α. 65. 112.

Ἀμύνοντες, præs. part. ab ἀμύνω juvo. item arceo, propello. f. νῶ, a. 1. ἤμυνα. p. γκα. α. 240.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ idem quod περὶ, circa. ε. 203. α. 128, 200.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. num. ab ἀμφαγαπάω ex ἀμφὶ & ἀγαπάω valde diligo. ε. 58.

Ἀμφαράβιζον, impert. Ion. circumstrepebant. ab ἀμφαραβίζω, circumstrepo. compositum est ex ἀμφὶ & ἀραβίζω, quod est à Th. ἄραβος, ου ὁ strepitus α. 64. alii legunt ἀμφαβάζει ζον, ex ἀβαείζω. quod etiam ab ἄραβος. ibid.

Ἀμφεκάλυψε. a. 1. act. ab ἀμφικαλύπτω circumtego, ex ἀμφὶ circa, & καλύπτω, tego, f. ψω p. κα. a. 2. ἐκάλυβον. ε. 165.

Ἄμφεπε, impert. act. Ion. verbi ἀμφέπω, persequor. foveo. Th. ἕπω, operor, sequor. ϑ. 696.

Ἀμφὶ præpositio circa, per τμῆσιν separatum circum. ε. 73. 539. α. 172.

Ἀμφὶς adverb. ε. 699. circum, seorsim. ϑ. 851.

Ἀμφιβάλῃ, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω. circumjicio, circundo. f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε. 543. ἀμφιβαλεῖν. ε. 785.

Ἀμφὶ--βάλλ'. α. 253. per τμῆσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf. Ion. Th. βάλλω α. 254.

Ἀμφίβληστρον, ου τὸ, rete quod a duobus utrimque projicitur in aquam. ex ἀμφὶ, circum, & βάλλω, jacio. α. 215.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ. utroque pede claudus. Vulcani epithetum, ex ἀμφὶ utrimque, & γυῖον, ου τὸ membrum. qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός. ϑ. 70. α. 219. ϑ. 571. 945.

Ἀμφιδάμαντος, gen. ab Ἀμφιδάμας, nomen viri. q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφὶ & δαμάζω, domo. ε. 652.

Ἀμφιδεδήει, est 3. sing. plusq. perfecti medii, à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. act. ἔδαον. Hinc est præt. med. δέδηα. Sicut à θάλλω τέθηλα, à καίω κέκηα, &c. α. 62.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω tego, f. ψω, p. φα. a. 2. ἐκάλυβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. disceptationes, quæ fiunt verbis. ab

ἀμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur. ex ἀμφὶ & λέγω, dico. θ. 229.

Ἀμφιπολεύω. f. εύσω. obambulo, comitor. Th. πολέω, verso; pro quo Poëtice πολεύω, versor. ε. 801.

Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. ab ἀμφίῤῥυτος, circumfluus, ex ἀμφὶ, & ῥύω pro ῥέω, fluo. f. εύσω, p. ἔῤῥευκα. θ. 983.

Ἀμφιρω, nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφὶ & ῥέω, fluo, &c. θ. 360.

Ἀμφιτρίτη, nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τρίζω strido, fut. τρίσω. à circumstrependo. θ. 243. 254. 930.

Ἀμφιτρύων. ύωνος, ύωνα. Nomen viri, ex ἀμφὶ circum. & τρύω, attero, macero, vexo. τρύμα proprie foramen. item veterator. α. 2. 37. 54. 80. hinc.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, filius Amphitryonis. per epenthesin τοῦ α. metri causa pro Ἀμφιτρυωνίδης, ου, ὁ. α. 165. 416. θ. 317.

Ἀμφιχέαι. a. 1. act. infi. ex ἀμφὶ & χέω fundo. f. χεύσω Æo. aorist. 1. act. ἔχευσα. & per syncop. τοῦ σ, ἔχευα & per novam τοῦ υ syncopen, ἔχεα. p. κέχευκα. perf. pass. κέχυμαι a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 65.

Ἀμφότερος, έρον. ambo. dat. pl. ἀμφοτέροισιν, Ion. α. 177. 382. θ. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, utrimque. adv. Th. ἄμφω. ambo. θ. 733.

Ἄμφω. ε. 772. α. 171.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμωμος, qui est absque omni labe. ex α. priv. & μῶμος, ου ὁ, probrum, dedecus. item derisor. ab Hebr. מום macula. Hinc verbum μωμέομαι, οῦμαι, cavillor. proverb. paronomasticum, Ῥᾷον μωμεῖσθαι ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. verbi ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. θ. 599.

Ἄν, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀνὰ præpositio, pro diversa significatione varios casus regens. ε. 226. 526. θ. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præ. inf. differre, procrastinare. Them. βάλλω, f. λῶ. jacio. ἀναβαλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη ης, ἡ, necessitas. ὑπ' ἀνάγκης necessario. ε. 15. θ. 517. 615.

Ἄναγον, ducebant, 3. pl. imperf. Poet. pro ἀνῆγον. ab ἄγω duco f. ξω. p. ἦχα. a. 2. ἤγον. α. 280.

Ἀνέλπιστα, pl. insperata. ab ἀνέλπιστος, insperatus. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ θ. 660.

Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ pudor. θ. 312. 833. ἀναιδὴς ἐος, ὁ, καὶ ἡ, ἀναιδείη, dat. sing. Ion. ut & ἀναιδείηφι. φι enim per paragogen additur ab ἀναίδεια, impudentia. hoc ab ἀναιδὴς, έος ὁ ἡ. impudens ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. αἰδὼς vero ex α priv. & εἴδω video, ab intuendi fuga ε. 357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus. ex α priv. & αἰ

& αἰτία, ἡ. causa.ε.825.

Ἄνακ]α, acc.sing.ab ἄναξ, rex, ἄνακ]ος. ε. 69. ϑ. 347.α.197. 226.ϑ.493.

Ἀνάξειν, fut.1.act.infin. ab ἀνάσσω, regno.f.ἀνάξω.p. χα.a.1.ἤναξα.& Ionic. ἄναξα. ἀνάξειν. ϑ.837.Distinguitur ab ἀνάγω, f. ἀνάξω ex sola contextus serie.ϑ.491.

Ἀνάπνδυσ☉, non respirans. ex α priv.& πνέω,spiro,f.πνδύσω ϑ.797.

Ἀνάσσε,præ.ind.Vid. ἀνάξειν. ϑ. 506.

Ἀνασείσασα, quatiens,est f. g. part.a.1.act.Poët. ab ἀνασείω quatio. Th.est. σείω, moveo. f. σείσω, p. σέσεικα. α. 344.

Ἄνασσον, Ionic. & Poët. pro ἤνασσον.3.pl.imperf. act. ab ἀνάσσω, regno. vide ἀνάξειν. ϑ. 1015. α. 328.

Ἀναςρωφᾶν,converte. præs.inf. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀναςρωφάω. verto. Th. est ςρέφω,verto.f. ψω. p. ἔςρεφα. a.2 ἔςραφον.hinc ςροφὴ ῆς,ἡ. versio, flexus. & hinc ςροφάω verso.circumago,Poët.ςρωφάω, idem.α 111.

Ἄναυδος, ου, ὁ, ἡ. mutus, idem quod ἄφωνος. Th.ἡ αὐδὴ,vox. ϑ.797.

Ἄναυρος,nomen viri, sine aura, vento. Th αὔρα, aura, ventus. item torrens, & tum est ex α valde & ὕδω fluo.α.477.

Ἀναχάσσασθαι,a.1. med.infin. Poët. pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω,recedo. Th. χάζω. f. χάσω. recedo. α. 336.

Ἀναφυσιόωντες,præ.part.videtur oriri à φυσιόω, inflo, hinc φῦσα,ης, ἡ, follis, blas-balg. Th. φυσάω sufflo. Sed esse à φυσιάω, anhelo, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες. dicunt Poëtæ ἀναφυσιόωντες,ab ἀναφυσιάω ῶ; Poëtic. ἀναφυσιόω: sicut pro ὁράω,ὁρῶ dicunt ὁρόω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόοντας vero ab ἀναφυσιόω, contracte ἀναφυσιοῦντας,neque ω habet, neque ο ante se ferre potest.α. 211.

Ἀναψύξαι, a. 1.act. infin. ab ἀναψύχω refocillo,recreo. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, ξω, refrigero. ε. 606.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim,adv.à δίχα dupliciter. Th. δὶς, bis.ε.13.

Ἄνδρα,ac.sin.ε.269.ἀνδράσι, dat.pl. ut & ἄνδρεσι. sed hic est Poë: & Io. ab ἀνὴρ, ὁ, vir. g.ἀνδρὸς.pl.ἄνδρες.ε.269.19. 482.300.

Ἀνδρογόνος viripara,quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνὴρ,ὁ, vir, & γίνομαι, nascor quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος, generatio. ε.781.

Ἀνδροκτασίας, accus.pl strages. seu cædes virorum. ab ἀνδρο-

κτασία, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκτασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir, & κτείνω *occido*. f. κτενῶ. act. ἔκτακα. præt. med. ἔκτονα. ϑ. 228.

'Ανδρομέυ, gen. ab ἀνδρόμεος, *virilis*, per syn. speciei, *humanus*, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. α. 156.

'Ανδροφόνοιο, gen. Io. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, occido, quod in præt. med. πέφονα. α. 98. 420.

'Ανέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, remitto, relaxo, f. ἀνήσω. a. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι mitto. ϑ. 495.

'Ανέθηκα a. 1. act. ab ἀνατίθημι, impono, dico. Th. τίθημι pono. ε. 656.

'Ανελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω aufero, tollo in a. 2. act. ἀνεῖλον, in part. a. 2. act. ἀνελὼν, όντος: ὁ ἀνείλετο *sustulit*. a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, ὦμαι. aufero. Th. αἱρέω, ῶ, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα. a. 2 εἷλον ε. 746. ϑ. 553.

'Ανεμος, ου, ὁ. ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι. dat. pl. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

'Ανεπίξεστος, ου ὁ, ἡ. *impolitus*, *imperfectus*. ab ἐπιξέω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνεπίξεστος, scalpendo aut dolando non perfectus. Th. ξέω, rado, polio. f. ξέσω ε. 744.

'Ανεπιῤῥέκτων, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis ab ἐπιῤῥέζω, sacrifico. Th. ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & ἔρξω. p. ἔῤῥεχα, præt. pass. ἔῤῥεγμαι, &c. a. 1. part. ῥεχθεὶς. p. m. ἔοργα & ἔοργα. ε. 746.

'Ανέρ', acc. pro ἀνέρα. Vide in ἄνδρα ε. 749. 752.

'Ανερειψαμένη, abripiens. a. 1. med. part. à verbo ἀνερείπομαι. ex ἀνὰ & ἐρείπω. everto, attraho. f. ψω. ϑ. 990.

'Ανεφαίνετο, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω, f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφηνα. ϑ. 710.

'Ανήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt. pro. ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco. f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα, a. 1. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω. duco. ϑ 626.

'Ανήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ. ab ἀκέω, sano, vel ἀκέομαι, ῦμαι, f. ἐσομαι, & ήσομαι ϑ. 612.

'Ανήνορα, accus. sin. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνὴρ vir. ε. 749.

'Ανὴρ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.

'Ανθεῖ, 3. person. præsent. ab ἀνθέω *floreo*, f. ήσω, p. κα. ab ἄνθος, εος, τὸ *flos*. ε. 580.

'Ανθεια, ἡ. nomen proprium loci. α. 381.

'Ανθεμόεσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν *floridus*. ab ἄνθεμον, ου, τὸ, flos. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. ϑ. 887.

'Ανθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 75. ϑ. 279.

'Ανθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice

rice pro ἀνθοῦσι. & hoc pro ἀνθέουσι, florent. ab ἀνθέω, ῶ, f. ήσω. floreo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 225. ϑ. 988.

Ἄνθη, ης. ἡ. nomen urbis. α. 474 quidam scribunt Ἄντη.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus. παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, à sursum aspiciendo. ε. 49. 470.

Ἀνίεσκε, Poëtice, pro ἀνίει, 3. pers. imper. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίην, ης, η. & Poëtice, ἀνίεσκον, ες, ε. ut ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro ἦν eram Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἵημι, vel. ἕω. mitto. f. ἥσω. p. εἶκα. aor. 2. ἧν. aor. 2. imperat. ἕς. ϑ. 157.

Ἀνίην tristitiam, acc. ab ἀνία, Ion. ἀνίη, ἡ, mœror. ϑ. 611.

Ἀνίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus. à νικάω vinco, f. ήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. ϑ. 489.

Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie *sursum euntem*, h. e. *orientem*, ab ἄνειμι: ex ἀνὰ, ἄνω & εἶμι, eo, seu ἵημι, idem quod εἶμι. hinc a. 2. act. ἴον, ες, ε. tanquam ab εἴω, sicut à λείπω est ἔλιπον, &c. ε. 726.

Ἀνίπτοισιν, dativus pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex α priv. & νίπτω, ψω, lavo. ε. 723.

Ἀνιστάμενος, præs. part. ab ἀνίσταμαι, exurgo. Th. ἵστημι, sto, f. στήσω. p. ἕστακα. a. 2. ἔστην. ε. 575.

Ἀνολβίη, dat. Ion. pro ἀνολβίᾳ, miseria ex α priv. & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ου, ὁ. *felicitas*. q. d. ὅλος βίος. ε. 317.

Ἀνόστεος, *inossis*, ex α priv. & ὀστέον, ου, τὸ, ος, *ossis*, ε. 522.

Ἀνστρέφεται, pro ἀναστρέφεται, percutrit. ab ἀνὰ, & στρέφω, verto, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον. ϑ. 763.

Ἀντ', pro ἀντὶ, è regione, & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 725.

Ἄντα, *contra*. adv. Poët. item *coram*. hinc ἀντάω, *obviam venio*. f. ήσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 432. ϑ. 630.

Ἀντεβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, *occurro*, item *nanciscor*. cum gen. f. ήσω. præt. ἀντιβεβόληκα, Th. βάλλω, jacio percutio α. 439.

Ἀντὶ, præpositio. *pro*, *loco*. ε. 57. ϑ. 893.

Ἀντία, adverb. *è regione*, idem quod ἀντίον ab adj. ἀντίος, α ον, *ex adverso stans*. Th. ἀντὶ, pro. ε. 479.

Ἀντιβίην, *obviam*, adv. ab ἀντίβιος, *adversus*. ex ἀντὶ & βία, ας, ἡ. *vis* α. 150. 163.

Ἀντιβολῆσαι, a. 1. act. infinit. vide ἀντεβόλησεν. ε. 782.

Ἀντίη, Ion. pro. ἀντία. ex ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ. α. 444. ἀντίος. α. 361.

Ἀντιφερίζειν, præs. inf. proprie *obvium se offerre*, item *contendere*, f. ίσω p. κα. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. ϑ. 609.

Ἄντρῳ, dat. sing. ab ἄντρον, ου, τὸ antrum. ϑ. 483.

Ἄντυγες, pl. num. ab ἄντυξ, υγος, ἡ. proprie, *ambitus rotæ in curru*: item *orbita*. α. 64.

Ἀνύσαι, part. a. 1. act. pro ἀνύσας. Poë. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύττω perficio. a. 1. ἤνυσα. Notetur τμῆσις διὰ ἀνύσαι pro ἀνύσας metri causa, *emensus*. ε. 633. ϑ. 954. ἀνύσῃς. ε. 393.

Ἄνωγε, 3. sing. præt. med. ab ἀνώγω jubeo. f. ἀνώξω. a. 1. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα seu ἄνωγα. ε. 365. 40. 685.

Ἄξαις 2. sing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι seu ἄγω *frango*. f. ἄξω. a. 1 ἦξα. ἄξειαν pro ἄξαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Æ. ἄξεια, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαν pro ἄξαιμι, αις, αι. ε. 432. & 438.

Ἄξεινος ου. Poët. pro ἄξενος, *sine hospite*. Th. ξένος, ου, ὁ. *hospes, peregrinus*. ε. 713.

Ἄξονα. ac. sing. ab ἄξων, ονος, ὁ, *axis*. circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε. 422. 691.

Ἀοιδή, ῆς, ἡ, *cantus*. ϑ. 60. α. 282. à præt. med. ἤοιδα. Th. ἀείδω *cano*. ἀοιδῆσι, dat. pl. Io. ε. 1.

Ἀοιδός, οῦ, ὁ *cantor*. Vide supra ἀοιδή. ε. 26. ἀοιδοὶ. ϑ. 95.

Ἄοικος, ου, ὁ καὶ ἡ. domo carens. ex α priv. & οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ε. 600.

Ἄοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, impiger. ex α priv. & ὄκνος, ου, ὁ pigritia. ex ὀ & κινέω *moveo*, quia pigri sunt velati trunci, & vix se movent. ε. 483.

Ἄορ. ἄορος, τὸ, *ensis*. ab ἀείρω *tollo suspendo*. a. 221. 457.

Ἄουτος, ου, ὁ. illæsus. ab οὐτάω, *vulnero*. f. ήσω α. 157.

Ἀπ', pro ἀπὸ. ab. ε. 28. 313. 546. α. 30.

Ἀπαὶ, præposit. pro ἀπὸ, sicut παραὶ pro παρὰ, &c. poetice. Alia exemplaria habent ἀπὸ. α. 409.

Ἀπαλὰ, mollia. h. e. juvenilia. ab ἀπαλὸς, οῦ, ὁ. *tener, mollis*, quasi ἀφαλὸς, ab ἁφὴ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἀπάλοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀπάλοις. ϑ. 3. & 989. α. 279.

Ἀπάλαμνος, iners. pro ἀπαλάμαιος, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum *palma*, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται. *vagabitur*. fut. 1. med. ab ἄλημι vel ἀλάομαι, ῶμαι *vagor, erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται α. 409.

Ἀπαλόχροος, gen. ab ἀπαλόχρους, οος, ὁ καὶ ἡ. quæ tenellum seu molle corpus habet. ex ἀπαλὸς, οῦ, ὁ, tener, mollis, & χροῦς, οὸς, ὁ, *cutis*. Th. χρόα *color*. ε. 517.

Ἀπάνευθε, adverb. idem quod ἄνευ, *sine*, absque. ϑ. 386.

Ἀπανήνασθαι *recusare*. a. 1. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι *recuso*. a. 1. ἀπηνηνάμην. ex ἀπὸ & ἀναίνομαι recuso. quod est ab αἰνέω, *laudo*; item *assentior*. ε. 452.

Ἀπαι-

Ἄπαντα acc. sin. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. & in genit. ἅπαντος, ἁπάσης, ἅπαντος, & c. gen. pl. ἁπασέων. Ion. pro. ἁπασῶν. dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα, simul, & πᾶς, omnis ε. 687. θ. 79. 361.

Ἁπάντη *ubique*. adverb. Them. πᾶς, ὁ, omnis. θ. 524.

Ἁπασέων. gen. pl. Io. pro ἁπασῶν. Vide in ἅπαντα. θ. 79.

Ἀπάτη ἡ, fraus. ex α priv. & πάτος, ου, ὁ. *via*, quum à vera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc, ἀπατεών, ῶνος, ὁ, *impostor*. θ. 224.

Ἀπατῆσαι, f. 1. verbi ἀπατάω, fallo, f. ήσω. p. ἠπάτηκα. ε. 46.

Ἀπεδειροτόμησεν, *caput amputasset*. a. 1. act. indicat. ex ἀπὸ & δειροτομέω *cervicem abscindo*, ex δέρη. ης, seu δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix collum*, & τέμνω seco, in præt. med. τέτομα, *resecui* θ. 281.

Ἀπείριτος, ου, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ. *finis*. α. 204. θ. 878.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ. infinitus. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ. *terminus*. ε. 159. α. 472. θ. 187.

Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. act. ind. ab ἀποκτείνω, *occido*. Them. κτείνω, occido. f. κτενῶ, p. ἔκτακα a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.

Ἀπελάμπετο, imperf. pass. Th. λάμπω, splendeo. f. ψω, p. φα. a. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Ἀπελείβετ', 3. sin. imperf. med. ab ἀπολείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, libo, fundo, f. ψω, p. λέλειφα. α. 174. 268.

Ἀπεμνήσαντο. 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομιμνήσκω, recordor, seu ἀπομνάομαι. Th. μνάομαι, memoro, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήσθην. θ. 503.

Ἀπεόντος, gen. part. pro ἀπόντος, Ion. ab ἄπειμι, absum. par. ἀπών, οῦσα, όν. ε. 365.

Ἀπέσαντος, ab Ἀπέσας, αντος, ὁ. nomen viri. q. d. *qui non cecidit*. θ. 331.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, proruperunt. sic ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν Æol. Poët. σ duplicatur & ε abjicitur. Th. σείω vel σεύω *moveo*, agito. f. σω. p. κα. a. 1. ἔσευα. θ. 183.

Ἀπέσσυτο, 3. sin. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέσυτο à σεύω, in præ. pass. σέσυμαι, poët. ἔσυμαι, item ἔσσυμαι. θ. 859.

Ἀπέχωσιν, omittant, abstineant. 3. pl. præs. sub. ab ἀπέχω, abstineo. inf. ἀπέχειν. f. ἀφέξω. Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμαντος ὁ καὶ ἡ. *illæsus*. Th. πῆμα, τος. τὸ *noxa*. unde πημαίνω ανῶ. *noceo*. hinc & ἀπήμων, ονος. ὁ καὶ ἡ, illæsus. θ. 955. ε. 668.

Ἀπὸ -ήμησε, demessuit, a. 1. Ind. ab ἀμάω. f. ήσω. Vide in ἤμησε. θ. 180.

Ἀπήνης, gen. ab ἀπήνη. ἡ, rheda, vehiculum mulare. α. 373.

Ἀπηύρα, abstulit. 3. sing. imper. act. ab ἀπαυράω eripio. Th.

αὖρα, aura. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαιρῦμαι, aufero respirationem. h. e. occido α. 428.

Ἀπῃωρεῦντ', pro ἀπῃωρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf med. indic. Doricè pro ἀπῃωρῦντο, ab ἀπαιωρέω, ῶ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρέω, ῶ. sursum tollo. f. ήσω. α. 234.

Ἀπιςία, ἡ, diffidentia. à πίςις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Ἄπλαςος, pro ἀπέλαςος, cui appropinquare tutum non est à πέλας, adverb. prope. *intractabilis*. Alii vertunt, *ineffigiatus, informis*. ex α priv. & πλαςὸς *fictus*, à πλάσσω. *fingo*. & Att. πλάττω. ε. 147. ϑ. 151.

Ἄπλατος, Doricè pro ἄπληῖος, & hoc pro ἄπληςος magnitudine immensus, inaccessus. per syncopen τῦ σ. Th. πλήθω, πλέος, plenus. vel quidem ἄπλατος, idem esse dicunt cum ἄπλαςος, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverb.) prope. ϑ. 153. & 709 α. 147. 230.

Ἀπὸ, à, ab, præpositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, à convivio, h. e. *post* convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Ἀπογυμνωθεὶς, part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνὸς, ῦ, ὁ. nudus. ε. 728.

Ἀποδῦναι a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, red o Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα. a 2. ἔδων. ε. 347.

Ἀπόδρεπε. p æs. imperat. *decerpe*. ab ἀποδρέπω, decerpo, f. ψω hinc δρέπανον, ῦ. τὸ. *falx*. ε. 609.

Ἀπὸ-δῦσαι, exuere, *spoliare*, a. 1. act. infinit. ab ἀποδύω. exuo. Thema, δύω. Linea hæc--solet τμῆσιν notare. Vide in δῦσαι α 319.

Ἀπὸ—έληται. 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρῦμαι. Vide in ἕληται ε 603.

Ἀποθέσθαι, a. 2 med. infinit. ab Ἀποτίθημι. depono. Th. τίθημι. ε. 760.

Ἀποθρώσκωσιν, desiliant. 3. pl. præs. subj. Th. ϑρώσκω, *salio*. α. 375.

Ἀποθύμιον, invisum, *alienum ab animo*. ex ἀπὸ & ϑυμὸς, ῦ, ὁ, animus. ε. 708.

Ἀπὸ—κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. 1. activ. ab ἀποκείρω *detondeo*, item *decutio, spolio*. Th. κείρω f. κερῶ; & κέρσω. Vide in κέρσε. α. 419.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activ. α pro ε, ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω. *occulto, abscondo*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, abscondo. ϑ. 157.

Ἀπολείψας, part. a. 1. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ϑ. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. Th. λήγω, cessare facio. ε. 486.

Ἀπόλλυται, 3. person. sing. ab ἀπόλλυμαι, pereo. a. 2. med. ἀπωλόμην, perii. Th. ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὦλα & Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην. ε 761.

Ἀπόλλων ωνος ὁ. Sol, eo notatur, prout Latini dicunt, *Non semper ridet Apollo.* Plato in Cratylo derivat παρὰ τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet à malis, nempe à frigore, & sterilitate, quæ *Soli* tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68. ε. 769. θ. 14.347.

Ἀπόλοιτ'. 3. sing. a. 2. med. opt. Vide paulo ante ἀπόλλυται. ε. 46.347.

Ἀπὸ—λῦσαι, a. 1. act. infinit. verbi λύω solvo. vide λῦσαι. α. 447.

Ἀπομείρεται, sortitur, 3. præs. Th. μείρω, partior, seu portius μείρομαι. præt. med. ἔμμορα, pro μέμορα. præt. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. ε. 576. θ. 801.

Ἀπονοστήσαντα, acc. part. a. 1. act. ab ἀπονοστέω, *alicunde revertor.* Th. νοστέω, *redeo.* ήσω ε. 733.

Ἀποπέμπειν, remittere. præs. inf. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. φα. ε. 87.

Ἀποπνείουσα, part. præs. f. g. ab ἀποπνέω, pro πνέω poët. πνείω f. πνεύσω, flo, spiro. θ. 324.

Ἀπόπροθι, adverb. procul. Th. πρὸ ante. ε. 388.

Ἀποπτάμενος, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, avolo. ex ἀπὸ & ἵπταμαι volo, as, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην, part. πτάμενος θ. 285.

Ἀποπτύουσι respuunt, 3. pl. ind. præs. Th. πτύω, spuo. f. πτύσω, p. ἔπτυκα. a. 1. ἔπτυσα. ε. 724.

Ἀπορνύμεναι, concitatæ, præs. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὄρνυμι, ὄρνυμαι pro ὄρω, excito, f. ρῶ, vel ρσω θ. 9.

Ἀποῤῥαίσειν. fut. 1. act. inf. ab ἀποῤῥαίω, *destruo.* item *careo.* Th. ῥαίω, profligo. destruo. f. σω. p. ἔῤῥαικα. θ. 393.

Ἀποῤῥίψοντι, projecturo. dativ. sing. f. 1. part. Them. ῥίπτω, projicio, f. ψω p. φα, p. m. ἔῤῥιπα. α. 215.

Ἀποῤῥύτου gen. sing. ab ἀπόῤῥυτος, *deorsum fluens,* ἀποῤῥύω. Th. ῥύω idem cum ῥέω. fut. ῥεύσω, *fluo* ε. 593.

Ἀπὸ—τάμοιο, 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω. Vide in τάμοιο. ε. 423.

Ἀποτίννυται, 3. person. sing. à τίννυμι & τίννυμαι, idem quod Th. τίω, *punio, honoro.* f. σω. ε. 245.

Ἀποτίσῃ, luat. a. 1. sub. 3. pers. Th. τίω. punio. ε. 258.

Ἀποτμήξας, part. a. 1. act. ab ἀποτμήγω, abscindo. f. ξω, a. 2. p. 11. ἔτμαγον pro. ἀποτέμνω. Th. τέμνω seco. ε. 188.

Ἀπουράμενοι *privati*, per syncopen pro ἀπουρισάμενοι. part. a. 1. med. à verbo ἀπουρίζω, proprie *abduco in montem*, Ion. pro ἀφορίζω, extermino. ab ὅρος, ου, terminus, vel ab

ὄρος

ὄρ☉, ε☉, τὸ, & Ion. οὖρ☉, ε☉, τὸ, *mons*. α. 173.

Ἀποφθιμένου, gen. sing. part. præs. ἀποφθίμενος, mortuus, per syncop. pro ἀποφθιόμενος, verbi ἀποφθίω, perdo. à φθίω, ἴσω, perdo. Th. φθέω, corrumpo. ϑ. 606.

Ἀποφθινύθουσι, 3. pl. præs. ind. à φθινύθω. perdo. Th. φθέω ε. 241.

Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur, φθινύθω, φθείρω, Th. φθέω. ε. 664.

Ἀπύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶκος frigida domus. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. 523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. 1. act. indic. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω p. ὤλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα. ε. 144.

Ἂρ, per metathesin pro ῥά. particula expletiva, *certè*, utique. ϑ. 838.

Ἄρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα *utique*, ἆρα *an*, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *precatio*: item *imprecatio*. sæpe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. Vide ε. 49. α. 36. 46.

Ἀρὴ, *execratio*, noxa, damnum Ion. ἀρή, ῆς ϑ. 657.

Ἀραβεῦσαι, pl. num. part. præs. f. g. *concutientes* non sine stridore, Doricè pro ἀραβοῦσαι, ab ἀραβέω, ῶ, *strepitum seu fragorem edo*. f. ήσω. p. κα. Th. ἄραβος, ου, ὁ, *strepitus*, propriè armorum cadentium in terram. δοῦπος sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσβος sonus fluctuum in mari. ἦχος, sonus reciprocus. φθόγγος sonus vocis humanæ. βρόμος sonus ignis crepitantis. τόνος sonus fidium. κτύπος sonus ex percussione ortus, &c. α. 149. 404.

Ἀραιὰς, acc pl. f. g. ab ἀραιὸς, ὰ, ὸν *rarus*, *a*, *um*. Oc. πυκνὸς *densus*. ε. 807.

Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα, & ἄραξεν pro ἤραξεν. a. 1. ind. Ion. ab ἀράσσω. f. ξω. amputo, abscindo. α. 364.

Ἀρηρυῖαι, pl. n. f. g. part. præt. m. ab ἄρω *apto*. fut. Æolicum est ἄρσω (pro ἀρῶ.) unde ἄρσαι, ἀρσάμενος. in præ. med. ἦρα & facta reduplicatione ἄρηρα. pcc. ἀρηρα *adaptatus fui*. α. 271 137. ϑ. 608.

Ἀρὰς, ac. pl. ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ. precatio, diræ. ε. 724.

Ἀράχνης, ου, ὁ *araneus*, & ἀράχνιον, *tela aranearum*. ε. 473. 775.

Ἀργαῖος, η, ον, *Argæus*, ab Ἄργος, εος, τὸ. nomen urbis in Peloponneso. ϑ. 484.

Ἀργαλέ', pro ἀργαλέα ab ἀργαλέος, ου, difficilis. pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον, opus. ϑ. 739. 880. ε. 482.

Ἀργείην. Vide paulo ante Ἀργαῖος

γαῖος. ϑ. 12.

Ἀργειφόντης, Argi occiſor, epitheton *Mercurii*. ex Ἄργος, nomen canis, & φόντης per ſyncopen pro φοντὴς, *occiſor*, à φονέω occido, ὅτι Ἄργον τὸ κύνα ἀνεῖλε, τουτέστι τὰ λυσσῶδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα. Eſt interpretatio Tzetzis, quia Argum *canem* ſuſtulit. h. e. cogitationes furioſas. *Th.* φένω occido. ε. 77.

Ἀργέσεω, genit. Ionic. pro ἀργέσου, ab ἀργέσης, ου, ὁ, *piger*. ab ἀργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, otioſus. idem quod ἀεργὸς, ex eoque factum per craſin. Th. ἔργον opus. ϑ. 870. 379.

Ἀργέτι pro ἀργῆτι. dat. ſin. ab ἀργῆς, ῆτος, ῆτι, ῆτα, per μεταβολὴν & συστολὴν, ὁ, *candidus*. Thema ἀργὸς, *albus*. ϑ. 541.

Ἄργην, à nominativo Ἄργης, ου, ὁ nomen proprium Cyclopis. ϑ. 140.

Ἀργύρεος, έη, εον, argenteus, ab ἄργυρος, argentum; ab ἀργὸς. eſt album metallum. ἀργυρέης, dat. pl. Ion. pro, ἀργυρέαις. α. 295. 225. ϑ. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίνην, accuſ. à δίνη, ης, vortex, *gurges*, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, ου, ὁ. argentum. ϑ. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, *argenteos pedes habens*. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, Doricè *pes*, vel malleolus pedis. ϑ. 1006.

Ἀργυρῷ, dat. ſing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ε. 143.

Ἀργυφέϊ, pro ἀργυφέῃ, dat. ſin. ab ἀργύφεος, pro ἄργυφος, alba textura conſtans. ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ textura, ab ὑφαίνω, vel ὑφάω, ῶ, texo. ϑ. 574.

Ἀρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii. ϑ. 345.

Ἄρειον, compar. n. g. ab ἀρείων, maſculino, *melior in prælio*. ab Ἄρης, εος ὁ *Mars*. Th. ἀγαθὸς, bonus. ἀρείων ἄριστος. ε. 157. 191. 205. α. 120.

Ἄρεος, gen. ſing. ab Ἄρης, *Mars*. varie flectitur. in gen. Ἄρεος & Ἄρηος, item Ἄρης, Ἄρευ, Ion. Ἄρεω, Ἄρες, vocativi caſus, ubi η mutatur in ε in 1. contractorum. α. 98. ε. 144.

Ἀρέσαντο 3. pl. a. 1. med. ab ἀρέσκω, placeo. f. ἀρέσω, a. 1. act. ἤρεσα. *placo*, item *placeo*, p. ἤρεκα. ἀρέσκομαι in a. 1 med. ἠρεσάμην, & p. etiee ἀρεσάμην, ω. *placavi*. α. 255.

Ἀρέσθαι. a. 2. med. inf. ab αἴρω, tollo, capio. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1 ἦρα, a. 2. ἦρον, a. 1. paſſ. ἤρθην. f. 1. paſſ. ἀρθήσομαι. ϑ. 628.

Ἀρετὴ, ῆ, virtus. quaſi ab ἀρέσκω quia per virtutem placemus. ε. 311.

Ἄρη, pro Ἄρηα, acc. ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. α. 457. ϑ. 922.

Ἄρηαι, ε. 630. α. 107. 2. perſon. ſing. a. 2. med. Ionice pro ἄρῃ. ἄρωμαι, ἄρῃ, ἄρηται. pro

ἄρῃ secunda pers. ἄρηαι. Th. αἴρω. ε. 630. α. 107.

ἈρηγέμϬ, Ionice pro ἀρήγειν, præs. inf. ab ἀρήγω, *auxilior*. α. 121.

Ἄρηϊ. dat. sin. ab Ἄρης, Ἀρηΐφιλος bellicosus. ab Ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. ϑ. 317.

Ἀρήϊα, acc. pl. adject. *Mavortia*. ab Ἄρης, ηος, ὁ, *Mars*. α. 108.

Ἄρην, pro Ἄρηα. Sic in N. T. legimus Σωσθένην pro Σωσθένη. Vide Lexicon N. T. α 59. 333. 425.

Ἀρηρώς, p. med. ab ἄρω. Vide supra ἀραρῶα. ϑ. 812.

Ἄρης, *Mars*, genit. Ἄρηος, &c. παρὰ τὸ αἴρειν, à tollendo. Teutonice Krieg von kriegen. Vide in Ἄρεος α. 192.

Ἀρῆς, gen. Io. pro ἀρᾶς, ab ἀρά. ᾶς, ἡ, diræ damnum: item *preces*. α. 29. 128. ϑ. 657.

Ἀρητιάδην, ab ἀρητιάδης, ου, ὁ nomen patronymicum α. 57.

Ἀρθείς, α. 1. pass. part. ab αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ. p. ἦρκα. α. 1. ἦρα. ε. 549.

Ἀριάδνην, acc. ab Ἀριάδνη, ης ἡ. nomen mulieris. ϑ. 947.

Ἀριδείκετα, acc. pl. ex ἀρι, quod in compositione valet *valde*, & δείκετα pro δεικτά, ex δείκνυμι *ostendo*. ἀριδείκετον, *præclarum*. ἀριδείκετ' vocat. pro ἀριδείκετε. ϑ. 385. 543.

Ἀρίζηλος, quem valde æmulamur, ex ἀρι, valde, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ, in ζ clarus, præclarus. ε. 6.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἄριμοι. ϑ. 304.

Ἀριστᾶος, nomen viri. ϑ. 977.

Ἄριστος, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαθός, bonus. in comp. ἀρείων melior. Th. Ἄρης, Mars. ε. 583. 692.

Ἀρκέσει, *arcebit*. f. 1. ab ἀρκέω, f. έσω. propulso. p. ἤρκεκα. α. 358.

Ἄρκιος, ου, ὁ, καὶ ἡ *promptus*, *utilis*, *sufficiens*, ab ἀρκέω. ε. 368. 349. 499.

Ἄρκτον, nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *ursa*. per metom. adj. pars mundi borealis. α. 186.

Ἀρκτοῦρος, ου *ursæ cauda*, ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda, & ἄρκτος, ου, ἡ, *ursa*. ε. 608.

Ἅρμα, τος, τὸ *currus*, ab ἄρω, adapto α. 97. 324. 342.

Ἁρμαλιήν, acc. sing. Ion. ab ἁρμαλιά, ᾶς, & Ion. ἁρμαλιῆς, ἡ, *cibus*, *demensum*. Th. ἄρω, adapto. ε. 558. 765.

Ἀρμένα, apta, pro ἀρόμενα, sic & ἀρμένος, præs. part. pass. pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρω, apto, fut. ἄρσω & ἄρω. Sic ἱκμένος pro ἱκόμενος. ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 405.

Ἁρμονίη compages, ab ἁρμόζω, f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἄρω. ϑ. 937. 975.

Ἄρνας, acc. pl. ab ἄρς, ἀρνός, ὁ, καὶ ἡ, *agnus*. ϑ. 23.

Ἄρνη, nomen urbis. Ἄρνην. α. 475.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται. 3. sing. præs. med. subj. ab ἀρνέομαι, οῦμαι. f. ήσομαι, recuso, nego. ε. 406.

Ἄρξασθαι, a. 1. med. infin. ab ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. ε. 779.

Ἀρόῃς, οῖς, 2. sing. præs. act. subj. ab ἀρόω, ῶ, aro. in fut. ἀρόσω, p. ἤροκα, a. 1. ἤροσα ε. 477.

Ἀρόμμεναι Poet. pro ἀρόμεναι, hoc Dial. è, pro ἀρόειν, arare, præs. inf. ab ἀρόω, aro. f. όσω. ε. 1.

Ἀρόσῃς, a. 1. act. subj. ab ἀρόω, aro f. όσω. a. 1. act. ἤροσα. ε. 483.

Ἀροτὴρ, ῆρος. ὁ, arator. Th. ἀρόω aro. ε. 403.

Ἀρότοιο, genit. Poët. pro ἀρότου, ab ἄροτος, ου, ὁ, aratio: sed ἀρότος, ου, ὁ, tempus arandi. Th. ἀρόω, aro. ε. 382. 448.

Ἄροτρα. pl. n. g. ab ἄροτρον, ου, τὸ, aratum. Th. ἀρόω, aro. ε. 430.

Ἀρόων, præs. inf. pro ἀρόειν ex-tensa. crasin. ἀρόων, præs. part. ab ἀρόω, aro. ε. 427.

Ἄρουρα, ἡ, arvum, h. e. terra arata, culta. Th. ἀρόω, aro. ε. 117. 171. 426.

Ἁρπάζων, præs. part. ab ἁρπάζω, rapio. f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 1. ἥρπασα. hinc ἁρπακτὸς, raptus, rapax. ε. 38. & 681. 318.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax. Th. ἁρπάζω. Hinc per metathesin, est Latinorum rapax ε. 354.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, ης, ἡ, falx idem quod δρέπανον. Th. ἁρπάζω, rapio. ε. 571.

Ἁρπυίας, acc. pl. rapaces quædam Deæ. ab ἅρπυια, ας, ἡ, raptrix. hoc ab ἁρπάζω, rapio. θ. 267.

Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Io. ab ἄῤῥηκτος infractus. Them. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, frango, f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. ε. 96.

Ἄῤῥητοι, plur. num. obscuri, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα. ε. 4.

Ἀρσάμενος, Æolic. pro ἀράμενος, part. a. 1. med. ab ἄρω. apto. f. ρῶ, a. 1. ἦρα. α 320.

Ἄρσενε, masculos, dualis numeri., ab ἄρσην, vel ἄῤῥην mas. ἄρσενες. ε 435. θ. 667.

Ἄρτεμις ιος, ἡ, Diana, ab Ἄρτεμις, ιδος ἡ nomen Idoli, q. d. ἀρτεμὴς perfectus. vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. θ. 14. 918.

Ἀρτιέπεια, ex ἄρτιος perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπὴς, έος ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ. ἀρτιέπεια, veridica dicitur. θ. 29.

Ἄρτος, ου ὁ. panis. ε. 440.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύομαι, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω, haurio. ε. 548.

Ἄρχω, impero, f. ξω. p. ἦρχα,

Ἄρχομαι, incipio, imperf. ἠρχό-

ἤρχόμην. perf. ἦργμαι. a. 1. ἤρχθην. a. 1. m. ἠρξάμην Ἄρχεσθ', pro ἄρχεσθαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præs. ponitur pro imper. Ἀρχώμεθ', præ. sub. med. pro Ἀρχώμεθα. Th. Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. ϑ. 1. 36.

Ἅς, ac. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. ϑ. 187.

Ἄσβεστος, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεστὸς, ex σβέννυμι. f. σβέσω extinguo. p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. ϑ. 849 852.

Ἄσβολος, ου, ὁ. nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, limosa, Ion. pro Ἀσία, ας, ἡ, ab Ἄσις, εως, ἡ, limus. ab Ἄζω exicco. ϑ. 359.

Ἀσκηθὲς, ἡ, ὸν, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκέω exerceo. ε. 544.

Ἄσκρῃ, dat. pro Ἄσκρᾳ Io. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus.

Ἄσκρα, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἆσσον, adv. propius, pro ἐγγὺς, prope. in comparativo ἐγγίων & ἄσσων, quod etiam dicitur Ἄσσων. in neutro genere ἆσσον & ἆσσον. ϑ. 796.

Ἀσπασίως, adverb. libenter, cum amplexu: ab ἀσπάζομαι, f. άσομαι, amplector. α. 45.

Ἀσπαστὸς, οῦ, ὁ, amplectendus, optatus, ab Ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.

Ἄσπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus. ut ἄσπετον ὄλβον, ingentes opes. ex α priv. & ἕπομαι, pro ἕπομαι, sequor, consequor, assequor. ε. 377 ϑ. 694.

Ἀσπίδος, gen. ab ἀσπὶς, ίδος, ἡ, scutum, hinc ἀσπίζω scuto defendo. α. 417.

Ἀστεμφὴς, φέος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, immotus: utrumque est usitatum. Th. στέμβω, assidue moveo. item contumelia afficio. hinc ἀστεμφέως firmiter. ϑ. 812. 748.

Ἀστέρα, acc. ab ἀστὴρ, έρος, ὁ, eum vern. ϑ. 381.

Ἀστερίην, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q.d. Stellatam. ϑ. 409.

Ἀστερόεν θ', pro στερόεντα, stellis ornatum, θ pro τ ob sequentem spiritum asperum, ab ἀστερόεις εσσα, εν, stellis plenus, a, um. ϑ. 127. 470 ε. 546.

Ἀστεροπῇ, dat. singul. ab Ἀστεροπὴ, fulgur. Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω fulguro. f. ψω. in a. 2. ἤστραπον præt. med. ἤστραπα. Hinc est ἀστραπὴ, & Poëtice ἀστεροπὴ, & ἀστεροπητὴς fulgurator. ab ἀστεροπὴ α. 322. ϑ. 390. 691.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ Stella ε. 415.

Ἄστρα, pl. ab ἄστρον, τὸ, astrum, sidus. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, Stella. ϑ. 110. 381.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nomen proprium viri. ϑ. 376. 378.

Ἄστυ, εος, τὸ, urbs, quintæ simplicium. Hinc Latinorum astutus. hinc ἀστεῖος, elegans, bel-

gans, bellus, *scitus*. ϑ. 91.

'Ασύμφορος, *incommodus, noxius*, à σύμφορος, commodus. Th. φέρω, f. οἴσω, fero. ε. 780.

'Ασφαλὲς, tutum. n. g. hinc ἀσφαλέως, tutò. Adv. Th. σφάλλω, everto. ϑ. 128. 86.

'Ασφοδελῷ, dat. ab ἀσφόδελος, ȣ, ὁ, genus *plantæ*. ε. 41.

'Ασχετον, acc. ab ἄσχετος, ȣ. ὁ, qui coerceri non potest. ex α pri. & ἴσχω seu σχέω, *contineo, coerceo*. Them. ἔχω, habeo. ϑ 832.

'Ατῃσι dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, ab ἀτάω, *lædo*. ε. 411.

'Ατάλλων præs. par. ab ἀτάλλω, *cresco delicate more pueri alor*. Th. ἀταλὸς, ȣ, ὁ, *tener*, juvenilis. ε. 130.

'Ατὰρ, conjunctio, vel αὐτὰρ Poetice, idem quod in prosa ἀλλὰ, *sed*, vel δέ. α. 470. ϑ. 198.

'Ατάρβητος intrepidus, à ταρβέω, *perterrefacio*. Th. τάρβος, ȣς τὸ, terror. α. 110.

'Αταρτηρὸς, noxius, pro ἀτηρὸς, per pleonasmum syllabæ ταρ Gen. Ion. ἀταρτηροῖο Th. ἄτη, *damnum*, & hoc ab ἀτάω, ῶ, f. ήσω. lædo. ϑ. 610.

'Ατάσθαλος ȣ, ὁ καὶ ἡ, improbus, ὅτι θάλλει ἡ ἄτη, ubi viget noxa, hinc ἀτασθαλία, *peccatum*, protervia, *stultitia*, εἵνεκ' ἀτασθαλίης propter improbitatem. ϑ. 996. ε. 259. 133. ϑ. 209. 516.

'Ατενεῖ, *intento*, ab ἀτενὴς, intentus, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν valde, & τείνω, *tendo*. f. τενῶ, p. τέτακα. ϑ. 661.

'Ατεκνος, ὁ καὶ ἡ, *carens sobole*. à τέκνον, ȣ, proles. Th. τίκτω f. τέξω, pario. ε. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα ε. 600.

'Ατερ, *sine*, absque, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.

'Ατερπῆ, ac. sing. ab ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ injucundus. Th. τέρπω, *delecto*. ε. 645.

'Ατη ης, ἡ, non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη, *spende, præsto noxa est*: sed etiam *peccatum*. Ἰλιάδ. ἰῶτα v. 115. ἄτῃσιν. dat. pl. Ion. pro ἄταις. Th. ἀτάω, ήσω, lædo. ε. 229. 214. 350. α. 93.

'Ατιμήσȣσι, dehonorabunt, ab ἀτιμάω, f. ήσω. hoc ab ἄτιμος, inglorius. quod est à τίω, honoro. f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. pass. τέτιμαι, unde est τιμή. ε. 183. ϑ. 395.

'Ατιταλλέμεναι, Dorice pro ἀτιτάλλειν, per epenthesin τȣ̃, τι, ἀτάλλειν, præs. inf. delicate nutrire. Vide paulo ante ἀτάλλων. ϑ. 480.

'Ατλαγενέων, gen. pl. ab 'Ατλαγενὴς έος, ὁ, ἡ. *Atlante natus*. ab 'Ατλας, αντος, ὁ, & γείνομαι nascor. θ. 509. 517. ε. 381.

'Ατλαντὶς, ίδος, ἡ, filia Atlantis. ϑ. 938.

'Ατμῇ, dat. sing. ab ἀτμὴ, ἡ, vapor. Th. ἀτμὸς ȣ, ὁ, flatus, ab ἄω *spiro*. epenthesis literæ τ. ϑ. 862.

Ἄτον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α priv. & ἄδω, satio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præs. subj. ab ἀτρεμέω, *immotus maneo*. f. ήσω. Th. τρέω. f. τρέσω. tremo. ε. 537.

Ἄτροπος, Nomen proprium Parcæ, quæ sic dicitur à *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω *verto*, quod non possit verti & averti. α. 259.

Ἀτρυγέτοιο, gen Ion. pro ἀτρυγέτου. ἀτρύγετος, *sterilis, non fructuosus*, ex α priv. & τρυγὴ, *triticum, vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. θ. 413. 808. 241. 131.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτειρὴς ἢ ἄτρυτος, indomita, q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Th. τρύω, sicco. θ. 925.

Αὖ, iterum. adverb. ε. 293. α. 51.

Αὐαλέος, ου, ὁ, siccus, idem quod αὖος. Th. αὔω, sicco. ε. 586.

Αὐγάσεαι, respicies. Ionic. pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. Indic. ab αὐγάζομαι, video, illustror. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux. ε. 476.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, *vox*, quasi ab αὔω, *clamo*. θ. 39. ε. 61. α. 278.

Αὔην, ac. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, sicco. ε. 458.

Αὖθ', pro αὖθι, rursus, ab αὖ, rursus. αὖθις, idem quod αὖθι, *iterum*. Attice scribitur per θ. Ionic. vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. ϑ. 435.

Αὔλακ', ac. sing. pro αὔλακα ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*, Doric. ὦλαξ. ε. 441.

Αὐλῆς, gen. sing. ab αὐλὴ, ἡ, *caula, domus, aula*. ε. 730.

Αὐλητῆρι, dat. sing. ab αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia*. α. 283.

Αὐλίδος, gen. ab Αὐλὶς. Nomen loci. αὐλέω, *tibia cano* ε. 649.

Αὐλοῦ, gen. sing. ab αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia. α. 181.

Αὖον, ac. sing. Vide αὔην ε 741.

Αὖραι, nom. pl. ab αὖρα, ας, ἡ, aura, ventus levior. ε. 668. θ. 872.

Αὔριον, *cras*, adverb. μεταύριον *perendie*. ε. 408.

Αὐσταλέη *sicca*. idem quod αὔη. vide paulo ante. α. 265.

Αὖτε adverb. *rursus*. αὖτ' pro αὖτε, *iterum porro*. αὖτις, *rursus*. Th. est αὖ, rursus. ϑ. 47. ε. 295. ϑ. 654.

Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ϑ. 263. 361.

Αὐτὰρ, sed Vide supra ἀτάρ. ε 63 81. 89. 120 &c.

Αὖτε, pro αὖ, rursum. adv. ε. 116 243.

Ἀΰτευν, pro ἤϋτουν. *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf. act. ab ἀϋτέω, clamo, ab ἀϋτὴ, ῆς ἡ *clamor*. Th αὔω, clamo α. 309.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in. f. g. ab αὐτὸς, Ille, τὴ, τὸ α. 237.

Αὐτῇς, Ion. pro αὐταῖς. α. 237. ϑ. 64. 470.

Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτὴ, *clamor.* Th. αὔω, clamo α. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *statim.* Th. αὐτὸς, ipse. ε. 70. 217.

Αὖτις, adverb. rursum. Th. αὖ, *rursus.* ε. 384. α. 257.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, est pars aratri, quod vocatur *dentale.* est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excipit: *stiva* vero est aratri manica. cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γύα & γύα, ας, ἡ, arvum. ε. 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτὸς, ipse. ε. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum.* h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματος spontaneus. ex αὐτὸς, & μάτην frustra, temere. item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόματοι, non accersiti, sponte venientes. ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine *libera, sui juris.* θ. 258.

Αὐτονόην, acc. ab Αὐτονόη, nomen mul. q. d. *quæ ipsa intelligit.* à νόος, ου, *mens.* Θ. 977.

Αὐτὸς, ipse. ε. 268. 331. α. 69. θ. 72.

Αὐτοσχεδὸν, *prope*, idem quod σχεδὸν. adv. α. 190.

Αὐτοφυὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, *sua sponte enatus.* ex αὐτὸς, & φύω, gigno. θ. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, ipsi.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 56. 291. 294.

Αὔτως, Adv. *frustra*, item *similiter.* pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, ipse. θ. 402. 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix.* ε. 813.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab. α. 374. 392.

Ἄφατοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φατὸς, dicendus. φημὶ, dico. ε. 3.

Ἀφαυρότατοι, *imbecillissimi.* Th. ἀφαυρὸς, οῦ, ὁ, imbecillis. ε. 584. φαῦρος Dorice pro φαῦλος *vilis, nullius pretii.* Att. φλαῦρος. α est intensivum ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Ἀφείλετο, abstulit. 3. sing. a. 2. med. ab ἀφαιροῦμαι, aufero. hinc Ἀφελοῦσα, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον. θ. 443. ε. 94.

Ἄφενος, ὁ, vel τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ*, πλοῦτος *ex multis annis.* ε. 24. 635. θ. 112.

Ἄφθιτος, incorruptibilis, idem quod ἄφθαρτος. Th. φθέω, f. ήσω, vel φθίω *corrumpo.* hinc ἄφθιτα μήδεα perpeua consilia. θ. 545. 389. 397.

Ἄφθονος, ου, invidia carens, copiosus. Th. φθόνος, ου, ὁ, invidia. ε. 118.

Ἀφίκετο, rediit, 3. sing. a. 2. med. & ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. med. sic ἀφίκωνται, 3. pl. a. 2. med.

med. subj. verb. ἀφικνέομαι pervenio. Th. ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, præt. ἶγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 38. 578. θ 652.

Ἀφνειός, dives, poëtice pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, divitiæ. ε 453. 306. ϑ. 974.

Ἀφραδίαις, stultitiis. ab ἀφραδής, *inconsultus*. Hinc regulariter ἀφράδεια, pro quo Ion. ἀφραδία & ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii*. Th. φράζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενείαν, ex *spuma progna tam*, ab ἀφρὸς *spuma*, & γένος. hoc à γείνομαι, nascor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit ἀφρογενῆ. ϑ. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus, ita dicta quod è maris spuma ortum habuerit. ε. 65 ϑ. 989.

Ἀφρὸς, ȣ̃, ὁ, *spuma*. α. 389. ϑ. 197.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. ex α priv. & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε 208.

Ἀφῦσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. act. infin. ab ἀφύω *haurio*, f. σω pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*, quasi ab ἄχος, εος, τὸ, *mœror, solicitudo*. ε 649.

Ἀχελώϊος, ȣ, ὁ, *nomen fluvii*. ϑ. 340.

Ἀχεύων, præs. part. *dolens*. ab ἀχεύω, idem quod ἀχέω, f. ήσω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ε. 397.

Ἀχέων, præs. par. ab ἀχέω & ἀχεύω, idem significant. α 93.

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus ε. 690.

Ἀχιλῆα pro Ἀχιλλέα poëtice, ab Ἀχιλλεὺς, Achilles. q.d. ἄχος τȣ̃ λαȣ̃, solicitudo pro populo. ϑ. 1007.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo*. α. 264.

Ἀχνύμενος, part. præs. ab ἄχνυμαι idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror. α 435. ϑ. 623.

Ἄχος εος, τὸ *dolor*. α. 457.

Ἀχρεῖος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ἡ. *necessitas, utilitas*. ε. 401.

Ἀχρήϊος pro ἀχρεῖος poëtice, facta dialysi τȣ̃ ει in ηϊ ε. 295.

Ἄψ, *retro*: item *statim*. Adverb. ἄψ ἰέναι, *retroire*. α. 257. ϑ. 169.

Ἀψευδέα, ac. sin. ab ἀψευδὴς, έος ὁ ἡ, mentiri nescius, verus. Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψευδῆ ϑ. 233.

Ἄψιν, ac. sing. ab ἀψὶς, ῖδος ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἅπτω, necto. ε. 424.

Ἀψόῤῥου, *reciproci, refluentis*, ab ἀψόῤῥοος. Dicitur etiam ἀψόῤῥος, ex ἄψ, adverbio *rursus*, & ῥόος *fluxus*, à verbo ῥέω *fluo*. in fut. ῥεύσω. in præterito medio ἔῤῥοα, unde est ῥόος, ȣ, ὁ, & contractè ῥȣ̃ς, *fluxus* ῥοὴ, ῆς, ἡ. *idem*. item *fluentum*. ϑ. 776.

f.g. à βαίνων ουσα, βαῖνον. Th. βαίνω, eo, α. 232.

B.

BA'ζοντ', præs. part. alloquentes, pro βάζοντε & hoc pro βάζοντας. à βάζω, loquor. f. σω & ξω, p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit τὰς, non τώ. Tum pr ἐπέεσσι ἔπεσι po est ἔπεσσι, quod æque usitatum est. confer 'O δυσσ. δ'. 597. Nulla est hic hujus anomaliæ necessitas. ε 184. 786.

Βαθὺς εῖα ὺ profundus, a, um. Th. βάθος, εος τὸ profunditas. α. 288.

Βαθυδίνην, ac. sing βαθυδίνης ου ὁ, habens vortices profundos. Th. δίνη ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & βαθὺς, profundus. ε. 169. ϑ. 133. 338.

Βαθυῤῥείταο, Æolic. pro βαθυῤῥείτου, à βαθυῤῥείτης ου ὁ, profunde fluens. ex βαθὺς profundus, & ῥέω, fluo, ῥεύσω. ϑ. 265.

Βαθυχαίτης ου, ὁ, qui densam habet cæsariem. à χαίτη, ης, ἡ, proprie juba in equo. per metaph. coma, cæsaries. & βαθὺς, εῖα ὺ, profundus, densus. ϑ. 977.

Βαίνοι, ascenderit, præs. opt. βαίνῃ. 3. præs. sub. verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 326. 569.

Βαινουσέων, euntibus, Ion. pro βαινουσῶν, gen. pl. part. præs.

Βαιὸν, paulisper, à βαιὸς, οῦ, ὁ, parvus. prov. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, gratia compendiosa consequitur. confer. ε. 141. h. e. brevia sunt grata. ε. 416.

Βαλάνους, ac. pl. à βάλανος, ου, ὁ glans. ε. 231.

Βάλεν, demisit. 3. sing. a. 2. act. à βάλλω, jacio, f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον & βάλοιο, 3. sing. a. 2. med. opt. βάλλεο. præs. imperat. pass. pro βάλλου, Ion. p. m. βέβολα. βάλλ'. α. 254. α 384. ε. 432. 107. 295.

Βαρεῖαν, acc. sing. βαρὺς, εῖα ὺ, gravis. Th. βάρος, εος, τὸ, pondus, onus. ε. 16.

Βαρύθει, gravatur. à βαρύθω idem quod βαρύνομαι gravor. à βαρὺς gravis. Th. βάρος, onus. ε 213.

Βαρύκτυπος, ου ὁ, gravistrepus, graviter fremens. à κτυπέω, factum ex τυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero. ε. 79. ϑ. 818.

Βασιλευέμεν, præs. inf. Ion. pro βασιλεύειν à βασιλεύω, impero. f. σω. Th. βασιλεὺς, εος, ὁ, Rex ϑ. 883.

Βασιλεὺς έος, ὁ, Rex, q. d. βάσις τοῦ λαοῦ, fundamentum populi. βασιλῆος, poëtice pro βασιλέος ϑ. 886. βασιλεῦσ'. dat. pl. ε. 200.

Βασιλήϊον, regale, pro βασίλειον, poëtica diælysi. à βασιλεὺς, Rex. ε 125.

Βασιληΐδα ac. sing. βασιληῒς, ίδος, ἡ. regius, a. um. adjectivè

vè capitur. θ. 462. 892.

Βεϐαῶτες, ſtantes, à *βάω* (pro *βαίνω*, eo) præt. *βέϐακα*. part. præt. *βεϐαὼς* per ſyncopen τȣ̃ *κάππα*, vel craſin, pro *βεϐηκὼς*. Vide in *βαίνοι*. α. 307.

Βεϐειθυῖα, ingraveſcens, præt. med. part. g. f. à *βείθω*, *ſum gravis*, f. *βείσω*, præt. med. *βέϐειθα*. α. 160.

Βέλεα *tela*, ac. pl. à Βέλος, εος, τὸ, telum. θ. 684.

Βέλτερον, melius, à *βέλτερος*. poëtice pro *βελτίων*, comp. ab *ἀγαθὸς*, bonus. ſuperl. *βέλτιςος*, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conſpicuus, & virtute maxima. Vide ſupra Ἀργειφόντης. θ. 325.

Βένθεα, acc. pl. à *βένθος*, εος, τὸ, profunditas. Th. *βάθος*, εος, τὸ, idem. θ. 365.

Βῆσαν, deſcenderunt, pro *ἔϐησαν* 3. pl. a. 2. act. à *βαίνω*, eo. Vide *βαίνοι*. ε. 152.

Βήσσῃς, vallibus, & *βήσσῃσιν*, dat. pl. Ionic. Them. *βῆσσαι*, *αἱ*, *valles*. hinc *βησσήεις*, εντος, ὁ, ſaltuoſus. ε. 508. 387. θ. 860. 865.

Βιϐὰς, ingrediens, part. a. 2. act. à *βίϐημι*. Th. *βαίνω*, eo. Vide *βαίνοι*. α. 323.

Βίϐλινος οἶνος, *vinum Biblinum*, poſſet videri vinum Theologicum. Tzetzes ait, ἀπὸ *βιϐλίας ἀμπέλȣ Θρακίας*, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit *βιϐλία*. ε. 587.

Βίη Ion. pro *βία*, *vis*, *fortitudo*. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. *βίηφι*, *φι* eſt paragoge poëtica & reddit vocem *ἄκλιτον*, quamvis in dativo *ἰῶτα* ſubſcriptum maneat. ε. 147. α. 75. θ 496. 882.

Βίος *βίȣ* ὁ, vita. ε 31. 314. 599.

Βιότοιο victus, gen. Io. pro *βιότȣ*, à *βίοτος* ȣ ὁ, vita. Th. *βίος*, vita, ε. 299. 474. θ. 605.

Βλαϐερὸς ȣ̃ ὁ, noxius, à *βλάπτω*. ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτῃ, 3. perſ. præſ. ſub. verbi *βλάπτω*, f. ψω, lædo, noceo. p. φα. a. 2. ἔϐλαϐον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. *βλάψας*. ε. 256. 281. 191. θ. 89.

Βλεφάρων gen. pl. à *βλέφαρον* ȣ, τὸ, *palpebra*. α. 7. θ. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen. Ion. pro *βλοσυρȣ̃*. à *βλοσυρὸς*, ȣ̃, ὁ, terribilis aſpectu, ὁ τὸ *βλέμμα ὑποσύρων*. Th. *σύρω*, ρῶ, traho. α. 147. 175.

Βοᾷ, reboat, nempe echo in ſylva. 3 ſing. præſ. à *βοάω*, f. ήσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοὶ, Bœotii, nomen gentile, à *boum paſtu* α. 24.

Βολάων *ictuum*. gen. pl. Æol. pro *βολῶν*, à *βολὴ* ῆς, ἡ, ictus. Th. *βάλλω*, jacio. θ. 683.

Βορέαο, pro Βορέȣ. Æolice, à *βορέας* Latine, *Boreas*, noꝛd-wind, & *βορέω*, Ion. pro *βορέȣ*, acc. *βορέην*, pro αν. ε. 504. θ. 379. 870.

Βόσκȣσι, paſcunt, à *βόσκω*, f. ήσω, p. *βεϐόσκηκα*. θ. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, *botrus*, *uva*, acc.

pl. βότρυας. ε.609. α.294.

Βυκόλος, υ, & Dorice βωκόλος, bubulcus, hinc βυκολίας, armenta boum. ϑ. 445. ex βῦς, bos, & κόλον τὸ, cibus. ϑ. 293.

Βύδορα, bobus nocentes, à sing. βύδορος, ὁ ϰ ἡ. boves excorians, ex βῦς & δέρω excorio. ε. 502.

Βυλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. à βυλεύω, consilium do, f. εύσω. Them. βυλὴ, consilium. ε. 264.

Βύληαι, 2. sing. præs. medii. Iones formant secundam singularem à tertia βύληται, extrito τῦ τ. atque ita pro βύλῃ usurpant βύληαι, à βύλομαι, βύλε, volo, f. ήσομαι, p. βεβύλημαι, a. 1. pass. ἐβυλήθην. ε. 645.

Βυλῆσιν, Βυλῆσι. dat. pl. Ion. à βυλὴ, ῆς ἡ, consilium. ε. 16. 79. ϑ. 318.

Βῦς, Dorice βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βοὸς, acc. βῦν, bovem, dat. pl. βυσὶν, & βόεσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βῦς & βόας. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro ἐβόων. 3. pl. imperf. act. à. βοάω, ῶ. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ. cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βῦς & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. ϑ. 355.

Βοηλατεῖν, præt. inf. à βοηλατέω, boves agitatis aro. à βῦς, βοὸς, bos, & ἐλαθέω, f. ήσω, & ὤσω, trudo, pello. ε. 389.

Βραδίον, tardius, à βραδὺς, έος, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδιστος ε. 526.

Βράχε, 3 sing. a. 2. act. βράχω, sonum & strepitum edo, verbum ὀνοματοπεποιημένον. α. 423.

Βριάει, 3. pers. ind. verb. βριάω, f. άσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5. ϑ. 447.

Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, υ, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium. ex βρι particula intensiva valde, & Ἄρης Mars. q. d. valde martius. ϑ. 714. 817.

Βρίθειν, implere. Vide supra βεβριθυῖα. βριθόμενος, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βρισάρματος, υ. ὁ, qui gravat currum, ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντή, ἡ, tonitru. Βρόντης, ῦ, ὁ, nomen viri, vel Cyclopis. hinc βροντάω, ήσω, tono. ϑ. 72. 458. 140. 845.

Βρότειος, υ, humanus, hinc & βροτήσιος, idem. Th. βροτὸς, ῦ, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. à βροτόεις, saniê respersus, à βρότος, sanies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem à βροτὸς, quod sæpius legitur in plurali numero βροτοὶ, mortales. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. à βροτὸς, ῦ, mortalis. ε. 24. 212. ϑ. 218.

Βροτολοιγὸν, hominum pestem, à λοιγὸς. ȣ̃. ὁ, pernicies, *pestis*, & βροτὸς. ȣ̃. ὁ, mortalis. α. 333 425.

Βρῶσις, εως, ἡ *cibus*. à βρώσκω, βιϐρώσκω *consumo*, comedo. f. βρώσω. p. βέϐρωκα. præt. pass. βέϐρωμαι. unde est βρῶμα αὐλικὸν, hoff bißlein à βέϐρωσαι est βρῶσις. εω. ἡ, *esca*. item *tinea*. βρώσιος. ϑ. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus altis meditans, à βυσσοδομεύω proprie *profunde struo*, *fundamenta probe jacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis paludtribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compositum ex βυσσὸς, ȣ̃, ὁ, *Ionice* pro βυθὸς ȣ̃ ὁ, *fundum*, *pars ima*; & δομεύω, pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω struo. in præt. med. δέδομα, unde est δόμος, ȣ, ὁ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμὸς, ȣ̃. ὁ, ara. ab Hebr. במה altare in excelsis extructum ab idololatris. prov. φίλος μέχρι βωμῶν, *amicus usque ad aras*. α. 70. ε. 135. ϑ. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γαῖα, seu γαίη, ἡ. terra, tellus. gen. γαίης, Ion. pro γαίας. θ. 117. ε. 19. 70. 161. ϑ. 147. 4 7.

Γαιήοχος, ȣ, ὁ. terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχος, & γαιῆχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. ϑ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. ε. 588.

Γαλαξαύρη, nomen proprium mul. ϑ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. θ. 250.

Γαλήνη, nomen mul. ϑ. 244.

Γαμϐρὸν, acc. sing. à γαμϐρὸς, ȣ̃, ὁ, gener. ϑ. 818.

Γαμεῖν, præt. inf. verbi γαμέω, f. ήσω, uxorem duco. ε 697.

Γαμετὴ. uxor, *nupta*; at γαμέτης, ȣ, ὁ, *maritus*. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco. ε. 404.

Γαμοῖτο. γαμέοιτο γαμοῖτο, *nubat*. præs. opt. pass. à γαμέω. ε. 696.

Γάμος. γάμȣ, ὁ, vel γάμοι. οἱ, nuptiæ ε. 695. ϑ. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. à γαμψώνυξ cui curvi sunt ungues. ex γαμψὸς, idem quod καμψὸς, incurvus, inflexus, Th. κάμπτω, f. ψω. p. φα flecto, incurvo, & ὄνυξ, υχος. ὁ, *unguis*. α. 405.

Γὰρ, *enim*, *nam*, *namque*. Conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστὴρ, έρος. ἡ, γαστέρες, ventres fruges consumere nati. ϑ. 26.

Γ', pro γε *quidem*, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 244.

Γεγάασι, 3. p. pl. præt. med. à γάω, in præt. med. γέγαα. Th. γίνομαι, gignor. ε. 108.

Γείνατ', pro γείνατο. produxit. a. 1. med. in prima persona, ἐγεινάμην. & γείνασθαι, a. 1. med. infinit. γεινόμεθ' & γείνεσθ' imperf. med. Th. γείνομαι, nascor. ϑ. 185. & 82. ε. 769.

α. 88. 49. &c.

Γείτων, ονος ὁ, καὶ ἡ, quasi ex γέα terra, & ἔτης, ου ὁ, *sodalis, amicus.* q.d. γείτονες, *sodales ejusdem telluris.* ac. sing. γείτονα. & γείτοσι, dat. pl. ε 23. 398. 699.

Γελᾷ 3. pers. præs. à γελάω, *rideo,* f. άσω γελώωντες. pl. num. præs. part. Poëtice pro γελῶντες posito ο ante ω, & retracto accentu. ϑ 40. α. 283.

Γενεὴ, generatio, ἡ, Ionice pro γενεά. Th. γείνομαι, gignor. ε 281. ϑ. 871. α. 55.

Γενέθλη ης ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. ϑ. 610.

Γένεο Ion. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, a. 2. med. *fuisti,* ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γείνομαι, sum nascor, f. 2. pass. γενήσομαι p. γεγένημαι. a. 1. m. ἐγεινάμην ϑ. 657.

Γένεια. acc. pl. à γένειον, ου, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, υος ἡ mentum α. 167. 418.

Γένετ'. pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, sum. nascor. ϑ 115.

Γένοιτο 3. sin. a. 2. med. opt. γένοιτο, pro γένετο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum. γένοντο 3. perso. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. ϑ 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, partus generatio. Th. γείνομαι, nascor. ϑ. 271.

Γένηται fieret, a. 2. med. sub. γενέσθαι a. 2 m. inf. à γείνομαι, um. fut. 1. pass. γενηθήσομαι p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, εος, τὸ, genus. à γείνομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας, γέρατος, αος, & ως, τὸ, *munus.* ϑ. 449.

Γέρανος, ου, ἡ, grus ε. 446.

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, *donum, munus.* gen. pl. γεράων. ε. 125. ϑ. 393.

Γέροντος gen. & acc. γέροντα, à γέρων, οντος ὁ, senex. ϑ. 1005.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα, circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. ϑ 679. ε. 561.

Γηθήσας a. 1. part. à γηθέω, f. ήσω, gaudeo, lætor. Doricè γαθέω, unde Latinorum *gaudeo,* hinc γήθησεν, a. 1. ind. act. Ion. α. 116. ϑ. 173. ε. 474

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε. Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμησα Th. γαμέω, ήσω, uxorem duco γῆμαι a. 1. act. infin. γήμῃς, a. 1. sub. ϑ. 604. 960. ε. 699

Γηραιὸς, οῦ, ὁ, *senex* à γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, *senectus.* ε. 376.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, à γήρας, γήραντος, senescens. vel γήρας, est a. 1. part. pro γηράσας à γηράω, senesco unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐδάμησα ἔδμημα. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ἐπὶ γῆρας ἱκέσθαι, ad senectutem per-

pervenire. dat. γήραϊ. ε. 703. 92.

Γηράσκοντας, senescentes, ac. pl. præs. part. à γηράσκω, consenesco, f. άσω, p. γεγήρακα. γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à γηροκόμος, qui curat & alit aliquem in senectute. à γῆρας ατος, τὸ, senectus, & κομέω, ῶ, f. ήσω, curam gero. θ. 605.

Γηρυονῆα, ac. sing. à γηρυονεὺς. έος, ὁ, nomen viri. θ. 287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, à, γηρύομαι, conqueror. Th. γῆρυς υος. ἡ, vox, guttur. ε. 258.

Γῆς. θ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αντος, ὁ, gigas. à γῆ & γάω Nam terræ filii dicuntur. θ. 50. 185.

Γίνεσθαι, præs. inf. active capitur generare scil. debet. Alii legunt γείνασθαι, a. 1. m. inf. à γείνομαι, gignor. Vide γείνετ'. ε. 791.

Γίνετ', imperf. pass. Ion. à γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præs. part. à γίνομαι, nascor. ε. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2 ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι præt. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. θ. 244.

Γλαυκὴν, accusat. singular. ab Adj. γλαυκὸς, ἡ, ὸν, cæsius, glaucus. θ. 440.

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιάων, præs. part. à γλαυκιάω, ῶ, & Poëtice γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὁράω, ὁρῶ, Poëtice dicitur ὁρόω. Them. γλαυκὸς, ῦ, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.

γλαυκονόμη, nomen proprium mul. θ. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος ἡ, cæsios habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκὸς, cæsius, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, vultus, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Th. ὄπτομαι, video. ε. 72. θ. 13.

Γλάφει. 3. præs. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρὸς ῦ, ὁ, cavus: à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. θ. 297.

Γλάφυ pro γλαφυρὸν, antrum. Th. γλάφω ε. 531.

Γλυκερὸς ἡ ὸν, dulcis. à γλυκύς έος, ὁ, dulcis. θ 97 α 331.

Γλῶσσα, & Att. γλῶττα, lingua, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. θ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic. à γναμπτὸς, incurvus, hoc à γνάμπτω, incurvo. Th. κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνῶ, pro ἔγνω cognovit. 3. pers. a. 2. ind. à γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2, ἔγνων. θ. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ion. à γόμφος, ου ὁ, cuneus, clavus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. à γονεὺς, έος ὁ pa-

parens. γονῆ, dat. sing. à γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι gignor. ε. 233. & 731.
Γόνος, ου, soboles, generatio. Th. γείνομαι, gignor. ϑ. 495.
Γοργοὺς, acc. pl. à γοργὸς, οῦ, ὁ, velox. ϑ. 274. α. 237.
Γοργοῦς, gen. sing pro γοργόος à Γοργὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. α 214.
Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Schenyo & Euryale, à γοργὼν, όν☉, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α 230.
Γοῦνατα, acc. pl. & γοῦναθ', pro γόνατα, à γόνυ, τὸ genu. in genit. τοῦ γόνυος & γόνατος, & γουνὸς ε. 585. ϑ. 460.
Γουνοῖσιν, dat. pl. à γουνὸς, fertilis Ion. epenth. pro γόνος, hoc à γονὴ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ϑ. 54.
Γουνοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, genua pinguis ex γόνυ genu, & παχὺς, έος, ὁ, crassus α. 266.
Γραίας, nomen mul. à γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula. idem quod γραῦς, αὸς, ἡ θ. 270.
Γρήνικον. Nom. propr. θ. 342.
Γυάλοις, dat. pl. jugis. à γύαλον ου, τὸ, cavitas. θ. 499.
Γύγης, ἡ Γύγη, nomen mul. θ 149. ε 66.
Γύην, dentale, à γύης, ου, ὁ, dentale in aratro. at γύα seu γύη, Ion. jugerum. ε. 425.
Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, ου, τὸ, membrum. θ. 592.
Γυιοκόρος, ου, ὁ, membra depascens, ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & κορέω, item κορέννυμι, satio, item depascor. Qui depascitur, ille satiatur. ε. 66.
Γυιωθεὶς, mutilatus. a. 1. part. pass. à γυιόω, f. ώσω, claudum reddo, membra frango. Th. γυῖον, ου, τὸ, membrum. θ. 858.
Γυμνὸν, acc. à γυμνὸς, οῦ, ὁ, nudus ε. 389.
Γυμνωθέντα, ac. sing. a. 1. part. pass. à γυμνόω, denudo. Th. γυμνὸς, οῦ, ὁ, nudus. α. 334. 460.
Γυναικείῳ, muliebri, dat. sing. à γυναικεῖος, ου, ὁ, muliebris. hinc & γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνὴ, ἡ, mulier. ε. 751.
Γυνὴ, ἡ, mulier, adolescentula, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, accus. γυναῖκα, voc. ὦ γύναι, dat. plur. γυναιξί. ε. 94. 700. θ. 513.

Δ.

Δαΐ, dat. sing. pro δαΐδι per apocopen, à δαΐς, ΐδος, ἡ, pugna. Th. est δαίω, uro. θ. 650.
Δαιδαλέοιο, Gen. Poët. pro δαιδαλέου, à δαιδάλεος, artificiosus; derivatur à Δαίδαλος, ου, ὁ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse à δαίω, scio. α. 334. 460. 137.

Δαΐδων, gen. pl. à δαῒς ἴδος ἡ, *fax*. Th. δαίω propriè *uro*. α 275.

Δαίετο, imperf. Ion. à δαίομαι, divido, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων ονος, ὁ κ ἡ Deus quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. ϑ. 991. hinc δαιμόνιος, *venerandus*, unde δαιμόνι pro δαιμόνιε in voca. ϑ. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ion. ϑ. 655.

Δαῖτα, ac. sing. à δαὶς δαιτὸς, ἡ *cibus*, *epulum*. δαιτὶ in acc. plur. δαῖτας. à δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 740 ϑ 802.

Δαΐφρων, *prudens bellicosus*. gen. δαΐφρονος, ex δαίω, disco, vel divido, & φρὴν, ενὸς ἡ mens. α. 119. ε. 652.

Δάκεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακεν, momordit. à δάκνω mordeo. f. δήξομαι p. δέδηχα a. 2. ἔδακον. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην. ϑ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ υος, τὸ *lacryma*: hinc δακρυόεις εντος, lacrymosus. α. 132. 270. ϑ. 227.

Δαλοῦ genit. à δαλὸς οῦ ὁ, *titio*. Th. δαίω *uro*. ε. 703.

Δαμαζόμενος, præs. part. à δαμάζω, *edomo*. δαμάσας. poëtice pro δαμάσας part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. ϑ 865. 490. α. 11.

Δάμασε, a. 1. Ion. à δαμάω, *domo*, f. άσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. *domiti*. à δέμω vel δάμνω pro δαμάω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin. δάμναται, domat. præs. à δάμναμαι. Th. δαμάω, domo. ε. 151. ϑ. 464. 122.

Δανάης, ἡ Δανάη ης, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen patronymicum. Filii à patribus suis acceperunt nomina. à Δαναὸς, Danaus. α. 229.

Δαπάνη ης ἡ, sumptus. Them. δαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo. ε 721.

Δάσσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. poëtice pro ἐδάσσαντο augmentum abjicitur & σῖγμα duplicatur. à δάζομαι, divido. f. σομαι a. 1 m. ἐδασάμην. hinc δασσάμενος & δάσσασθαι. hinc δασμὸς *distributio*, item tributum, quod penditur ab hostibus, brand schatzung Th. δαίω divido. ϑ. 112 537. 425. ε 444.

Δασυστέρνων, gen. pl. à δασύστερνος hirsutum pectus habens, ex δασὺς densus, & στέρνον ου τὸ, pectus. ε. 512.

Δατέεσθαι pr. inf. pass. *dividi*, pro δατεῖσθαι, ex impuraria habent δατέεσθαι a præs à δατέομαι *divido*. Th δαίω, divido. ε 765 ϑ 606.

Δάφνης, gen. à δάφνη ης ἡ, laurus. ε 433. ϑ 30.

Δαφοίνεος valde *junctus ruber*, seu δαφοινὸς, ἡ, ὀν, *cædis avidus*, ex δα, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φένω, occido.

δ. α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ, au em, vero. Sæpe subjungitur particulæ μδμ, vim adversativam habens. ε. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δέδασαι, attributa est, perf. pass. ind. à δάζομαι, divido, partior. f. δασομαι. præt. pass. δέδασμαι. Th. δαίω, divido. θ. 789.

Δεδήει, ardebat. 3. sing. plusq. perf. med. pro ἐδεδήει à δαίω, uro. præt. med. δέδηα. pl. perf. ἐδεδήειν. α. 155.

Δεδμημβοι, præt. part pass. domiti, à δέμω domo. f. δεμῶ. p. δέδμηκα p. æt. pass. δέδμημαι. aor. 2. ἐδάμlω. hinc in infinit. δαμlῆαι, & δαμήμεναι ε. 116. Them. δαμάω, domo.

Δεδοκημβος, observans. à δοκέω observo, f. ήσω. Th. δοκάζω, f. άσω, observo α 2 4.

Δεδορκὼς, intuens, præt. med. part. à δέρκω video. f. 2. δρακῶ. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. pass. ἐδέρχθlω. p. m. δέδορκα α145.

Δεδίξεται perterrebit 3. sing. fut. med. poët. à δεδίσκομαι, terreo. f ίξομαι. Th. δείδω. f. σω. timeo. α. 111.

Δειδιότες, metuentes, part. præt. med. à δείδω timeo, præterito med. δέδια & δείδια. poëtice, unde part. δειδιὼς α. 248.

Δεικνύς, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. pers. sing. ind. à δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα. ε. 419. 524. 500.

Δειλὸς ȣ, ὁ, timidus. à δείδω, timeo. ε. 711. 183. 212.

Δεῖμος ȣ. ὁ, nomen viri, à δείδω timeo. α. 195. 463. θ. 934.

Δεινὸς ἡ ὸν, terribilis, gravis. δεινοῖο poëtice pro δεινȣ. δεινῆς pro δεινᾶς. θ. 829. δεινοῖσι. dat. pl. Ion. hinc δεινότατος, acerrimus. superlat. ε. 367. α. 71. 129. θ. 138. 155.

Δεινωποὶ, nom. pl. graves aspectu. ex δεινὸς gravis, & ὤψ ὠπὸς ὁ, facies. Th. ὄπτομαι, video. At. ὄψ ὀπὸς ἡ, vox. α. 250.

Δείξω, f. 1. δεῖξαι. a. 1. inf. à δείκνυμι, ostendo, f. ξω. p. χα. ε. 646. 610.

Δειπνήσας, a. 1. part. à δειπνέω, cœno. f. ήσω. Th. δεῖπνον, ȣ. τὸ, cœna. ε. 440.

Δειπνολόχης, comessatricis. gen. sing. g. t. pro δειπνολόχȣ. Adjectiva enim composita sunt g. c. δειπνολόχος, ȣ, ὁ, ἡ, proprie qui conviviis insidiatur, h. e. qui convivia captat, commessator, vel qui accurate illa observat, aut loco suo curat. ex δεῖπνον cœna, convivium, & λόχος ȣ, ὁ, insidiæ. ε. 702.

Δεῖπνον, ȣ. τὸ, convivium. ε. 207

Δειρlω, acc. sing. à δειρὴ ῆς, ἡ, collum. vel δέρη. α. 391. θ. 727.

Δέκα, unde est δέκατος, decimus. f. g. δεκάτη. ε. 610, θ. 726. 789. 805.

Δεκαδώρῳ, dat. sin. à δεκάδωρος, qui decem palmorum

est.

est, ex δέκα *decem*, & δῶρον: ου, τὸ *palmus*, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, delphin. α. 210 & 212.

Δέμας, corpus, τὸ ἄκλιτον, & indeclinabile. θ. 260.

Δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*, à δέμνιον, ου, τὸ, stratum, lectus. à δέμω, *edomo*. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. à δένδρεον, ου, τὸ, *arbor, lignum* Poëtice pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, *frater*. θ. 216. ε. 581.

Δέξατο. a. 1. med. Ion. pro. ἐδέξατο, à δέχομαι, recipio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. m. ἐδεξάμην. θ. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς: ὰ, ὸν, Δεξιτερῆ, dat. sin. pro δεξιτερᾷ. Ion. à δεξιὰ, *dextra manus*. παρὰ τὸ δέχεσθαι fut. δέξομαι θ. 179.

Δέος, δέεος, τὸ, *timor*. Th. δείδω, f. σω. timeo. p. δέδοικα, δείδια, δέδια. θ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, ligabant, à δέω, *vincio*. f. ήσω. α. 291.

Δερκιόωνται, pro δερκιῶνται, aspiciunt, à δερκιάομαι, ῶμαι, & Poët. δερκιόωμαι. Th. δέρκω, video. α. 236. θ. 911.

Δερκομένω, tuentes, præs. part. dualis numeri, à δερκόμενος. δερκομένοιο, gen. Ion. δερκομενάων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομένων, à δερκομένη. præs. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. θ. 910. 828. α. 236. 169.

Δέρμα, ατος, τὸ, *cutis*, à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. ε. 511.

Δεσμεύων, manipulans, præs. part. à δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. à δεσμὸς, οῦ ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo ε. 479.

Δεσμοῦ, gen. sing. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμὰ. hinc δεσμεύω *vincio*. Th. δέω, ligo. α. 43. θ. 501.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. à δεύω, *humecto, rigo*. f. δεύσω ε. 554.

Δεῦτε, huc, agite. adverb. hortantis, à sing. δεῦρο, huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος ου ὁ, secundus, ε. 126. 141. θ. 47.

Δέχεται, 3. sing. à δέχομαι capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. θ. 800.

Δὴ, *sane*, jam. in carmine modo postponitur, modo præponitur. ε. 2. δὴ τότε, jam tum. θ. 643.

Δηθὰ, diu, adverb. à δὴν, diu. θ. 623.

Δηϊοτῆτος, gen. à δηϊοτὴς, ῆτος ἡ, *pugna*. à δήϊος *hostilis*: & hoc à δαίω, *uro*. θ. 662. 852.

Δημήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, *Ceres*. Δημήτερος, Δήμητρος, Δημήτερα, Δήμητρα. θ. 454. 912. ε. 298.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *adeps*, pinguedo. Vide in δῆμος, ου, ὁ, populus. θ. 538. 541.

Δῆμος: ου, ὁ, *populus*. ε. 259. θ. 971.

Δήνεα, acc. pl. *consilia*. à δῆνος, εος, τὸ, *consilium*, *vaframentum*. Chaldaice *dena*, meditari. alii habent μήδεα. ϑ. 236.

Δὴ ῥ'. θ. 888.

Δὴ ῥα. Jam. θ. 882.

Δῆειν, acc. sing. à δῆεις, ιος, ἡ, *lis, contentio*. hinc δηειάω, *pugno* ε. 14. 33. α. 241. 251.

Δηϑὸν, *diu*, adverbialiter usurpatur pro δηλῶ. θ. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro ἔδησε, *ligavit*. δήσασϑαι, a. 1. med. inf. à δέω, *ligo*. θ. 618. ε. 540.

Δή τοι, sanè. θ. 1014.

Δηώσειν, fut. 1. activ. infinit. à δηόω *populor*, *occido*. pro quo Poëtæ etiam δηϊόω, à δήϊος vel δάϊος *hostilis*. Th. est δαίω, uro, *vasto*. α. 67.

Δία *Jovem*, ac. sin à Ζεὺς, Διὸς, διὶ, δία, vocat. Ζεῦ, Jupiter. δί. θ 468. ε. 52.

Διὰ præpositio, διὰ βουλὰς, ex consiliis, διὰ Θρήκης, per Thraciam. ε. 13. 505. θ. 398.

Δῖα *divina*, h. e. præstantissima. à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter. α. 338. θ. 276.

Διαβὰς, part. a. 2. act. *emensus*. à διαβαίνω, transeo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2 part. βὰς. θ. 292.

Διαβῇ, transierit. a. 2. act. subj. διαβῶ. Th. βαίνω, eo. ε. 738.

Διάησι, 3. pers. ind. sing. perflat. ex διὰ, & ἄημι, *flo*. Th. ἄω, ἄσω, flo, spiro. ε. 512. 517.

Διάκτορος, ου, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ, ορος, ὁ, à διάγω, traduco, transmitto. ε. 77. 68.

Διακεινώμεθα, 1. pers. pl. præs. sub. à διακείνω, discerno. Th. κείνω, f. νῶ, secerno, judico, p. κέκρικα, a. 1. ἔκρινα. ε. 35. θ. 85.

Διαμπερὲς, adverb. *perpetuo*, ex διὰ, ἀνὰ, & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finem. ε. 234. θ. 402.

Δῖαν, acc. à δῖος, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεὺς, διὸς, Jupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδνᾶσι, dissipant 3 pl. præs. act. à διασκίδνημι, dissipo, ad formam ἵστημι. Th. est σκεδάω, σκεδάζω. & σκεδάννυμι, dispergo, f. άσω. θ. 875.

Διδάξῃς, a. 1. sub. à διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, a. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infin. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδοῖ, dat. pro δίδωσι. à διδόω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω. α. 328. ε. 279. 636. θ. 219.

Διδυμάονε, geminos, dualis num. à διδυμάων, ονος, pro δίδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, geminus. α 49.

Διεδάσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. à διαδάζω. σ. poëtice duplicatur. sic διεδάσσαο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδάσω, Ion. ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. θ. 544

ϑ. 544. 885.

Διέκειτο, constitutum erat, imperf. med à διάκειμαι, constitutus sum. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo. α. 20.

Διέλοντο pro διείλοντο, p. 3. pl. a. 2. med. à διαιρέω, ῶ, divido, f. ήσω, p. διήρηκα, a. 2 διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo. ϑ. 112.

Διερῆν, humidam, acc. à διερὸς, humidus. Th. διαίνω, f. ανῶ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disp suit, a. 1. ind. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. Th. τάσσω, vel ττω, f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα ε. 274. θ. 74.

Διετεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. a. 1. med. διατεκμαίρω, certis signis probo, f. αρῶ, a. 1. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, αῖος τὸ, signum. ε. 395.

Δίζεσθαι, inquirere, præs. med. infinit. à δίζημαι, quæro, fut. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro. ε. 601. 426.

Δίη, divina, à Ζεὺς, Jupiter. ϑ. 260. 866.

Διηνεκέεσσιν, longis, dativ. pl. poet. à διηνεκής: ex διὰ & ἠνεκὴς έος ὁ καὶ ἡ, perpetuus. διηνεκέως, prolixe. ϑ. 627. 812.

Διΐ, dat. sing. à Ζεὺς. vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, justus. ε. 268. & δίκαι' per apostrophen. ε. 278.

Δικαιότερον, justus, comp. à δίκαιος, justus. Th. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ἡ, jus, fas. δίκησι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, ου, justus. & δίκαι' per apostrophen, pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, a. 1. act. infin. pro δικάσαι, à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus. ἡ. ε. 39.

Δινέμεν, vertere præs. inf. Ion. pro Æolico δινέμεναι, communiter δινεῖν, à δινέω, moveo, f. ήσω, à δίνη, ης, ἡ, vortex. ε. 596.

Δινήεντας, ac. pl. à δινήεις εσσα, εν, verticosus, a, um, à δίνη, ης, ἡ, vortex, gurges ϑ. 337.

Δίνης, dat. pl. Ionic. pro δίναις, à δίνη, vortex ϑ. 791.

Διόθεν. adverb. è loco, à Jove. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter. ε. 763.

Διὸς, Jovis. gen. à Ζεὺς, Jupiter vocat. ὦ Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Δῖον δῖος. δῖα. divus, a, um. Th. Ζεὺς ϑ. 901.

Διόγνητος à Jove generatus generosus, ex Διὸς & γνητὸς pro γεννητος. Th γίνομαι nascor, f. γενήσομαι p. γεγένημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, à Jove nutritus, à διοτρεφὴς. έος ὁ καὶ ἡ. ex Διὸς & τρέφω alo, f. ψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ϑ. 992. 82. α. 118.

Δὶς, bis, adverb. ε. 709 299.

Δίφρου, gen. sing. à δίφρος, (q. δίφορος) ου, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. currus. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, inquirens, pr. part. f. g. à διφάω, quæro, f. άσω. ε. 377.

Δίχ', pro δίχα seorsim. Th. est δὶς, bis. ε. 160.

Διώνυσος, Bacchus, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν

ut habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur, & ο mutatur in ω. α.400. ε.612. ϑ.941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici, q.d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. ϑ.17.353.

Δμηθεῖσα, & per apostroph. δμηθεῖσ', a.1.part.f.g. *domita*. à δέμω, (pro δαμάω domo.) f. δεμῶ. præt. act. δέδμηκα. præt. pass. δέδμημαι, σαι, ται, Hinc a 1. pass. ἐδμήθην, ης, η. Vide supra δαμέντες. α. 48. ϑ. 1000.

Δμῶας. acc. pl. à δμώς, ωὸς, ὁ. *servus domitus*, in dativ. pl. δμῶσι & δμώεσσι. & δμωός, ὁ, idem quod δμώς. Th. est δαμάω, *domo*, ε. 428. 457. 595. 764. α. 39. 276.

Δνοφερός, ἡ, ὸν, tenebrosus, δνοφεροῖσι, dat. pl. (Ion.) à δνόφος, ὁ, tenebræ, caligo. ϑ. 107. 736. 807. 826.

Δοιὰ, & δοιώ, & δοιοὶ, plur. & dual. numeri tantum, Poët. pro δύο, vel δύω, *duo*. ε. 430.

Δοίην. 3. pl. a. 2. opt. pro δοίησαν, à δίδωμι, f. δώσω, do. ε. 186.

Δοιώ, dual. num. Vide δοιά. α. 234.

Δοκεύων, *insidiatus*, part. præs. verbi δοκεύω, *observo*. f. εύσω Th. δοκάζω. f. άσω, observo, α. 333. 480.

Δολίην, acc. sing. à δόλιος, *dolosus* δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa arte*. Them. δόλος, ὁ, *dolus*, *fraus*. ϑ. 160. 540.

Δολιχ', *longas*, per apost. pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, ἡ, ὸν, longus. ϑ. 186.

Δολοφρονέω, f. ήσω, *cogito fraudes*, à δόλος, & φρὴν, mens. ϑ. 550.

Δόλῳ, dat. sing. à δόλος, ου, ὁ. dolus. ε. 83. ϑ. 889.

Δολωθεὶς, a. 1. part. à δολόω, *dolos machinor*, circumvenio. ϑ. 494.

Δόμεν *dare*, à 2. act. infi. Hoc ut & δόμεναι. Dor. pro δοῦναι. T. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ου, ὁ, domus. à δέμομαι. *ædifico*, præt. med. δέδομα. ϑ. 386. hinc δόμονδε, domum versus. ε. 96. α. 38.

Δορυσσόῳ, *hastarum concussori*, à δορυσσόος, ex δόρυ, lancea, & σόος, à σείω, *quatio*, *moveo*, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δὸς, a. 2. imperat. ut & δότε, *date*, à δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις, δόσιν, *munus*. ϑ. 93. 104.

Δότειρα, *datrix*, à δοτὴρ, ῆρος, *dator*, ὁ. T. δίδωμι, ε. 354. α. 131.

Δοῦπος, ου, ὁ, *fragor*, *strepitus*. ϑ. 70. 703.

Δοῦρα, *ligna*, acc. pl. pro δούρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, & δουρὸς, *lignum*, dat. δούρατι, δουρί. ε. 454. 805. α. 362.

Δοχμωθεὶς, sese obliquans, a. 1. part. pass. à δοχμόω. Th. δοχμὸς, ἡ, ὸν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντος, gen. à δράκων, οντος, ὁ, *draco*. α. 144. ϑ. 322.

Δράκον, aspiciebant, pro ἔδρακον,

κον, 3 pl. a 2 act. à δέρκω, video. in aor. 2 ἔδαρκον, facta metathesi ἔδρακον. p.m. δέδορκα. α. 162.

Δράκον᾽ ε dracones. dual. nu à δράκων οντος, ὁ, draco α. 233

Δράκων, οντος, ὁ, draco. dat. pl. δράκουσι. θ. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. falces, à δρεπάνη idem. δρέπανον, ου, τὸ, à δρέπω, carpo, f. δρέψω. hinc δρέψασθ. aor. 1. med. inf. α. 292. θ. 31. 162.

Δρέψασθ. Vide in Δρεπάνας.

Δριμεῖαν, acerbam, à δριμὺς, εῖα, ὺ, proprie acris gustu seu sapore per metaph. gravis, molestus. α. 261. 457.

Δρύμιον acc. à δρύμιος, est nomen viri, qui quercuum satis habet α. 187.

Δρύαντα, acc sing. à δρύας, αντος, ὁ, nomen viri, à δρῦς, υὸς, ἡ, quercus. tam durus ut quercus α. 179.

Δρῦς, υὸς, ἡ, quercus. in ac δρῦν. hinc δρύα, acc à δρύον, ου, τὸ, nemus, quercetum ε. 230. 528. θ. 35. α. 376.

Δυαναθήνης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia. dat. δυνάμει à δύναμαι, possum. in 2 sing δύνασαι, ad formam κρέμαμαι. f. δυνήσομαι.

Δυνῆαι, Ion pro δύνῃ, 2. sing. præs. med. subj. usitate δύνῃ. a. 1. pass. ἐδυνάσθην. θ. 420. ε. 348 213 α. 121.

Δυνοῦσ᾽ 3. pers. ind. præs. pro δυνοῦσι, ingrediuntur, à δυνώω, δύω, & δῦμι, subeo, f. δύσω p. δέδυκα, a. 2. ἔδυν, ης, υ. α 151. ε. 614.

Δύῃ, 3. pers. præs. subj. verbi δύω, subeo. ε. 726

Δύο communiter, duo, δύω Att gen. dual δυοῖν f δυεῖν duorum, dat. pl δυσί. α. 112. ε. 1

Δῦσαι a. 1 inf. act verbi δύω subeo. f. σω, p. δέδυκα a. 1 ἔδυσα a 1. inf. act. δῦσαι, pro ἀποδῦσαι per τμῆσιν α 32

Δυσηλεγέες, molestæ pl. δυσηλεγής, ἐ(ος), molestus e

δὺς quæ particula in comp tantum legitur, significat que difficulter, & ἀλέγω, curo. f. ξω. ε 504. θ. 6 2.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, raucus. Th κέλαδος, ου, ὁ, sonus, vox. ε 194.

Δυσνομίην, acc Ion. à δυσνομία, Ion. α mutatur in η proprie mala legum institutio item licentia, qua qui utuntur, difficulter se legibus subjiciunt, jugū legū excutiunt. ex δὺς, & νόμος, lex hoc à νέμω, tribuo. θ. 230.

Δυσπέμφελος, gravis accessu proprie trajectu difficilis. ex δὺς & πέπεμφα, ver. πέμπω f. ψω, mitto. ε. 720. θ. 440

Δύσεο, induere, Poëtice pro δύσεο, Ion. & hoc pro δύσου, praes. med. imperat à δύσω, f m. δύσομαι. unde formant novum verb. δύσομαι, induo. ἐδυσόμην, ἔσο, induebam. Th. δυνώω, ve δύω, subeo. α. 108.

Δυσομβρίων, gen. pl. Æol. g. f. pro δυσομβρίων. præſ. part. à δύσομαι, mergor. idem quod δύνω & δύω, ſubeo. ε. 382.

Δυσφήμοιο, ominoſo, gen. ſing. Ion. à δύσφημος, mali ominis ex δυς, & φάω, vel φημὶ, dico. ε. 733.

Δυσφορέων, præſ. part. à δυσφορέω, animum abjicio, ægrè fero. ex δυς, & φρὴν, φρενὸς, mens. ϑ. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à δυσφροσύνη, animi ægritudo, ex δυς, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, animus. ϑ. 528.

Δυσωνύμου, gen. ſing. à δυσώνυμος, inauſpicatus. ex δυς, & ὄνομα, nomen, cui eſt infauſtum nomen. ϑ. 171.

Δυωδεκάτη, duodecima, δυωδεκαταῖος, duodecimus, & duodecim annorum, à δυωδέκατος, duodecimus. ex δύω, & δέκα, decem. ε. 749. 774. 789.

Δυωδεκάμηνον, ex δυώδεκα, duodecim, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis. ε. 750.

Δῷ, (δῶ, δῷς, δῷ) 3. ſing. a. 2 act. ſub. à δίδωμι, do. ε. 352. ϑ. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα, decem. α. 162.

Δῴη, dederit, Attice, pro δοίη, a 2. opt. act. à δίδωμι, do. Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc pro ἔδωκε, apoc. poët. δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. aor. 1. act. ind. ab ἔδωκα. Th. δίδωμι, do. α. 400. ε. 739. ϑ. 504.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus, pro δόμημα, à δέμω, exſtruo. ϑ. 410 ε. 8. 81. δώματ', pro δώματα. ϑ. 114.

Δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, donum, δώροισι, dat. pl. ε. 612. α. 47.

Δωρὶς, δωρίδος, ἡ, nomen mul. ϑ. 250. 241.

Δωροφάγους, acc. pl. à δωροφάγος, donivorus. Duo turpiſſima vitia in judice, ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προσωποληψία. dicitur δωροφάγος, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Active capitur, & proinde acutus eſt in penult. Tzetzes intelligit τοὺς ἐκ τοῦ λαμβάνειν δῶρα διαζῶντας, qui ex illis largitionibus vivunt. ad quam peſtem è medio tollendam ſtipendia erant conſtituenda illis judicibus digna. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo, comedo. ε. 39. 219. 262.

Δῶς, donum, indeclinab. poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, f. 1. act. à δίδωμι. Vide in δόμεν. ε. 57. 176.

Δώτῃ, datori, dat. caſ. uſitatius. δότης, ου, ὁ, dator. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. à δωτὴρ, donator, à δίδωμι, do. δωτῆρες ἐάων, datores bonorum. malo δωτῆρες ἐάων, ἐάων, ſcil. δωρεῶν, ubi ἐάων eſt gen. pl. g. f. pro ἐῶν. Vide infra ἐάων. ϑ. 46. 111. 633.

Δωτώ, ὁ, ἡ, nomen mul. ϑ. 248.

Δώωσι, a. 2. sub. pro δῶσι, Poëtice, nova τοῦ ω μεγάλου ἐπενθέσει, ver. δίδωμι, do. 222.

E.

E ipsum, acc. ab οὗ, οἷ, οὐδέ ἑ λήθει, neque ipsum latet. ε. 266. α. 359. ϑ. 332.

Ἐᾷ, 3. pers. ind. ab ἐάω, sino, permitto, f. ἐάσω, p. εἴακα. ε. 340. ϑ. 772.

Ἐάων, bonorum. Vitiose videtur quibusdam scribi ἐάων pro ἑῶν Æolicè, ab ἑός, ἡ, όν, suus. Magis arridet iis analysis, qua deducitur ab ἐός, ἐά, ἐόν, idem quod ἐΰς, vel ἠΰς, bonus, subintelligi potest δωρεῶν, a δωρεά, donum. Sed pace illorum, subintelligi etiam potest in ἑάων (pro ἑῶν Æolic.) τὸ δωρεῶν. Nam omne donũ per se intelligitur esse bonũ. Deus vero dator & largitor donorum suorum, h. e. quæ ab ipso proveniunt & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum ἐός, α, ὄν, pro ἐΰς sit vox; proba, nec ne. Desideramus hic autoritatem: ἑός, vero ἑή, ἑόν, suus, a, um, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest. Verius ergo per spiritum asperum scribitur ἑάων, quam per spiritum tenuem. ϑ. 46.

Ἔαγε, 3. sing. præt. med. pro ἦγε, fractus fuit, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω frango. p. ... ἦγα & ἔαγα, solutione ... εα. aor. 1. ἦξα & ἔαξα, aor. ... pas. ἤγην & ἐάγην. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a 1. & 2 med. nec non futurum ... active tantum capi, non passive. ε. 532.

Ἔαρ, ἔαρος, τὸ, ver, contract. ἦρ, unde Latinorum ver. ε. 475. 567.

Ἐᾶσαι, relinque, a 1. inf. act. ab ἐάω, ε. 340.

Ἔασιν, Ion. pro εἰσί, sunt, ab εἰμί, sum. ε. 728. ϑ. 95.

Ἑαυτῇ, dat. sibi, ab ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, sui. ϑ. 126.

Ἑβδόμη, ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, septima dies, sacra dies. a ἑπτά, septem. ε. 768.

Ἑβδομάτη, Poët. pro ἑβδόμη. ε. 803.

Ἔβη, 3 sing. a. 2. act. à βαίνω, eo, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 1. med. ἐβησάμην. ... δ' ἔβη, pro ἐξέβη ϑ. per tmesin. α. 338. ϑ. 194.

Ἐβιήσατο, per vim ademit, a 1. med. à βιάω. Them. βία, ... ϑ. 423.

Ἐβούλευσε, a. 1. ind. à βουλεύω, consilium agito. f. σω. Them. βουλή, consilium. ϑ. 389.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. à βροντάω, tono. T. βροντή, tonitru. ϑ. 839.

Ἐγγυαλίξεν, 3. sing. a. 1. act. indic. ab ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus do, à γύαλον, ...

τὸ, cavitas manus, seu vola. idem quod ἐγχειρίζω. ϑ.485

Ἔγγυς, & ἐγγύθι, poët. compar. ἐγγύτερος, sup. ἐγγύτατος, proximus. ε.247. 286.

Ἐγείνοντο, 3 pl. imperf. à γείνομαι gignor, nascor. ἐγείνατο, 3. sing. a.1. med. a.2. med. ἐγενόμην, ου, 3. plur. ἐγένοντο. ε.17. ϑ.46. 111. 240.

Ἐγείρει, excitat. 3. pers. præs. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐγειρέσθην, 2. dual. imperf. pass. Poët. augment. abjecto pro ἠγειρέσθην, f. ερῶ, p. ἤγερκα, & Att. ἐγήγερκα. a.1. ἤγειρα. ε.30. α.176.

Ἐγέλασε, pro ἐγέλασε. a.1. act. à γελάω, rideo. ε.59.

Ἔγκατα, τὰ, intestina. ϑ.538.

Ἐγκάτθετο, condidit, per sync. pro ἐγκατέθετο. 3. pers. sing. a.2. m. verbi ἐγκατατίθημι, condo, depono, in Th. τίθημι pono. a.2. med. ἐθέμην, σο, το. δ.487. 899.

Ἐγκαταλείπων, relinquens, præs. part. Th. λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, p.m. λέλοιπα, a.2.m. ἐλιπόμην. ε.376.

Ἐγκύρσας, illapsus, a.1. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρσω, a.1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol κύρσω, incido. ε.214.

Ἔγνων, 3. pers. ind. a.2. sapuit, tanquam à γνῶμι. Th. γινώσκω, f.1. γνώσομαι, a.2. ἔγνων, ως, ω, p. ἔγνωκα. ε.216.

Ἔγχος, εος, τὸ, lancea, dat. ἔγχεϊ, dat. pl. ἔγχεσιν. α. 135. 190.

Ἐγχώειον, domesticum, in eo loco ubi habitas, ex ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, locus. 342.

Ἐγώ, ego, ἔγωγε, Att. & ἐγών, Dor. ε.10. 652. 680.

Ἔδακ', rodit, pro ἔδακε, 3. sing. a.2. act. à δάκνω, rodo, mordeo, f. δήξομαι, p. δέδηχα, a.2. ἔδακον. ε.449.

Ἐδάμασσε, a. 1. act. Poët. pro ἐδάμασε, à δαμάω, domo. α.408. ϑ.332.

Ἐδασσάμεθ', divisimus, 1. pl. a.1. m. pro ἐδασάμεθα. Poëtæ duplicant σ, metro id postulante, à δαίζομαι, divido. ἐδάσατο, destinavit. Th. δαίω, divido. ε.37. ϑ.520.

Ἔδει, edit. 3. pers. præs ab ἔδω. ϑ.525.

Ἐδέξατο, suscepit, a.1. med. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι, pr. δέδεγμαι. ϑ.479.

Ἔδησαν, alligarunt, a. 1. à δέω, ligo, f. δήσω, & δέσω, præt. pass. δέδεμαι. ϑ.718.

Ἐδίδαξαν, docuerunt, 3. pers. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, doceo, f. ξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα. ε.660. ϑ.22.

Ἐδίδουν, 3. pers. pl. imperf. pro ἐδίδοσαν, à διδόω, pro δίδωμι, do. Vide δόμεν. ε.138.

Ἔδον, pro ἔδοσαν, a.2. 3. pl. à δίδωμι, do. ϑ.30.

Ἐδονεῖτο, agitabatur, imp. pass. Th. δονέω, f. ήσω. α. 237.

Ἕδος, εος, τὸ, sedes. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, sedeo. α.203. ϑ.117.

Ἔδουσι, edunt, præs. ind. ἔδω, edo,

edo,p.ἐδήδοκα. cætera tempora non ſunt in uſu. ϑ.640

Ἑδρη, Ion. pro ἕδρα, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo. ϑ.386.

Ἑδριόωνται, ſedem habent, 3 pl. ind. paſſ. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poët ἑδριόω. Th. ἕζομαι, f.ἑδοῦμαι, ſedeo. ϑ. 288.

Ἐδύναντο, 3.pl.imperf. à δύναμαι, poſſum. Vide ſupra δύναμις. ε.133.

Ἔδυνε, imperf. induit, à δύνω. Vide in περι-έδυνε α.124.

Ἐδωδῆς gen. ſing. ab ἐδωδή, cibus. Th. ἔδω, edo. ε.591.

Ἔδωκε, dedit, a.1.verbi δίδωμι do, f.δώσω, p.δέδωκα, a. 2.ἔδων, ως, ω. ε.277.92. α 125.

Ἐδώρηται, a.1.ind. à δωρέω, f. ήσω, dono. Th. δῶρον, ου, τὸ, donum. ε.8..

Ἔειπε a.1. vel 2. pro εἶπε, proſthesi poëtica. ἔειπαν, 3.pl. a.1. T.. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. imper εἰπέ. ε.86 ϑ.24.

Εἷς, unus pro εἷς, per πρόσθεσιν poëticam, f. μία, n. ἕν. ϑ. 45.

Ἐέλδεται appetit. præſ.in.verb. ἐέλδομαι, cupio. hinc ἐέλδωρ, τὸ deſiderium. α. 79. α.36.

Ἔεργε, præſ.imper. pro ἔεργε, ..., ab ἐέργω, pro εἴργω, arceo f. ξω. ε.3.. ϑ.751.

Ἐέρσην pro ἔρσην ros α.395.

Ἔζεε, fervebat, 3.perſ.imperf. act. à ζέω ferveo ϑ.695.847.

Ἑζόμενον ſedentem, part.præſ. verbi ἕζομαι, ſedeo, f.ἑδοῦμαι. ε.591. 724.

Ἔζωον, vivebant, 3.pl.imperf. act. à ζώω, poët. pro ζάω, ῶ, vivo, f.ζήσω.p.ἔζηκα. ε. 112.

Ἦεν, erat vel fuit, poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum. ε.11. 117.

Ἑὴν, ſuam, acc. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, ſuus, a um. ab ἕ, ſui. ϑ.487.890.

Ἔηϑα, poëtica proſthesi, pro ἦϑα, & hoc pro ἧς, & eſt a. 2. ſub. ὦ, ἧς, & poët. ἕω, ἕῃς. ϑα eſt Æolica paragoge. Th. εἰμὶ, ſum. ε.312. 515.

Ἐϑ', pro ἔτι, ob ſeq. aſpiratam. Et eſt adverb. ſignificans adhuc. α.50.

Ἐθέλω vel ϑέλω, volo, f. ϑελήσω, p. τεϑέληκα. ἐθέλῃσθα, 2. perſ.præſ.ſub. pro ἐθέλῃς per paragog. Æol. ἐθέλῃσι, vel ἐθέλῃσιν, 3.perſ. ſing. ſub. præſ. Ion. pro ἐθέλῃ. ε.107. 266. 290. 666. ϑ.432.

Ἐθελημὸς, voluntarius, ab ἐθέλω, volo. ε.118.

Ἔθεντο ponunt, 3.pl.a. 2.m. ἐθέμην, σο, το. à τίθημι, pono. ε. 510. α.261. ϑ.805.

Ἔθεσαν, 3.pl.a.2.ind. ab ἔθην, p ſui. ἔθηκα, a.1.ind. à τίθημι. ε.7.. 287. ϑ.400. 974.

Ἔθλασε, comminuit, a.1. ind.3. perſ.ſing. à ϑλάω, άσω, frango. α.140.

Ἐθοίνων, depaſcebant, 3. pl.imperſ. à ϑοινάω, epulor, f.ήσω. Th. ϑοίνη, ης, ἡ, epulum. α 212.

Ἐθρέφθη, innutrita eſt. a.1.paſſ. pro ἐτρέφθη, quia formatur τέθραπ. alioqui τ ſcribitur

qu

quoties sequitur litera, aspirata, prout in voce ἐῤῥαϛ... videre est. à τρέφω, alo. f.ψω.p φα.a.2.ἔτραφον p.m. τέθραμμαι. ϑ.192.

Εἰλύεσκον, furebat. imperf. à ϑυ... id quod Th. ϑύω impetu feror. f. ύσω. α.210.256.

Εἰ, si. ε.106.270. α.358.

Εἴαρι, vere, dat sing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ερος, τὸ. ver. ε.460.

Εἰαρινός, vernus,a,um. dat.pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ε.680. ϑ.279.

Εἴα ε, reliquit. a.1.act ab ἐάω, sino. f.ἐάσω. p εἴακα α.414.

Εἵαται pro ἧνται Ion. sedent. 3 pl.ind. præs verbi ἧμαι, ἧσαι, sedeo Imperf. ἥμην, ἧσο. ϑ.622.

Εἴβεται, distillat. 3 p æs. ind Poëtice pro λείβεται. εἴβετο. Ion. pro λείβετο. Th. λείβω, f.ψω. libo, fundo. ϑ.910.

Εἶδος, εος, τὸ, forma. dat. εἴδεϊ, εἴδει. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, a.2. εἶδον & ἴδον. ε.63. α.5. ϑ.153.

Εἰδώς, υῖα, pro εἰδηκώς, υῖα, perf.part.act. εἰδέω, vel εἴδημι, scio, f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. ε.54.519. ϑ.313.887.

Εἴην, εἴης, εἴη, præs opt. ab εἰμί, sum. ε 269.346. ϑ.128.

Εἶθαρ, statim. adverb Poëtic. ϑ 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing. Th. εἴκοσι, viginti, unde est εἰκάς, άδος, ἡ, numerus complectens viginti, acc. εἰκάδα. ε.790. 818.

Εἰκ, siquidem. ε.643.

Εἶκε, præs. imperat cede, ab εἴκω, similis sum. item, cedo. f. ξω. α 353.

Εἴκελος, ου, ὁ, similis. Them. εἴκω, f.ξω. similis sum. εἴκτην pro ἐίκτην, 3.dual.imperf. act.ab εἴκω, f.ξω similis sum. α 390. 322. 451.

Ἐΐκτην, similes sunt, Poëtice pro εἰκέτην, ab εἴκω, similis sum. α.390.

Εἰκυῖαι, similes. part.præt.act. g. f. ab εἴκω, f. εἴξω. p. ἔοικα, (pro εἶκα) inde εἰκώς, υῖα, ός. α. 206.

Εἷλε, cepit. a.2.act.ab αἱρέω, capio, f. ήσω, p ᾕρηκα, a.2. εἷλον, a.2. med. εἱλόμην, ου, ετο. ε. 154. α.139. ϑ. 325.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Lucina, Dea quæ parientibus opituletur. eadem etiam vocatur Ἐλείθυια, ab ἐλεύθω, venio. ϑ 922.

Εἰλιγμένος, intortus, perf. part. ab εἰλίττω, volvo. Th. εἰλέω, f.ήσω verso ϑ.791.

Εἰλίποδας, curvipedes, ab εἰλίπους, οδος flexipes, ex ἕλω, pro quo usitatum αἱρέω flecto, & πούς, ποδός, pes. dat.pl. εἰλιπόδεσσι, Ion. ε.793. ϑ. 290. 983.

Εἰλυφάζε, resplendebat, imperf. ab εἰλυφάζω, verso Dicitur etiam εἰλυφάω, ῶ, circumvolvo, involvo. εἰλυφόωντες poët. pro εἰλυφῶντες. & hoc pro εἰλυφάοντες. Th. εἰλέω, verso. α.275. ϑ.692.

Εἵμαρτο, fato decretum erat, 3.pers.

3.perf. pl. perf. paff. Att. à μείρω, divido, partior, f.μερῶ, p.μέμαρκα, pr.paff. μέμαρμαι, Att.εἵμαρμαι, cum fpiritu afpero, quæ fuum cuique diftribuit. in plufq.perf. εἱμάρμην, σο, το. hinc εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum. ϑ.894.

Εἷμα, ατος, τὸ, veftis, ab ἕννυμι vel ἕω, induo. ε. 554. α.159.

Εἶμεν, fumus, pro ἐσμὲν, Poët. 1.pl.ab εἰμὶ, fum. α.351.

Εἰν, in, pro ἐν, Poëtice. ε 362. 405.

Εἶναι, præf.inf.effe, ab εἰμὶ, fum. ε.363. 614. ϑ.401.

Εἰνὰς, pro ἐννὰς, άδος, ἡ, novarius numerus. Hefiodo eft nona dies menfis. Th.ἐννέα, novem. ε. 808.809.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, propter, caufa. εἵνεκ' ἀταοθαλίης, propter improbitatem. ϑ. 516.

Εἷο, pro οὗ, Poëtice, μετ' εἷο, fecum. ϑ.392.

Εἶπεν, dixerat, 3.perf. fing.a.1. vel 2.ind. verbi ἔπω, dico. α.116. ϑ.163. 392.

Εἴπατε. a.1.imper.ab ἔπω, dico, εἴπαθ', pro εἴπατε. ϑ. 108.115

Εἴργων, coërcens, præf.part.n.g. ab εἴργω, f.ξω, arceo. ε.492.

Εἰρέας, acc.pl.cœtus, conciones, ab εἰρὲν, ης, ἡ, concio, cœtus, ab εἴρω nećto, vel potiùs dico. ϑ.804.

Εἰρεῦσαι, enumerantes, pro ἐρεῦσαι, Dor.ευ pro ε, præf.part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, dico, quod eft ab εἴρω, in fut.ἐρῶ, unde fuppullulavit novum verbum ἐρέω, Poëtice εἰρέω, dico. ϑ.38.

Εἰρημένος, conftituta, perf.part. à ῥέω, f.ῥήσω, dico, præt.paff. ἔρρημαι, & Attice, εἴρημαι. ε.368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax. ε.226.

Εἰροπόκων, lanigerarum, à πέκω, vel πέκω, pećto, f. ξω, p.m πέποκα, hinc πόκος, ου, ὁ, vellus, & εἶρος, εος, τὸ, lana. ε.232. ϑ.446.

Εἰρύμεναι, præf. inf. Dor.pro εἰρύειν, trahere, ab ἐρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἴρυτο. 3.fing. plufq. p.paff. ε.816. α.138.

Εἰς, ad. ᾤχετο δ' εἰς Κρείοντα, venit ad Creontem. ε.21.ϑ.71.

Εἰσαναβαίνων, confcendens, præf. part. m.g. εἰσαναβᾶσα, a 2. part.act.f.g.verb.εἰσαναβαίνω. Th.βαίνω, incedo, f.βήσομαι, p.βέβηκα, a 2.ἔβην, a.2. opt.βαίην. ϑ.57.508.939.

Εἰσανιὼν, fcandens, a.2.part. ex εἰς, ἀνὰ, & Them.εἶμι, eo.ϑ. 761.

Εἴσατο, videbatur, a.1. med. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, aor.2. εἶδον, & ἴδον. ϑ.700.

Εἰσαφίκανε, reverfus eft. ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω venio. Th.ἱκνέομαι, venio, f.ἵξομαι. vel ἵκω, ἵξω, venio. α.45.

Εἷσε, a.1.ind.act.verb.ἕω, colloco, induo, f.εἵσομαι, aor.1.m. εἱσάμην, pr.εἷμαι. ϑ. 174.

Εἶσ', pro εἶσι vadit, ab εἶμι, eo.ϑ. 972.εἶσι, eunt, (ut vertunt) ab εἶμι, eo, vado. quamvis hoc in

in loco commode εἰσὶ ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι, eo, in 3.pl. non format εἶσι, sed in 3.sing. α.113.

Εἰσὶ, *sunt*, ab εἰμὶ, *sum*. ε.12.36.121. ϑ.363.

Εἰσεπέρησα, *transivi*, a.1.act.ab εἰσπεράω. Th.περάω, *transeo*, f.ήσω, & άσω. ε.753.

Εἴσκειν, *assimilare*, præs. infin. pro εἴκειν, Poëtice. Th.εἴκω, f.ξω, *similis sum*. ε.62.

Εἰσόκεν, *donec*, ex εἰς, vel ἐς, *ad*, & ὄκε ε 560.628.

Εἱστήκει, *stabat*, 3. sing. plusq. perf. ab ἵστημι, *sto*, f.στήσω. pr. ἕστηκα, ubi spiritus asper ex præsenti repetitur ceu initialis litera. a.2. ἔστην. α.264.268.

Εἴσω, pro ἔσω, *intra*, Poët. cum Gen. Th.εἰς, vel ἐς, *ad*. α.151.

Εἶχε, & per apostro. εἶχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f.ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα a.2. ἔσχον. ε 89. α.132.214.

Εἵως, Poët. pro ἕως, *donec*, Adv. Th.ὡς, *sicut*. α.378.

Ἐκ, *ex*, Præp. regit gen. ε.70.104. α.222. ϑ.46, &c.

Ἐκαίνυτο, *superabat*, imperf. à καίνυμι. Th. καίνω, proprie *occido*. item *vinco*. per syn. speciei α 4.

Ἐκάλεσσε, *vocavit*, aor.1. pro ἐκάλεσε Poëtice, à καλέω, f. έσω, p.κέκληκα. ϑ.391.

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl.a.1.med. à καρτύνω, *confirmo*. Th.κράτος, & per metathesin κάρτος, εος, τὸ, *robur*. ϑ.676.

Ἑκὰς, *procul, longe*, cum Genit. α.217.

Ἕκαστος, *singuli*, ἕκαστον, ἑκάστῳ, ἕκαστοι. α.283. ϑ.151.370.

Ἑκάτῃ, *Hecatæ*, dat. sing nom. mul. ϑ.411. 441.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, *qui procul tela eiaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*. α.58.

Ἑκατηβελέταο, gen. Æol. pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, ex βέλος, εος, τὸ, *telum*, & ἑκὰς, Adv. *procul*. α.100.

Ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium solenne*, constans centum bobus, h.e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκατὸν, *centum*, & βοῦς, Dor. βῶς, *bos*, ὁ, ἡ. α.479.

Ἑκατὸν, *centum*. ε.129. ϑ.150.

Ἐκγεγαυῖα, *prognata*, pr. med. part. f.g. ab ἐκγέγαα, præt. med. verb. ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, *enascor*. Th.γείνομαι, *gignor*. f.1.γεννήσομαι, p. γεγέννημαι, a.2. m. ἐγενόμην, a.1.m. ἐγεινάμην, p.m γέγονα. ε.254. ϑ.76.

Ἐκγενόμεσθα, *nati sumus*, a.2. m. pl. num. Ion. pro ἐξεγενόμεθα. Th.γείνομαι. ϑ.648.

Ἐκ-έγέλασσε, a.1. Ion. pro ἐγέλασε, à γελάω, *rideo*. ε.59.

Ἐκείνῳ, dat. ab ἐκεῖνος, η, ο, *Ille, a, ud*. α.72. ϑ.450.

Ἔκειτο, *jacebat*, imperf. à κεῖμαι, *jaceo*, f.κείσομαι. α.172.221.

Ἐκέκλετο, *acclamavit*, seu acclamaverat,

maverat, imperf. à κέκλεμαι pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α.341.

Ἐκέλευσε. a.1.ind. à κελεύω, *jubeo*, f. εύσω. Th. κέλω, *jubeo*. ε.60.

Ἑκηβόλος, ου, ὁ. *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, *procul, eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, *jacio*. θ.94.

Ἑκόντι, *dativus*, qui Poëtice ponitur adverbial. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ε.4.

Ἐκίον, imperf. à κίω, *eo*, *accurro*, ex ἴκω per metathesin. α. 277. ε.343.

Ἐκκορυφώσω, *summatim & breviter perstringam*, f. 1. verbi ἐκκορυφόω. f. ώσω. Th. κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. q.d. *summa capita indicabo*. ε.106.

Ἔκλεψε, pro ἔκλεψε, *surripuit*, a.1.ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε.51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a.1.ind. pass. verb. κλίνω, *inclino*. f. ινῶ p. κέκλικα, a 1. ἔκλινα, p.m. κέκλινα. θ.711.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Them. κλόνος, ου, ὁ, *motus*. α.317.

Ἔκλυε, imperf. à κλύω, *audio* f. ύσω. α.68.

Ἐκπάγλως, *stupendos*, pro ἐκπλάγως, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a.2.act. ἐξέπλαγον. ε.153.

Ἐκπλέου, *expleto*, gen. ab ἔκπλεως pro ἔκπλεος. Th. πλέος, *plenus*. ε.776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1 Cor.6.1. Th. κρίνω, *judico*, f. νῶ, p. κέκρικα. θ.535.

Ἔκρυψε, *abscondit* a. 1. indic. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε.47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελὴς, έος, ὁ, ἡ *perfectus*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. ε.464.

Ἐκτελέσῃ *perfecerit*, a. 1. subj. verbi ἐκτελέω, *perficio*, aor. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, *finis*. ε.563. α.2... 38.

Ἔκτεινε, *occidit*, a.1.act. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον. θ.527.

Ἕκτη, *sexta*, ἕκτος, ου, ὁ, *sextus*. Th. ἓξ, *sex*. ε.611. 780.

Ἐκτολμήσας, a.1. part. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκτολυπεύσας, *cum exantlasset*: quæ lectio est melior. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa, & operi parata α. 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοθεν, *extra*. Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*. ε. 727. 115. θ.813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a.2. à κτυπέω, *resono*. à κτύπος ου, ὁ. *fragor*. sicut à φιλέω, ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω, *verbero*. α.383.61.

Ἔκφυγε, *elapsa sunt*, a.2.ind. pro ἐξέφυγε ab ἐκφεύγω *effugio*, f. ἐκφεύξομαι, p.m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω. θ.182.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. θ. 232.

Ἐλαίῳ,

Ἐλαίῳ, dat. sing. ἐλαία, ας, ἡ, olea. nomen arboris. ἔλαιον, ου, τό. fructus, oleum. ε.520.

Ἐλαπεν, Ion. pro ἤλαπον, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, agito, incito, pro quo usitat. ἐλαύνω. f. ἐλάσω. ἐλάσσας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσας, adigens, part. a. 1. act. pro ἐλάσας, metri causa. θ.522. α.372. ε.473.

Ἐλάτης. pro ἐλάταις, dat. plur. Ion. ἡ ἐλάτη, abies. sic dicta à vento cum agitatione. ε.507. α.190. 188.

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρός. cervus est levis. α.402.

Ἐλαφρότερος, levius compar. ab ἐλαφρός, οῦ, ὁ. levis. ε.415.

Ἐλαύνοι, ducat. præs. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, agito. ε.441.

Ἔλαχεν, sortita est, à λαγχάνω, sortior. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. p.m. λέλογχα. θ.424.423.

Ἔλεγχος, εος, τό, probrum, dedecus. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. θ.26.

Ἑλέειν, capere, pro ἑλεῖν, dialys. Ion. a. 2. inf. ab αἱρέω, capio. α.227.

Ἐλέκτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο, concubuerat, verbi λέγομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α.46.

Ἕλεν, invasit, aor. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vide ἑλέσθαι. θ.167.

Ἑλένης. gen. ab Ἑλένη, ἡ, nom. speciocissimæ mul. ε.164.

Ἐλεεῖν, pro ἐλεεινόν. per sync. miserè. ἐλεεινός, miser, ἐλεέω, misereor. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia. ε.203.

Ἑλέσθαι, capere, a. 2. med. infin. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι. p. ᾕρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ε.285. 354.

Ἕλεσθε, elige, Doricè pro ἑλοῦ, ad formam τύπτου, ἕλω, a. 2. m. imp. ab αἱρέομαι. θ.549.

Ἐλεῶνος, ἐλεῶνος, ῶνος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. θ.54.

Ἐλεφαίρετο, imperf. decipiebat. Th. ἐλεφαίρω decipio. θ.330.

Ἐλέφαντι, ebore, dat. sing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ, elephas. α.141.

Ἐλήλαται, ductum est, 3. sing. præt. pass. ab ἤλαχα, in pr. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. θ.726.

Ἕληται 3. sing. ab ἕλωμαι, η, ται, a. 1. med. subj. ab αἱρέομαι, capio, f. 1. pass. αἱρεθήσομαι. p. ᾕρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἥληται, per τμῆσιν, pro ἀφήληται. ε.319. & 603. 357.

Ἔλθοι, a. 2. opt. act. venerit, ἔλθῃς, sub. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per sync. ἦλθον, ες. ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε.541. 337. 662. α.432.

Ἕλικας, acc. pl. ἑλίκεσσιν, dat. pl. curvas, q. d. anfractuosas,

sas, ab ἕλιξ. Th. εἰλέω, verso. ε.450.793. α.295.

'Ελίκη, nomen urbis. α.475. 381.

'Ελικοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἑλικὸς, ὸ, volubilis. hoc ab ἑλίσσω volvo. Th. εἰλέω, verso, & βλέφαρον, ου, τὸ, palpebra. θ 16.

'Ελικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis. qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε.637. θ.2. 23. hinc

'Ελικωνιάδες, Musæ. 'Ελικωνιάδεσσ', dat. pl. Ion. ε.63 656. θ.1.

'Ελικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, limis oculis contuens. ex ἕλιξ, quæ vox etiam adjective capitur, pro intorto, hoc ab εἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Them. ὄπτομαι, video. θ.307. 998.

"Ελιπον, liquerunt. 3. pl. a. 2. act. à λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p.m. λέλοιπα. ε.154.

"Ελκε, trahebat, imperf. Ion. pro εἷλκον, ες, ε, ab ἕλκω trabo, f. ἕλξω. α.158. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν. præs. inf. ε.629.

'Ελκηδὸν. Adverb. luctando, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἕλκω, ξω, traho. α.302.

"Ελλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω capio, f. λήψομαι, p. λέληφα, & Att. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον, ες, ε. θ.179.

'Ελλάδος, gen. ab 'Ελλὰς, άδος, ἡ, Græcia. ε. 651.

'Ελλεδανοῖσι, dat. pl. Ion. manipulis. Th. εἰλέω, convolvo. α.291.

"Ελλοπας, mutos, acc pl. q. d. ἐλλείπει ἡ ὄψ, quos deserit vox, ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω linquo. α.212.

'Ελπὶς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ε.96. ἐλπίδα. acc. ε 496.

'Ελπόμενος, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, P. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. α.66.

"Ελυμα, τος, τὸ, temo, ab ἕλω, traho. Thema, εἰλέω, verso. ε.428. 434.

'Ελύσατο, liberavit, a. 1. med. à λύω, solvo, f. σω, p. λέλυκα. θ. 528.

'Ελὼν, arripiens, aor. 2. part. ab αἱρέω. θ.487.

'Εμ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε.394.

'Εμαρνάσθην, 3. dual. imperf. m. à μάρναμαι, pugno. α 238.

'Εμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν. meus, a, um. ε.55.

'Εμάχοντο, dimicabant. imperf. ver. μάχομαι, pugno, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α 301.

"Εμβαλλε, conjicit, 3. imperf pro ἐνέβαλλε Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p.m. βέβολα. α. 414. 453.

'Εμβασίλευον, ες, ε, imperf. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεὺς, έως, ὁ, rex. 111. θ.71.

'Εμβεβαὼς, insistens, ἐμβεβαυῖα, f. g. plusq. perf. part. act. per cra-

erasin, pro ἐμβεβηκὼς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. T. βαίνω, εο. α. 195. 324. ϑ. 12.

Ἐμεῖο, Ion. & poë. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγώ, α. 361.

Ἔμελλε, imp. à μέλλω, f. μελλήσω, futurus sum. α. 126. ϑ. 552.

Ἔμελε imperf. à μέλει, imperson. cura est. p. μεμέληκε. ε. 145.

Ἔμεν, Ion. pro εἶναι, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. ϑ. 500.

Ἐμενοίνα, curabat, imperf. à μενοινάω, curo, Them. μένος, εος, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμήσατο, paravit, a. 1. m. à μήδομαι, f. ἤσομαι, cogito, machinor, à μῆδος, εος, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμιμνε, mansit, imper. à μίμνω, maneo. Them μένω, νῶ, maneo. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, misceor. f. 1. μιχθήσομαι, præt. per. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην. a. 2. ἐμίγην. ϑ. 56.

Ἐμμαπέως, adverb. dicto citius. q.d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th, ἔπω, dico. α. 441.

Ἐμμεμαῶτα, f. g. p. m. part. à μάω, cupio. α. 439.

Ἔμμεναι, esse, Æol. pro ἔμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum. ε. 270. ϑ. 400. 610.

Ἐμμενέως, fortiter, adverbium, μένος, εος, τὸ, robur. α. 429. ϑ. 712.

Ἔμμορε, sortitus est, per metathesin. pro μέμορε, præt. m. à μείρω, divido, sortior, præt. pass. μέμαρμαι & Att. εἵμαρμαι. ε. 345. ϑ. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um, ab ἐμοῦ. Th. ἐγώ. ε. 269. ϑ. 164.

Ἔμπαλιν, retro, abverb. Them. πάλιν, rursus. ε. 145.

Ἐμπελαδὸν, juxta, adverb. Th. πέλας, prope. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, inter se committentes, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope. α. 109.

Ἔμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών. α. 420. 509.

Ἔμπης, tamen, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἐμπλην, prope, abverb. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope. α. 371.

Ἐμπνεύσας, inspirans, a. 1. part. Th. πνέω, flo, spiro, f. πνεύσω, p. πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορείην, ac. Ion. ab ἐμπορεία, ἡ, mercatura. Them. πείρω. transeo. p. m. πέπορα, unde est πόρος, ου, ὁ, via. hinc ἔμπορος, mercator. ε. 644.

Ἐν, in, præposit. regit. dat. pro ἔνθα, ibi. ε. 202. 379. α. 204.

Ἔναιε, habitabat, imperf. à ναίω, habito. α. 14.

Ἐναλίγκιον, similem, ex ἐν & ἀλίγκιος, similis, q. ex α & λίσγω resono, non absonus, vel q.d. ἄλις ἔσγιον. ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, hostes, ab ἀντίος, adversus. T. ἀντὶ, contra. α. 184.

Ἐνα-

'Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare, excernere*, præs. inf. ex ἐν, ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε. 757

'Ἔναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, *occido*. α. 307.

'Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.

'Ἐναρηφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἔναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω, *fero*. α. 192

'Ἐνάτη, poëtice pro ἐννάτη, *nona*, ab ἐννέα, *novem*. ε. 770.

'Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Th. αὐλὴ ἡ, *aula, atrium*. ϑ. 129.

'Ἑνδεκάτη, *undecima*, ab ἓν, *unum*, & δέκα, *decem*. ε. 772. 774.

'Ἐνδήμοισι, *popularibus*, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo est. hinc ἐνδήμιος νόσος, est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμος, ου ὁ, *populus*. ε. 223.

'Ἔνδον, *intus*, adv. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, *intus*. ϑ. 964. ε. 31. 521.

'Ἐνδυκέως, adv. *valde accuratè*. ab ἐνδυκὴς, έος, ὁ, ἡ, *promptus, accuratus*. α. 427.

'Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία τοῦ δένδρου καὶ τὸ μέσον, Der kern vom holtz. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. ε. 467.

'Ἐνέθηκε, a. 1. ind. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην. ϑ. 174.

'Ἐνείκῃ, *ferat*, a. 1. subj. ἐνεῖκαι, a. 1. act. inf. ab ἐνείκω, id. quod ἐνέγκω, vel à φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας. ε. 561. ϑ. 784.

'Ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, *tribuo*, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, præt. m. νένομα ε. 212.

'Ἕνεκα, propter, causa, adv. ε. 162. ἕνεκ'. ϑ. 983.

'Ἐνέκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*. ϑ. 145.

'Ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro, aspiro*. Th. πνέω, fut. πνεύσω, *flo, spiro*. α. 131.

'Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ῶ, *facio*. ϑ. 7.

'Ἐνέπων, *alloquens*, præs. part. Them. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. ε. 192. 260.

'Ἔνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. ϑ. 720.

'Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας, *terra*. ϑ. 850.

'Ἕνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, seu ἔνος, *annus*. ε. 768.

'Ἐνηέος, *placidæ*, gen. ab ἐνηὴς, έος, ὁ, *bonus, placidus*. Th. est ἐΰς, έος, ὁ, *bonus*. ϑ. 65.

'Ἐνήρατο, a. 1. m. ab ἐναίρω, *occido*. f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. ϑ. 316.

'Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic, ibi*, ε. 155. 493. hinc ἐνθάδε, idem quod ἔνθα ϑ. 586.

'Ἐνθάδε, *hic, huc*, adverb. Th. ἔνθα. ε. 652. ϑ. 775.

'Ἔνθεν, *hinc*, adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic*. α. 28. ϑ. 9.

'Ἐνθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ab ἐνθρέφω, *alo in*. Them.

τρέ-

τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα a. 2. ἔτραφον. p.m. τέτροφα. ε. 779.

'Ενι, pro ἔνεστι, ε. 747.

'Ενὶ in. P.p.o ἐν. α 276. θ. 297.

'Ενιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος ου, ὁ καὶ ἡ, *annuus*. Th. ἐνιαυτὸς, *annus*, q.d. εἰς ἑαυτὸν περιελθών. ε. 447. θ. 58. α. 87.

'Ενικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθεσο, 2. sing. a. 2. med. imp. ab ἐγκατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*. ε. 27.

'Ενισπεῖν, *proloqui*. præs. inf pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, *dico*, a. 1. εἶπα θ. 369.

'Εννάετες, *novennio*, ἐνναέτης, *novennis*. Th ab ἐννέα *novem*, & ἔτος εος, τὸ, *annus*. θ. 801.

'Ενναετηρω d. num ab ἐνναέτηρος, ου, ὁ, *novennis*, ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*. ε. 434.

'Εννέα οἱ, αἱ, τὰ, *novem* ἄκλιτον. θ. 56. 60. 76.

'Εννέπετε, poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præs. imper. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον. ε. 2.

'Εννεσίῃσι, dat pl. Ion. & poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, *consilium*. sicut σύνεσις, *intelligentia*, est à συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*. θ. 494.

'Ενηφιν, *perendinum*, ab ἔνη, seu ἕνη, vel ἔννη, seu ἔννη, *vetus*, (sub. ἡμέρα.) φι, est paragoge poëtica. Th. ἔνος seu ἔνος, *annus*. ε. 408.

'Εννοσίγαιος, *Neptunus*, ab ἐνόω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. θ. 441.

'Εννύχιος, α ον, seu ἔννυχος, *nocturnus*, adj. Th νὺξ, κτὸς, ἡ, *nox* θ. 10. α 32.

'Ενόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν, a. 1. ind à νοέω, *cogito*. Th. νόος, ου, *mens* ε 89. α. 410 θ. 488.

'Ενοπὴν, *clamorem*. ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico* θ 708.

'Ενοσις, εως, ἡ, *motus*, ab ἐνόω, *moveo*. Th. εἷς, ἑνὸς, *unus*. θ. 681. 849.

'Ενοσίχθων, *terræ quassator*, ex ἐνόω, *moveo*, inde ἔνοσις, *motus*, & χθὼν *terra*, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ε. 665.

'Ενδὸς, *intus*, adverb. ε. 267. α. 312.

'Ενδοθε, & ἔνδοθι, *intus*; idem quod ἐνδὸς. ε 540. 518 θ. 598

'Εντύνασθαι, a 1. med infin ab ἐντύνομαι, *apparo*. Th ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*. ε. 630.

'Ενυαλίοιο, gen. Ion. ab 'Ενυάλιος, ου, ὁ, Mars. Th. 'Ενυὼ, ἡ, Bellona. α 371.

'Ενυὼ, όος, ἡ, *Bellona*, ab ἐνύω, *perimo*. θ. 273.

'Εξ, *ex*, præp. reg. genit. ε. 148. 306. α. 76.

'Εξάδιος, ου, ὁ, nomen viri. α. 180.

'Εξαλαπάξει *diripiet*, f. 1. Th. λαπάζω, sive λαπάσσω, fut. ξω. *evacuo*. ε. 187.

'Εξαλέασθαι, *evitare*, a. 1. med. infin. Vide supra ἀλέασθ. ε. 105. 756. 800.

'Εξαμείβετο, imperf. Ion. abjecto

ἕto augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*. Th ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

*Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, *dolus*. Th. ἀπαφάω, *decipio*. ϑ. 205.

*Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε, a. 1. ind. Th. ἀπατάω, f. ήσω. *decipio*, proprie πάτε ἀπάγω, à *via aliquem abduco in devia*, hinc ἐξαπατήσῃ. a. 1. sub. ε. 321. 371. ϑ. 889.

*Ἐξαπαφίσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀπάω, *palpo*) poët. idem quod ἐξαπαφάω. ϑ. 537.

ἐξαῦτις, *denuo*, adv. Th. est αὖ, *rursus*. ϑ. 915.

*Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*. a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc à γίνομαι, *nascor*. Vide in γείνατο. ϑ. 106. 126. 147. 263.

*Ἐξέθορε, α. 2. act. ab ἐκθορέω, *prosilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *salio* ϑ. 281.

*Ἕξει, *habebit*, f. 1. Th. ἔχω, *habeo* a. 2. ἔσχον. ε. 270.

*Ἐξείης, poëtice pro ἑξῆς, *deinceps*, *ordine*. ϑ. 738. 809.

*Ἑξήκοντα *sexaginta*. ε. 562.

*Ἐξελάαν, poët. per α epenthesi, pro ἐξελᾶν: ab ἐξελάω, fut. άσω, *expello*, p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω. f. άσω, *agito*. ϑ 491.

*Ἐξελάουσι *expellunt*. praes. verbi ἐξελάω, ἐξέλασε. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. ε. 222. ϑ. 820.

*Ἐξείλετο, *exemit*. a. 2. m. ab ἐξαιρέομαι. T. αἱρέω, *capio*. f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον. ε. 104. α. 89.

*Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλθον. p. med. ἐλήλυθα. ε. 216. ϑ. 772.

*Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἕξειν Ion. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 394.

*Ἐξενάριξε. a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Them. ἐναίρω, *occido*. α. 329. ϑ. 289.

*Ἐξέπτη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπτημι. f. ἐκπτήσω, a. 2. activ. ἐξέπτην. ε. 98.

*Ἐξεσπόντες a. 2. part. act. Th. ἐξείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἤειπον. α. 174. ϑ. 704.

*Ἐξερύσας, a 1. part. ab ἐξερύω, *extraho*. T. ἐρύω, f. ύσω, *traho*. ε 624.

*Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσε, perfecit. a. 1 ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελεῖτο. imperf pas. Th. τέλος finis. ε. 83 ϑ. 403. 881. 1002.

*Ἐξεφαάνθη, *emersit*, a. 1. pas. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνθη, per epenthesin per α. Th. φαίνω, f. νῶ. πεφαγκα a 1. ἔφηνα. ostendo ϑ. 200.

*Ἐξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab ἐξεμέω. f. έσω, vel ήσω. Th. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. ϑ. 497.

*Ἐξῆρχον, *incipiebant*, *duce erant*. 3. pl. imp. act. ab ἐξάρχω. T. ἄρχομαι, *incipio*. α. 205

*Ἐξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικόμην, ου, ετο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι

venio, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. med. ἱκόμην. α. 471.
Ἐξιτὸν, verbal. οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, quibus non exire licet, ab ἔξειμι, exeo Th. εἶμι, eo. ϑ. 732.
Ἐξόπιθεν, poët. pro ἐξόπισθεν, adv. à tergo. ἐξοπίσω. ε. 88. Th. ὀπίσω, retrorsum, retro. α. 130.
Ἔξοχ᾽ adv. pro ἔξοχα, excellenter, ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, f. ἕξω & σχήσω, habeo. ε. 771.
Ἐοικὼς, ότος, part. præt. m. ab εἴκω, similis sum. hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, ficut ἐώρακα pro ὤρακα. ε. 233. α 215.
Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, spero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. ε. 271. 475.
Ἐόντος, ἐόντι, ἐόντα, gen. dat. & ac. ab ἐὼν, poët. pro ὢν, ab εἰμὶ, sum. ε. 29. 361. 474. ϑ. 32.
Ἑὸς suus. hinc genit. Ion. ἑοῖο, pro ἑοῦ. ϑ. 472.
Ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum ε. 206. 290.
Ἐπ᾽, pro ἐπὶ, in, præposit. ε. 34. 43.
Ἐπάγω, adduco. f. άξω, p. ῆχα, a. 2. ῆγον & Att. ἤγαγον. Th. ἄγω, duco. ϑ. 176.
Ἐπαινέσειε, probaverit. a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Them. αἶνος, ου, ὁ. laus. ε. 12.
Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινὴ, gravis. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ϑ. 768. 774.
Ἐπάκουε, animum adjice, præs. imperat. ab ἐπακούω, f. ούσω, præt. ἐπήκοα, a. 1 ἐπήκουσα, hinc in sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. p. m. ἐπήκοα. ε. 273. 445.

Ἐπακοὸν, auscultatorem. ε. 29.
Ἐπάλμενος, insiliens, præs. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. fic ἴκμενος, ἄρμενος, pro ἱκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἅλλομαι, f. ᾶμαι, salio, ϑ. 815.
Ἐπάρμενον, sufficientem, præs. part. Vid. ἄρμενον, ε. 599. 625.
Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. comederunt, à πάω, vel πάομαι, possideo, vescor. præt. pass. πέπαμαι. ϑ. 642.
Ἐπαυρεῖ, fruitur, ab ἐπαυρέω. qui fruitur aura, qui respirare potest. Th. αὔρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.
Ἐπάχνωσεν, a. 1. ind. vexavit, constrinxit, Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina, unde παχνόω, ῶ. ε. 358.
Ἔπε᾽, pro ἔπεα, ac. pl. ab ἔπος, εος, verbum, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. ϑ. 84.
Ἐπέβησε, ingredi fecit. a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.
Ἐπέεσσι, da. pl. Ion. pro ἔπεσι, & forte ita legendum: ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. ε. 184. ϑ. 90.
Ἐπέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono. f. θήσω, a. 2. ἔθην, α. 332.
Ἐπεὶ, postquam, quoniam. ε. 120. α. 110. 336.
Ἐπείγετο, festinabat, imper. Th. ἐπείγω, urgeo, f. ξω. α. 21.
Ἔπειτα, ἔπειτ᾽ deinde. Th. εἶτα, postea. ε. 614. α. 332. ϑ. 193.
Ἐπέκειτο, imperf. verbi ἐπίκειμαι,

μαι, jaceo, superimpositus sum. f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. ϑ. 143.

Ἐπέμβαλε, injecit, a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω, superinjicio. Th. βάλλω, αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

Ἐπεμβεβαώς, insistens. perf. part. ab ἐπεμβαίνω. Th. βαίνω, eo. α. 324.

Ἔπεμψε, misit, a. 1. ind. verbi πέμπω, mitto, f. ψω, p. φα. ϑ. 784.

Ἐπέπλων, ως, ω, navigavi, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formā ἔδων, ως, ω, v. ἐδίδων, ως, ω, à δίδωμι, do. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo. ε. 684.

Ἐπεῤῥώσαντο. 3. pl. a. 1. m. ind. ab ἐπιῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, confirmo, corroboro. f. ῥώσω. p ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. ϑ. 8.

Ἐπεστενάχιζε, ingemiscebat, imperf. à στεναχίζω, f. σω. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, angustus. ϑ. 843.

Ἐπέστενε, ingemiscebat. imperf. à στένω, gemo, f. νῶ. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, angustus, arctus. ϑ. 679.

Ἐπέσχετο. 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, animum attendo, f. ἐφέξω, a. 2. ἐπέσχον. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 177.

Ἕπεται, sequitur, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἕπω. ε. 220.

Ἐπέτελλε, imperabat, imperf act. ut ἐπετέλλετ', imper. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. ϑ. 995.

Ἐπετέρπετο, imperf. verbi ἐπι-τέρπομαι, delector, The[...] τέρπω, f. ψω. delecto. ϑ. 158.

Ἐπέφαντο, apparebant, 3. plu[...] plusq. perf. poët. pro πεφ[...] σμένοι ἦσαν, à φαίνομαι, a[p]pareo. f. 2. φανήσομαι, pr[...] pass. πέφαμμαι, & Att. π[έ]φασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 16[...]

Ἔπεφνεν, occidit, impe. à πέφν[...] idem quod φένω, occido. [...] m. πέφονα. ε. 148. α. 57.

Ἐπέφραδε. a. 2. ind. act. i[...] φράζω, induco, indico, f. σω[...] κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. π[έ]φραδα. Th. Φράζω, dico, m[...] moro. ϑ. 74. 162.

Ἐπεφράσατο, excogitavit. 1. [...] m. Poët. pro ἐπεφράσατο. [...] φράζω, dico. ϑ. 160.

Ἐπέφυκον, enata erant, imp[...] verbi πεφύκω, idem qu[...] φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυν[...] 76. ϑ. 673.

Ἐπέχειν, abstinere. præs. inf. [...] ἔχω, f. ἕξω. ε. 134.

Ἐπέων, gen. pl. ab ἔπος, εος, [...] verbum. Th. ἔπω, dico. ε. 4[...]

Ἐπήγαγε, adduxit. Atticè, [...] ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. [...] Th. ἄγω, duco, f. ξω, ε. 24[...]

Ἐπηετανὸς, ῦ, ὁ, annuus, Th[...] τος. εος, τὸ, annus. ε. 31.[...]

Ἐπῆν, aderat, imperf. ab [...] sum. ε. 114. 598. ϑ. 799.

Ἐπὴν, postquam, ex ἐπὶ, & [...] pro ἂν, & hoc pro ἐάν. ε. [...]

Ἐπῄνησαν, laudarunt, aor. 1[...] ëtice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰ[...] Th. αἶνος, laus. ϑ. 664.

Ἐπηνύσθη, completa erat.

pass.ind. ab ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, item, ἀνύτω, perficio. α.311.

Ἐπήρατος, amabilis. Th. ἐράω, άσω, amo. ε.63. ϑ.67.

Ἐπηρεφέες, coopertis, ab ἐπηρεφὴς, tectus. & hoc ab ἐρέφω, ψω, tego. ϑ.598.

Ἐπὶ, Præp. regit gen.dat. & acc. ε.250. α.76. 306.

Ἐπιβήμεναι, conscendere, aor.2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1.inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, a 2.part. ab ἐπιβαίνω, conscendo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a.2. ἔβην. α.40. ϑ.396.

Ἐπιδείελα, adv. post meridiem, à δείλη, ης, ἡ, tempus pomeridianum, q. à δέω & ἕλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus. ε.808. 819.

Ἐπιδέρχεται, inspicit, præs.ind. Th. δέρκω, video, f 2. δερκῶ, a 2. ἔδερκον. ε.266.

Ἐπιδώσω, dabo, f.1.verb. δίδωμι, do, a.2. ἔδων, ως, ω. ε.394.

Ἐπιείκελος, similis. Th. εἴκω, ξω, similis sum. α.182. ϑ.207.

Ἐπιθεὶς, imponens, a.2.part.act. Them. τίθημι, pono, a.2. ἔθην. ε.695.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio. Th. τίθημι, pono. ε.378.

Ἐπίθοντο, obtemperarunt, 3.pl. a.2.m. à πείθομαι, assentior, a. 2.m. ἐπιθόμην, p.m. πέποιθα. p.pass. πέπεισμαι, f.1.pass. πεισθήσομαι. ε.69. ϑ.474.

Ἐπὶ-θόρε, a.2.act. à θορέω, salio. α.321.

Ἐπιθρώσκουσα, insiliens, pr.part. f.g. Th. θρώσκω, salio. α.438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, cognominatio, ab ἐπὶ, & κλήζω, f. ήσω, voco. ϑ.207.

Ἐπίκλοπος, furax. Th. κλέπτω, ψω, furor, p.m. κέκλοπα. ε. 67. 78.

Ἐπίκουροι, auxiliarii, ab ἐπίκουρος, ου, ὁ, auxiliator. ϑ.815.

Ἐπικρατέοντα, pl.n.part.præs. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Th. κράτος, robur. α.308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. valide. Th. κράτος, εος, τὸ, robur. ε.204.

Ἐπικυρτώοντε, attollentes, Poët. dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτόω, ῶ, incurvo. Th. κυρτὸς, οῦ, ὁ, curvus. α.234.

Ἐπιλήθεο, obliviscere, Ion. pro ἐπιλήθου, præs. imper. verbi ἐπιλήθομαι, obliviscor. Th. λήθω, f. σω, lateo, a.2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε.273. ϑ.102.

Ἐπιμάρτυροι, testes. Th. μάρτυρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, testis. α.20.

Ἐπιμειδήσας, arridens, a.1.part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, rideo leniter. ϑ.547.

Ἐπιμετρήσω, mutuo dabo, f.1.ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. Them. μέτρον, τὸ, mensura. ε.395.

Ἐπιμηθεὺς, nomen viri. ε.85.

Ἐπιμίσγεται, commiscetur, præs. ind. à μίσγω, pro μίγνυμι, misceo, f. ξω. ϑ.802.

Ἐπιμωμητὴ, vituperabilis, ἡ. Th. μῶ-

μῶμ@, ȣ, ὁ, *dedecus*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem* a. 2. act. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Them. εἶμι, eo. ε. 673. α. 333. 425.

Ἐπίορκον *perjurium*. Th. ὅρκ@, ȣ, ὁ, *jusjurandum*. ε. 280. 802. ϑ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus* adv. πάγχυ, pro πάνυ, *valde*. ε 262.

Ἐπιπειθόμεν@, *obtemperans*. præs. part. à πείθομαι. Vide in ἐπιθ... α. 369.

Ἐπιπλομένοιο, gen. Ion. *volventis*, ἐπιπλόμεν@, pro ἐπιπελόμεν@. Th. πέλομαι, *sum*. α. 87 ϑ. 493.

Ἔπιπλον, *implebant*. 3. pl. a. 2. act. à πιπλάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo*. a. 2. ἔπιπλον, sicut à τιμάω, ἔτιμον. Them. πλέος, ȣ, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνείȣσι, *inspirant*, præs. ind. Them. πνέω, f. πνεύσω, *spiro*. ϑ. 872.

Ἐπίῤῥοθοι, ex ἐπὶ & ῥόθ@, ȣ, ὁ, *undarum fremitus*. ἐπίῤῥοθ@, ȣ, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis*. ε. 558.

Ἐπισμυγερή, *ærumnosa*, ἡ. Th. σμύχω, *vasto*, f. ξω. α. 264.

Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*. Th. σπείρω. f. σπερῶ, *sero*. ε. 441.

Ἐπισταμένως, *scienter*, adverb. ab ἐπίσταμαι, *scio*, ex ἐπὶ & ἵστημι, *scio*. α. 107. ϑ. 87.

Ἐπισταλάδην, adv. *ornate*, *succincte*. Th. στέλλω, *mitto*. item, *orno*, f. στελῶ. p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, *convertitur*, præs. ind. à στρέφω, *verto*, f. ψω. p. ἔστρεφα. a. 2. ἔστραφον. ϑ. 753.

Ἐπίσχε, præs. act. imperat. *cohibe*. *inhibe*, ab ἴσχω. pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίσχετον in dual. α. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præs. ind. hinc ἐπιτελλομενάων, Æol. pro ἐπιτελλομένων, part. præs. gen. pl. f. g. Th. τέλλω, verb. inusitatum. ε. 381. 565.

Ἐπίφρονα, ac. sing. ab ἐπίφρων, ον@, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. ... ϑ. 122. ἐπιφροσύνῃσι, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσύναις, ab ἐπιφροσύνη, *prudentia*. ϑ. 122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*, idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, pl. Ion. ex ἐπὶ & χθών, ονὸς, ἡ, *terra*. ε. 122. ϑ. 372.

Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω. *contingo*. Th. ψαύω, idem quod ψάω, *tango*. ... 217.

Ἔπλετο, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, à πέλομαι, *sum*. item ἔπλειτο, imperf. pro ἔπλετο. ϑ. 425. 836.

Ἔμπλην, adv. *prope*. ab ἐμπλάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἴχνος ποιεῖν, *vestigium facere*. à ποιέω, *facio*. ε. 678.

Ἐπομόσσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. Poëtice. pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι f. ἐπομόσω. Th. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ϑ. 793.

Ἕποντ', 3. pl. præſ. ἕποντο, ſequebantur, pro εἵποντο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἕπω, ſequor. ε. 403. α. 277.

Ἐποπτεύειν, inſpicere, Th. ὄπτομαι, video, p m. ὦπα. a. 1. ὤφθην. ε. 765.

Ἐπόρουσεν, a. 1. ind. irruit, ex ἐπὶ, & ὀρούω, f. σω, impetu feror. Th. ὄρω, concito. f. ρῶ vel ρσω, α. 442. 452.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔπω, dico. ε. 451. α. 330.

Ἐπτᾶτο, volabat, 3. ſing. imper. m. à ποτάομαι, volo, & ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, volo. α. 222.

Ἐποτρύνειν, inſtigare, præſ. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito, p. γκα. ε. 595.

Ἐπρεσε. a. 1. ind. pro ἔπρησε, à πρήθω, incendo. Θ. 856.

Ἑπτὰ, ſeptem. α. 272.

Ἑπταπόδην, ſeptempedalem, ac. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ & πὸς, ποδὸς, pes. ε. 422.

Ἑπτάπορον, acc. ſing. nomen fluvii, q. d. habens ſeptem vias. Θ. 341.

Ἑπτάπυλος, ſeptem portas habens, à πύλη, ης, ἡ, porta, & ἑπτὰ, ſeptem. ε. 161. α. 49.

Ἐπτοίηται, evolat, 3. ſing. præt. paſſ. à πτοιέω, Poëtice πτοιέω, terrefacio, attonitum reddo. πτοέομαι, attonitus ſum, item, animo ſpecto attento. quæ ſignificatio huc quadrat. ε. 445.

Ἐπώνυμον, ου, τὸ, nomen è re impoſitum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. Θ. 144. 282.

Ἐπώρσε, concitavit, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐπόρω, concito. Them. ὄρω, ρῶ, & ρσω, concito. f. α. 69.

Ἔραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum in terram, humi. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra, α. 174. 268.

Ἔραζε, humi. in proſa χαμαί. adverb. ε. 419. 471.

Ἐράσσατο, a. 1. m. amavit, pro ἐράσατο, Poëtice, ab ἐράω, amo, f. άσω. hinc ἐρατὸς, amabilis, jucundus, & ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis. Θ. 70. 136. 915.

Ἐρατὼ, όος, οῦς, ἡ, Erato, nomen mulieris vel Muſæ ab ἐράω, amo, ἐρατὴ, amabilis. Θ. 78. 247.

Ἐργάζονται, operantur, ἐργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento ἐργάζω, pro ἐργάζω, Dorice, præſ. imperat. ἐργάσοιο, a. 1. med. opt. εἰργασμαι, p. paſſ. Th. ἔργον, opus. ε. 43. 150. 297. 312.

Ἔργματι, operi, dat. ſing. pro ῥέγματι, per metatheſin, à ῥέζω, ῥίζω, & per metatheſ. ἔρξω, facio. ε. 799. Θ. 823.

Ἔργον, opus. ἔργοιο gen. Ion. pro ἔργου. ἔργ', pro ἔργα. ε. 20. 21. 389. Θ. 146.

Ἔρδειν, facere, præſ. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35. Θ. 417.

Ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, eſt nomen gehennæ, caligo. ἐρέβεσφιν ex orco, ἐρέβευς pro ἐρέβεσφιν, eſt paragoge Poët. ἐρεβεννὴ, caliginoſa, ab ἔρεβος, εος, τὸ, caligo. ε. 17. Θ. 125.

Ἐρειπομένης, diruta, præſ. part. paſſ.

pass. ab ἐρείπω, *diruo.* f. ψω. ϑ.704.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνή, *obscura.* Th. ἔρεβος, εος, τό, *orcus.* α. 444. ϑ.334.

Ἐρεύμενον, per Syncopen, pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευόμενον, à Th. ἐρεύω, *investigo.* Vide Th. ἐρεύδω, f. ζω, *ructo,* a. 2. ἤρυδον. Alii ἐρεύμενον. Doric. pro ἐρούμενον, ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico.* ε.474.

Ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, *dico.* ε.200. 284. α.330.

Ἐριβρύχεω, *valde mugientis.* Ion. pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, *valde mugiens,* ex ἐρι quod in compositione valet *valde,* & βρύχω, ξω, *strideo. frendeo.* ϑ.832.

Ἐριδούποιο. gen. Ion. ab ἐρίδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, *valde sonans.* Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus.* ϑ.41.

Ἔριζε, *certabat,* imperf. pro ἤριζε, ab ἐρίζω, *certo.* Them. ἔρις, *lis.* α.5. ϑ.534.

Ἐριθηλής, έος, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro ἐριθαλής, *valde virescens,* ex ἐρι, intensiva particula, & θάλλω, *vireo.* ϑ.30.

Ἔριθος, ἡ, *ancilla, famula,* ab εἶρος, εος, τό, *lana.* hinc ἔριθος, ου, ἡ, *ancilla, quæ lanificium exercet.* ε.600.

Ἐρίκτυπον, *valde sonantem,* ex ἐρι *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπος, ου, ὁ, *sonitu pulsu factus,* per prosthes. ... κτύπα, à τύπος, ου, ὁ. Th. τύπτ[ω] *pulso, verbero.* ϑ. 456.930.

Ἐρικυδής, έος, *valde glorios[us]* T. κῦδος, εος, τό, *gloria.* ϑ.98

Ἐρίμυκον, *valde mugientem,* μυκάω, *mugio.* boum pr[o]prium. ε.788.

Ἐριννύς, ύος, ἡ. *Furia,* peccato[rum] ultrix. in ac. p. ἐριννύ[ας] ἐριννῦς. ε.801. ϑ.185.

Ἔριπ', *cecidit,* a. 2. Ionic. The[m.] ἐρείπω, *everto,* f. ψω, ite[m] *cado.* α.423.

Ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.* acc. τὴν ἔ[ρι]δα, & ἔριν. ε.28. α.148.

Ἐρίσαντες, *antecedentes,* a. [1.] Part. ab ἐρίζω, f. ίσω. *conten[do] certo.* Th. ἔρις, ιδος, ἡ, ε.437.

Ἐρισθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, *valde [po]tens.* ab ἐρι, particula in co[m]positione tantum usita[ta] intendens & augens signi[fi]cationem eorum quibusc[um] componitur: & σθένος, τό, *robur, vis.* Th. σθένω, *va[leo] possum.* ε.414. ϑ.4.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. *v[alde] tonantis.* Th. σμαραγέω, *magnos strepitus edo.* ϑ.81

Ἐρίφων, gen. pl. ab ἔριφος, *hœdus,* q. ἔαρι φαινόμε[νος] quod vere nasci soleat. ε.

Ἑρμῆ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, *Mercurius,* ab εἴρω, *dico,* tio. Ἑρμείην, ac. Ion. pro μείαν. Ab Ἑρμείας, di[citur] etiam Ἑρμίας, Poëtice, Ἑρμῆς. ε. 68. ϑ.444.

Ἕρξε, f. 1. ab ἔρδω. T. ῥέζω, f.

&

& per metathesin, ἔρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. ε. 325. 708.

Ἐρίεσσα, f. g. in masc. ἐρόεις, εντ☉, *amabilis* : ἔρως, ωτ☉, ὁ, in malam partem accipitur; ἔρ☉ vero in bonam. Them. ἐράω, *amo*. ϑ. 120. 245.

Ἔρος, ου, ὁ, *Amor*. Th. ἐράω, *amo*. ϑ. 120. 201.

Ἔῤῥηξε, *perrupit*, a. 1. act. à ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω. a 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. α. 140. 415.

Ἐῤῥιγοῦντι, *formidanti*, præs. part. act. ab ἐῤῥίγω, *formido*, quod est ab ἔῤῥιγα, præt. m. verbi ῥιγέω. Th. ῥῖγ☉, εος, τὸ, *rigor, frigus*. α. 228.

Ἔῤῥιψε, a. 1. ind. verb. ῥίπτω, *abjicio*, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 1. ῥίψα, a. 1. part. ῥίψας, a. 2. ἔῤῥιπον, p. m. ἔῤῥιπα. ϑ. 181.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. plusq. Poët. pro ἐῤῥῶντο, à ῥώννυμι, *roboro*, f. ῥώσω, à ῥώω, hujus passivum ῥώομαι, *roboror*, item *fluo, ruo*, in imperf. ἐῤῥώοντο, *festinabant, ruebant*. α. 230.

Ἐρυθείῃ dat. sing. nomen proprium loci, ab Ἐρυθεία, ας, ἡ. ϑ. 290. 983.

Ἐρύκοι, *abducat*. præs. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσαι, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυσο, pro ἐρύεσο, & ἔρυτ', pro ἔρυτο, ab ἐρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *custodio*. ε. 534. 622. ϑ. 304.

Ἐρυσάρματας, *currum trahentes*, pro ἐρυσαρμάτους, per metaplasmum, ut ait *Eustathius*, in Ἰλιάδ. π. ex ἐρύω, ἐρύσω, *traho*. & ἅρμα, τος, τὸ, *currus*. α. 369.

Ἐρυσσάμενος, *extractus*, Poëtice, pro ἐρυσάμεν☉, a. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ύσω, *traho*. α. 457.

Ἔρχεται, præs. ind. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 417. α. 439. ϑ. 91.

Ἐς, Poëtice, pro εἰς, *in*. ἐς φάο☉, *in lucem*. ϑ. 626.

Ἔσαν, 3. pers. pl. imperf. per systolen Poëticam, pro ἦσαν, ab εἰμὶ, *sum*. α. 161. 245. ϑ. 586.

Ἔσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*, & hinc ἐσθίω, *idem*, ε. 276. ϑ. 773.

Ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*. dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. ε. 119. 212.

Ἐσίδῃ, *inspexerit*, poëtice pro εἰσίδῃ. 3. sing. a. 2. act. subj. ab εἰσείδω *intueor*, Th. εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 608. ϑ. 82.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο. a. 2. m. 3. pers. sing. verbi εἰσκατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. ϑ. 890.

Ἔσκε, poëtice pro ἦν, *erat*, ab εἰμὶ, *sum*, ε. 150.

Ἐσκέδασ', *dispersit*, pro ἐσκέδασε, a. 1. in. a. Th. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, *dissipo*, f. σω. ε. 95.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. à κομίζω, *porto*, Th. κομέω, *curo*. ε. 604.

Ἐσμαράγησεν, *striduit*, a. 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*. & ἐσμαράγιζεν, imp. à σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. ϑ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Hesperides, ab ἕσπερος, ὁ, *vesper*, *Hesperides*, h. e. Tzetze interprete, *vespertinæ horæ*, quibus curæ sunt poma, h. e. *quo tempore stellas in cœlo videmus*, tanquam poma. ϑ. 215. 275.

Ἕσπετο, poet. pro εἵπετο, *sequebatur*, imperf. pass. ab ἕσπομαι, *sequor*, poetice pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro ἕπετε, præs. imperat. verb. ἕπω *sequor*. ϑ. 114. 201.

Ἑσσαμένη, a. 1. m part. f. g. ἠέρα ἑσσαμένη, *aëre involuta*. pro ἑσαμένη. τὸ σίγμα poëtice duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἕω, *induo*. ε. 124. 221. 534.

Ἔσσεται, *erit*, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμὶ, *sum*, ε. 182. 501. ἔσσεαι, *eris*, pro ἔσῃ. ε. 308.

Ἐσσόμενα, & ἐσσομένοισι, f. 1 pa. verbi εἰμὶ, sum. ε. 56. ϑ. 32.

Ἐσσυμένως, *certatim*, *cum impetu*, adv. pro σεσυμένως, per metath. Th. σείω, σεύω, poëtice σύω, *concutio*. α. 340. ϑ. 181.

Ἔσσυτ', perf. pass. pro ἔσσυται, *irruit*, pro σέσυται, per metath. à σεύω, f. σεύσω, p. σέσυκα præt. pa σέσυμαι, ubi abjecto ε & facta metathesi est ἔσσυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσται, erit, per syncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*. ε. 34. 191. 476.

Ἐστάλατ', *succinctas habebant*, pro ἐστάλαται, 3. pl. præterit. pas. Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσί. Th στέλλω, *orno*. στέλλομαι, *vestibus ornor*. f. 2. σταλῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα. prat. pass. ἔσταλμαι, p. m. ἔστολα. α. 288.

Ἑστάοτ', pro ἑστάοτε, *stantes*, part act. dualis num. ab ἵστημι, *sto*. f. στήσω præt. ἕστακα. in part. præt. ἑστακώς, & per syncopen τοῦ κ, ἑσταώς, ότος. pro quo ἑστηώς, ϑ. 519. item ἑστώς, ῶτος. α. 61. 747.

Ἕστασαν. *stabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *sto*. α. 195.

Ἑστᾶσι, *stant*, 3. pl. præs. act. ab ἕστημι, quod poëtis idem est quod ἵστημι. *sto*. ϑ. 796.

Ἐστεφάνωται, *cinctum est*, præt. perf pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pl. per. ἐστεφάνωντο, à στεφανόω. Them. στέφω *corono*. α. 204. ϑ. 382.

Ἔστη, *stetit*, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω p. ἕστηκα, α. 361. ϑ. 745.

Ἐστήρικται, *firmatæ sunt*, 3. sing præt. hinc ἐστήρικτο, in pl. per à στηρίζω, f. ξω, *statuo*. α. 21[illegible] ϑ. 779.

Ἑστίη, da Ion. pro ἑστία, ab ἑστία, ἡ. *focus*. item *Vesta*, qu[illegible] vox hinc orta est. Dicitur [illegible] Ion. ἱστίη. ε. 732. ϑ. 454.

Ἐστι, ἐστὶ, ἐστὶν, *est*, *licet*. ab εἰμὶ *sum*. ε. 36. ἐσ'. ϑ. 720.

Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imp. verbi σφαραγίζω T. σφάραγος, ου, ὁ, *sonus*. ϑ. 70[illegible]

Ἐσχ[illegible]

Ἐσχάτῃ, *extrema*, da. ab ἐσχατιά, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατος, ου, ὁ, *ultimus*. ϑ.275.

Ἔσχον, *obtinuerint*, a.2. ab ἔχω, *habeo*. f. ξω. ε.125. ϑ.113.

Ἔστω, *esto*. 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. ε.368.

Ἑταῖρος, *amicus*, ac. ἑταῖρον, & ἕταρον, poëtice. ε.181. 705. 714.

Ἐτανύσθη, *extentum est*, a. 1. pass. à τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, *tendo*. ϑ.177.

Ἔτεα, ac. ἔτευς, pro ἔτεος. gen sing. ab ἔτος, *annus*. ε. 129. 171. 691. ϑ.803.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, *peperit*, a.2. act. verb. τίκτω *pario*. f. τέξομαι, a.1. pass. ἐτέχθην. p.m. τέτοκα. ϑ.60. 211. 287. 295.

Ἐτελέσθη, 3. person. a.1. pas. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλος, εος, *finis*. ϑ.59.

Ἑτεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, *alius, diversus*, & ζῆλος, ου, ὁ. *æmulatio*. ϑ.544.

Ἕτερος, ἑτέρου, *alter, alius*. ἑτέρηφι, pro ἑτέρῃ, nominat. f.g. φι per paragogen additur. ε. 187. 214. ἑτέρῃ γε. ϑ.752.

Ἑτέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adv. ab ἕτερος. α. 184. 281. ϑ.676.

Ἐτέτυκτο, *factus erat*. 3. singul. plusq. perf. poëtice, pro ἐτέτυκτο. à τεύχω. f. ξω. *fabricor*. α.208.

Ἐτήκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liquefacio*. p.m. τέτηκα. ϑ.862.

Ἐτήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthes. syllabæ τη. Th. ἔτυμος, *verus*, ε. 10.

Ἔτικτεν, *genuit*, imperfec. verb. τίκτω, *pario*. f. τέξομαι, a.2. ἔτεκον. a.2. sub. τέκω. a.1. pas. ἐτέχθην. p.m. τέτοκα. θ.45. &c.

Ἔτι, *adhuc*. ε.156. α. 176. ϑ.428.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur*. imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. ϑ.680.

Ἔτισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α.10.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, imper. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α.229.

Ἔτλη, *sustinuisset*, 3. sing. a.2. à τλῆμι, *tolero* f. τλήσω, p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ἔτραπ', *evertit*, a.2. act. à τρέπω, *verto*. a.2. ἔτραπον, f. ψω. p. φα, p.m. τέτροπα. α.456. ϑ.58.

Ἐτράπεον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπέω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α.301.

Ἔτρεφε, *nutrivit*. imperf. act. ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, impe. pass. à τρέφω. f. θρέψω, *alo*, p. τέτρεφα. a.2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα ε.130. ϑ.107.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, à τρυγάω. Thema τρύγη, ης, ἡ, *triticum*,

triticum, vindemia. α. 292.

'Ετύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *verus*, Vide paulo ante ἐτήτυμα. ϑ. 27.

'Ετύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτεύχθη, Poët. à Th. τεύχω, f. ξω, *sum*, *fio*, p. pass. τέτυγμαι, α. 366.

'Ετώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτὸς, adv. *frustra*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

'Ετωσιοεργὸς, *qui in cassum laborat*, ab 'Ετώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*. adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. ϑ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. ϑ. 257.

Εὐαέι, dat. sing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Them. ἄω, vel ἄημι, *spiro*, ε. 597.

Εὐάρνη, nomen mul. ϑ. 259.

Εὔβοια, est nomen loci, vel insulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *Deus*. ε. 824.

'Εϋδμήτων. gen. pl. ab εὔδμητος, *bene ædificatus*. Thema. δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen m. ϑ. 244. 360.

Εὔει, *torret*, præs. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω vel εὕω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *speciosus*. ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. ϑ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. ϑ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bene septus*, ab ἕρκος, *septum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνος, nomen fluvii. ϑ. 345.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθετίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. ϑ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum dispositio, quæ cadit in industrios, ab εὐθήμων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλήτειρα, *placatrix*, à κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἔκηλος, *mitis*, *pacificus*. ε. 669.

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere*. α. 1. med. infin. Th. κομέω, unde κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinnè*, *rectè*. T. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκρατέος. gen ab εὐκρατὴς, έος, ὁ, ἡ *temperatus*, T. κεράννυμι, *misceo*, f. άσω, vel, εὐκραὴς, per syncopen pro εὐκεραὴς. ε. 592.

Εὐκράτη, nomen mul. ϑ. 243.

Εὐκραέες, pl. num. sunt *venti etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab εὐκρινὴς, *purus*, *liquidus*. Th. κρίνω. *discerno*. ε. 668.

'Εϋκτίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ ἐκτισμένον. à κτίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. ϑ. 246.

'Εϋμ.

Εὐμμελίης,ου,ὁ, Ion. pro εὐμμελίας,ου,ὁ, *fraxini peritus.* Th. μελία,ας,ἡ, *fraxinus.* α.368.

Εὐνάζη, *cubitum ieris*, præs. sub. pass. ab εὐνάζω, *sopio*, f. άσω. Th. εὐνή,ῆς,ἡ, *cubile.* ε.337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans.* ϑ.247.

Εὐνή,ῆς,ἡ, *cubile.* α.40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a.1. part. pass. f.g. ab εὐνάω, f. ήσω, *sopio.* Th. εὐνή,ῆς,ἡ, *cubile*, εὐνῇ, εὐνήν. ε.327. α.6.

Εὐνομίην, nom. mul. *legitimam.* ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2 sing. a.1. med. subj. εὔξωμαι,η,ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι. ε.736.

Εὔξοον, *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεστος. Th ξέω, *polio*, f. έσω. α.352.

Εὔορκος, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκος,ου,ὁ, *juramentum.* ε.188.283.

Εὔορμος, *tutus*, ab ὅρμος, ου,ὁ, *statio navium.* α.207.

Εὐοχέων, *convivans*, præs. part. ab εὐοχέω. ab ὀχέω,ῶ, *porto*, Th. ὄχος, *currus.* Alii legendum esse contendunt εὐοχθέων, *lætus*, & *victu abundans*, ut sit ab ὀχή, id est τροφή, interposito ϑ. Vide in ὀχθέω,ῶ, *indignor.* ε.475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλος,ου,ὁ, *peplum*, vestis muliebris. ϑ.273.

Εὐπλεκέων, gen pl. ab εὐπλεκής,,έος,ὁ,ἡ, *bene junctus.* Th. πλέκω , ξω , *plecto, necto.* α.306.370.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio.* α.64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. ϑ.261.

Εὔπυργος, *bene turrita.* à πύργος, ου,ὁ. *turris*, ein burg. α.270.

Εὗρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὑρίσκω *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in subj. εὕρω,ῃς,ῃ ε.349. α. 58.

Εὐρρείτης,ου, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. κα. ϑ.343.

Εὐρυάλη, nomen propriũ mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionice pro εὐρυβίας, ου,ὁ, *cujus vis se late extendit.* Hinc Εὐρυβίη, nomen propr. mul. Εὐρυβίην. Ex εὐρύς, έος, ὁ, *latus*, & βία, ας, ἡ, *vis.* ϑ.239.375.931.

Εὐρυμέτωπος,ου, ὁ, *latam frontem habens.* à μέτωπον, ου, τὸ, *frons.* Them. ὄπτομαι, *video.* α.82.291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ.358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa*, ex εὐρύς, εῖα, *latus*, & ὁδός, *via.* εὐρυόδειος,ὁ,ἡ, & in f.g. etiam εὐρυοδεία, Ion. vero εὐρυοδείη. ε.195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυόπης,ου,ὁ. T. ὄψ, ὀπός, ἡ, *vox*, & εὐρύ, late. Poëtice vocat. ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt, εὐρύοπα, ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύωψ, οπος, latum habens Oculum,

oculum,ab ὤψ. Th. ὄπτομαι, video. ϑ.514.884.

Εὐρὺς,latus. ἀρεῖη,Ionicè pro ἀρεία. ἀρύ. ϑ.45.480.

Εὐρυάδηα,ac.pro Εὐρυάδέα,Poëtic.ab Εὐρυάδης,έ@,ὁ,nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α.91.

Εὐρύςερν@, qui habet latum pectus. à ςέρνον,ȣ,τὸ,*pectus*, &c.ἀρὺς,εῖα,ὐ, *latus, a, um.* ϑ.117.

Εὐρυτίων,nomen viri.Εὐρυτίωνα. acc. ϑ.293.

Εὐρώεντα, *amplam.* ab ἀρώεις, *squalidus.* ab ἀρὼς, ῶτ@, ὁ, *caries,mucor.* ε.152. ϑ.731. 739.

Εὐρώπη. nom.prop. ϑ.357.

Ἐΰς,έ@,ὁ *bonus.* ε.50. α.26.

Ἐΰςέφαν@, *bene coronatus* ex ἀ & ςέφω,*corono*,f.ψω.ϑ.298. α.80. ϑ.978.

Ἐΰσφυρος,ὁ κὶ ἡ,cui est elegans pedum forma,à σφύρα,ας.ἡ, *malleus.* hinc σφυρὸν, ȣ, τὸ, *malleolus.* item *pes*,qui habet pulchros talos.α.16.ϑ.254.

Ἐΰασωτȣ, *bene fabrefacti.* Epithet.ἀπήνης currus α.273.ὁ κὶ ἡ ἐΰασωβος, vel ἀσωζ@, bene instructus σώζοις, σῶζον,τὸ,est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Th. σείω, *quatio, agito.*

Εὖτ᾽ pro ἀτε sequente ἄν.ἀτ᾽ ἄν, *postquam,* adv. temporis. ε. 179.423.596.

Εὐτέρπη,nomen mul.& Musæ, ab εὖ *bene,* & τέρπω, *delecto.* ϑ.77.

Εὔτρητος,*bene perforatus,* Poët. ἐΰβητ@. accipitur & pro ἀρύβητ@,*lato ore hians.* Th. τιτράω,*perforo,terebro*,f.τρήσω. ϑ.863.

Εὐτροχάλω,dat.ab ἀτροχαλος, bene currens,æquabilis,planus,à τροχαλὸς,*citus.velox.* Th.τρέχω,*curro*,f.θρέξω.p. δεδράμηκα,a.2 ἔδραμον,p.m. δέδρομα. ε.507.804.

Εὔτροχος,agilis.ab εὖ & τρέχω, *curro.* α.463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatum.* Th. τεύχω, *fabricor* α.136.

Εὔφρων.ον@,*hilaris.* Th. φρὴν, ενὸς,*mens.* ε.773.

Εὐφρόνα, *noctes,* à nomin.ἡ εὐφρόνη,*nox.* παρὰ τὸ ἀφραίνεσθαι, *oblectari.* Th. φρὴν,*mens.* ε.558.

Εὐφροσύνη,ης,ἡ,lætitia. Them. φρὴν. *mens.* ϑ.909.

Εὐχας,ac.pl.ab εὐχὴ,ῆς,ἡ, *precatio.* hinc & εὖχ@,ε@,τὸ *honor.* Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p.εὖγμαι. ϑ.419.628.

Εὔχομαι.*precor*,εὔχεσθαι,præs. inf.hinc ἀχωλέων, Ion.pro εὐχωλῶν,ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ,precatio, Th.εὔχομαι,precor. α.68. ϑ.463.

Εὐώνυμ@, ȣ, *clara,* quæ bene audiebat. Th. ὄνομα,α@, *nomen.* ϑ.409.

Εὐωχέων.*convivans,latus*,præs. part.ab εὐωχέω. Th εὐωχία, ἡ,*convivium.* ε.475.

Ἐφ᾽,pro ἐπὶ, præposit.*in,super.* ε.161 α.406 458.

Ἔφατ᾽,pro ἔφατο. *dixit*,3.sing. a.2.

a.2.med.ad formam, ἐςάμην, ἔςασο, ἔςατο. ε. 59.210. α.368.
Ἔφαινον, ostendebant, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον. a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. θ. 689.
Ἔφασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè. 3. pl. a. 2. verbi φημί. Vide ἔφατ'. θ. 19.
Ἐφεζόμενος, insidens, præs. part. ab ἕζομαι, sedeo, f. 2. ἑδοῦμαι. ε. 581.
Ἐφέπουσι, incolunt, 3. person. plu. ab ἕπω, ἕπομαι, sequor. hinc ἐφέπουσα, præs. part. θ. 366.
Ἔφερον. ἔφερε, ferebam, Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.
Ἐφέστασαν, instabant, 3. pl. impe. act. ab ἐφέστημι pro ἐφίστημι, insto, urgeo, f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην, α. 258.
Ἐφετμῆς, gen. ab ἐφετμή, præceptum. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἕω, mitto. ε. 296.
Ἐφήρμοσε, adaptavit, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, apto, ε. 76.
Ἐφίεσαν, immittebant, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἕω, mitto. α. 307.
Ἐφίμερος, ου, ὁ, amabilis ab ἵμερος, desiderium. Th. ἱμείρω, desidero. α 15 θ. 132.
Ἐφόρεις, ferebas, imperf. à φορέω. fero. Th. φέρω. Differunt propriè φέρω, fero, & φορέω. gesto. ε. 38.
Ἐφόρευν, ferebant, imperfect. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α, 293.
Ἐφορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, impetu feror. hinc ἐφορμηθῆναι, a. 1. inf. Th ὁρμή, impetus. α. 127.
Ἐφράσαθ', cogitavit, a. 1. m. ind. ἐφρασσάτην, 3. dual. a 1 act. à φράζω, eloquor, cogito, consulto, f. σω ε. 85. θ 892.
Ἔχ', contine, pro ἔχε, præs. imperat. ab ἔχω, teneo, habeo, f. ἕξω. α. 95. 159.
Ἐχάρασσον, infrendebant, 3. pl. imperf à χαράσσω, ξω, sculpo. α. 235.
Ἔχεσκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum, ab ἔχω. θ. 533
Ἐχέτλη, ης, ἡ stiva, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. ε. 465.
Ἐχέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus. Th. φρὴν, mens, & ἔχω, habeo. θ. 88.
Ἐχθαίρῃ, oderit, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium. ε. 298.
Ἐχθρὸς, hostis, ab ἔχθος, εος, τὸ, odium. ε. 340. θ. 766.
Ἔχιδνα, vipera, in m. ἔχις, ιος. & Ἔχιδνα n. mul. θ. 297 304.
Ἐχόλωσε, ad iram commovit. a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολή, bilis. θ. 568.
Ἔχω, habeo, possum, habito. Imperf. εἶχον, Ion. vel. Poët. ἔχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2 ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ. Præs. inf. ἔχειν, & Ion ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. θ. 75.
Ἑῷ suo, dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. α. 385. θ. 464.
Ἐὼν pro ὢν, ens. Ionic. prosthesis,

fis,ab εἰμὶ, *sum*. ε.512.α.73.

Ἑωσφόρον,*luciferum*,ab ἕως,ω,ἡ, 4.simpl.*aurora*,& φέρω,*affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est,ἠὼς,όος,ὗς,ἡ,*aurora*, q d. aurea aura. ϑ.381.

Z.

ZΑθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέυ, à ζάθεος,*valde divinus*, *admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th.ϑεὸς,Deus. ϑ.6.23.192 253.

Ζαμένησε a.1.Ion.*vires intendit*. à ζαμενέω,quod est à ζαμενὴς,έος,*vehemens*.& hoc ex ζα & μένος,έος,τὸ,*robur*. ϑ.928.

Ζείδωρος,*fertilis*,pro ζηίδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*.ex ζη,quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε.117. 171.

Ζάξω, όος ,ἡ, nomen proprium mul.q.d.*conjugans*,à ζάγνυμι,*jungo* ϑ.352,

Ζεὺς.*Jupiter*,g. Διὸς,Διΐ,Δία, vocat.Ζεῦ. Dicitur, & Ζὴν, Ζηνὸς,Ζηνὶ,Ζῆνα, & Dor. Ζὰν,Ζανὸς,&c. ε.847.ϑ.47.

Ζεφύροιο,gen.Poët.pro ζεφύρυ, ζέφυρος,ex ζέω,,*caleo*, & φέρω,*fero*. est ventus humidus & calidus,qui facit ut plantæ germinent. ϑ.379.870.

Ζηλοῖ.3.sing.præs. à ζηλόω, *æmulor*.Th.ζῆλος,*livor*,*invidia*. ε.23.

Ζηνὸς,genit.à Ζὴν. Vide Ζεὺς, *Jupiter*. ε.86.243,251.

Ζητεύῃς,*quæras*,præs.sub.Poëtice pro ζητέω dicitur,ζητεύω ε.398.

Ζόφος,ου,ὁ,*caligo*,inde ζοφερῆιο, gen Ion. à ζοφερὸς,ȣ̃,ὁ, *caliginosus*. α.227. ϑ.814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plur.numero, ζυγά. Th. ζεύγνυμι, f. ζεύξω, *jungo*. ε.579.813.

Ζῶε, *vivebat*, 3.sing. imperf. ζώω Poëtice pro ζάω, ζώ ζώεσκον,imperf.Poëtice,pro ἔζωον. ε. 90. ϑ.606.

Ζώῃ,*vivat* (differt à ζωῆ,vitæ.) 3. sing. præs. subj. Vide in Ζῶε. ε.302.

Ζώνῃσι,dat.pl.pro ζώναις, Ion. ἰῶτα in fine est Paragoge Ionica.à ζώνη,ἡ,*zona*,Them. ζώννυω,f ζώσω,*cingo*, α. 233

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, *a*, *um*. ζωῆσιν pro ζωαῖσιν, Ion. dat. pl.Th.ζάω,vivo. α.157.194. 244.

Ζῶσε,a.1.Ion.*cinxit*,pro ἔζωσε, à ζώννυμι,*cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3.pl.a.1. med. pro ἐζώσαντο. ε.72.343. ϑ.573.

H.

ῌ Artic.præpos. ut,ὁ,ἡ,τὸ, hic,hæc,hoc. ε. 13. 14 220. &c.

Ἣ,ar.postp.ut ὃς,ἣ,ὃ,qui,quæ, quod. ε.277. α.4. ϑ.262.

Ἧι,*cui*,*quatenus*. ε. 136. α. 85 ϑ. 430.

Ἦ, sequente μὴν, *profecto*, *tamen*, adverb. α.103.

Ἦ,*erat*,3.imperf.ab εἰμὶ, *sum*. α.11

α. 11. 101.
Ἦ κ', *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημί, dico.
Ἦ, *aut*. ε.173. θ.6. 35.
Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh. viror.* quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & Ἥβη, Dea pubertatis. ε.131. θ.17.950.
Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβώω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε.131.
Ἡβῷμι, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ῷμι, Attice, ἡβῴην, ης, ῃ, ab ἡβάω. f. ήσω, *pubesco*. ε 696.
Ἠγάγετο, *duxit*, (3 sing. a 2. m. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω. *duco*. *f*. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα. α. 2. ἦγον, & Attic. ἤγαγον. θ.266. 901.
Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεός, *Deus*, θ.499.
Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*, Att. ἤγαγε, ab ἄγω. f. ἄξω. θ.994.
Ἡγεμονεύω, præs ind. *præeo, sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. θ.387.
Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf pass. indic ab ἀγερέθομαι, Poetice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγείρετο. α.475. Th. ἀγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἤγερκα. 184.473.475.
Ἡγῆτ', 3 sing. præs. med. subj. pro ἡγῆται, *præveniat*. (pro προηγῆται) si precibus te anteverterat. præ. p. ἤδημαι. ε.710.
Ἠγνοίησε, *ignoravit*, α. 1. act. ab ἀγνοέω. Poetice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. θ. 551.
Ἦγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*. (3 sing. imper. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α.274.
Ἤδε. &. ε. 22. tum ἤδ', pro ἤδε. ε.316.381.
Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδύς, *suavis*, neu. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superlat. ἥδιστος. θ.40.
Ἤδη, adverb. *nuper*, *tum*, ε. 37. α.172. At ᾔδη, *novit*, pro ᾔδεε.
Ἡδυέπειαι, *suaviloqua*, ab ἡδύ, *suave*, & ἔπω, *dico*. θ.965.
Ἠὲ, *aut*, pro ἤ. 207. α.345.
Ἠέλιος, *sol*, Poët. Pro ἥλιος; Hebr. *El splendor*, Græc. ἕλη, German. hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἡλίου. ε.154.524.
Ἦεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν ἦς, ἦ. Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμί, *sum*. α.15.22.
Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre*, *caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aër*. ε.124. θ.9.
Ἠεροειδέι, *obscuro*, ab ἠεροειδής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*, ab ἠήρ, ἠέρος, pro ἀήρ, apud Poëtas, pro *caligine* & *tenebris*, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ.252.
Ἠερόεις, *tenebrosus*. ἠερόεντος, ab ἠήρ, pro ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aër*. θ. 119.294.807.
Ἤθεα, *mores*, acc. pl. ut & ἤθε', *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*. ε.166.

ε. 166. 523. ϑ. 66.
ʼΗθεῖος, *patruus*, ἠθεῖε, vocat. pro ἐθεῖε, à θεῖος, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*. α. 103.
Ἦθος, εος, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*, ε. 67.
ʼΗθελον, *volebant*, impert. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem, fut. θελήσω. p. τεθέληκα. ε. 135.
ʼΗιόνη, nomen mul. ϑ. 255.
ʼΗισαν, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab ἤειν. Alii volunt esse 3. pl. impe. pro ἴσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. pers. pl. aor. 1. inusitat. εἴσαν, & Poët. ἤισαν. Th. εἶμι, *eo*. α. 170.
ʼΗκε, *immisit*. 3. sing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. ϑ. 669.
ʼΗλασα, *percussi*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ', pro ἤλασε, *vulneravit*. p. ἤλακα. α. 363. 419. ϑ. 291.
ʼΗλέκτρη, nomen mul. ϑ. 266.
ʼΗλεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.
ʼΗλεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.
ʼΗλεκτρος, ε, ἡ, & ἤλεκτρον, ε, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι cubo. α. 142.
ʼΗλήλαντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλαντο. Th. ἀλάομαι, ῶμαι, vagor. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐληλάμεθα, σθε, ντο, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλαντο, *discurrebant*. α. 143.
Ἦλθε, *venit*. a. 2. Vide ἤλυθεν. ε. 633. α. 81. ϑ. 404.
ʼΗλιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατος, ε, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni sit pervius, ab ἥλιος, *sol*, Æol. ἤλιος, & βαίνω, *eo*. ϑ. 422. 483.
ʼΗλιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτεω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.
ʼΗλυθομεν, *venimus*, pr. med. ab ἔρχομαι. Vide ἤλυθεν. ϑ. 660.
ʼΗλυθεν, *venit*, a. 2. & per syncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἠλθόμεθα. α. 2. 435.
ʼΗμαθίων, ωνος, nomen regis. ϑ. 985.
ʼΗμαθόεντος, *arenoso*, genit. ab ἠμαθόεις, Ion. pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, arenosus. Th. ψάμμος, ε, ἡ, *arena*. α. 360.
Ἦμαρ, *dies*, gen. ἤματος. ἤματι. hinc ἡμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. ϑ. 597.
ʼΗμελλε, impe. augmentum Atticum. sic ἠβελήθην, pro ἐβελήθην, a μέλλω, futurus sum, f. μελλήσομαι. ϑ. 478. 888.
ʼΗμὲν, & sequente plerumque ἠδὲ, &c. ε. 337.
Ἥμενον, part. præs. ab ἧμαι, *sedeo*. ε 478. 499.
ʼΗμέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies, ε. 102. 820. 823.
ʼΗμερόκοιτος, ε, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.
ʼΗμέτερον, *nostrum*, ἡμέτερος. ἡμετέρησι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω. meto, f. ήσω, p. ἤπηκα. hic per tmesin pro ἀπήμησε ϑ. 181.

Ἡμίθεοι, semidei, ab ἥμισυς, ε-ος, dimidius, & Θεὸς, Deus. ε 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος ου ὁ καὶ ἡ, mulus. q. d. semiasinius, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος ου, asinus. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, dimidium, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. ϑ. 199.

Ἦμος, quando, adverb ε 418.

Ἤμων, metebant, 3. pl. imperf. act. ab ἀμάω, meto, f. ήσω. α 188.

Ἦν, erat, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ sum. ε 149. α 178.

Ἥν, quam. acc ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. ϑ. 409.

Ἤν si, pro ἄν: ἂν vero per aphæresin, pro ἐάν. ε 399.

Ἡνία, ας, ἡ, habena. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. agitatrix. α 85. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet instectit. α 323.

Ἠνορέης, fortitudinis, gen. ab ἡ ἠνορέα idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνήρ. vir. ϑ. 516.

Ἥντινα, quam, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen ἧστινος, οὗτινος. ε. 761.

Ἤνωγε jussit, imperf. vel. præt. med. ab ἀνώγω, jubeo, ἤνωξ', pro ἤνωξε, jussit, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠοῦς, gen. ab ἠώς, aurora. Vide in ἠώς. ε. 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, jecur. ϑ. 523.

Ἤπειρος, ἠπείροιο, pro ου, ἡ, Epirus, terra continens. ε. 622. ϑ. 189.

Ἤπειτα, Poëtice, pro ἔπειτα, deinde, ex ἐπὶ. & εἶτα, postea ε. 290. ϑ. 405.

Ἠπεροπεύσας, part. a. 1. act. qui decepit. ab ἠπεροπεύω, decipio, q. d. ἀπείρῳ ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ου, placidus. ε. 785. θ. 235.

Ἦπου, profecto. α. 92.

Ἤπυον, imperf. clamabant. Th. ἀπύω, f. ύσω, sono. α. 316.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆι, Hercules, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆι, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη Herculea. Th. κλείω. celebro. α. 74. 115. 448. ϑ. 318. 332.

Ἤρεικον, imperf. proscindebant, ab ἐρείκω, scindo, f. ξω. α. 287.

Ἠρείσατο sustinuit, se, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω, fulcio. α. 362.

Ἡρεῦν, pro θήρευον, Dor. venabantur, à θηρεύω, venor. Th. θήρ. Alii scribunt, ᾕρευν, imperf. Doric. esse, pro ᾕρουν, ab αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, imperf. ᾕρεον, ᾕρουν, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἥρη, Juno, pro ἥρα, Ion. ἥρα vero videtur per metathesin dici, pro ἀήρ. ϑ. 314.

Ἠριγένεια, mane genita, proprie vere nata. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. ϑ. 381.

Ἠειδανὸς, n men fluvii. θ. 338.
Ἤρισεν, contendit a. 1. act. ab ἐρίζω, rixor, f. ίσω. Th. ἔρις, ιδ@, ἡ, contentio. ϑ. 92δ.
Ἤριπε, 2. a. ind. cecidit. Th. ἐρείπω, f. ψω. everto α 421.
Ἥρπασεν, rapuit, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, rapio, f. σω, & D r. ξω. p. ἥρπακα a. 2. p ff. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγα. ϑ. 914.
Ἤρυον, hauriebant, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω α 301.
Ἦρχε, ducebat. imperf. ab ἄρχω f. ξω. α. 26.
Ἥρως, ω@, ὁ, heros. α 37.
Ἧς, suæ, gen. ab ὅς ἥ ὅν suus, a, um, ἧς παρὰ μητρὸς, à sua matre. α. 18. 40.
Ἦσαν, erant, 3. pl. imper. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α 20.
Ἦσθην, pro ἦτην, per pleonasmum τοῦ σ, est, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ sum. α. 50.
Ἦσθα, fuisti. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ, θα est paragoge Æolica. α. 119.
Ἤσθιον, Imper. edebant, ἤσθιεν, comedebat, ab ἐσθίω, edo, f ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, edo. ε. 146.
Ἡσίοδον, nomen autoris, ex ἥσις, εως, ἡ, delectatio, & ὁδὸς, via, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. θ. 22.
ἧς, pro αἷς, quibus, Ionice, ab ἥ, quæ θ. 904.
ἧσιν, suis, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, suus. ε. 47.
ἦσιν, sint, 3. sing. præs. subj. pro ἦ, σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, sum; sic Homerus ἐθέλῃσιν pro ἐθέλῃ, Ἰλιαδ. α. 408.
Ἠσπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, amplector. α 84.
Ἧσσον, Attice ἧττον, minus. ab ἥσσων, ον@, minor. à positivo μικρὸς, parvus, caret superl. ε. 426.
Ἧστο, poëtice pro ἧτο, sedebat, 3. sing imperf. ab ἧμαι, sedeo. α. 214.
Ἥσυχοι, quieti, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. ϑ. 763.
Ἥτε hæcque. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob sequ. dict. encliticam τε. sic & ἥτ' ε. 20. 316.
Ἦτι, verè certè, adv. α 79.
Ἥτις quæ, ὅστις ὅ, τι. Vide ἥντινα ε. 404. 698.
Ἤτοι sive, seu, Th. ἤ, aut. ε. 16. α. 413. θ. 1034.
Ἦτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
Ἠΰκομος, pulchricoma, genit. ἠϋκόμου, & ἠϋκόμου, poëtice ἠϋκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. ϑ. 625.
Ἠῢν, ac. ab ἠΰς, bonus. Th. ἐΰς, ἔος ὁ. bonus. ϑ. 817.
Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo, p. ηὔξημαι, a. 1. pass. ηὐξήθην. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. ἀέξω augeo θ. 493.
Ἥφαιστος ου ὁ, Vulcanus, sic dictus, ab ἅπτω, accendo, & ἀΐστω destruo, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.
Ἠχεῖ, 3. person. præs. act. ver. ἠχέω, f. ήσω, sono. Th. ἦχος, ου, sonus. ϑ. 42.

Ἠχέτα, pro ἠχῆτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *sonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ε. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος: ὁ, *sonorus*, ab ἦχος, *sonus*. θ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio prosequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium* θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. pl. imperf. ab ἄχθομαι *succenseo*. f. ἔσομαι, vel ῃ-σομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus. θ. 155.

Ἠχὼ, όος οῦς, ἡ, sonus reciprocus, Echo, ab ἦχος, *sonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, όος οῦς, ἡ *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠῶ θ', *auroramque*, pro ἠῶ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. θ. 18. 372.

Ἠῷος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε. &. ε. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo vel aedibus struendis apta. Th. θάλαμος: ου. ὁ, *thalamus*. α. 805.

Θαλίη nomen mul. (pro Θαλίεια ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. θ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Th. θάλλω, vireo. ε. 15. 229. θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Musae, ut Poët. finxerunt. ε. 740. θ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore existens à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. θ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, praes. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα *florentem*. ε. 171

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. à θάλπω. f. ψω. θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανοῦμαι, *morior*. ε. 153, 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανοῦμαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνηα. ε. 173. [illegible]

Θάπτεν, *sepelivit* [illegible] imperf. Ion. verbi θάπτω, *se*[illegible], f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, praet. med. τέθηπα. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi praesentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσῆσαι, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνουσ', pro θαρσύνουσα, praes. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. θ. 163.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχὺς *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum visu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. θ. 834

Θαύμαντος gen. à θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri. θ. 237. 265.

Θεάων, Dea. θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Aeolicè. α. 338. θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

μαι. α. 224.

Θεῆς, Ionicè pro θεαῖς, Deabus. Vide θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ȣ, ὁ, cum admiratione ſpectandus, à θεέω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι ſpecto, contemplor. f. άσομαι, Ion. ήσομαι.

Θεῖ, patrue, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείην, divinam, Ion. pro θείαν, à θεῖος, α, ον, adject. Th. θεὸς, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείῃ, 3. perſ. præſ. ſub ponat. h. e. faciat, more Hebræorum, à θέω, pono, pro quo Poëtæ θείω, ſicut pro πνέω, πνείω. vel eſt aor. 2. Poët. pro θῇ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infin. à τίθημι, pono, f. θήσω, a. 2 ἔθην. ε. 813.

Θεῖος, divinus, gen. ȣ, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. à θέλω, f. ήσω θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. pl. à θέμεθλον, idem quod θέμηλον, fundamentum. θ. 816.

Θέμεν, ponere, Ion. pro θεῖναι, a. 2. inf. à τίθημι, pono. ε. 61.

Θέμις, ιςος, vel ιδος, ἡ jus, acc. θέμιν. θεμιςέων, gen. pl. pro θεμίςων, Ioniſmus enim ille non habet locum in Genit. declin. 5. ſimplicium, niſi dicamus θεμιςέων, eſſe à θεμιςή, ῆς. θεμιςὸς, ἡ, ον, legibus conſentaneus. ε. 136. θ. 235. Eſt & θέμις, nomen Deæ, θ. 16.

Θεμιςονόη, nomen mul. quæ ſapit ex legibus. α. 356.

Θεμιςὼ, όος, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, formam Deum referens, ex θεὸς, & εἶδος, forma. Th. εἴδω, video. θ. 350.

Θεόσδοτα, divinitus data, à δίδωμι, do. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. θεȣ̃, & θεοῖο Ion. α. 415. dat. pl. Ion. θεοῖσι θεοῖσιν. ε. 334. α. 28. θεόφιν adverb ex Deo. θ. 871.

Θεραπεύειν, præſ. inf. act. à θεραπεύω, famulor, ſervio. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, miniſter ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, miniſter famulus. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, aſtas. ε. 50 501.

Θερμὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, calidus. Th. θέρω, f. θερῶ. & Æol. θέρσω calefacio. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. à τίθημι pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, divina. per ſyncop. pro θεοείκελα, Deo ſimilia, ex θεὸς & εἴκω, ſimilis ſum. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, divina. à θεσπέσιος ὁ καὶ ἡ divinus. Th. θέσπις ὁ, ἡ, vaticinus. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, fecit, & θετ', pro ἔθετο ab ἐθέμην. a. 2. med. verbi τίθημι, pono. θ. 886. 953.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii θεόντων, à θέω, curro. Alii θεάω, exhibeo me videndum α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis. θήβας &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ex urbe T

bırum crlun 'us, à γείνομαι, nascor. θ. 530.
θῆγε, acuit 3. pers. præs. ind. à θήγω, f. ξω acuo. α. 188.
θηητὸν, mirandum. à θηέομαι. Th. θεάομαι ὤμαι, specto. θηήσονται, suspicient, f. 1. à θηέομαι ε. 480. θ. 31.
θῆκαν a. 1. ind. θήκατο a. 1. med. verbi τίθημι pono, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα a. 2. ἔθην. α. 465.
θῆλυς εος ὁ vel ἡ, fœmineus. θήλειαι fœminæ θ. 667. θηλυτεράων gen. Æol. à θηλυτέρη, comparat. à Th. θῆλυς εια fœmineus α 4. 395.
θησαυρὸς οῦ, ὁ, thesaurus ε 717.
θὴρ ηρὸς ὁ. fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ ε 275. 510.
θηρητῆρς, pro θηρητῆρας, dat. pl. Poët. à θηρητὴς, venator. θηρῶνται, in pl. à θηράω, venor. Th. θὴρ, fera. α. 303. 388.
θησέα ac. à θησεὺς, nomen viri. α 182.
θῆτ', pro θῆτα, ac. sing. servum à θὴς, θητὸς ὁ, servus, θῆσσα, ης, ἡ, ancilla. ε. 600.
θνῆσκον moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, morior. Vide in θανεῖν 116.
θνητὸς οῦ, ὁ, mortalis, θνητὴ, θνητοῖσι, à θνήσκω, morior. ε. 108. 103. α. 73.
θοίνη, nomen propr. θ. 354.
θοίνη, ης, ἡ, epulum. hinc θοινάω, epulor. α. 114.
θοὸς, οῦ, ὁ, celer. α. 97.
θόρε, desiliit, a. 2. act. à θορέω, θόρω, salio. α. 392.
θόρον, desilierunt, imperf. pro ἔθορον à θόρω, salio. α. 370.
θοῶς, adv. celeriter. Th. θοὸς, οῦ, ὁ, celer. α. 418.
θρασεῖα, f. gen. à θρασὺς, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia. α. 263.
θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 448.
θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω. alo. ε. 186.
θρέφθη a. 1. pass. Ion. à τρέφω, alo, f. ψω p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. θ. 198. 314. 328.
θρηϊκίου, gen. à θρηΐκιος, Thracius, à θρὴξ, ηκὸς, Thrax, nom. gentile. ε. 551.
θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.
θυγάτηρ, ἡ, filia, ac. θυγατέρα, & θύγατρα Poëtice, vocat. ὦ θύγατερ α. 3. θ. 265. 346.
θῦε, æstuabant, imperf. Ion. à θύω, macto, & impetu feror. θ. 848.
θύελλα, ης, ἡ, procella. ε. 549. α. 345. θ. 742.
θύεσσι, victimis, dat. pl. Ion. à θύος, εος, τὸ, victima, à θύω, immolo. ε. 336.
θυήεις, εντος, redolens, ὁ, à Th. θύω, f. ύσω, macto. θ. 558.
θυμαλγέα & θυμαλγέ', acc. à θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, animus, & ἄλγος, εος, dolor. θ. 619.
θυμήνασαι, a. 1. part. f. g. pl. suc-

tenſentes, à θυμαίνω, *iraſcor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, ασα, αν. Th. θυμὸς *ira*. α. 267.

Θυμοβορεῖν, præſ. inf à θυμοβορέω animum exedo triſtitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *eſca*. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. ſing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. 1007.

Θυμοφθόρον, ac. à θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω *corrumpo*. ε. 715.

Θυμὸς ῦ, ὁ, *animus*, *ira*. ε 379.

Θῦον *furens*, part. præſ. act. gen. à θύω, *macto*, cum impetu feror. ε. 618. θ. 131.

Θύραζε, adv. *foras*. θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter poſitus, à θύρα, *janua*. ε. 97. 363.

Θύσανοι οἱ, *villi*, ſeu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præſ. part à θύω, *ſacrifico* ſumitur & θύω, pro ὁρμῶ, impetu quodam feror: item *furo*. hinc μεθύω, q. d. κτ̀ τὸ θύειν, à ſacrificiis enim ſolebant epulari. θ. 109.

Θῶκον, ac. à θῶκος, ῦ, *ſedile*, pro θάκος, εος, τὸ, à θαάσσω, *ſedeo*. Th. θοὸς, ῦ, ὁ, *celer*. ε. 491. 572.

Θώμισυ, pro τὸ ἥμισυ, *medium*. ε. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρακα, Ion. à θώραξ, ακος, ὁ. Ionice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω ξω, *pectus armis ſeu lorica munio*, per ſyn. ſpeciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præſ. ind. α. 124. θ. 431.

Θαῦτα, nom. pl θωῦτα ἔργα, *admiranda opera*. θῶῦμα, Ionice, idem eſt quod θαῦμα, & hinc θωῦτα, pro θαυμαστὰ, Ion. Th. θαυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

I.

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperf. pro præſ. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen. mul. ex ἴα, *viola*, & ἀνὴρ, quæ ſola animo virum imitatur. θ. 256.

Ἰάνθη, nomen. mul. ab ἰαίνω *calefacio*. item *exhilaro*, *lætitia perfundo*. θ. 349.

Ἰαπέτοιο, gen. Ion. ab Ἰαπέτος, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*, item, *maledictis laceſſo*. Ἰαπετιονίδη, voc. caſus. ab Ἰαπετιονίδης *filius Japeti*. ε 54. θ. 528.

Ἰασίω, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχεσκε, 3. ſin. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor clamo, hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχὴ, *clamor*. α. 232. 441. θ. 69.

Ἰαωλκὸς, ῦ, ὁ, *nomen urbis*. α. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *ſudorificus*, ab ἴδος, ἴδεος, τὸ, *ſudor*. idem quod ἰδρώς

ἰδρῶς, ῶτος, ὁ. ε. 413.

Ἴδε, a. 2. act. imperat. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδών, όντος, & ἰδοῦσ', pro ἰδοῦσα α. 445

Ἰδὲ, idem quo ἠδὲ &, *atque*. α 19. ϑ. 19.

Ἴδῃ, *æstu*, dat. sing. ab ἴδος εος, τὸ, *sudor*. α 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infin. ἰδέσθαι, a. 2. med. infin. ab εἴδω, *video* Vide ἴδε. α. 166. 244.

Ἴδης, genit. ἡ Ἴδη, *Mons Cretæ*, *sic dictus*, quod ex eo longe lateque liceat circumspicere. θ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἴδω, *video* α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν & hoc per syncopen, pro ἰσάμεν, *scimus* ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι *scio*. Imperat. ἴσαθι, & ἴσθι. θ. 27. 656. Hinc ἴδμων, peritus & ἰδμοσύνη peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. θ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab εἴδω, *video*. α. 445. θ. 451.

Ἴδριες, *periti*, ab ἴδρις quod est ab ἴσημι. *scio*. α. 351.

Ἴδρις ιος ὁ ἡ, *provida*. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica*. Th. ἴσημι, *scio*. ε. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρώς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἴδος, εος, τὸ, *sudor*. ε. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara*. θ. 352.

Ἰδὼν, *videns*, a. 2. part. ab εἴδω, *video*. Vide ἴδε. ε. 9. 21. 699.

Ἱεῖσαι, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*, alii scribunt ἱεῖσαι, idque Æolic. imperf. ἵην ης, η, 3 pl. ἵεσαν. f. ἥσω pl. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. ἐθην. θ. 10. 43. 65. 830.

Ἱέμεν, Ion. pro ἱέμεναι, At. præs. inf. ab ἱέναι, ubi Iones αι, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι *mitto* ε. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἵεντο *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἴημι, ὤρτ' ἰέναι, *perrexit ire* α. 40. 353.

Ἱερὸς οῦ ὁ, *sacer*. item, *magnus*, *immensus*, ἱερῇ, Ion. pro ἱερᾷ. ἱερῶν. g. n. pl. num. intelliguntur *sacrificia*, ἱερ', pro ἱερά. ἔρδειν ἱερ', *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἱεράων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. ε 334. α. 201. θ 417. 1014.

Ἵησι, *tranat*, ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt, ab ἴημι, *eo*, de quo paulo ante. θ. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab Ἰήσων. θ. 1000.

Ἰθεῖαι, ab ἰθύς, εῖα, ύ, idem quod εὐθὺς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Ion. ε. 36. 222. θ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*. ε. 491.

Ἰθυδίκαισι *justos*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθύς, ἰθεῖα, ἰθύ, *rectus*, *a*, *um*,

& δίκη, jus. ε. 228.
Ἰθύνῃ, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, έος, ὁ *rectus*. ε. 7. 9. 261.
Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἷξα, *venio*. ϑ. 681. 697.
Ἴκελος, *similis*, & εἴκελος, ab εἴκω *similis sum*. ε. 301. α. 198.
Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*. a. 2 m. ab ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. ϑ. 285.
Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. α. 13.
Ἱκέτῃσι, *supplicibus*, dat. pl. Ion. ab ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*. ε. 325. α. 85.
Ἵκηαι, *attigeris*. 2. sing. a. 2. med. sub. Ionice pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι. p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἵκοντο, in aor. 2. sub. ἵκωμαι, ῃ, ηται ε. 466.
Ἴκταρ, Adv. *celerrime*, ἀπὸ τοῦ ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι ϑ. 691.
Ἶκτο, per syncopen pro ἵκετο, *pervenit* a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. ϑ. 481.
Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.
Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Att. ἵλεως. ε. 338.
Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω ε. 336.
Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάζω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμὰς, άντος, ὁ. *lorum*. ϑ. 857.
Ἱμείρω, *desidero*, *cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *desiderabiles*, ab ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616 α. 31. θ. 359.
Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544 ἵνα. ε. 459.
Ἰνὼ οῦς, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *robur*, *fibra*. ϑ. 976.
Ἷξε, 3. sing. a. 1. act. ind, Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἷξα α. 32.
Ἵξεαι *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Ion. pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, οῦμαι, f. ἵξομαι. præt. pass. ἷγμαι, a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο ε. 475.
Ἰοειδέα, ac. sin in nom. ἰοειδὴς, έος, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ *viola purpurea*, nigricans, & εἶδος, εος, *forma* & hoc ab εἴδω, *video*. θ. 3. 844.
Ἰόλαος, ου, nomen peritissimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi. α. 74. 102. θ. 317.
Ἰόντα *euntem*, a. 1. act. part. ab εἶμι, eo. part. a. 2. act. ἰὼν ἰοῦσα, ἰὸν ε 718. α 257 ϑ. 773.
Ἰοχέαιρα ας ἡ *sagittis gaudens*. ex ἰὸς οῦ ὁ *telum* & χαίρω, *gaudeo*. ϑ. 14. 918.
Ἱππόδαμος, *equorum domitor*. ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.
Ἱπποθόη, nomen mul. *celer instar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βε quod est ex βοῦς, ut βούλιμος. ϑ. 251.
Ἱππονόη, nomen mul. *valde intelligens*. ϑ. 251.
Ἵππος, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποι-

ποιῶσιν. ε. 814. α. 341.

Ἱππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ε. ὁ, eques, vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱπποτρόφε, gen. sing. equorum altricis, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱππυκρήνη. equi fons. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

Ἴρηξ ηκος, ὁ, Ionice, pro ἱέραξ, ακος, ὁ. accipiter. ε. 201.

Ἶρις, ιδος ἴριος, & ἴρεως ἡ, iris, in accus. ἶριν. θ. 780.

Ἴς ἰνὸς ἡ, vis, ἴς ἀνέμε, vis venti. ε. 516. θ. 332.

Ἴσ', pro ἴσα. ab ἴσος par. ε. 350.

Ἴσαν, ibant, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, eo. impe f. ἔιν. a. 2. ἴον, pl. perf. m. ᾔειν. θ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν 3. pl. ab ἴσημι, scio. ε. 40.

Ἴσον, parem, æqualem, ab ἴσος, par. ε. 325. θ. 126.

Ἴσον, æquale, scilicet prima in ἴσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἶσος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσῶσαι, pro ἰσόεσαι, præs. med. infin. æquare, ab ἰσόω ῶ, æquo. Th. ἴσος, ε. ὁ, par. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, æquiparat. q. d. ἴσον φέρει. ε. 428.

Ἱσαμένε, part. præs. pass. ἱσάμενος, stans, gen. Ion. ἱσαμένοιο, ab ἵσαμαι. ε. 567.

Ἵσασ', pro ἵσασο, 2. sing. præs. pass. imperat. ab ἵστημι, sto, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἱστίην, Ion. pro ἑστίαν, ab ἑστία, ας, ἡ, Vesta, focus. θ. 454.

Ἱστοβοῆι, stivæ, dat. sing. ab ἱστοβοεύς, temo, stiva. ab ἱστὸς, tela, quod ab ἵστημι, sto, & βοῦς, bos. ε 433.

Ἱστὸν, telam, ac. ab ἱστὸς, ε ὁ, tela, & malus navis. Th. ἵστημι, sto. ε. 64. 777.

Ἴσορα, ab ἴσωρ, ορος, ὁ, ἡ, gnarus, sciens. ε. 790.

Ἴστρον, ac. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, Danubius. θ. 339.

Ἰσχάνει, detinet, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, habeo. Th. ἔχω, habeo. ε. 493.

Ἴσχω εις, ει, idem quod ἔχω, habeo. ἴσχωσ', 3. pl. præs. sub. act. ε. 623, & 687.

Ἰσχὺς, ύος ἡ, robur. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, fremitum. Hinc ἰσχύω, robustus sum. θ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, exæquabant, a. 1. m. ab. ἰσόω ῶ, æquo. Th. ἴσος, ε, ὁ, par. α. 263.

Ἴτον, abierunt, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, eo, ponitur verò præsens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴτην enallage temporis. ε. 197.

Ἴτυν. extremam oram. ab ἴτυς, υος, ἡ, extremus ambitus, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμε, gen. fortis, ab ἴφθιμος, & hoc ab ἶφι, fortiter, quod est ex ἶς, ἰνὸς ἡ, vis, robur. ἰφθίμω. α. 136. θ. 768.

Ἶφι, adverb. fortiter, ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 111.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominat.

νο ἰφικλὲης contractè ἰφικλῆς, q.d. *valde honoratus*, gloriosus. α. 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes, præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis. α. 210.

Ἰχθῦς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθύς, pro ἰχθύας, ac. pl. sicuti δρῦς pro δρύας, &c. α. 112.

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*. ε. 678.

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς ῦ, ὁ, *sagitta*. quod est ab ἵημι *mitto*. item *ærugo*, quæ in metallo serpit, *venenum*, quod transmittitur in venas. At ἴος, ἴα, ἴον, idem quod οἶος α ον, *solus*, *a*, *um*. α. 409.

Ἰωὴ ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, θ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς ῦ, ἡ, *urbs Thessaliæ*. θ 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, gen. Ion. ab ἰωχμὸς ῦ, ὁ persecutio hostilis, idem quod ἰωκή. Th. διώκω, f. ξω, *persequor*. θ. 683.

K.

Κ' pro καὶ &c. ἢ κ' *dixit* &c. ε 44. θ 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', prostravit a. 2. ind. pro κατέβαλε, à καταβάλλω *dejicio*, καββάλετ', a. 2. m. 3. pers sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα α. 130. 462. θ 189.

Καδδυνάμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro virili, à δυνάμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, f. ἠσομαι, *possum*. ε. 234.

Κάδδ', κάδ' δ' βάλε pro κατέβαλε δὲ, *dejicit vero* α. 384.

Κάδμος ῦ, nomen viri. hinc καδμεῖος, καδμείοισι, da. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηΐς, ΐδος *Cadmea* ε. 161. θ. 937.

Καθαπτόμενος, præs. part. à καθάπτω *invado*. Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι ε. 330.

Καθαρῶς *pure*, adverb. à καθαρὸς ῦ ὁ *purus*. Th. καθαίρω, *purgo* ε. 335.

Καθεζόμενος, præs. part. *residens*. à καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι, f. ἑδῦμαι, *sedeo*. ε. 257. α 34.

Καθίζε, 3. pers. præs. ind. *sedet*. καθίζειν, præs. inf. *collocare* à καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio* ε. 748. θ. 434.

Καὶ, *sed etiam*, τε καὶ, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμῦ καὶ, *simul etiam*. ε. 43. 241.

Καίειν præs. inf. Vide καίεσι.

Κάϊκον, *Caicum*, Nom. p. pr. θ 343.

Καίεσ', *adolent*, pro καίεσι, καιόμενον *ardens*, præs. part. à καίω, *uro*, accendo, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. pass. ἐκάλην, f. 1. pass. καυθήσομαι, ε. 335. θ. 557.

Καινέα, à Καινεὺς έος ὁ, nomen proprium regis α. 179.

Καιρὸς ῦ, ὁ, *tempus opportunum*, occasio. ε. 692.

Κἀκ pro καὶ ἐκ & *ex*. θ. 447.

Κἀκεῖνος, ille: ex καὶ & ἐκεῖνος. ε. 293.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, *abscond-*

abſcondens, p. æ. part. à κρύπτω, *abſcondo* f. ψω. p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακὸν *malum*, & θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum. Th. τίθημι, *pono*. ε. 470.

Κακὸς, *malus*, propriè *piger* à χάζω *cedo*. κακὴ, ή, neut. κακὸν. κακ' pro κακά. a. pl. κακοῖσιν ε. 177. κακὸν, pro κακῶς, *adv*. ε. 325. comp. κακίων, κάκιςος ε. 264. 344. 502.

Κακότητι, dat. ſin. à κακότης, ητος, ἡ, improbitas. α. 42. 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens*, ex κακὸν *malum*, & χαίρω, *gaudeo* ε. 28. 194.

Κακτάμεναι, *occidere*, Dor. pro Καλακτάμεναι & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω. Th. κτείνω, f. κτενῶ, *occido*, p. ἔκτακα a. 2. ἔκταν ον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna*. à κᾶλον, ȣ, τὸ, lignum. ε. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, à καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα, καλέεσκεν. 3. perf. Imperf. Ion. pro ἐκάλεε, ει, καλέȣσι, pro καλέȣσι, *vocant*. ε. 340. θ. 187. 207. 234.

Καλιαὶ, *horrea*, καλιά ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλιὴν Ion. pro καλιάν. Th. κᾶλον, ȣ, τὸ, *lignum*. ε. 305.

Καλλιγύναικα, acc. à καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*. ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνὴ, *mulier*. ε. 651.

Καλλικόμοιο, gen. Ion. καλλίκομος, *pulchricoma*. à καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ε. 35. θ. 915.

Καλλιπάρῃος, Æol. ſeu Bœotice pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & παρειὰ, & Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, gena. θ. 238. 270. 907.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, à καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω. p. ῥύηκα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης ἡ, nomen Muſæ, *cujus eſt elegans eloquium*, *facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς ἡ, *vox*. θ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. θ. 288.

Καλλίτειχας *pulchricomos*. καλλίθειξ ὁ ἡ, pulchros crines habens, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θεὶξ τριχὸς ἡ *pilus*. α. 372.

Καλλίῤῥοον, *limpidam*, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω f. ῥεύσω, *fluo*. ε. 735.

Καλλίσφυρος *pulchros talos habens*. ex καλὸς, & σφύριον *malleolus*. Th. σφύρα, ας, ἡ, *malleus* θ. 384. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλιςος, *optimus*, pulcherrimus. θ. 384.

Καλυπτόμεναι, conteсtæ, præſ. part. paſſ. à καλύπτω, tego, f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 139. 196. α. 134. θ. 541.

Καλύπτρην, ac. Ion. à καλύπτρα, tegmen

tegmen capitis muliebre. Th. *καλύπτω, tego*. θ. 574.
Καλυψώ, nomen mul. θ. 359.
Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamentis*, à *κάμαξ, ακος, ἡ, palus*. α. 298.
Κάματος, ου ὁ, *labor*. hinc *καματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, laboriosus*. Th. *κάμνω, μῶ*, p. *κέκμηκα, lassesco*. ε. 175. 582.
Κάμμυω, pro *κατὰ μῦω*. ε. 437.
Καμπύλα κᾶλα, *curva ligna*, à *καμπύλος ου ὁ*, Th. *κάμπτω*, f. *ψω*, p. *φα flecto*. α. 324.
Κἂν, *quamvis*, etsi, ex *καὶ* & *ἂν*, si. ε. 335. 355.
Καναχὴ *crepitatio, sonitus*, hinc *καναχηδὰ*, adverb. cum strepitu. Th. *ἦχος, ου, ὁ, sonus*. α 160. 164. θ. 267.
Κανάχιζε, imperf. *substrepebat* à *καναχίζω* & *καναχέω resono*, hinc *καναχὴ, crepitatio*. *καναχῆσι*, dat. pl. Ion. Th. *ἦχος ου ὁ*, sonus. α 373.
Καπνὸς, ου, ὁ, fumus. ε. 45. 627.
Κάπρος ου ὁ, *aper*, item *verres*, quo sensu accipitur. ε. 788.
Κάρη, τὸ, indeclinabile, *caput*, per apocopen pro *κάρηνον, ου*. ε. 532. α. 223. ϑ. 42.
Καρπαλίμως *cito, raptim*, adv. q. d. *ἁρπαλίμως*, ab *ἁρπάζω*, f. *σω*, & *ξω, rapio*. α. 432. ϑ. 492.
Καρπὸς, ου, ὁ, *fructus*. ε. 170. 235.
Κάρτει, *robore*, pro *ἐν κράτει*. h. e. *κρατερῶς*, more Hebræorum, *κάρτος*, pro *κράτος, εος, τὸ, robur*. ϑ. 73. 710.

Καρτερόθυμον, dat. *καρτερόθυμον*, à *καρτερόθυμος ου, ὁ, pertinax*, qui tolerantis animi est, ex *κάρτος*, per metathesin literarum pro *κράτος εος, τὸ robur*, & *θυμὸς, ου ὁ, animus*. θ 378. 476.
Καρτερόφρονα, acc. à *καρτερόφρων, ονος ὁ, ἡ, præfractus*, item *magnanimus*, à *κράτος, εος, τὸ*, robur, & *φρὴν, animus*.
Κάρτιστον p *æstantissimum*, pro *κράτιστον* ab *ἀγαθὸς, bonus*, *κρείσσων, κράτιστος*. θ. 981.
Κάρφει *siccat*. Th. *κάρφω, sicco, aresacio*, f. *ψω*. ε. 7. 573.
Καρχαρόδοντα, acc. sing. dentibus asperum, à *κάρχαρος asper*. Th. *χαράσσω*, f. *ξω, sculpo*, & *ὀδὼς, ὄντος ὁ, dens*. ε. 602. 694 α 303
Κασίγνητος ου ὁ, ex *κάσις, ιος, ὁ, ἡ, frater*, soror, & *γείνομαι*, ε. 182. θ. 756.
Κασσίτερος, κασσιτέροιο genit. Ion. ὁ *stannum*. θ. 862.
Κατὰ cum Genit. *per*. Cum. Accus. *ad, secundum κατ᾽ ὄρος in monte, κατ᾽ οἶκον domi. καθ᾽ ὥραν, ad tempus*, idem quod *πρὸς καιρόν*. ε. 100. 615.
Καταβεβείθασι, *onustæ sunt*. 3. pl. præt. medii, à *βείθω, oneror*, sum gravis, f. *σω*. p. *κα*. ε. 232.
Καταβήσεται *intrat*, f. 1. à *καταβαίνω*, *βήσομαι descendo*. Th. *βαίνω*, eo, a. 2. *ἔβην*. θ. 750.
Καταγηράσκουσι, præs. ind. à *καταγηράσκω, senesco*. Th. *γῆρας, ατος, τὸ, senectus*. ε 93.

Κα-

Κα[τα]δ[ά]η, 3. præ. sub. humefiat, à δ[ά]ω, rigo, f. δ[ά]σω. ε. 514.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. ingredi, pro καταδῦναι, a. 2. act. infin. à καταδύω, a. 2. act. κατέδυν, ις, υ. Th. δύω, & δύω, subeo. α. 196.

Καταδύντα, occidentem, part. a. 2. act. Th. δύω, subeo, vel δύω. ϑ. 506.

Καταθεῖο, poneres, 2. sing. a. 2. med. opt. καταθῆναι, deposueris. 2. sing. a. 2. med. subj. καταθωμαι καταθῆ & hoc pro καταθῆναι Ion. à τίθημι, pono. ε. 45. 599.

Κάτθεο, præt. pro κατάθου & κατάθεσο. reponde, a. 2. imperat. med. à κατατίθημι, repono. Th. τίθημι, f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 625.

Κατακείμενον, præs. part. à κατάκειμαι, jaceo, decumbo. ε. 362.

Καταλείβεται, distillat. præs. ind. à καταλείβομαι, destillo. Th. λείβω, f. ψω, libo. ϑ. 786.

Καταλείπειν, præs. inf. à λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, cubat. fut. ind. à λέγομαι cubare facio. ε. 521.

Καταμάρψῃ, opprimat, a. 1 sub. à καταμάρπτω, comprehendo. Them. μάρπτω, f. ψω, capio. ε. 494.

Καταπεπληγῦα, exterrita, perf. part. activi, per syncopen τοῦ χ, pro καταπεπληγυῖα à verbo καταπλήσσω, f. ξω, perterrefio, præt. act. καταπέπληχα. Th. πλήσσω, f. ήσω, exterreo. α. 265.

Κατά[πι]νε, deglutiebat, imperf. Ion. Th. πίνω, bibo, f. πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖθι & πίε. ϑ. 459. 497.

Κατάσκιος, opacus, à σκιά, ᾶς, ἡ, umbra. ε. 511.

Καταστύφελος, ου, à στυφελὸς, durus asper. Th. στύφω, astringo, f. ψω ϑ. 806.

Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat. pl. perf. part. Ion. à φθίω, idem quod φθέω, f. ήσω, corrumpo. ϑ. 850. perf. pass. ἔφθιμαι. inde φθιμένος. Ion. vel per syncop. pro φθιόμενος, præs. part.

Καταφλέξαι, combussisset, 3. sing. a. 1. act. opt. à φλέγω, uro, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καταφράζεσθε, præs. imperat. pass. à καταφράζομαι, considero. Them. φράζω dico, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα. ε. 246.

Καταχεῦετ', effundit 3 imperf. à καταχεύομαι. Them. χέω, f. χεύσω, fundo. ε. 581.

Κατεῖεν, descendebat, ex κατὰ & εἶμι, eo, est 3. sing. præt. med. εἶα, & Attice ἦα, ας, ε. κατιὼν, part. a. 2. à κάτειμι. α. 254 ϑ. 723.

Κατελεγχέτω, redarguat, præs. imperat. à κατελέγχω. Them. ἐλέγχω, f. ξω, arguo. ε. 712.

Κατέλεξε, recensuit, a. 1. ind. à καταλέγω. Them. λέγω, ξω, dico. ϑ. 627.

Κατεναντίον, adv. ex adverso, coram. Th. ἀντὶ, pro. α 73.

Κατένασσε, a. 1. ind. pro κατένασε, ab inusitato verbo κατανάω ha-

habitandum do. Th. ναίω, *habito.* ε.167. ϑ. 538.

Κατενήνοθεν, *constraverat.* præt. med. à καἰενθέω, ἐνθέω ex ἐν & θέω, *pono.* per metathesin ἐνέθω, in præt. med. ἤνοθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα, præposita præpositione κτ, fit hinc κατενήνοθα, *constravi.* Errant qui à καταυθέω, derivant. Sic n. reduplicatio foret καταυήνοθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοθα, esse duntaxat *præt. medii*, & carere præsenti. Presens, si usitatum foret, esset καἰενέθω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit*, *sedavit*, a. 1. act. ind. verb. καἰαπαύω, *desisto*, Them. παύω *finio, cesso.* ϑ. 87.

Κατέπεμψε, *detrusit*, a. 1 à πέμπω, *mitto.* f. ψω. ϑ. 515.

Καἰέπινε, imperf. *devorabat*, à πίνω ϑ. 467.

Κατέσαθεν, *oppositi sunt*, pro κατεσάθησαν, Æol. a. 1. ind pass. à καθίσαμαι, *constituor.* Them. ἵσημι, f. σήσω, *statuo.* ϑ. 674.

Κάτεχεν. imper. ut & καἰέχεθε, *detinebat.* pro ἔχω, dicitur σχέθω ϑ. 575. 700.

Καἰηρεφέ', pro καἰηρεφέα à καἰηρεφής, έος, ὁ κ ἡ, *tectus*, [...]. pl. Ion. καἰηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego.* ϑ. 594. 778.

Καἰηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρεῦντο, à verbo καἰαιωρέομαι, *dependeo*, ex κτ & αἰωρέω. f. ή-

σω, *in sublime tollo.* α. 225.

Καἰοπάζῃ *expulerit*, præs. sub. ab ὀπάζω, f. σω, *persequor.* ε. 322.

Κάτω, *infra*, deorsum. ϑ. 301.

Καυάξαις *fregeris*, a. 1. opt. act. à καυάζω, *contero, frango.* sic Æoles pro ἀὴρ, dicunt αὐὴρ, vel pro καἰάξαις, poët. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab ἄγω, *frango.* ε. 664. 691.

Καῦμα, αἰος, τὸ, *incendium*, à καίω, uro, f. καύσω. ε. 413. ϑ. 844.

Κε & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέαἰο, *jacebant*, pro ἔκειντο Ion. & κέαἰο pro κείαἰο, à κεῖμαι, *jaceo.* α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. à κέγχρος, *milium*, genus legumin[is]. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus*, probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura* ε. 69. 129.

Κείνῳ, *illo*, pro ἐκείνῳ per aphæresin, κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκεῖνος, η, ον. ϑ. 628. 836.

Κεῖται, *jacet*, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. à κεῖμαι, *jaceo.* α. 227. ϑ. 795.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ϑ. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. à κάζω, *orno*, f. σω. ϑ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. à κεύθω, [f.] κεύσω, p. κα. In præt. med. [κέκ]ευθα. sicut,

sicut, πλήθω πέπληθα, γηθέω γέγηθα, &c. ϑ. 505.
Κεκληγόντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, à κλάζω. verior analysis hæc est: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præs. κεκλήγων, οντος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 379. 421.
Κεκληγὼς, vociferans, præt. med. à κλάζω, clamo, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγυῖα. ε. 447. α. 99.
Κεκλῆσθαι vocari. perf. inf. pass. à καλέω. f. έσω, p. κέκληκα. ϑ. 410.
Κέκλυτε audite, à κλῦμι (Th. κλύω audio.) Hinc κλῦθι, & poëtica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, audite, correpta penultima. ϑ. 644.
Κεκονιμένος pulverulentus, Att. pro κεκονισμένος, à κονίζω, pulvere impleo, quod est à κόνις, εως ἡ pulvis. ε. 471.
Κεκορημένον, satiatum, à κορέω, satio. f. έσω, & ήσω. p. κεκόρηκα. ε. 591.
Κεκριμένως, diversim. Th. κρίνω, f. νῶ, secerno, p. κέκεικα. α. 55.
Κεκρύφαται, latent, 3. pl. præt. pass. Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσί. à κρύπτω, abscondo, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.
Κεκτῆσθαι, comparare, præt. pass. infin. à κτάομαι acquiro, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.
Κελάδοιο, genit. Poëticus, pro κελάδου, à κέλαδος, ου, ὁ, strepitus. ϑ. 852. 926.
Κελαινεφέϊ, nubium offuscatori, dat. sing. à κελαινεφὴς, ex κελαινὸς, niger, idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, nubes. α. 53.
Κελαινῇ, nigra, dat. Th. est μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, pro μ, ponitur κ, κελαινόν. α. 173. 429.
Κελεύθου, genit. κέλευθος, ου, ἡ, via. ε. 578. α. 352.
Κελεύω, jubeo, præs. ind. à κέλομαι, Poët. κέκλομαι, κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ε. 314. ϑ. 33. 686.
Κενεὴν, Poëtice, pro κενὴν, à κενὸς, οῦ ὁ, vacuus. ε. 496.
Κένταυροι, Centauri ex κεντέω, stimulo, pungo, & ταῦρος, Latine, taurus. α. 184.
Κεραμεὺς, έος, ὁ figulus, à κέραμος, ου ὁ, urceus, vel terra figularis. ε. 25.
Κεραοὶ, cornutæ, à κεραὸς, οῦ, ὁ, hoc à κέρας, cornu. ε. 527.
Κεραυνοῦ, gen. sing. à κεραυνὸς, ὁ, fulmen, q. à κείρω, scindo, & αὔω, uro. hinc κεραυνόω, fulmino, fulmine percutio. κεραυνωθέντος, a. 1. part. pass. gen. ϑ. 846. 859.
Κέρας, ατος τὸ, cornu. ϑ. 789.
Κέρβερος, Cerberus. ϑ. 311.
Κέρδος, εος, τὸ, lucrum. hinc κερδαίνειν, lucrari, à κερδαίνω. ε. 321. 350.
Κερκηῒς, nomen mul. ϑ. 355.
Κέρσε, 3. pers. a. 1. ind. Ionice, verbi κείρω, tondeo, f. ρῶ, & Æol.

Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. hinc κέρσε, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi dicas convocia, à κέρτομος, *mordax, cavillatorius*. hinc κερτομέω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & τομὴ, *sectio*, quod est à τέμνω, *seco*, p. m. τέτομα. ε. 786. θ. 545.

Κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda*. à κεύθω, *occulto*. unde etiam est κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὼν, & εῖον, significant locum. ut, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. θ. 300. 334.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλέων, Ionic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῇσι. 416. 543. θ. 827.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ου, nomen viri. θ. 986.

Κεχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ου, ετο, & per reduplicationem Poëticam, κεχαρόμην. Dicitur vero, κεχάρητο, per συστολὴν, ut vocant. Mallem à plusq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, à χαίρομαι, *lætor*. perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi à χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. à χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 681.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. à χρῶμαι, *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. pers. perf. pass. à χύω, f. ύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, χεύσω, *fundo*. θ. 727.

Κήδῃ, *ædit*, 3. pers. præs. à κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 361. θ. 102.

Κήδεα, ac. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura*, *damnum*. ε. 49.

Κῆλα *tela*, n. g. pl. num. à κῆλον, Ion. pro κᾶλον, *lignum*. θ. 708.

Κηλέῳ dat. à κήλεος *calidus*. Th. καίω, καύσω, *uro*. θ. 865.

Κὴρ. κηρὸς, ἡ, *Parca*. mendose scribitur, κῆρ α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ. ατος τὸ, *cor*. (sicut pro ἔαρ ἦρ, dicitur.) κῆρα, κῆρες α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον ου, τὸ, *favus*, à κηρὸς. οῦ, ὁ, *cera*. θ. 597.

Κηριτρεφέων, gen. pl. à κηριτρεφὴς, έος ὁ ἡ, *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. à κὴρ, *fatum* & τρέφω, *alo* ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 8.. θ. 939.

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mul. forte sic dicta à *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, Κήτους, gen. contract. θ. 270. 336.

Κήϋκα, ac. sin. à Κήϋξ, ϋκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφήνεσσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, à κηφὴν, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ε. 302. θ. 595.

Κίβισις ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi victus reconditur.

conditur. α. 224.

Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento à κιθαρίζω, *ίσω*, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστῆς ῦ, ὁ, *citharista*, pl. οἱ κιθαρισταὶ à κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. θ. 95.

Κικλήσκει *vocat*. 3. person. ind. à καλέω, *voco*. Poët. κικλήσκω. ε. 816. θ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna* κίον' acc. pro κίονα θ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*. nomen sagæ. θ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. à κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγώς. α 406.

Κλαίουσα, *flens*, præs. part. à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 220.

Κλέα, pro κλέα & hoc ex κλέεα, *res præclare gestæ*. à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. θ. 100.

Κλείετε, præs. imperat. *celebrate*, κλείουσαι, *celebres*, præs. part. f. g. pl. num. à κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς ῦ, *inclytus*. ε. 1. θ. 105.

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mul. & Musæ. θ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, celebro. α 107. θ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo*, *furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. θ. 613.

Κλῆρον, ac. à κλῆρος, ῦ, ὁ, *sors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, ac. à κλόνος, ῦ, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*, f. ήσω. ε. 551. θ. 935.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præs. part. à κλύζω, *cluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. θ. 351. 508.

Κλύοιμι præs. opt. *audirem*, à κλύω, *audio*. κλῦθι, præs. imperativi est à κλῦμι, at κέκλυθι & κέκλυτε, per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præs. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτῦ, *inclytus*. ε. 9. 70. θ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. θ. 352.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. θ. 218.

Κνήμῃσι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, à κνήμη, *tibia*, *sura*, *crus*. α. 123.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. Them. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθούροις, à κόθουρος, epitheton fuci, παρὰ τὸ κόθειν τὴν ὀυρὰν, quod aculeum non exerat more apum, à κόθω, *occulo*, & ὀυρὰ, *cauda*. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλῃ, dat. pl. κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. 1. part. pass. à κοιμάω, *sopio*, *facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. f.

 1. pass.

1. paff. κοιμηθήσομαι. a. 1. m. ἐκοιμησάμην. ϑ. 214.

Κοινῦ, gen. à κοινὸς, ῦ, ὁ, *communis*. ε. 721.

Κοῖος, Κοίυ, nomen viri. θ. 134. 404.

Κοιράνέων, præf. part. *imperans*, à κοίρανος ε, ὁ *rex*. hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor*. ϑ. 331.

Κοῖτον, ac. à κοῖτος, ε, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ *cubile*. ε. 572.

Κοκκύζει, *canit*. 3. perf. præf. à κοκκύζω, *coccyzo*, à κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, nom. pl. à κολλήεις, εσσα, εν *glutinatus*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτῦ *palearum strepitu*, à κολοσυρτὸς, ῦ, ὁ. Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων. h. e. strepitus, sarmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho*, & κᾶλον, *lignum*, seu κόλος, mutilus. Est enim sarmentum, lignum defractum. θ. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præf. inf. à κομέω, ήσω, *nutrio*, & curam gero. hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a. 1. m. inf. ε. 315. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Ion. à κοναβέω, ῶ, *resono*. Them. κόναβος, ε, ὁ, *sonitus*. ϑ. 840.

Κονίησι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως. ἡ *pulvis*, ac. κόνιν. α. 365. ϑ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præf. part. à κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτόμενον, *excitatus*, præf. part. à κόπτομαι, *pulsor*, scindor. Them. κόπτω, f. ψω, *scindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *satiatus*. a. 1. m. part. I. et. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι. *saturato*, a. 1. infin. m. pro imperativo, Hellenismus. à κορέννυμι, vel κορέω, *saturo*. ϑ. 366.

Κόρθυνεν *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρθυνεν, verbi κορθύω, vel κορθύνω, *coacervo*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*. θ. 853.

Κόρος, ε, & Ion. κόρειο *satietas*. Th. κορέω, *satio*. ϑ. 593.

Κόρυθος, gen. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσειν, præf. inf. à κορύσσω, *armo*, q. d. galea munio. κορύσσουσα, præf. part. f. gen. Thema, κόρυς, υθος, ἡ, *galea* α. 148. 198.

Κορυφῆς, gen. ϑ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ion. à κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex* ϑ. 1010.

Κορώνη, ης ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόωντα, acc. *rostrata*, Poetice, pro κορωνιάοντα, à κορωνιάω, ῶ, incurvus & lunatus sum. à κορώνη, *summitas*, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. sic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε. à κοσμέω, f. ήσω. Th. κόσμος, ε, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. ϑ. 573.

Κοτέει, 3. præf. ind. *est infestus*. κοτέεσσα, præf. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. à κοτέω, έσω,

ἵσω, & ἥσω, *irascor*. Th. κότος, ȣ, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. ϑ. 315.

Κόττος, ȣ, ὁ, nomen viri, seu gigantis. θ. 714. 817.

Κέρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi τῦ υ. pl. κȣ̃ραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κȣρίζȣσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præs. verbi κȣρίζω, à puerili ætate educo. à κȣ̃ρος, idem quod κόρος, puer. Th. κορέω, verro. ϑ. 347.

Κȣρότερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur. à κȣρος, idem quod κόρος, juvenculus. Th. κορέω, f. έσω, & ήσω, *verro*. ε. 445.

Κȣροτρόφος, ȣ, *juvencularum nutritor*. à κȣ́ρα, hoc à κόρη, *juvencula*. κορέω, *orno*. quæ cum se comit, annus iis. ε. 126 ϑ. 450.

Κȣφίζȣσαν, præs. part. f. g. à κȣφίζω. f. ίσω, *levo*. à κȣ̃φος, *levis*. ε. 461.

Κȣ̃φος, ȣ, ὁ, *levis*. ut, κȣ́φη ἐλπὶς, *levis spes*. ε. 759. Κȣ̃φα, *leviter*. α. 323.

Κραδίη, ης, ἡ, pro *ficu sylvestri*. ε. 670.

Κραδίην, acc. sin. Ion. à κραδία, per metathesin, pro καρδία, ας ἡ, cor. ε. 338. 448.

Κράτει, dat. sing. *imperio*, à κράτος, εος, τὸ, *robur*. hinc κρατερὸς, *validus*. κρατερῶν, gen. plur. Æolice. κρατερώτατος, superl. *validissimus*. α. 101. θ. 403. 683. 684.

Κρατεῖ, *præpotens est*, 3. pers. præs. ind. à κρατέω, ῶ, *imperium obtineo*. f. ήσω, p. κεκράτηκα. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. ϑ. 403.

Κρατερόφρονι, dat. sing. à κρατερόφρων, *infracto animo sum*, ex κράτος, *robur*, & φρὴν, *animus*. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. θ. 509. κρατερόφρον. θ. 297. 308.

Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, Them. κάρηνον, ȣ, τὸ, *caput*. unde per apocopen, κάρη, τὸ, ἄκλιτον. Pro κάρη, dicitur κάρα, Dorice. & per novam apocopen κὰρ, pro κάρη. item, pro κὰρ, per metathesin κρὰς, ατος, & κρὰς, κρατὸς, unde etiam descendunt, κράνον, ȣ, τὸ, & diminutivum κρανίον, ȣ, τὸ, *calvaria*. α. 136. 328.

Κράτος, εος, τὸ, *robur* α 328.

Κρέας, ατος, & Attice, κρέως, τὸ, *caro* ε. 589.

Κρεῖον, acc. à Κρεῖος, ȣ ὁ, nomen viri. θ. 134.

Κρείοντα, acc. sing. nomen. viri. à Κρείων, οντος ὁ α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *præstantior* vel melior. à positivo ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 208. 211.

Κρεμάσασθαι, a. 1. med. infin. à κρέμαμαι, *suspendor*. conjugatur ut ἵσαμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, f. άσω. *suspendo*. ε. 627.

Κρήδεμνον, ȣ, τὸ, proprie capi-

tis ligamentum. ex κρᾶς, & δέω, *ligo*. per metaph. *pinnæ murorum*, & ponitur pro *mœnibus*. α. 105.

Κρῆθεν, adv. *à capite*. ex. κρᾶς, αἶός. Them est κάρηνον, ου, τὸ, *caput* α. 7. θ. 574.

Κρήνης, gen, à κρήνη, ης ἡ. *fons*, à fundendo, quia fundit aquas. κρηνάων, Æolice, pro κρηνῶν, genit. plur. ε. 756. θ 6.

Κρήτη, Κρήτης nomen insulæ. θ. 477. 480.

Κρητῆρος, genit. Ionic. κρητὴρ, Ionice, pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, Latine, *crater*. à κεράννυμι, f. άσω, *misceo*, *tempero*; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο *pugnarunt*, 3. pl. a. 1. med. à κρίνω, *discerno*. f. νῶ. Κρίνωσι, 3. pl. a. 1. act. sub. κρίνας, part. a. 1. act. ε. 799. θ. 882.

Κρισίη, nomen mul. θ. 359.

Κρίω, nomen mul. θ. 375.

Κρόκα, *tramam*, per syncopen, pro κροκίδα, à κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam à κρόξ, Th. κρόκη ης ἡ, *trema* ε. 536.

Κροκόπεπλος, *croceo peplo*. à κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ου, τὸ, *peplum*, vestis muliebris. θ. 273. 358.

Κρονίδης ου ὁ, *filius* τοῦ Κρόνου, h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεὺς. Κρονίδεω, Ionic. pro Κρονίδου. ε. 18. 53. θ. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à Κρόνος, ου, ὁ, *Saturnus*. qui sic videtur dictus à splendore. Hebr. *karán*, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus; plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. θ. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. à κρόταφος, ου, ὁ *tempus*, pars capitis. παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀρτηρίαν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς οῦ, & Ionice κρυερεῖος *frigidus*. hinc κρυόεις εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. θ. 957. 936.

Κρυπταδίης, *secreti*. genit. à κρυπτάδιος apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*, *abscondo*. a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, 3. s. Ion. à κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. θ. 174.

Κρώζῃ, præs. sub. à κρώζω *crocito*, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, *occisæ*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἱστάμην, ab a 2. act. ἔκτην, pro quo Dores ἔκταν. à κτῆμι, *occido*, f. κτήσω. Th. κτείνω. ε 539 α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. à κτέανον, ου, τὸ, *possessio*. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος τὸ idem. Th. κτάομαι, f. ήσομαι *acquiro*. ε 313.

Κτείναντα, acc. à κτείνας, αντος part. a. 1. act. à κτείνω, *occido* f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον

γ'ν.α.ι. ἔκτεινα. κτεινέμεναι, Doricè pro κτείνειν, præs. inf. act *α*.414.448.

Κτήμασ', dat.pl. pro κτήμασι, per apocopen, à κτῆμα, *possessio.* Th. κτάομαι, ῶμαι, *acquiro.* ε.34.

Κτητὴν, *famulam*, acc. à κτητὸς, *acquisibilis.* Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro* ε.404.

Κτύπος, *sonitus*, à τύπτω. *pulso.* *α*.98.

Κυανόπεπλον, *cæruleo peplo.* à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, peplum. ϑ.406.

Κυανόπτερος, *nigras alas habens* ex κύανος, *cæruleus*, & πτερὸν ȣ, τὸ, *ala* *α* 393.

Κυάνȣ genit, à κύανος, *cæruleus.* hinc κυάνεα nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέαις, & κυανεάων, Æolicè, pro κυανέων. *α* 7.143.249.

Κυανοχαίτης, ȣ, nom. ex κύανος, ȣ ὁ. *cæruleus*, color niger, & χαίτη, ἡ, juba, coma. *α*.120. ϑ.178.

Κυανῶπιν, *nigroculam*, acc. à κυανῶπις; ἡ, cærulea aspectu, à κύανος, *cæruleus*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι video p.m. ὦπα. *α*.356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδιμος, *gloriosus.* à κῦδος, εος, τὸ, *gloria.* *α*.74.467.

Κῦδος, εος, τὸ *gloria*, in compar. κυδίων, *gloriosior*, superl. κύδιστος, ȣ, ὁ, *gloriosissimus.* ε 311. ϑ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, præs. part. à Κυδαίνω, *gloriosum reddo*, f. νῶ, p. κα. Th. κῦδος: εος, τὸ *gloria.* ε. 38.

Κυδιόων, *exultans, jactabundus*, præs. part. pro κυδιῶν, à κυδιάω, *glorior. jactito.* Th. κῦδος εος τὸ, *gloria.* *α*. 27.

Κυδνὸς ἡ ὸν *inclytus, celebris.* Th κῦδος εος τὸ *gloria.* ε. 255.

Κυδοιμὸς ȣ ὁ, *tumultus.* q. à κύω, *pario* & δεῖμα, *timor.* *α*. 56.

Κυθέρεια ας, ἡ, *Venus*, ὅτι κεύθει τὰς ἔρωτας, occultat amorem venereos. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. ϑ. 934.1008.

Κυθήροις, κυθήροισι, dat. pl. à Κυθηρος ȣ, ὁ Th. Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri. ϑ. 192.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tornando rotundus factus. ex κύκλος, ȣ ὁ, *circulus*, & τερέω, *terebro.* *α*. 208. ϑ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ Κύκλωπες, *Cyclopes.* ex κύκλος, ȣ, ὁ, *orbis*, circulus, & ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.* ϑ. 139. 144.

Κύκνος *α*. 65. 346. 368. 413. κύκνον. *α*. 57. 329. 331. 466. 471. κύκνε. *α*. 350. κύκνοι. *α*. 316.

Κυλίνδεται, præs. ind. pass. à κυλίνδω, *volvo.* hinc κυλινδόμενος. Th. κυλίω, ίσω, *volvo.* *α*. 378. 438.

Κυμαίνοντος, genit. præs. part. à κυμαίνω, *fluctuo.* Th. κῦμα, ατος τὸ, *fluctus.* ε. 388.

Κύματα, nom. pl. à κῦμα, ατος, τὸ *fluctus.* q. à κυκάω, *misceo*, unde est κύκημα, pro quo κῦμα. κύματ'. ε. 685. ϑ. 252.

Κυμαἰολήγη, nomen mul. ϑ. 253.

Κύμλω, ac.casus. à Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, nom.mul. θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. ϑ. 252.

Κυμοθόη, nomen proprium mul. ϑ. 245.

Κυνέη, ης ἡ, (sub. δορὰ) pellis canis, *galea*. Th. κύων, κυνὸς, canis. α. 227.

Κυμὼ, nomen mul. ϑ. 255.

Κυπρογενεια, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur. Verum metri dimensio videtur postulare, ut hic legatur Κυπρογενῆ. ϑ. 199.

Κύπρος, ου, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & Κύπρις, *Venus*. θ. 193.

Κυρήσας, a. 1. part. à κυρέω, *incido*. Th. κύρω. fut. Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κῦρσαι, a. 1. inf *incidere*. à κύρω, f. κύρσω, κύρσας, a. 1. part. ε. 689 α. 426.

Κυσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. θ. 125. 405.

Κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis. κυνὰ, ac. κυνὲ. nom. & ac. dual. κυσὶ, dat. plur. α. 303. θ. 769.

Κῶμα τος, τὸ, *veternus, somnus profundus*. θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, verbi κωμάζω, *comessor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. ε. 637. α. 18.

Κωτίλλουσα, præs. part. f. g. à κωτίλλω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

Λ Α'Βησι *prehenderit*, a. 2. act. subj. σι est paragoge Ion. à λαμβάνω, *accipio*, f. λήψομαι, p. λέληφα Att. εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, unde in part. λαβὼν, οῦσα, όν. ε. 466. ϑ. 765.

Λαγὸς, ac. pl. Dor. pro λαγοὺς, *lepores*. à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*: Att. λαγὼς, ώ, ex λα, particula quæ intendit significationem, & οὖς ὠτὸς, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λάω, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. ac. sing. ϑ. 344.

Λάθεσθε, *obliviscimini*. 2. pl. a. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο *facientis obliivisci vocem*. gen. Ion. à λαθίφθογγος, vocis oblivionem inducens. à λάθος εος τὸ, *oblivio*, Th. λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *sonus*. hoc à φθέγγομαι, f. γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris fluctus*. ex λα. *valde*, & ἱέναι *ire*. Vel dictum quasi λαίτμημα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare,

& mare, λαιὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, seco. ε. 163.
Λαιψηρoκέλαδον, rapidum, acc. ex λαῖλαψ, απος, ἡ, tempestas, & κέλαδος, ε, ὁ, ria. θ. 379.
Λάκε crepitabat, pro ἔλακε, a. 2. act. à ληκέω, crepitum cieo, a. 2. ἔλακον, præt. med. λέλακα. θ. 694.
Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, stridula. ε. 745.
Λάμπεν, collucebat. imperf. Ion. pro ἔλαμπεν, à λάμπω, luceo, f. ψω, p. φα. α. 71.
Λαμπετόωντα, fulgentia. Poët. pro λαμπετῶντα à λαμπετάω, luceo. dat. λαμπετόωντι. à Th. λάμπω. f. ψω luceo. θ. 110.
Λαμπόμενον, splendens. λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. Th. λάμπω. α. 145. θ. 186.
Λαμπρὸς ἡ ὀν, splendidus, clarus, à λάμπω, luceo. θ. 18.
Λαομέδεια, nomen propr. mul. θ. 257.
Λαὸς, populus, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λεὼς, ῶ, ὁ, populus. ε. 225. 241. θ. 430.
Λαοσσόος, populorum defensor. vel agitator. ex λαὸς, ȣ, ὁ, populus, & σόω, servo. Th. σόος, salvus. Vel ex λαὸς, & σείω, moveo. α. 37.
Λαπιθάων, pro λαπιθῶν, gen. pl. Dor. à nominativo λαπίθης ȣ, ὁ. Lapitha. Vide in Calepino, Lapithæ. α. 178.
Λαπίνος, nomen viri. θ. 1013.
Λαχέσις, in gen. Att. λαχέσεως ἡ, Lachesis, nomen Parcæ. θ.
λαγχάνω, sortior. α. 258. θ. 218.
Λάχνη, ης ἡ lanugo vellus. ε. 511.
Λέγειν, dicere, præs. inf. verbi λέγω, dico. f. λέξω p. λέλεχα, præt. m. λέλογα. θ. 27.
Λειαγόρη, nom. prop. mul. suaviloqua. ex λεῖος, ȣ, ὁ, lævis, & ἀγορεύομαι, concionor. Th ἀγορὰ, ἡ, forum. θ. 257.
Λείβεται, stillat. à λείβω, f. ψω. ε. 722. α. 390.
Λειμῶνι, dat. à λειμὼν, ῶνος, ὁ. Latine pratum, q. d. paratum, ubi non opus est satione. Namque injussa virescunt gramina. θ. 279.
Λείπεθ', pro λείπετο, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, linquo, relinquo. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. θ. 490.
Λειριοέσσῃ, dat. sing. floridæ. Th. λείριον, ȣ, τὸ, lilium. Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g. λειριόεσσα, liliaceus, a. & per synecd. sp. floridus, suavis. θ. 41.
Λελάθοιτο, poët. lateret, pro λάθοιτο. a. 2. med. opt. à λανθάνομαι, lateo. Mutuatur sua tempora à λήθω, f. λήσω a. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληθα. θ. 471.
Λέλακας strepis, p. m. à ληκέω, resono, crepo. in a. 2. ἔλακον, unde est præt. med. λέλακα, strepui, accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

Λέλειπ]αι, *relicta est*, præt. paff. λέλειμμαι, ψαι π]αι, à λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελειχμότες, *lambentes*, part. præt. act. per syncopen, & epenthesin τȣ ε, pro λελιχμακότες, à λιχμάω. Th. est λείχω, *lingo*, f. ξω. ϑ. 826.

Λέλογχε, *consecuta est*, 3. sing. præt. med. indic. (tanquam à λέγχω.) Th. est λαγχάνω, *sortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. ϑ. 203.

Λέον]ες, pl. num, à λέων, ον]ος, ὁ, *leo*. in dual. λέον]ε, λέȣσι, dat. pl. α. 175. 402.

Λεπ]ῇ, *macilentâ*, dat. à λεπ]ὸς ȣ̃ ὁ, *tenuis exilis, viribus destitutus*. ε. 495.

Λερναίην, acc. Nomen hydræ à λέρνη ης, ἡ, *palus Argivorum ubi erant sordium confluges* prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίη, quod in illa versata fuerit palude; à loco. ϑ. 314.

Λέσχῃ, dativ. sing. à λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *tristibus*. h. e. in casulis pauperculorum, à λευγαλέ☉, ȣ, ὁ, *perniciosus*. Th. λοιγὸς, *pernicies*. ε. 513.

Λευκὸς ȣ̃, ὁ, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida. λευκοῖσιν. Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.

Λευκώλεν☉, *pulchris ulnis*, ex λευκὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*, quæ habet candida brachia. ϑ. 314. 914.

Λεύσȣσιν, *vident*, 3. perf. pl. præs. ind. à λεύσσω, *video*. poëticum est. ε. 248.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus*. dat. pl. λεχέεσσι, poëtice pro λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo*, *dormio*. ϑ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέον]ες. ϑ. 323.

Λῆγε, *cessat*, 3. perf. præs. à λήγω, *cesso, desino*. f. λήξω ε. 412. ϑ. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præs. ind. à λήθω, *lateo*, f. λήσω. a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Ληΐδ', pro ληΐδα. ac. à ληΐς, ίδος ἡ, *pecus*. à λεία, ας, ἡ, *præda*. ληΐς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent. ϑ. 444.

Ληΐζετ', *sortitur*. imperf. Ionic. verbi ληΐζομαι, *nanciscor*. f. ίσομαι. hinc ληΐσσε]αι, 1. pro ληΐσε]αι. Th. λεία, ας ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, ȣ, τὸ, *seges*. α. 288.

Ληναιῶνα, ac. à Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνὸς, ȣ̃ ὁ, *lacus prali torcularii*. hinc Ληναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης ἡ *oblivio*. à λήθω seu λανθάνω, lateo. ϑ. 55.

Λη]οΐδης, ȣ, ὁ, *Latonæ filius*. α. 479.

Λη]ὼ, ό☉, ȣ̃ς, ἡ, *Latona*, acc. λη]όα, λη]ῶ. ε. 769. ϑ. 19.

Λιγέως, *stridule*, adver. à λιγὺς, εῖα

ιᾶ,λιγύ.α.206.à λίγγω, *strideo*. Hinc λιγυρὸς,*sonorus*. λιγυρὴν ε.581.

Λιγύφωνοι,*argutæ*,nom.pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th.λίγγω, f.ξω, *strideo*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox θ 275.518.

Λίθον, acc. à λίθος, ου, ὁ, *lapis*. θ. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Ionicus.ε.622.

Λιλαιόμενοι,*cupientes*,præs.part. à λιλαίομαι,apud poëtas idem quod γλίχομαι, *cupio*, *desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum.α.113.

Λιμὴν,ένος ὁ, *portus*,q.ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquiescunt.α 207.

Λίμνη,ης ἡ,*stagnum palus*, *lacus*. παρὰ τὸ λίαν μένειν θ.365.

Λιμὸς ου ὁ *fames*. ε.228.300.

Λιπαρὴν,Ionice pro λιπαρὰν, *splendidam*, acc. sing. λιπαρὸς,ά,ὸν, proprie *pinguis*, à λίπος,εος,τὸ *pinguedo*. θ.63.

Λίπ',pro λίπει, (ut vult Tzetzes,)dativus sing.à λίπος,εος, τὸ,*pinguedo*. Per apostrophum etiam diphthongum abjicit, patet ex. Ἰλιάδ. α. 117. βούλομ' ἐγὼ,pro βούλομαι ἐγὼ. Esset ergo appositio, *pinguedine*, nempe *oleo*, sicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λιπ', pro λιπαρῷ ε.520.

Λιπέειν, dialysi poëtica pro λιπεῖν,a.2. act. infin. Λίποιεν. 3. pl. a. 2. act. opt. à λείπω, linquo,f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον,hinc in opt.λίποιμι, & in 3.pl.λίποιεν.a.2.part. λιπὼν, οῦσα,όν.ε.435.α.332.

Λὶς,*leo*, acc. λῖν. Poëticum est, pro λέων οντος,ὁ.α.172.

Λίχμαζον,3. pl.imperfect. act. *lingebant*, à λιχμάζω, *lingo*, *lambo*. quod est à Th. λείχω, f.ξω.α.235.

Λόγον, *sermonem*, acc. à λόγος,ου, ὁ. dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, præt. med. λέλογα ε.106.θ.890.

Λοεσσαμένη *lota*,poëtice pro λουσαμένη, part. a. 1. med. ubi ου resolvitur in εο, & τὸ Σίγμα duplicatur,*lota*, λόεσθαι, *lavari*, poët. pro λούεσθαι, præs. inf.pass. Poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri causa.Th.λούω,f.σω,*lavo*. ε.520.748.

Λοιγὸς ου ὁ *pernicies*.α.140.

Λοιμὸν,acc à λοιμὸς,ου,ὁ, *pestis*. ε.141.

Λοισθοτάτην,*postremam*. à λοῖσθος,pro quo etiam λοίσθιος, ου, ὁ, *postremus*, *ultimus*. θ. 921.

Λοκροὶ,nomen nationis, Locri. α 25.

Λουτρῷ, *balneo*,dat. à λουτρὸν, ου, τὸ,*lavacrum* λοῦτρον vero,*aqua sordida*, *qua nos lavimus*. Accentu differunt. Them. λούω, f.σω.*lavo*.ε.751.

Λοφιῇ,*dorso*, Ionicè pro λοφιᾷ, dat. sing. à λοφιά, ἡ, *cervix*. Th.λόφος,ου,ὁ,*cervix*, collum. α.391.

Λόχῳ,dat.pro ἐν λόχῳ, *in insidiis*. ellipsis præpositionis ἐν. à λό-

ἀ λόχος, ου, ὁ, *insidiæ*. à λέγομαι τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod insolèant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες, sedere insidiantes. hinc λοχάω ῶ, *insidior*. θ. 174.

Λοχεοῖο, gen. sing. Ion. *ex insidiis*. ubi additur præpositio. à λοχεός, οῦ ὁ, idem quod λοχός, ου ὁ, *insidiæ*. ϑ. 178.

Λυγκῆος, gen. à Λυγκεὺς, έος ὁ. nomen gentis. α. 327.

Λυγρὴ, pro λυγρά, Ion. *gravis*. λύγρ' εἰδυῖαν, pro λυγρά, *odiosa edoctam*. ϑ. 313.

Λύκτον, ac. à λύκτος, ου, ἡ. nom. urbis in Creta. ϑ. 477. 482.

Λυπῇς, *molestus sis*, 2. pers. præs. sub. à λυπέω, ῶ, f. ήσω, *dolore afficio*, *contristo*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λῦσαι, a. 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. *solvit*, h. e. liberavit. à λύω, *solvo*, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1 ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. θ. 258.

Λυσιμελῆς, *solvens membra*. somni epitheton est à λύω, *solvo*, & μέλος, εος, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id est, curas. ϑ. 911.

Λύσιν, *solutionem*, à λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *solvo* ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*. τίσασθαι λώβην, ulcisci contumeliam illatam. ϑ. 165.

Λωβητὸς οῦ ὁ, *infamia notatus*. à λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λῷον, *melius*, comparat. à positivo ἀγαθὸς, comp. λωΐων, superl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *volo*. ε. 348. 431.

M.

MΑ'ζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *massa* ε. 588.

Μαίανδρος, ου, ὁ, nomen fluvii. ϑ. 339.

Μαίη, proprie *obstetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit soror Atlantis. θ. 938.

Μαιόμενοι *inquirentes*, præs. par. à μαίομαι, cupio, item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio* ε. 530.

Μάκαρες *beati*. nom. pl. à μάκαρ, αρος ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, *beatus*, *felix*. in dat. p μάκαρσι, & Ionice μακάρεσσι. Μάκαρ, sic videtur dici, quasi μὴ κηρὶ, (Dorice μὰ καρὶ) ὑποκείμενος, morti non subjectus: hinc μακαρίτης, ου, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις. ε 138. 140.

Μακέλλην, ac. *ligonem*. à μάκελλα, ης ἡ *ligo* à μία, & κέλλω *moveo*. Poëta p opter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ου ὁ, *longus* κύματα μακρὰ, *fluctus decumani*. n. e. *magni*. in ac μακρὴν, Ion. pro μακρὰν μακρῇσι, dat. pl. pro μακραῖς Ion. Th. μῆκος, εος τὸ, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. θ. 180.

Μαλακὴν, ac. f. g. & μαλακοῖσι dat. pl Ion μαλακὸς, οῦ, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*. f. ξω. ε. 534. θ. 90. 279.

Μα-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, ſic dicta, quia alvum natura ſua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel ττω, f. ξω, *mollio* ε.41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, ſup. μάλιστα, maxime. ε.102.308.341. α.176. θ.666.

Μαλερῷ, *flagranti* dat. ſing. à μαλερὸς, οῦ ὁ, *æſtivus, pernicioſus*. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, οῦ ὁ, *tener*. α.18.

Μάλιστα, Vide in μάλα, *valde*. ε.341.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dativ. plur. à μαλλὸς οῦ ὁ, *vellus, lana promiſſa*. ε.232.

Μαπέειν, *apprehendere*. per ſyncopen τοῦ ρ, pro μαρπέειν, à μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν Ionicaque diæreſi μαπέειν, & poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med μέμαρπα. α.221.252.& 304.

Μαρμάρεαι, *ſplendidæ*. pl. f. g. à μαρμάρεος, *ſplendidus* Th. μαρμαίρω, *ſplendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. θ.699.811.

Μαρναμένους, Vide in μαρνώμεσθ'. ε.162.

Μαρνώμεσθ', pro μαρνώμεσθα, Ion. pro μαρνώμεθα, *pugnemus*. 1. pl. ſub. medii. μάρναντο, & μάρνανθ', 2. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Ion. Th. μάρναμαι, *pugno*. ε.162. α.110.401.

Μάρτυρα, accuſ. ſing. à μάρτυρ, υρος, ὁ, *teſtis*. hinc μαρτυρίῃσιν, dat. pl. Ionic. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, ας, ἡ, *teſtimonium*. ε.280.369.

Μαστιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 1. act. à μαστίω, poëtice pro μαστιγόω, *flagello*. quo illa tempora hinc coincidunt. μαστιόων, *flagellans*, per ſyncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α.431.406.

Μαστιχόωντι, *mandenti*. dat ſing. part. à μαστιχάω, ῶ, & poëtice μαστιχόω. μαστιχάοντι, ῶντι, & poëtice μαστιχόωντι. Sed de hac voce altum eſt ſilentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α.389.

Μάψ, *ſine uſu, fruſtra*, Adverb. θ.872.

Μαυροῦσι, *obſcurant*. 3. pl. præſ. ind. per aphæreſin pro ἀμαυροῦσι, ab ἀμαυρόω, *obſcuro, offuſco*. Th. ἀμαυρὸς, οῦ ὁ, *obſcurus*. ε.323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχομαι, f. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno, prælior*. μαχέσθην, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. α.176.361.387.406.

Μαχλόταται, *ſalaciſſimæ*. à μάχλος, *libidinoſus*. ε.584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε.660. θ.24.

Μέγας μεγάλη μέγα, *magnus, a, um multus, a, um*. μέγα, *valde*. ε.58. μέγα νήπιε, *valde ſtulte*. h. e. *ſtultiſſime*, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multo melior. ε.774. item pro

με-

μεγάλως. ibid. Com. μείζων, ονος, superl. μέγιςος, η, ον, maximus. ε. 41. 147. α 237.

Μεγαθαρσέϊ, dat. sing. à μεγαθαρσὴς, magna fiducia prædi-tus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia. α. 385.

Μεγάθυμον, magnanimum. acc. à μεγάθυμος μεγαθύμου, ex μέγας, & θυμὸς ȣ, ὁ, animus. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à μεγαλήτωρ, magnanimus, à μέγα, magnum & ἦτορ, cor, animus. α. 450. Th. ἦτορ μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. à μέγαρον, ȣ, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. ε. 375. θ. 49.

Μεγέθει, dat. à μέγεθος εος, τὸ magnitudo. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήρατα τέκνα, perquam amabiles liberi. ex μέγα, valde, & ἐράω, amo. alii legunt μεγήρατα. θ. 240.

Μέγιςος, superlat. maximus. à μέγας. μείζων, major. θ. 49.

Μέδȣσα, nomen mul. à μέδω, curo Μεδέȣσα, præs. part. f. g. à μεδέω, idem quod μέδω, impero. θ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, pudenda. Thema, μέσος, ȣ, ὁ, medius. ε. 510.

Μεθ', pro μετὰ præpofit. cum gen. cum. cum. acc. post. ε. 442. 445. θ. 137.

Μεθήσω, dimittam. f. 1. Thema, ἵημι, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἧν. unde μεθίημι, dimitto. ε. 207.

Μείδησεν. a. 1 à μειδάω, subrideo μειδήματα, acc. pl. à μείδημα. α. 115.

Μείζων, major, comparat. à μέγας magnus. in superl. μέγιςος, maximus. in acc. sing. μείζω, ex μείζονα, μείζοα ω ε. 270. 378.

Μείλιχος, ȣ, ὁ, ἡ, blandus hinc. μειλίχιος η. ον, idem. Th. μειλίσσω, ι. ξω, p. χα, delinio, demulceo θ. 92. 205. 406.

Μείναντες, part. a. 1. Thema, μένω, maneo, expecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. hinc. in aor. 1. part. μείνας, αντος, ὁ. ε. 650.

Μείονα. acc. ex μείων, minor. in gen. μείονος, ὁ καὶ ἡ. & τὸ μεῖον, est comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ε. 688. θ. 447.

Μεὶς, mensis. Æ. icè pro μὴν, μηνὸς ὁ, mensis ε. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. à μελαγχαίτης, ȣ, nigram cæsariem habens ex μέλας, μέλαινα, μέλαν niger, ra, um & χαίτη, ης, ἡ, juba, cæsaries α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capu. ex μέλας, & δέω, ligo α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a 1. pass. ind. Ion. nigrescebant. à μελαίνω, denigro, f. ανῶ. Them. μέλας, ανος, niger. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα μέλαν, niger, ra, rum. ε 150. 634. θ. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. curas. à μελεδὼν, ῶνος, ἡ, cura. à μελεδαίνω, curo. ε. 66.

Μελέεσιν, & μέλεσιν, membris, dat. pl. Ion. & Poët. à μέλος,

εος τὸ *membrum* ε.148.
Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Them. μέλεος, ου, ο, *vanus, infelix*. θ.563.
Μελετᾷς, 2. perſ. ind. præſ. act. à μελετάω, ῶ, *curam gero*. f. ήσω. Th. μέλει, *curæ eſt* ε. 314. 441.
Μελέτη, *meditatio*. Them. μέλει ε.78. 410.
Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μέλιαι, pro Nymphis, ita dictis. α. 420.
Μελίας. Nymphæ creditæ ſunt dictæ Μέλιαι διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναστρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo eſt a μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Ionice μελίη, μελιᾶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. θ. 187.
Μελιηδέα, *dulcem*, acc. à μελιηδὴς, dulcis inſtar mellis. ex μέλι, & ἡδὺς, *ſuavis*. ε.170.
Μελισσάων gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, à μέλισσα, vel ττα, ἡ, apis. ε. 303.
Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 246.
Μελίφρονα, *dulcem*, ac. ſing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit. à μέλι, *mel*, ac. φρὴν, ενὸς, *animus*. α. 428.
Μέλουσι, *curæ ſunt*. à μέλει imperſonali. *curæ eſt*. θ. 216.
Μελπομένη, nomen Muſæ, à μέλπομαι. *cano*. θ. 77.
Μεμάποιεν. Vide paulo ante μαπέειν α. 252.
Μεμαρπὼς, præt. med. à μάρπτω, *corripio*. Vide ſupra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri ſolet, pro ἔμαρπον. Præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.
Μεμαὼς, μεμαῶτες, *ſtudentes*. perf. part. act. pro μεμακὼς. à μάω, ῶ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.
Μέμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per ſyncopen & pleonaſmum τοῦ β, ad euphoniam: & denique η Attico more in ο mutato. à μέλει, imperſonali, *curæ eſt*. θ. 61.
Μέμβλε, *curæ eſt*. per ſyncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλει. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.
Μεμίξεται, *admiſcebuntur*. 3. ſing. futuri paulo poſt, à μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. paſſ. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.
Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. paſſ. à μνάομαι, ῶμαι, *recordor*. f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. paſſ. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. θ. 103.
Μέμνονα, nomen viri. acc. ſing. à μέμνων. θ. 984.
Μέμυκε, *remugit*. præt. med. à μυκάω, *mugio*, in a. 2. act. ἔμυκον, ſicut à τιμάω eſt ἔτιμον. Hinc præt. med. μέμυκα. ε. 506.
Μέμψονται, f. 1. m. à μέμφομαι, accuſo. ε. 184.
Μὲν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. *&c.*
Μενεαίνων, *furens*. præſ. part à μενεαίνω, *cupio*, ira percitus ſum. Them. μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μένειν, pro περιμένειν, *exspecta*, præs. inf. à μένω, *maneo*, exspecto. f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεσθεὺς, ὁ, οῦς, ὁ, nomen mul. ϑ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. *valde robusta*. θ. 160.

Μενοίτων. Nom. propr. θ. 514.

Μένος, ους, τὸ, *animus*, ira. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. à μέροψ, divisam vocem habens. ex μέρος pars, & ὄψ *vox*. ε. 109. 142.

Μέρμερα, sollicita. acc. pl. à μέρμερος, ου, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. θ 603.

Μερμηρέων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ἡ, *cura*. Them. μερμαίρω, vel μερμέρω, *curo*. ϑ. 55.

Μεσάβῳ, *loro*, dat. sing. à μέσαβον, ου, τὸ, medium signum inter boves, ex μέσος, ου, ὁ, *medius*, & βοῦς, *bos*. ε. 467.

Μέσος, ου, ὁ. *medius*, μέσση, *media*. μέσσου, pro μέσου, Poëtic., μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόθεν, *è medio*, μεσσηγὺς, pro μεσηγυς, adv. *inter*. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγὺς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præposit. regit. gen. & acc. θ. 137. 449.

Μεταδοῦποι, *intermedia*, *incerta*, à δοῦπος ου, ὁ, *sinus aquarum ex alto ruentium*. καταδοῦπος ου ὁ, *cataracta*, quod est ab ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναιέται, *cohabitatores*, acc. pl. à μεταναιέτης, ου, ὁ. Them. ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hic licentia Poëtica corripitur. ϑ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσσηγὺς, *inter*. Th. μετὰ ε. 392.

Μεταπρέπει *eminet*, 3. pers. ind. à μεταπρέπω, *decorus sum inter*. μετέπρεπεν. *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*. ϑ. 430.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiscebat*, 3. sing. imp. medii. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, *angustus*. α. 92.

Μετάτροπος, *qui potest converti*, *mutabilis*. Hinc.

Μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt*. ex μετὰ & τρέπω, *verto*. ϑ. 89.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum*. q. d. post pectus. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. α. 423.

Μεταχθόνιαι *in cœlo degentes*, à μεταχθόνιος. Sed sunt qui hic legant μεταχθόνιαι, ut sit relicta terra, à χθὼν, *terra*. Est & χθόνος, *cœlum*, vel, μετὰ, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus. à χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. ϑ. 169.

Μετέειπε, *interlocutus est*, pro μετεῖπε, a. 1. ind. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὸν, *à τω*. aor. 2. ind. εἶπον, ες. ε ϑ. 643.

Μετεῖναι, præs. inf. cum dat. *interesse*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμὶ, *sum*. ε. 172.

Μετεστοναχίζετ'. Vide in μεταστοναχίζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone*, *post*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorsum*. ε. 283. θ. 210.

Με-

Μετοπωεινὸν, in autumno. Adv. à μετοπωεινὸς, autumnalis. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus. ε. 413.

Μετρεῖσθαι, præf. inf. paff. à μετρέομαι, ῦμαι, menfuram admitto. Th. μέτρον, ου, τὸ, menfura. ε. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, menfura. hinc μέτριος, ου, ὁ, modum non excedens. ε. 131. 304.

Μετώπου, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, frons, ab ὄπτομαι, video. α. 147. ϑ. 145.

Μεῦ, pro μου me, Dorice, gen. ab ἐγώ. ϑ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, ne. ε. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, non. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, neque, & μηδ'. ε. 486.

Μήδεα, confilii, genitalia, à μῆδος, εος, τὸ, cura, confilium, & fignificat etiam τὰ αἰδοῖα, pudenda. ϑ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδέ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μήδειον. θ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. ϑ. 961.

Μηδὲν, nihil, q. d. μηδὲ ἓν. ε. 98. 293.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', nunquam, ex μηδὲ, neque, & ποτὲ aliquando. Them. ὅτε, quando. ε. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, verfabat, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα. genitalia. ϑ. 200.

Μῆδος, εος τὸ, cura, confilium: & fignificat etiam τὰ αἰδοῖα, pudenda. ϑ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, non amplius. Thema, ἔτι, adhuc. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, oves, à μῆλον, ου, τὸ. ε. 793. Sic & μῆλον, & Dorice, μᾶλον, ου, τὸ, pomum. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. ϑ. 284. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. ovium cuftos. ϑ. 354.

Μὴν, ἢ μὴν, quanquam. α. 11. 101.

Μῆνιν, à μῆνις, εος, ἡ, ira inveterata. α. 21.

Μηνὸς, gen. à μὴν, menfis μῆνα, acc. μηνῶν φθινόντων, menfibus decrefcentibus. ε. 764. ϑ. 59.

Μήποτε, ne quando, ex μὴ, ne, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε, quando. ε. 86. 397.

Μήπω, ne quando. Th. πῶς (adv. interrog.) quomodo? ε. 392.

Μηρίον, in Μηρὸν.

Μηρὸν, femur, crus, à nom. ὁ μηρὸς, οῦ. Dicitur & μηρίον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, femur. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. infinit. à μηρύω, revolvo, intexo, agglomero, f. ύσω ε. 536.

Μήσατο pro ἐμήσατο, a. 1. m. à μήδομαι, curam gero. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. ϑ. 166.

Μήτηρ ἡ, mater, μητρὸς, μήτερι, & μητρὶ, ac. μητέρα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ion. μητρυιὴ, noverca. ε. 561. 823. ϑ. 170.

Μηʹτιέτα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητιέτης, ου, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item. ϑ. 358. Nomen mul. μῆτιν. ε. 104. α. 33. ϑ. 886.

Μητιόεντος, gen. παρὰ μητιόεντος, *à consulto, consilio pollente*, à μητιόεις, εντος, ὁ. Them. μῆτις, ιος, ἡ *consilium*. ε. 51. ϑ. 457.

Μηχανάαται, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi τοῦ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτροπᾶσθαι, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπάασθαι, à μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανή, ῆς, ἡ, *artificium*, *machina*. pl. αἱ μηχαναί. ϑ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice, μιῇ, in masc. εἷς, unus. ϑ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγείς, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dor. pro μιγῆναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. ϑ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, ac. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*, 3. pers. præs. ind. à μίμνω, verbum Poët. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μίν ipsam, Poët. pro αὐτὸν: αὐτήν. ε. 18. 48. ϑ. 127.

Μινύθει, *minuit*, 3. præs. ind. ut, μινύθῃ, sub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Them. μινυθός, οῦ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, gen. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. ϑ. 948.

Μισγόμενος, præs. part. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χα, a. 2. ἔμιγον. ϑ. 138.

Μισθός, οῦ, ὁ *merces*. μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω ein wort ein wort, ein man ein man. ε. 368.

Μιχθείς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. ϑ. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro, commemoro*. ϑ. 54. 915. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. ϑ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part. à μογέω, ῶ *ærumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ *labor*. ϑ. 997.

Μόθον, ac *pugnam*. à μόθος, ου, ὁ, q. παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν, à *concurrendo*. α. 158.

Μοί, pro ἐμοί *mihi*, per aphæresin, ab ἐγώ, *ego*. ϑ. 30.

Μοῖρα, ας, *fatum*, à μείρω *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ου ὁ, *fatum*, *mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, propie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiesce-

quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψίμοιροι. ε. 743. ϑ. 204. 6c7.

Μολπῇ, dat. sing. à μολπὴ, *cantilena*. hoc à μέλπομαι *cano*, in præt. med μέμολπα. ϑ. 69.

Μόρος, ȣ. Vide in μοῖρα.

Μορφνοῖο, *nigræ*, gen. Ion. à μορφνὸς, *obscurus*. ab ὀρφνὴ, *caligo*. α. 124.

Μονογενὴς, *unicus*, à μȣ̃νος, pro μόνος, *solus*, & γείνομαι, *nascor*. ε. 374. ϑ. 426.

Μȣ̃νος, pro μόνος. *solus*, Poëtice. ε. 96. ϑ. 143.

Μȣ́σαι, nom. pl. & in gen. pl. μȣσάων, Æol. pro μȣσῶν, à μȣ̃σα ης, ἡ, Musa, dat. pl. μȣ́σῃσ', pro μȣ́σαισι ε. 1. 656. θ. 100.

Μόχθος ȣ, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. It. μυδάω, *destillo*, f. ήσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. m. opt. Vide in μῦθος ε. 10. ϑ. 28.

Μῦθος, ȣ, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. plur. μύθοισι. Ionic. Hinc est verbum μυθέομαι, *dico*, μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. med. opt. μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. ε. 10. ϑ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro μυλιῶντες, ex μυλιάω, ῶ, *dentibus frendeo*, epenthesis Poët. τȣ̃ ομικρȣ̃. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο μικρὸν, ut, ὁράω, ὁρῶ, ὁρόω, ac præcedenti syllaba longa, interponitur ω μέγα, ut, ἡβάω, ῶ, Poëtice, ἡβώω, ζάω, ζῶ, ζώω. Th. μύλη, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à μύξα, αι, ἡ *mucor*, *mucus*, τῆ ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. *lugebat*, à μύρω, propriè *fluo*, at μύρομαι, *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι mille: οἱ μυρίοι, *infiniti*, *innumeri*, à μυρίος, ȣ, ὁ, *infinitus*. ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, à μυρμιδὼν, όνος, Græcus. Vide μύρμος, ȣ, ὁ, *formica*. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imper. act. pro ἔμυρον, à μύρω, *madeo*, *fluo*, unguentis imbuo, à μύρον, ȣ, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrali*, à μυχὸς, ȣ̃, penetrale, à μύω, clauao, f. σω. ϑ. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum*, *stragem*, à nom. μῶλος, pro quo etiam μόλος. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. ϑ. 214.

N.

NAίει, *incolit*, à ναίω, *habito*, *incolo*. ε. 8. ναῖον, pro ἔναιον, imperf. Hinc ναιετάω, idem quod ναίω, ναιετάȣσ', 3. pl. ind. præs. Hinc ναιετάο-

habitavit, a. 1. m. pro ἐνάσσατο, & hoc pro ἐνάσσατο, à ναίω, habito. in Th. ναίω. ε. 637. ϑ. 387. 775.

Ναόντων fluentium. gen. pl. part. præs. à νάω, fluo. Them. ναίω ε. 548.

Νάρθηκι, dat. sing. à νάρθηξ, ηκος, ὁ, ferula bacillus. ε. 52.

Ναυσίθοον, nomen viri, qui navi currit. Navem Plautus voca ligneum equum. θ. 1016.

Ναυσίνοον, nomen viri, cujus animus est in navibus. ϑ. 1017.

Ναύτας, acc. pl. à ναύτης, ου ὁ, nauta, à ναῦς, ναὸς, ἡ, navis. ϑ. 876.

Ναυτιλίης, gen. Ion à ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. Th. ναῦς, navis. ε. 6 6. 640.

Νέας, naves, acc. pl. pro νῆας. & simpl. ναῦς; à ναῦς, navis, gen. ναὸς, & Att. νεὼς, & Poët. νηὸς, dat. νηΐ, sc ναῦν. ε. 245.

Νέεσθαι, præs. int. redire à νέομαι, vel ex νέω, eo, redeo. ε. 552. 671.

Νεῖ, net, spinnet à νέω, f, ήσω, no, neo. ε. 775.

Νείκεα, ac. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, contentio, νείκε', pro νείκεα lites, νεικείῃ probris affecerit, pro νεικέῃ 3. sing. præs. act. subj. à νεικέω, ῶ. Th. νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, lis. Quidam componunt ex νε, non, & εἴκω, cedo. hinc νεικεστῆρα, convitiatorem, acc. à νεικεστὴρ. Th. νεῖκ@. ε. 33. 35. 714. ϑ. 87. 208.

Νεῖλος, ου, ὁ, nomen fluvii magni. ϑ. 338.

Νειόθι adv. loci, pro νειατόθι, in imo fundo. νειόθεν, ex ima parte, à νεῖος, novellus. Th. νέος, ου, ὁ, novus. ϑ. 567.

Νεῖος, ου, ἡ, Ion. pro νεὸς, ου, ἡ, novalis. ε. 461. ϑ. 971.

Νείσσονται navigant. 3. pl. præs. à νείσσομαι, eo, navigo. Th. νέω eo, redeo. ε. 235.

Νέκταρος gen. à νέκταρ, αρος, τὸ, potus generosus. θ. 640. 796.

Νεμείης, nomen regionis, sic dictæ à nemoribus, νέμος, εος, τὸ, nemus. à νέμω, pasco. hinc νεμειαῖος, Nemeæus. ϑ. 327. 329. 331.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio, à νεμεσάω indignor. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis pœnas sumere solet. ε. 198. ϑ. 223.

Νεμεσᾷ indigne fert, Poët. pro νεμεσᾷ 3. p. præsent. in à νεμεσάω ῶ, irascor, succenseo. ε 739. 751.

Νέμονται fruuntur, 3. p. præs. pass. νέμομαι Th. νέμω, f. μῶ, possideo, tribuo, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα. ε. 119. 229.

Νεοθηλὴς έος ὁ ἡ, nuper virens, ex νέος, ου ὁ, novus, & θάλλω vireo. ϑ. 576.

Νεοκηδὴς, εος recentem dolorem habens, νεοκηδέϊ, dat. Th. κῆδος εος, τὸ, cura, & νέος, ου, novus recens. ϑ. 98.

Νέον, recens, nuper. Th. νέος, novus. ε. 567. 672.

Νεούταλος, recens vulneratus, pro ος, novus, & οὐτάω, ῶ, f. ήσω

vulnero. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. Θ. 341.

Νεύσειν, nutabunt, vergent, præs. ind. opt. à νεύω, innuo, nuto, f. νεύσω. ε 471.

Νεύρῳ dat. à νεῦρον, nervus. hinc νευρῆς, gen. Ion. à νευρὰ, ᾶς, ἡ nervus arcus. ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl. νεφέλῃσ. Θ. 745.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubes excitans, ex νεφέλη, nubes, & ἐγείρω, excito. ε. 99. Θ. 944.

Νέφος, εος, τὸ nubes, dat. pl. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμένη, iterata, præs. part. f. g. γῆ, à νεόω, renovo. Th. νέος novus ε 460.

Νεώτερος, junior, comp. in sup. νεώτατος, à νέος, novus. ε. 443.

Νῆα pro νῆα acc. Poë. pro ναῦν, navem, à νηῦς, νηὸς, dat. plur. νήεσσιν ε 163. 641. Θ. 641.

Νηδὺν, acc. à νηδὺς, ύος, ἡ, venter. Θ. 460. 487. 890.

Νήϊα, nivalia. à νήϊος, ου ὁ, navalis. Th. ναῦς, navis. ε. 806.

Νήκεροι sine cornibus, à νήκερος ὁ καὶ ἡ ex νη & κέρας, ατος, τὸ, cornu. ε. 527.

Νηκέστως, insanabiliter ex νη, negandi particula & ἀκέω, sano, 281.

Νηλεὴς, έος, ὁ. καὶ ἡ, crudelis. νηλεῖ, per sync. pro νηλεέϊ, dat. sing. ex νη, & ἔλεος, εος τὸ misericordia. Sic & νηλειὴς, sæ. pro νηλεὴς. θ. 765. 770.

Νηλεόποινος, immitis, crudeli supplicio puniens, à ποινὴ, pœna, & νηλεὴς, immitis. Θ. 217.

Νήματ', pro νήματα. fila, à νῆμα, τὸ. filu. Th. νέω. neo. ε. 775.

Νημερτὴς, verus. Th. ἀμαρτάνω, aberro, f. ήσω, a. 2. ἥμαρτον, & νημερτὴς, nomen proprium mul. Θ. 234. 262.

Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, templum. θ. 990.

Νηοπόλον, æditum, à νηοπόλος, ου, ὁ æditum, qui circa templum versatur, ex νηὸς, pro ναὸς, & πολέω, verso, item, versor. Θ. 991.

Νηὸς, navis, gen. Poë. dat. pl. νηυσί, Vide in νέας ε. 626. 632.

Νήπιος ου, ὁ, infans, vocat. νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, à νηρεὺς, νηρέα, nomen viri. Θ. 233. 240.

Νήριτος, ex νη negativo, & ἔρις, ιδος, ἡ, lis, tanta, ut, adversus eam non integrum sit sese opponere. Epitheton sylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. à νῆσος, insula q. d. in salo. θ. 249. 964.

Νήσοισι, insulis, dat. pl. Ion. à νῆσος ου, ἡ, insula. ε. 169.

Νησὼ, nomen mul. θ. 261. 1014.

Νηυσὶ, dat. pl. à ναῦς, navis. Vide in νέας. ε. 632.

Νήϋτμος, animæ expers, ex νη, negativo, & ἀϋτμὴ ῆς ἡ, spiritus. Alii legunt, νήποτμος, infaustus. θ. 795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, natabant, à νήχω, ξω. idem cum νέω, nato. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, victoria, à νικάω, f.

ήσω, *vinco*. ε. 209. α. 311.

Νικηθεὶς, *victus*, part. a. 1. pass.

νικήσας, part. a. 1. act. à νικάω, ῶ, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα. ϑ. 73. 496.

Νίσσοντ', imperf. pro νίσσοντο, *revertebantur*. Vide νέομαι, *redeo*, pro quo, νίσσομαι, seu νείσσομαι. χ. 469.

Νίφα, accus. per apocopen pro νιφάδα, à νιφὰς, άδος, ἡ *nix*. à νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόεντος, g. sing. à νιφόεις, *nivosus*, à νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. ϑ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1 part. m. à νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.

Νοέῃ, *sapit*, 3. præs. sub. à νοέω, ῶ, νοῦντες, Doricè pro νοῦντες, *cogitantes*, præs. part. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 259. 294.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Them. νόος, νοῦς. α. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοῆσαι, inf. νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. 1. ind. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ε. 12. 482. ϑ. 838.

Νομὸν, *pabulum*, acc. à νομὸς, οῦ, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*. ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμους, *leges*, à νέμω, *tribuo*. ε. 274. ϑ. 66.

Νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, νόοιο, gen. Ion. ε. 481. 683. θ. 661.

Νόσφι. *absque*, ut & νόσφιν. *seorsum*. ε. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, hoc est, *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. ε. 91. ϑ. 870.

Νότος. ου. ὁ, νότοιο. gen. Ion. *notus*, *auster*. ε. 673. θ. 380.

Νοῦσος ου, ἡ Ionic. pro νόσος, ου, *morbus*. ε. 102. ϑ. 527.

Νυ, apud Poëtas est partic. expletiva ε. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*. acc. à νὺξ. νυκτ. νύκτ', pro νύκτα. ε. 102. ϑ. 16..

Νύκτωρ, adv. *noctu*, à νὺξ, ιυ... τὸς ἡ *nox* ε. 175.

Νύμφη. ης. ἡ, *Nympha*, νυμφέων, *nympharum*, Ion. pro νυμφῶν, à νυ μφη. *sponsa*, h. e. promiss.. nempe ....e .ere promissa, fœ... rata. ϑ. 298. 305.

Νῦν, *nunc*. adv. temporis. ε. 17.. 102. α. 99.

Νὺξ, νυκτὸς ἡ. nox. νύκτ', pro νύκτα, acc. si.. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Th. νὺξ. νυχ... *nocturna*, pro *noctu*. Sic V..gil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. ε. 521.

Νύσσοντες, præs. part. à νύσσω, *pungo*, f. ξω. α. 62.

Νῶθ', pro νῶτα, à νῶτος. ου. *dorsum*. in pl. τὰ νῶτα α. 28..

Νῶϊ, & νῶϊν, in gen & dat.. ali. Th ἐγὼ. *ego*. α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. νωμάω, *agito*, *moveo*, à νέμω, sicut στρωφάω à στρέφω. α. 40..

Νώνυμος, *ignobilis*, ex νη, & ὄνομα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*. 153.

Νῶτα, plur. num. à νῶτος, ου, *dorsum*, & in plur. τὰ νῶτα. 532. α. 167. θ. 762.

Ξ. Ξ

Ξ

Ξ'Ανθη, nomen mul. ϑ. 356. & ξανθὴ, ῆς, ἡ, *flava*. ϑ. 948.

Ξεῖνος, Poëtice pro ξένος, ε, *peregrinus*. ε. 181. dat. pl. ξείνοισι. ε. 223.

Ξεινοδόκῳ, *hospiti*, dat. à ξεινοδόκος, Ion. pro ξεινοδόχος, ε, ὁ *qui recipit peregrinos, hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι f. δέξομαι, *capio*. ε. 181.

Ξεστοὶ, *rasiles*, à ξεστὸς, ε ὁ. Them. ξέω, f. έσω, *rado* α. 133.

Ξύλα, *ligna*, à ξύλον, ε, τὸ *lignum* ε. 806.

Ξύμπασα, *universa*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς πᾶσα πᾶν, *omnis*. ε. 238.

Ξὺν, Atticè pro σὺν, *cum*, præposit. dativum solum regens. ϑ. 347.

Ξυνήονας *participes*, acc. plur. à ξυνήων, ονος, ὁ κὶ ἡ, à ξυνὸς, pro κοινὸς, *communis*, unde ξυνήων, ονος, ὁ κὶ ἡ. ϑ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus* part. a. 2. act. gen. à ξυνίημι, *congredi* or *confligo*, vel ξυνειμι, Th. ἴημι, & εἶμι, co. illud in a. 2. ἰον, ες. ε. ϑ. 705.

O

O, Ille. ε. 89. α. 135. & ὁ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Οάρας, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὄαρες dicimus & ὄαροι. Th. ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor*. θ. 205.

Ὄβριμον, *terribilem, fortiter*, ponitur adverbialiter, ab ὄβριμος, *validus*, hoc à βριάω, *fortis sum*. α. 135. ϑ. 839.

Ὀβριμοεργὸς, fortium facinorum patrator. composita cum voce ἔργον sunt ὀξύτονα. θ. 996.

Ὀβριμόθυμος, ε ὁ, ab ὄβριμος, *robustus*; & hoc à βριάω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus*. ϑ. 140.

Ὀβριμοπάτρης, *forti patre nata*, genit. sing. ab ὀβριμοπάτρη. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, *fortis*, & πατὴρ, έρος, *pater*. ϑ. 587.

Ὀγδοάτῃ, dat. ab ὀγδόατος, poet. pro ὄγδοος, *octavus*. Th. ὀκτὼ, *octo*. ε. 770. 788.

Ὅγε. g. m. ε. 355. ὅγε, g. n. ε. 244. & ὅδ', pro ὅδε. ε. 361.

Ὀδόντα, *dentem*, acc. ab ὀδὼς, όντος ὁ *dens* α. 146. 235.

Ὁδὸς, οδε ἡ, *via* ε. 577. 727.

Ὀδυσῆϊ, dativ. & ὀδυσσῆος, pro ὀδυσέως, gen. Ion. ab ὀδυσσεὺς, Ulysses. ϑ. 1012. 1016.

Ὀδύσατο, 3. sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. 1. med. ὠδυσάμην. Th. ὀδύσσω. *irascor*. ϑ. 1012.

Ὄζος, ε, ὁ, proprie significat *ramusculum stolonem*. Metaphoricè, homo bellicosus. Ὄζος Ἄρηος dicitur, quasi ramus è Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀθρυος, genit. ab ὄθρυς, υος, ἡ, *nomen montis*. ϑ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86. 118.

Οἷ, *qui*. ε.39.123. α.84.
Οἶδ', *hi*. ε. 118.
Οἷ, an οἷ legend. *illi*. ϑ.503. h.e. αὐτῷ, *illi*, ab οὗ, οἷ, ἕ. ε.69.73. 76.77.263. α.20.
Οἶγε α.288.301.
Οἷα, *qualia*, ab οἷος, α, ον, *qualis*. α. 400. θ.93.
Οἶγε, *aperi*, præſ. imperat. act. ab οἴγω, *aperio*, f. οἴξω p. ῷχα & ἔῳχα, præt. med. ἔῳγα. ε. 817.
Οἰδιπόδαο, genit. Æol. pro Οἰδιπόδου, ab Οἰδιπόδης, ου ὁ, nomen viri. ε.162.
Οἶδ', pro οἶδε, *novit*, præt. med. οἶσθα, pro οἶδασθα, *nôſti*. θα, Æolica paragoge. præt. med. οἶδα, ας, ε. ab εἰδέω, vel εἴδημι, *ſcio*. f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. ε.454. α.355.
Οἴδματι, dat. ſing. ab οἶδμα per ſyncopen pro οἴδημα, ατος. n. g. *tumor*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*, *inflatus ſum*. ϑ. 109. 131.
'Οϊζύος, genit. ab ὀϊζύς, ύος ἡ, *ærumna*, In acc ὀϊζύν, hinc ὀϊζυρὸς, *calamitoſus*, ὀϊζυρῇ, Ionicè pro ᾷ. ε.113.193.037. ϑ.214.
Οἰκείων, poëtice pro οἰκέων, præſ. part. *habitans*, *commorans*, f. ήσω, p. ᾤκηκα, ab οἰκέω. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. θ.330.
Οἰκήϊα, τα, *res domeſtica*, ab οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, *domeſticus*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ε. 455.
Οἶκον, acc. ab οἶκος, ου, οἰκί', pro οἰκία, à ſingul. οἰκίον, ου, τὸ, *domuncula*, οἰκόνδε & οἴκαδε, *domum*. ε. 521. 574. ϑ. 64. 758.
Οἶμος, ου, ὁ ἡ, *ſemita*, idem quod οἴμη, ης, ἡ, *via*, *ſemita*. ε. 218.
Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος ου, ὁ, *vinum*. ε.570.
Οἴνοπι, dat. ſing. *nigro*. οἴνοπα acc. ab οἴνοψ οἴνοπος, qui vinei coloris eſt, q. ὄψις τοῦ οἴνου *niger inſtar vini*. Vina illa Græcorum calidiſſima ſubnigrum imitantur colorem. Th. οἶνος *vinum*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 620. 815.
Οἶνος, οἴνου, vinum. ε.594.
Οἰνοχόη ης, ἡ, *patina libatoria*, *trulla*, *ex qua vinum fundebatur*, ex οἶνος, & χέω, *fundo*. ε. 742.
Οἷος, pro ὅμοιος *ſimilis*. ε. 312. α. 326.
Οἷος, pro ὅμοιος, *ſimilis*. οἷος ergò *qualis*, item, *ſimilis* ... οἶος, ου, ὁ, *ſolus*. Neut. οἶον, *ſolum*. ε. 311.
Οἶον, *tantummodo*, adv. ab οἶος, οἴη, οἶον, *ſolus*, *a*, *um* θ. 326.
'Ὄϊς, contractè pro ὄϊας, oves acc. pl. Th. eſt οἶς οἰός, vel ὄϊς, ὄϊος ἡ, ovis. ε. 232. 773.
Οἷς & οἷσιν, dat. pl. Ion. ab ὅς, *qui*. ε.144. θ.432.
Οἶσθα, pro οἴδασθα. *nôſti*. Vide in οἶδ'. α. 355.
Οἴσεις, feres, f. 1. à φέρω, f. οἴσω. ε.480.
'Οϊστοί, *ſagittæ*. ab ὀϊστός, ου, ὁ, *ſagitta*, ab οἴω, *fero*, f. οἴσω. α. 130.

Οἶτε, & οἶτ', nom.plur. ab ὄϊς. ι.303.α.351.θ.46.
Οἵτινες, nom. pl.ab ὅϛις, ἥτις, ὅ τι, *quicunque*.α.150.163.
Οἰωνοῖς, dat.pl. ab οἰωνὸς, ȣ ὁ. *avis*. hinc οἰωνιϛὴς, ȣ. ὁ, *augur*. ε. 799. α 185.
Οἴω, sive οἴω, *puto*. item *fero*. α. 111.
'Οἴων, *ovium*, gen.pl. Vide supra ὄϊς. θ.446.
'Οκτάβλωμον, *octo morsuum* à βλωμὸς, ȣ, ὁ, portio panis portione, *buccella* & ὀκτὼ, *octo*. ε.440.
'Οκταπόδην, *octopedalem*, accu. ab ὀκταπόδης, à πȣ̃ς ποδὸς, *pes*. ε.123.
'Ολβος, ȣ, ὁ, *beatitudo, felicitas*. q. d. ὅλος βίος, hinc ὄλβιος, *beatus*. ε.324.824.
'Ολεθρον, *perniciem*. ab ὄλλυμι *perdo*. f. ὀλέσω, a. 1. act. infin. ὀλέσαι, præt. m. ὤλα, & Att. ὄλωλα ε.178.666.ϑ.326.
'Ολίγον, pauxillum, adv. ab ὀλίγος, ȣ, ὁ, *paucus*. ε.478. hinc
'Ολίγιϛος, superl. *paucissimus*. ε 721.
'Ολμειὸς, ȣ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, sic dictum ab Holmeio Sisyphi filio. ϑ.6.
'Ολμος. ȣ. ὁ, *mortarium* ε 421. θ 96.
'Ολοὴ. *perniciosa*. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν, hinc & ὀλώϊος, idem. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. ε. 743.
'Ολυμπος, quasi ὀλόλαμπος, ȣ, ὁ, *totus lucens*, Thessaliæ mons altissimus, & pro ipso cœlo ponitur. Hinc ὀλύμπιος, *cælestis*, & ὀλυμπιάδες, Musæ dictæ. tanquam Olympias domos inhabitantes. α.203. θ. 25. ε2.390.
'Ομὰ, *similia*, ab ὁμὸς, *similis*. α. 50.
'Ομαδος, ȣ. ὁ. *tumultus*, multitudo. Them. ὁμὸς, ȣ. ὁ, *similis*. α. 155.
'Ομαρτήσαι, *secutus*. a. 1. part. ab ὁμαρτέω. ῶ, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμȣ̃, *simul*. ε.194. 674.
'Ομβρίων, *pluviosæ*, Alii ὀμβρηρῶν, sit adject. g. n. ab ὄμβρος, *imber*. hinc ὀμβρηρὸς, *pluviosus* ε 449.
'Ομβειμος, *robustus*. Vide supra ὄβειμον ε. 144.
'Ομβρος ȣ ὁ, *imber*. παρὰ τὸ ὁμȣ̃ ῥεῖν *simul fluere*, ubi aqua copiosè fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρήσαντος, pluente. a. 1. part. ab ὀμβρέω, ῶ *pluo*. ὀμβρήσαντος, a. 1. part. ε 413.490.
'Ομεῖται, *jurabit*, 3. sing. fut. 2. med. verbi. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω. f. 2. med. ὀμȣ̃μαι, ȣ̃, εῖται, p. ὤμοκα, a. 1. ὤμοσα. ε. 192.
'Ομήλικας, *coætaneos*, acc.pl. ab ὁμήλιξ, ικος, *coætaneus*. Th. ὁμὸς, *similis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *statura*. ε.442.
'Ομηρεῦσαι, pro ὁμηρῆσαι, præt. part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω *in unum convenio*. Th. ὅμηρος, ȣ, ὁ, *obses*, q. ex ὁμȣ̃, *simul*, & εἴρω, *loquor*. θ.39.
'Ομιληδὸν, *turmatim*, Adverb. Th.

Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba. α. 170.
Ὀμιχεῖν, meiere, præs. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμοῦ χέειν. ε. 725.
Ὄμμασι, oculis, dat. pl. ab ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, oculus. α. 262.
Ὁμόθεν, simul, ab ὁμοῦ. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, similis ε 108.
Ὅμοιος, sive ὁμοῖος, ου ὁ, similis, Poët. ὁμοίιος. Th. ὁμὸς, οῦ ὁ similis. ε. 143. 180.
Ὁμοκλῆς, gen. ab ὁμοκλὴ, ἡ, hortamentum, comminatio q ἀπὸ τοῦ ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι hortor, jubeo. α. 341.
Ὁμὸν, eumdem. ab ὁμὸς, unde est ὅμοιος. θ. 508.
Ὀμόσῃ, juraverit. a. 1. sub. ὀμόσας. a. 1. part. pro ὀμόσας. ab ὄμνυμι, fut. ὀμόσω. a. 1. act. ὤμοσα. ε. 280. θ. 232.
Ὁμοῦ, simul, ab ὁμὸς, similis. ε. 241.
Ὄμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ ἐς τὸ φαγεῖν, crudi ad vescendum, ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba. α 399.
Ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ concors, ac. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμὸς, similis, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, animus. θ. 60.
Ὅμως, tamen. sed ὁμῶς, simul. Th. ὁμὸς οῦ, ὁ, similis. ε. 3. 20.
Ὄνδε, ἀφίκετο ὃν δὲ δόμον δε, rediit domum suam. δε postpositum accusativo, valet ad. α. 38.
Ὄντε, quemque. ε. 3.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum, ab ὄνημι prosum, f. ήσω. ε 41. 344.
Ὄνειδος εος τὸ probrum. hinc ὀνειδίζειν, exprobare. ε. 309. 716.
Ὀνείρων, somniorum, gen. pl. ab ὄνειρος, ου ὁ somnium. Th ὄναρ, somnium, nomen indeclinab. θ. 12.
Ὀνίνησιν, juvit, 3. præs. in . ind. sing. ab ὀνίνημι seu ὄνημι, f. 1. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. ε. 316. θ. 429. 436.
Ὄνομα, ατος τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα, ὄνομ pro ὄνομα hinc. ὀνομαστοὶ celebres, nominandi. θ. 48. 369.
Ὀνόμηνε, appellavit, a. 1. act. ab ὀνομαίνω, nomino, f ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα. Th ὄνομα nomen. ε 80.
Ὀνοτάζων, præs. part. convitians, ab ὀνόω, vitupero, f. όσω. Th ὄνημι. vitupero ε. 256.
Ὅντινα quemcunque, ab ὅστις, οὗτινος, ᾧτινι. ab ὃς, & τὶς quis. θ 82. 96.
Ὄνυχες, ungues. ab ὄνυξ ὄνυχος, ὁ unguis. pro ἐξ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem. ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ε 202. α. 166.
Ὀξεῖα acutum. In plur. pro ὀξέα capitur, & metri gratia pro ὀξέως, ab ὀξὺς, έος, ὁ, acutus. ὀξείῃσι, dat. pl. Ion. ut ὀξείῃσιν αἰχμῆς, mucronibus acutis. α. 289. 335. 348.
Ὄπ᾽, pro ὄπα. vocem, sonum, ac. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, q. ab ἔπω, dico.
Ὀπάζει, 3. per. præ. in. ὀπάσαι, a. 1. act. inf. ab ὀπάζω, persequor,

quor, sequi jubeo, præbeo. ὀπάσσας, p o ἐπάσσας, part. a. 1. act. ε 166. ϑ. 433.

"Οπερ, quod. ϑ. 864.

'Οπηδεῖ, comitatur, 3. perf. præs. ind. ab ὀπηδέω, comitor. Th. ὀπάζω, f άσω persequor, comitem do. ε. 141. ϑ 80.

'Οπὶ, voce, d t. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. Vide ὄπα. ϑ 41. 68.

'Οπίζετο, curabat, imperf. ab ὀπίζομαι curo, ab ὄπις ιδος ἡ ultio, cura. α. 21.

"Οπιθεν metri causa pro ὄπισθεν Th. ὀπίσω retrorsum ϑ. 123.

'Οπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, spectantem, præt. part. acc. casus, ab ὀπιπτεύω, ab inusitato ὀπτεύω. Th. est ὄπτομαι, video. ε. 29. 801.

"Οπιν, ac. sin. ab ὄπις ιδος, ἡ, ultio, vindicta, cura. ε. 249.

"Οπιθεν adv. pone, à tergo. ab ὀπίσω, P ët. pro ὀπίσω, retrorsum, retro. ε. 467.

"Οπλα instrumenta, ab ὅπλον, ου, τὸ arma. ε. 625.

'Οπλέα ac. ab ὁπλεὺς, έος, ὁ, nomen viri. α. 180.

'Οπλὴν, ungulam, ungulâ pecus est armatum, ab ὁπλὴ, ῆς, ἡ. Th. ὅπλον ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, arma. ε 487.

'Οπλότατος, minimus natu, superl. grad. in comp. ὁπλότερος, ου, ὁ, junior, ab ὅπλον, ου, τὸ, arma. ϑ. 137. 333.

'Οπότε, quando, cum, ex ὅτε ὀπ' ἀρκτικόν τι, ut liquet ex ὁπόσος, ὁποῖος, &c. sicut & λυκτικὰ sunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut πεντήκοντα, &c. ὁππότε idem quod ὁπότε. π duplicatur metri causa. ὁπότ' ἂν ex ὁππότε & ἂν, ubi ε. 541. α. 397. ϑ. 782.

"Οππη, Poët. pro ὅπη, ubi. ϑ. 287.

'Οπποτέρην, utram, ac. f. g. Poët. ab ὁπότερος, uter. Th. πότερος, ου, ὁ uter. ϑ. 549.

'Οπωρινὸς οῦ, ὁ, autumnalis, ex ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus, q. d. ὥρα ὀποῦ, tempus succi. ε. 672. 675.

"Οπως, ut, quo pacto θ. 156. 471.

'Ορᾶται, spectat, 3. per. præs. ind. verb. med. κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται, caput pavimentum spectat, est senis descriptio. ab ὁράω, video. imperf. ἑώρων, perf. ἑώρακα. 532.

'Ορειχάλκοιο gen. Ion. ab ὀρείχαλκος orichalcum, æs montanum, ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs. α. 122.

'Ορέξαι, porrigere, a. 1. infin. ὀρεξαμένη part. f. g. a. 1. med. ab ὀρέγομαι, porrectis manibus prendo. Th. ὀρέγω, f. ξω, porrigo, extendo. θ. 433. 456.

"Ορεος, montis, gen. sing. d τὸ ὄρος, mons. α. 374. ϑ. 484.

'Ορεσινόμου, in montibus pascentis, gen. ex ὄρος, εος, τὸ, mons. & νέμω, pasco, in præt. m. νένομα. α. 407.

"Ορηται, orta fuerit, 3. sing. a. 2. med. sub. ab ὄρω, in med. ὄρομαι ηται, præsens & aor. 2. coincidunt. in subj. Hinc est Latinorum orior. ϑ. 782.

'Ορ-

'Ορθὰς, *rectus*, *erectus*. ε. 725. hinc

'Ορθαὶ τρίχες, *erecti pili* α. 391

'Ορθιος, g. com. *arduus*, ex ὀρθὸς, ῦ, ὁ, *rectus* ε. 288.

'Ορθρογόη, ης ἡ, *manè lugens* ab ὄρθρος, ε ὁ, *tempus matutinum*. & γοάω, f. ήσω, *gemo*. ε. 566.

'Ορθρε, gen. ab ὄρθρον, τὸ *diluculum*, ὄρθρε ἀνισάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. *diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*. ε. 275.

'Ορθῷ, dat. sing. nomen proprium viri, ὄρθος, ε, ὁ. ϑ. 293. 309.

'Ορκος, ε, ὁ, *juramentum*. ε. 217.

'Ορμήσωσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a. 1. act. subj. ab ὁρμάω ῶ, *impetu feror*, f. ήσω, ὁρμὴν ἦναι, a. 1. pass. infin. : h m. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, *impetus*. ε. 524. α 73. 403.

'Ορμες, *monilia*, ac. pl. ab ὅρμος, ε, ὁ, *monile*, colli ornamentum. ε. 74.

'Ορνις ιθος ὁ, ἡ, *avis*, dat. pl. ὀρνίθεσσι, Ion. & Poët. ε. 210. 4 8.

'Ορος-εος, τὸ, *mons*. At ὅρος, ε, ὁ. *terminus*. ε. 326. ϑ. 2.

'Ορεσαν, *irruerant*, pro ὤρεσαν, 3. p. a. 1. act. indic. at ὀρέω ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρίνω, & ὄρνυμι item ὀρώρω, à præt. med. ὦρορα. per metathes. ὄρωρα. ὀρῦσα, pro ὀρέσασα, *præcipitans*, part. a. 1. act. f. g. ab ὀρέω. α. 412. 437.

'Ορπηκα, *stimulum*, ac. ab ὅρπηξ ηκος ὁ, virga aculeata è ramo. ε. 406.

'Ορφανά, *orphanos*, ab ὀρφανὸς, ὁ, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὀρφνὸς, *obscurus*, q. d. ὁ ἐν σκότει ὢν, negligitur enim & velutí in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.

'Ορχέομαι, ἔμαι *salto*, 3. pers. pl. num. ὀρχεῦνται *tripudiant*, *saltant*, Doricè, pro ὀρχοῦνται, f. ήσομαι, a. 1. med. ὠρχησάμην. Hinc ὀρχηθμὸς ε. ὁ. *chorea*. α. 281. ϑ. 4.

'Ορχος, ε, ὁ, *pulvinus*, ordines vitium. α. 290.

'Ορώρει, *excitabatur*, 3. plus. perf. med. verbi ὄρω *excito*, f. ρῶ & σω, præt. m ὄρωρα & ὤρορα, quod activè & passivè usurpatur. α. 274. ϑ. 7 3.

'Ορῶν, *videns* præs. part. ab ὁράω, ῶ, f. άσω, p. ὥρακα. Att. ἑώρακα. α. 426. ϑ. 5.

'Ος, *qui* ε. 8. 22. 208. &c.

'Ος, *suus*. πατέρ' εἰς ὅν, *ad patrem suum*. α. 38. ϑ. 71.

'Οσα *quanta*, & ὅσσα, ab ὅσος. & Poët. ὅσσος, ε, ὁ, *quantus*. θ. 475. 651.

'Οσσα, ης, ἡ, *vox*. ϑ. 10. 43.

'Οσσαι pro ὅσαι, *quotquot*. p. n. f. g ὅσσ', pro ὅσσα, *quæcunque*, ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, ε, ὁ, *quantus*. ϑ. 183.

'Οσσέτο, *prævidebat*. imperf. verbi ὄσσομαι *video* Æol. pro ὄπτομαι, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. ϑ. 551.

'Οσσος, ε, ὁ, & εος, τὸ, *oculus*. ὄσσοις,

ὄσσοις oculis. ὄσσε, dualis numeri, pro ὄσσεε, per apocopen τοῦ ε-ψιλοῦ. α. 416.

Ὅσσον, quantum, Poëtice, pro ὅσον ϑ. 41. 49.

Ὅσκεν quicunque, Poëtice pro ὃς ἄν, ὅσοι, quotquot. ὅσσοι, pro ὅσοι ε. 101. θ. 154.

Ὀστέα, ossa pl. num. ab ὀστέον, οῦ, ἐε·ῦ, os ossis θ. 540.

Ὅτ', pro ὅτε, ut & ὅθ'. ε. 111. 337.

Ὅτε, quando, quum. Notetur discrimen. ὅτε, quando, extra interrogationem. πότε, quando? in interrogatione. ε. 87. θ. 58. 91.

Ὅτοβος ου. ὁ. sonus ϑ. 709.

Ὀτραλέως, celeriter, ocissime, adverb. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito, instigo α 4. 10.

Ὅττι, quia, quoniam, ὅττι τάχιστα quàm celerrimè, Poëtice, pro ὅτι, quod. ε 48. 60. α. 428.

Οὐ non. οὐ δίκη, pro ἀδικία, more Hebræorum. ε. 241.

Οὔτι, non, Poëtice, pro οὐ. ϑ. 181.

Οὔατα, accus. plur. aures, ab οὖας, ατος τὸ, Poëtice, pro οὖς, ὠτὸς, dativ. plur. οὔασιν. ε 544. ϑ. 702.

Οὐδὲ neque, οὐδ', pro οὐδὲ, per apostrophum. ε. 40.

Οὐδαμῆ nusquam, adv. ab οὐδαμὸς, ex οὐ, & ἀμὸς, οῦ, ὁ, unus. α. 218.

Οὖδας, τὸ, pavimentum, idem quod οὖδος, εος, τὸ, hoc in nom. inusitat. illud in nom. & acc. tantum usitatum. ε. 532.

Οὐδὲν, nullum, ab οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, nullus, a, um. ε. 309. ϑ. 295.

Οὐδέποτ', nunquam, ex πότε, quando. Th. ὅτε, idem. ε. 174. θ. 759.

Οὐδέτερος, neuter, ex οὐδὲ, & ἕτερος, alter. α. 171. θ. 618.

Οὐδέτι, neque ullum, ex οὐ, & τὶ, quid. ε. 145.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, limen, ab οὖδος, εος, τὸ, solum. ε 325. θ. 749.

Οὐκ, sequente tenui, non: οὐχ, sequente vocali aspirata, ε. 11. 318.

Οὐκέτι, non amplius, ex οὐκ, & ἔτι, adhuc. ε. 34. α. 118.

Οὖλιος, idem quod ὀλοὸς, οῦ, ὁ, hic οὔλιος ἄρης perniciosus Mars. Them. ὄλλυμι. f. ὀλέσω, perdo. α. 19. 441.

Οὐλομένην, P. ë. pro ὀλομένην, miseram, accus. ab οὐλόμενος, factum ex aor. 2. ὀλόμενος, interposito υ, metri causa. Th. ὄλλυμι f. ὀλέσω, a. 2. med. ὠλόμην ε 715.

Οὔλυμπος, olympus, quasi ὁλόλαμπος, totus lucens, οὐλύμποιο, gen. Ion. οὔλυμπόνδε, ad olympum, hinc οὐλύμποις, olympius, vel cœlestis, o, mutatur in ου Poëtice. θ. 855.

Οὕνεκα, pro οὗ ἕνεκα, cujus rei gratia, οὕνεκ', per apocopen τοῦ α. ε. 137. 515.

Οὖν, igitur, τοιγαροῦν. α. 299.

Οὔποτε, nunquam, ex οὐ, & πότε, & hoc ab ὅτε, quando. ε. 811.

Οὔπω, nondum, ex οὐ, & πω, (enclitic.)

(enclitic.) *quodammodo.* hoc ab ὅς.ε. 271.α. 10.

Οὐρανίδῃ, dat. sing. ab οὐρανί-δης,ου,ὁ,*cœlestis*.Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ,*cœlum*.ϑ. 486.

Οὐρανὸς,ὁ,*cœlum*.Hinc οὐρανίη, Ion.pro οὐρανία, Urania, una ex Musis,οὐρανόθεν,*è cœlo,cœlitus*.ε. 240. οὐρανιώνων, *cœlicolarum*,gen.pl.ab οὐρανίων,ωνος, ὁ.ϑ.45.78.939.

Οὐρεῖν, *meiere*, præs. infin. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in οὐρήσῃς. ε. 756.

Οὔρεος,pro ὄρεος,*montis*, οὔρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *montes*. dat. pl. οὔρεσι,ab ὄρος,εος, τὸ, *mons*. ε. 220,508.

Οὐρῇ,Ion.pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ,ᾶς,ἡ,*cauda*.α. 431.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl.ab οὐρεὺς, Ion. pro ὀρεὺς,έος, & Ionic. ῆος,ὁ, *mulus*, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, quod hujus jumenti magnus sit usus circa montana opera.ε.789.794.

Οὐρήσῃς, *meias*, 2.sing.a.1.act. subj. ab οὐρέω, *meio*, f. ήσω. Th. οὖρον,ου,*urina*.ε.727.

Οὔειον,seu potius οὔρζον,nomen viri.α. 186.

Οὓς,*quos*,ab ὃς,ἣ,ὅ. At οὓς, *suos*, ab ὃς, ἣ, ὅν. ϑ.45.473.

Οὐτάμεν,Ion.pro οὐτάναι, præs. inf.ab οὔτημι,seu οὐτάω, *vulnero*.hinc part.οὐταμένος, *vulneratus*. nisi velis in præs. pass. per syncopen dici, pro οὐτα σμένος,ab οὐτάζω, άσω. idem quod οὐτάω, ῶ, f. ήσω.α. 335. 363.

Οὔτασ᾽,pro οὔτασε, *vulneravit*. ab οὐτάω.α.461.

Οὔτε,*neque*, & οὔτ᾽, pro οὔτε, ut & οὔθ᾽. ε. 128 782.α. 217.

Οὗτ᾽, *cuiusque*, gen. ab ὅς, *qui*. ε. 532.

Οὔτις ὁ,& ἡ *nullus*,non aliquis h. e. *nullus*.ε. 15.οὔτι *nusquam*. ε.155.

Οὗτος αὕτη τοῦτο,ex ὁ αὐτὸς, *hic*.ε.191.386.

Οὕτως,sequente vocali,*sic*,οὕτω, sequente conso.ε.422.

Ὀφέλλει *auget*,3. præs. ind. verbi, ὀφέλλω, *adaugeo*. in præs. imperat. ὄφελλε *fove* ε 14. 211.

Ὀφθαλμὸς,οῦ,ὁ, *oculus* ὀφθαλμοῖσιν, dat. pl.Ion. Th.ὄπτομαι, *video*.ε.265.ϑ.451.

Ὄφιος *serpentis*,gen.ab ὄφις,ιος, ὁ. acc.ὄφιν.α.161.ϑ.734.

Ὄφρα,adv. Poët. pro ἵνα, *ut*. ε. 254.ὄφρ᾽ εἴπω,*ut dicam*.ε.339.

Ὀφρύσι,dat.pl.ab ὀφρὺς,ύος, ἡ. *supercilium*.ϑ. 827.

Ὀχθήσαι a.1.part.act. *contristatus*,ab ὀχθέω, ῶ,*graviter fero*.ϑ. 558.

Ὀψαρότης ου ὁ *qui sero arat*, ex ἀρόω,*aro*,& ὀψὲ,*sero*,adverb.ε. 488.

Π.

Παγασαίου, gen. pro πηγασαίου, Doricè, à πήγασος,ου ὁ, *Pegasus*,alatus Persei equus. Them. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*.α. 70.

Πάγκακος, *omnino malus*, ut πάγκακον ἦμαρ, *infaustissimus*

mus dies. ex πᾶς πᾶσα· πᾶν, *omnis,e,* & κακὸς, ȣ ὁ *malus.* ε. 811.

Πάγος, ȣ, ὁ, collis ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unum coaluerunt crustem. Th. πηγνύω, vel πήγνυμι, *compingo,* f. ξω α. 439.

Παγχρύσεα, *prorsus aurea,* quasi dicas, πάντως χρύσεα, à χρυσὸς ȣ ὁ, *aurum.* θ 335

Παθὼν, *passus,* in f. g. παθȣσα, a. 2. part. act. à πάσχω *patior,* f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, præt. med. πέπονθα. ε. 216. θ. 276. 660.

Παῖς, *puer,* & Ionica diæresi, πάϊς, παιδὸς, in acc. παῖδ', pro παῖδα in dat plur. & Ion. παισὶ, παίδεσι ε. 50. 129. 376 397.

Παίζοντες, *ludentes,* præs. part. à παίζω, f. παίξω, & σω, *ludo.* α. 277.

Παιπαλοέσσης, dat pl. Ionicus, *asperis,* à παιπαλόεις εσσα εν, *asper, prærup:us.* Th. παίπαλα, τὰ, *loca prærupta.* θ. 860.

Παλαίει, *luctatur* à πάλη ης ἡ *lucta,* hinc παλαίω, *luctor.* ε. 411.

Παλάμαις, *manibus,* dat. pl. à παλάμη, *palma,* παλάμησι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις. α 320. θ. 866.

Πάλιν, adv. *iterum, rursus.* ε. 671. θ. 181.

Παλινάγρετος, *revocabilis,* ex πάλιν, & ἀγείρομαι, *colligor.* Th. ἀγείρω, f. ρῶ, *congrego* α. 93.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, q. d. post insecutio. Thema διώκω, *persequor, insector,* f. ξω, p. ωχα. α 15.

Παλλὰς, αδος ἡ, *Pallas,* Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι, dat. à πάλλας, nomen viri. πάλλαντα, acc. θ. 376.

Πάλλεν, *jactabat,* imperf. pro ἔπαλλεν, à πάλλω *vibro, agito,* f. αλῶ α. 321.

Πάμπαν, adverb. *prorsus,* q. d. πάντως πάντως. ε. 273. 300.

Παμφαίνων, præs. par. à παμφαίνω, *totus appareo.* μ est ante φ, quæ literæ sunt cognatæ, & ut ita dicam, consanguineæ, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis,* & φαίνω, *appareo,* f. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφανα, a. 2. ἔφανον. ε. 565.

Παναίολος, *omnino varius,* ex πᾶς, & αἰόλος, ȣ, ὁ, *varius.* α. 139.

Πανάπήμων, *prorsus innoxia,* ex ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus,* Th. πῆμα ατος, τὸ, *damnum.* ε. 809.

Πανάρειστος, *longe præstantissimus,* ex πᾶν, & ἄρειστος, *præstantissimus.* Th. ἄρης, εος, ὁ, *Mars.* ε. 291.

Πανδιονὶς, Fabula de filia Pandionis ε. 566.

Πανδώρα, nomen mul. videtur epithecon telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶν, & δῶρον. ε. 81.

Πανελλήνεσσι, dat. pl. Ion. omnibus ad unum Græcis, à πανέλληνες, ex πᾶν, & ἕλλην, ενος,

Πανος, ὁ, *Hellen. Græcus.* ε 526.

Πανέφθꙋ, gen. à πάνεφθ@, *omni ex parte coctus*. Th. ἕψω, *coquo elixo*, f. ἑψήσω. α. 108.

Πανημέρι@, *toto die*. ex πᾶν, & ἦμαρ, seu ἡμέρα, *dies*. α. 396.

Παννύχιος, *tota nocte*, elegantia poëtica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q.d. *pro omnibus loquens*. Ϟ. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque*, adv. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 613.

Παντοίων, acc. f. ξ. παντοίων, gen. pl. à παντοῖος ꙋ ὁ. *omnigenus, varius*. Th. πᾶς, *omnis*. ε. 619. θ. 830.

Παντὸς, πάντα, πάντεσσι, &c. Vide in πᾶσα.

Παπταίνων, præs. part. à παπταίνω, *circumspicio*. ε 442.

Παρὰ, cum gen. à, *ab*. ε. 51.

Παρ', pro παρὰ ε 27. Cum dat. *apud*. ε. 129. Cum acc. *trans*, *præter*, &c. ε. 169. παρα, pro πάρεστι, *argent*. ε. 452.

Παραγίνεται, 3. pers. præs. *adest*. Th. γίνομαι, seu γείνομαι, *sum*, f. 1. pass. γενήσομαι p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. Ϟ. 432. 436.

Παρακαίρια, *importuna*, à παρακαίριος, seu παράκαιρος, *intempestivus*. Th. καιρὸς ꙋ ὁ, *occasio, tempus*. ε. 327.

Παραμείβηται, *prætereat*. 3. præs. sub. a' παραμείβω *prætergeo*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*. ε. 407.

Παραιβασία, *delictum, transgressio*, idem quod παράβασις, ex παρὰ, & βαίνω, *eo*. *incedo*. Ϟ. 220.

Παραιφάμενοι, *appellantes*, metri gratia inserto ι, vel per epenthesin Poëtic. est aor. 1. part. med. a' παράφημι *hortor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*. Ϟ. 90.

Παρακοίτην, dat. iv. a' παρακοίτης, ꙋ, ὁ, *maritus* παράκοιτις, ἡ, *marita uxor* σὺν αἰδοίη παράκοιτι ex παρὰ *juxta*, & κοίτη ης ἡ, *cubile, lectus*. Ϟ. 328. 928.

Παραφαίνεμεν Ionic. pro παραφαίνειν *revelare* præs. inf. pro imp. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 732.

Παρασχεῖν, a. 2. act. infin. a' παρέχω, *efficio, præsto*, παρεῖλον, 3 pl imperf. act. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2 ἔσχον ε. 7 0. α 84.

Παρειῶν, g. n pl. παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla*. α. 267.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*. 3. pl. ind. p xi. ex παρὰ ἐκ & βαίνω *eo*. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην ε. 224.

Παρελαύνω, *aveho*, prætervehο. Th. ἐλαύνω *agito*, f. ἐλάσω, p. κα α 52.

Παρελέξατο, *concubuit*, cum dat. a. 1. m. ind. a' λέγομαι, *cubo*, f. λέξομαι θ. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire*, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2 ἤλυθον & ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 214.

Παρὲξ, *extra*, dicitur & παρὲκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex. c. α. 352.

Παρ-

Παρεόν]ος, *præsentis*, Ion. pro παρόν]ος, gen. p. æt. part. à πάρειμι & εἰμί, *sum*. ε. 364.

Παρεςάμεν, *adesse, astare*. Ion. pro παρεςάναι præt. act. inf. à παρέςημι, pro παρίςημι. Non solum ἴςημι sed etiam ἕςημι usitatum est, f. ςήσω, a. 2. ἔςην. ϑ. 429.

Πάρεςιν à πάρειμι *adsum*. Th. εἰμί, *sum*. ϑ. 420.

Παρέχεθεν, *apposuit*, 3. pers. p. æt. imperf. à παραχέθω, idem quod παρέχω *præbeo*. Them. ἔχω, *habeo*. ϑ. 639.

Παρέτραπε, *deflexerunt*, a. 2. act. à παρατρέπω, *diverto, deflecto*. f. ψω p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα. ϑ. 103.

Παρθένος, ε ἡ *virgo*. hinc παρθένιος, & παρθενικός, ἡ, όν, *virgineus, virginalis*. ε. 63. 254. ϑ. 344.

Παρκλίνεσι *deflectunt*, pro παρακλίνεσι 3 pers. pl. ind. præ. à κλίνω. f. νῶ, *reclino*, p. κέκλικα. ε. 160.

Παρνήσοιο, gen. Ion. à πάρνησος ε ὁ, nomen montis in Delphis. θ. 499.

Πάροιθεν seu πάροιθε, idem quod πάρος, *ante*. θ. 531.

Πάρος, *ante*. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. à πᾶς, *omnis*, g. παντός, in ac. πάν]α, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασέων, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι πάσῃσιν, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα, πάν]η, adv. *passim*. ε. 76. 124. 509. ϑ. 372. 818.

Πασιθέη, nomen mul. θ. 247.

Πασιθόη nomen mul. *quæ ad omnes currit*. θ. 352.

Πάσχε, *patitur*. à πάσχω, f. πείσομαι præt. med. πέποιθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 209.

Πατὴρ *pater*, gen. πατέρος, πατρός, dat. πατρί, acc. πατέρα tantum. vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρὶς ἰδος, ἡ. *patria*. ε. 5. α. ι ϑ. 73.

Πατροκασιγνήτες *patruos*, ex πατὴρ *pater*. & κασίγνη]ος, *frater*, Th. κάσις, *frater*, & γείνομαι *nascor*. θ. 502.

Πατρῷιος, ε, ὁ, ᾗ ἡ, *paternus*. Th. πατὴρ *pater*. ε. 374.

Παῦε *desiste*, præs. imperat. act. παύ]η, 3. sing. a. 1. pass. f. παύσω p. πέπαυμαι aor. 2. ἐπάην. α. 449. θ. 533.

Παῦρον *exiguum* παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, *ad exiguum tempus*. à παῦρος, ε, ὁ, Poët. *paucus*. Hinc παῦρα, neut. pl. adverb. *raro*. hinc & παυρίδιον, *pauxillum*. Th. παύω, f. παύσω, *cesso*. ε. 132. 324. ϑ. 780.

Παχείας, *densas*, ac. pl. à παχύς, εῖα, ύ, *densus, crassus*. in gen. παχέος, in acc. παχὺν. ε. 495. 507.

Πέδιλον, ε τὸ, *calceus, talare*. ϑ. 12.

Πεδίον, ε, τὸ, *campus*. πεδίοιο gen. Ion. πεδόθεν, adv. *ex fundo* Th. πέδον, ε, τὸ, *solum*. α. 342. 378 θ. 680.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, *persuasit*, imperf. à πείθω, *persuadeo*. ποιθώ,

θὼ, *Suada*, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω. f. πείσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, præt. med. πέποιθα. ε. 73. α. 450.

Πείκειν, *tondere*, præs. inf. à πείκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν. à πέρας, ατος, τὸ, finis. ε. 167.

Πειρηθῆναι *periculum fecisse*. a. 1. inf. pass. à πειράω, ῶ, *conor*, nitor, f. άσω, vel ήσω, p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Πειρίθοον, nomen viri, *ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris*, *pelagus*, πέλας τῆς ἀκτῆς κατ᾽ ἀντίφρασιν, vel quia πέλας ἄγει. α. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. 1. part. à πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *prope*. ε. 370.

Πελεμίζετ᾽, pro πελεμίζετο, imperf. pass. *contremuit*, *quassatus fuit*, πελεμίζεται, *concutitur*, 3. præs. ind. pass. à πελεμίζω, f. ξω, *moveo*, *quasso*. θ. 458. 842.

Πέλε, 3. pers. ind. à πέλω, *sum*. πέλεν pro ἔπελεν, 3. impert. act. πέλομαι, idem quod πέλω. ε. 806 α. 164.

Πελίης ου, ὁ, nomen viri. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, ου, ὁ, *ingens*, πελώριος, idem quod πέλωρος, à πέλωρ ωρος, τὸ, *monstrum*. θ. 159. 295.

Πέμπε, pro ἔπεμπε, *misit*, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. 1. ind, act. à πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτῃ, *quinta* dat. cas. πέμπτας, acc. pl πέμπτοισι, dat. pl. Ion. à πέμπτος, ου, ὁ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. ε. 800. 801.

Πένεσθαι præs. inf. à πένομαι, *ago*, *efficio*. unde est ἡ πενία, *paupertas*, Ion πενίη ε. 496. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus*, *mœror*. κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altum corde dolorem*. θ. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα *quinquaginta* ε. 661

Πεντηκοντακάρηνον, ex πεντήκοντα, *quinquaginta* & κάρηνον ου, τὸ, *caput* θ. 312.

Πεντόζοιο gen. Ion. à πέντοζος, ου, ἡ *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi *arbor inversa*. ε. 740.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*. perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino*, *fœdo*. f. ξω p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, αλῶ, *vibro*. alii à πηλὸς, οῦ, ὁ, *lutum*. ε. 731.

Πεπαρμένη, *confixa*, perf. part. pass. à πείρω *transfadigo*, f. περῶ, perf. pass. πέπαρμαι, p. m. πέπορα ε. 203.

Πεπείραμαι *expertus sum*, perf. pass. Dorice pro πεπείρημαι, à πειράω, ῶ, *tento*, f. άσω & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. ε. 658.

Πεπνυμένα, *sapientia*. perf. part.

Th. πνέω, *fluo spiro*: unde πνῦμι seu πνύω, f. σω, præt. pass. πέπνυμαι, *sapiens sum*. ε. 729.
Πέποιθ', pro πέποιθε, præt. m. *confidit*, à πείθω, *persuadeo*, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον ε. 373.
Πέπον, *mollis*, vocativi casus, à πέπων, ονος ὁ ἡ *maturus, mitis*. Th. πέπτω, *coquo*, f. ψω, præt. pass. πέπεμμαι. α. 350.
Πεπότηῖο, *volabat*. 3. sing. plusq perf. pass. à ποῖάομαι, ῶμαι, *volo*. Th πέτομαι, unde est ποτὴ *volatus*, & hinc ποῖάομαι. α. 148.
Πέπρωῖο, *fatis constitutum esset*, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πεπερατωῖω a. περατόω, *determino*, f. ώσω, perf. pass. πεπεράτωμαι, & per syncopen, πέπρωμαι. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus. θ. 464. 475.
Πεπυκασμένος, præt. perf. part. pass. hinc πεπυκασμένος νόον, prudens, callidus, à πυκάζω, denso. Th. πύκα, densè. ε. 791. θ. 484.
Περᾶν, præs. inf. Th. περάω, ῶ, f. ήσω, & άσω, transeo. ε. 736.
Περ, in fine, *quamvis*. θεοί περ, quamvis sint Dii. ϑ. 729.
Πέρην, ultrà, Ion. pro πέραν, idem quod πέρα, ultrà. θ. 215.
Περὶ -- ἔδυνε, induit, imperf. à περιδύνω, induo. Th. δύνω, & δύω, f. δύσω, a. 2. ἔδυν α. 124.
Περὶ -- ἔθηκε. Vide in ἔθεσαν. α. 123.
Περιγλῶχες, *cuspidulosa folia*, per syncopen pro περιγλώχινες. Th. γλωχὶν, vel γλωχὶς, ῖνος, ἡ, *cuspis*, acies. α. 398.
Περὶ, cum Genitivo, *præ*, *circa*. περὶ χροΐ. περὶ πάντων, *super* omnes. Cum Dativo, *circa*, περὶ στήθεσι, *propter*. Cum Accusativo, *circa*, περὶ σῶμα. ε. 817. α. 129. 247. 279. ϑ. 3.
Πέρι, *valde*. ε. 54.
Πέρι -- ἐστι, *excellit*. θ. 656.
Περὶ τ' ἀμφίτε, *circumquaque*. θ. 848.
Περ, particula est, quæ annectit aliis orationis partibus solet, & plerumque significat, *quamquam*, *quamvis*. Sæpe etiam vacat. ε. 20. 153. 206.
Περίαχε, *insonuit*, a. 2. ἀct. à περιηχέω, Doricè περιαχέω, ῶ, circumsono, f. ήσω. Th. ἦχος, ε, ὁ, sonus. θ. 678.
Περιέσσασθαι, circuminduito; a. 1. med. infin. à περιέννυμαι. Th. ἕω, *induo*, pro quo ἕννυμι; f. ἕσω, p. εἷμαι, a. 1. m. ἑσσάμην. ε. 537.
Περικαλλέα, accus. singul. f. g. à περικαλλὴς, perpulcher. περὶ enim auget significationem. Th. καλὸς, λὴ, λὸν, pulcher. ϑ. 10.
Περίκειῖαι, *circumdatur*, 3. pers. præs. à κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. ϑ. 733.
Περικλυῖὸν, celebrem, accus. à περικλυῖὸς. Th. κλύω, audio. ε. 60.
Περιμαίνεται, *circumquaque furit*. 3. pers. præs. ind. περὶ intendit significationem, à μαίνομαι,

νομαι, furo, f. μανῦμαι. α. 99.
Περιμαρνάμεθ', propugnavimus. pro περιμαρνάμεθα, 1. pl. præf. ind. verbi μάρναμαι, pugno. θ. 647.
Περιμήδεα, nomen viri. α. 187.
Περιμήκεες, prælongæ pl. num. à περιμήκης, εος. ὁ, ἡ. Th. μῆκος, εος, τὸ. longitudo, περὶ in compositione auget significationem. α. 133.
Περιναιετάωσι, circumhabitant. 3. pl. præf. subj. à περιναιετάω, circumhabito. Th. ναίω, habito. θ. 370.
Περιπλομένε, circumvoluto, pro περιπελομένε. Th. πέλω, moveo. sum ε. 384. θ. 184.
Περίῤῥυτος, ε, ὁ, circumfluus. Th. ῥύω, pro ῥέω, fluo. θ. 193.
Περισσὰ, eximii, plur. num. à περισσὸς, ῦ, ὁ, excellens. à περὶ, præpositione, variam habente construĉtionem & significationem θ. 399.
Περιςονάχιζε, circumquaque ingemiſcebat, 3. persona imperf. à περιςοναχίζω, idem quod περιςένω, circumcirca gemo. Th. ςενὸς, ῦ, ὁ, angustus. α. 344.
Περιταμνέμεν, incidito, Ion. præsentis act. infin. pro περι τάμνειν, à περιτάμνω, pro περιτέμνω, circumcido. Th. τέμνω, ſeco, f. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔταμον, præt. med. τέτομα. ε. 568.
Περίφρονος, prudentis, genit. à περίφρων, ονος. Them. φρὴν, mens. α. 297.

Περμησσὸς, ῦ, & Ion. οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo & Muſis ſacer.
Περσεὺς, έος, ὁ, nomen viri.
Περσεφόνη, & Περσεφόνεια, ας ἡ, Proſerpina, filia Iovis & Cereris. Them. φένω, occido. ϑ. 768. 913.
Περσηῒς, ΐδος. ἡ, nomen mul. θ. 356 957.
Πέρσης, nomen viri. Frater Heſiodi etiam ita appellatus fuit ὦ Πέρση, vocativi caſus. ε. 27. 211.
Πέσε, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. ſing. a. 2. act. à πίπτω, cado, f. πεσῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον, inde in part. πεσὼν, ῦσα ὄν. α. 365. 375.
Πέταλ', folia, à πέταλον, folium, in dat. pl. πετάλοισι, à πετάννυμι, ſeu πετάω, expando. f. άσω, præt. paſſ. πέπταμαι. ε. 678.
Πετεηνοῖς, volucribus, dat. pl. pro πετηνοῖς, per epentheſin Poëticam, à πετεινὸν ῦ, τὸ, volatile, avis, & Poëticè πετεηνὸν, à πέτομαι, volo, in imperf. ἐπετόμην, & in 3. plurali, ἐπέτοντο. ε. 276. α. 308.
Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 289.
Πετραίη, nomen proprium. θ. 357.
Πέτρη, Ion. pro πέτρα, petra, rupes, cautes. Differunt, πέτρα & πέτρος, quod πέτρα ſit grande ſaxum, rupes. πέτρος vero, lapis manu tractabilis, πέτρῃσι dat. pl. Ion. ϑ. 728. πέτρας ϑ. 7. Hinc. πετραίη, ſaxatilis. ε. 587. & πετρῆεν, ſaxoſum. à maſcul.

mascul. περηήεις, εντ@, ὁ. ε. 521.

Πεύθετο, imperf. à πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, *interrogo*, *sciscitor*, f. πεύσομαι, præ. pass. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι *abietes*, à πεύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πευκείδας, ac. à πευκείδης ου, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτην, *commemorarunt*. 3. dual. a. 2. act. pro ἐφραδέτην. π, initialis litera præponitur à Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, f. φράσω, a. 2. act. ἔφραδον, ες, ε. & Poët. πέφραδον, ες, ε. πεφραδέμεν. Ion. pro. φραδεῖν, a. 2. act. infin. p. m. Πέφραδα ε. 764 ϑ. 475.

Πεφρηδὼ ὁ@, ἡ, nomen mul. à πέφραδα. Th. φράζω. dico. ϑ. 273.

Πεφύασι, *nati*, seu *producti sunt*, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύκασι à φύω, f. ύσω, gigno, p. πέφυκα. a. 2. ἔφυον, & ἔφυν. ϑ. 728.

Πεφυλαγμένος, *observans*. perf. part. πεφύλαξο, *esto cautus*, 2. sing. præt. pass. imperativi modi, à φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.

Πηγάδας, ac. pl. à πηγὰς, άδος, *glacies*. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, fons. ϑ. 281.

Πηγαὶ, plur. à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. παρὰ τὸ πήγνυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latinè *pagi*, acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδὴ, à πηδάω, *salio*, quod scaturiat è terræ visceribus, πηγὰς, acc. pl. ϑ. 809.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *temo*, *gubernaculum*. Th. πηδὸς, ου, ὁ, ligni species. ε. 45.

Πηκτὸν, *compactum*, à πηκτὸς, ου, ὁ. compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. ε. 431.

Πηλεῖ, dat. sin. à πηλεὺς, έος, ὁ, *Peleus*, nomen viri. ϑ. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*, *noxa*. ε. 56.

Πηνειὸς, nomen viri. ϑ. 343.

Πήξας, *infigens*, part. a. 1. act. à πήττω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, & πήγνυμι, *pango*, compingo, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα. ε. 428.

Πήξασθαι, fabricare, a. 1. med. infin. à Th. πήσσω, vel πήττω, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, à 1. m. ἐπηξάμην. ε. 453.

Πηοὶ, Ion. pro παοὶ, *cognati*, *affines*, à παὸς, ου, ὁ. Th. πάω, ῶ, vel potius πάομαι, possideo, præt. pass. πέπαμαι. ε. 343.

Πιέειν, bibere, pro πιεῖν (a. 2. act. infin.) dialysi Ion. à πίνω, bibo, f. πίσω, p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πῖθι. α. 252.

Πιέζοις, *premas*, præs. opt. Th.

πιέζω, f. έσω, premo. ε. 495.
Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniæ, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πιερίηθεν, Adv. è loco, ad formam, Θήϐηθεν, κλισίηθεν, ex tentorio Ἰλιάδ. λ. 603. à κλισίη, Ion. pro κλισία. πιερίδες, Pierides, pl. num. à πιερὶς, ίδος, ἡ. ε. 1. α. 206. ϑ. 53.
Πιθήσας fretus, a. 1. part. act. à πιθέω. Th. πείθω, persuadeo, f. πείσω p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον ε. 357.
Πίθηται, paruerit, 3. sin. a. 2. med. subj. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα ε. 293.
Πίθου vasis, gen. à πίθος ου ὁ, dolium, πίθοιο, poëtice pro πίθου. ε. 98.
Πιλνᾷ dejicit, 3. præs. ind. à πιλνάω, idem quod πελάω, appropinquo, πίλναντο, imperf. pro ἐπίλναντο, à πίλναμαι, ab act. πίλνημι, quod est à πιλνάω, appropinquo. Th. πέλας, prope. ε. 508. θ. 703.
Πῖλον πίλοις, à πῖλος, ου ὁ, pileus ε. 540.
Πιμπλᾶσαι, replentes, præs. part. f. g. pl. num. pro πιμπλᾶσαι, Æolic. à πίμπλημι, ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo, hinc in pass. πίμπλαμαι, σαι, ται, expletur. Them. πλέος, ου, ὁ, plenus. ε. 299. α. 429. ϑ. 880.
Πινέμεν, Ion. pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πίνειν, bibere, præs. inf. à πίνω, f. πώσω p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. ε. 590.
Πίονος, gen. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis. θ. 538. Hinc in comp. πιότερος, superl. πιότατος ε. 583.
Πίπτουσαι, incidentes, pl. num. f. g. præs. part. à πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. sub. πίπτωσιν, in præs. ε. 618. ϑ. 873.
Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, f. σω. persuadeo. ε. 370.
Πίσυνος fretus. Th. πείθω, f. σω, p. κα, persuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ϑ. 506.
Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, loqueris, 2. pers. præs. sub. à πιφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico, à φημὶ, dico, & hoc à φάω, dico. ϑ. 655.
Πλάσσε finxit, a. 1. ind. pro πλάσε, Poëticè, & rursus πλάσε pro ἔπλασε. Poëtæ duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, fingo, f. άσω, p. πέπλακα a. 1. pass. ἐπλάσθην, hinc πλαστὸς, ἡ, ὸν, fictus, a, um ε. 70. 512.
Πλαστήν. Vide in πλάσσε θ. 5
Πλατέ', lata, pro πλατέα, pl. num. g. n. à πλατὺς, εῖα, ὺ, latus. θ. 445.
Πλείη, Ion. pro πλεία, hoc πλέα, plena: à mascul. πλέ plenus, Poët. πλεῖος. Attic πλέως ε. 101.
Πλεῖστη, plurima, & πλεῖστον,

rimum, superl. à πολύς, multus. Vide in πλέον ε. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poët. πλέων: unde est πλέονες, & dat. pl. Poëticus πλεόνεσσι, & pro πλείονα, *plura*, Poët. πλέονα, nec non per syncopen & crasin πλέω. ε. 377. 378. 688.

Πλειῶν, ῶνος, ὁ, *annus*, sic dictus quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, multus ε 615.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion. à πλεκτὸς, ῦ, ὁ, *plexus*. Them. πλέκω, necto, f. ξω. præt. act. πέπλεχα a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbiascunt, à πλείων, & πλέων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amplior. in superl. πλεῖστος, plurimus. Th. πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. ε. 40.

Πλευρὰς, acc. pl. πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, costa*, α. 430.

Πλέω *pleno*, in dat. à πλέος, plenus. ε. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλείων.

Πληγέντος, *percussi*, gen. part. a. 2. pass. pro πλαγέντος, πληγεῖσα, ejusdem temporis & modi. f. g. à πλήσσω, vel πλήττω *percutio*, f. ξω, a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα. ϑ. 861. Hinc πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga. Dorice, πλαγὰ, πληγῆσιν, dat. pl. Ion. ϑ. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præs. sub. à πλήθω, *impleo*, f. ήσω, sed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. Th. πλέος, ου ὁ, plenus. ε. 306. 459.

Πληϊάδες, Poëtice pro πλειάδες, *vergiliæ sitæ in dorso tauri*, à πλειὰς, άδος. & hoc à πλείονες, quod ibi sint stellæ complures. Th. πολὺς, multus. ε. 613.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g ἡ πλήμνη, *rotæ modiolus*. Sunt fistulæ, quæ axi inseruntur. Eustath. παρὰ τὸ πλήθεσθαι ἤτοι πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus. α. 309.

Πλὴν, cum Gen. *præter*, adv. α. 74.

Πληξαύρη, nomen mul. *quæ multiloquio aërem verberat*. ϑ. 353.

Πλῆξεν, *percussit*, a. 1. ind. Th. πλήσσω, percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. ϑ. 855.

Πλήξιπποι, nom. pl. à πλήξιππος, agitator equorum, ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus. α. 24.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. plusq. perf. pass. Poët. pro ἐπέπληστο. à πλήθω. Sic & πλῆντο, in plurali. Verum malim derivari ab imperf. verbi πλῆμι, à πλήθω. Th. πλέος plenus. α 146. ϑ. 688.

Πλόος, & contractè, πλοῦς, *navigatio*, à πλέω, f. πλεύσω, navigo. ε. 663.

Πλούσιος, *dives*, à πλοῦτος, ου, ὁ, *divitiæ*. ε. 22.

Πλουτεῦντα, Dorice, pro πλουτοῦντα, præs. part. acc. à πλουτέω,

τέω, ditesco. Th. πλῦτος, ȣ, ὁ, divitiæ ε. 311.

Πλȣτὼ, όος ἡ, nomen mul. q. d. opulenta. ϑ. 355.

Πλȣτοδόται, opum datores, nom. pl. à πλȣτοδότης, ȣ. ex πλῦτος, divitiæ, & δίδωμι, do. ε. 125.

Πλῦτος ȣ ὁ q. ex πολὺ & ἔτος, divitiæ ex multis annis collectæ at ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ (ἀφ᾽ ἑνὸς ἔτȣ) ex uno anno superstites. ε. 375.

Πλωΐζεσκε, navigabat, 3. pers. sing. imperf. act. Poëtice, à πλωΐζω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo. ε. 632.

Πνείοντες, anhelantes, præs. part. Poët. pro πνέοντες. πνεῦσαν. acc. f. g. præs. part πνεύσαντος part. a. 1. act. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo. ε. 504 α. 24.

Πνοιὰς, flatus, acc. pl. à πνοιὴ, quod est à πνέω, flo, spiro, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνοα, unde est πνοὴ, ῆς ἡ flatus, Poët. πνοιὴ πνοιῇσι, dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. ϑ. 252. 268.

Πόδα, ac. sing. à πȣ̃ς, pes, in. dat. duali, ποδοῖϊν & Poët. ποδοῖϊν. ε. 495 α. 158. ποδῶν. gen. pl. ϑ. 70.

Ποδώκεα, ac. sing. q. ὠκὺς τοῖς ποσὶ pedibus celer, à ποδώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer, à πȣ̃ς: ποδὸς, pes, & ὠκὺς, celer. ϑ. 320.

Πόθος, ȣ, ὁ, desiderium α. 41.

Ποιεῖ, facit, 3. præs. à ποιέω, ῶ, facio, ποίησε, & ποίησ᾽, a. 1. pro ἐποίησε. ε. 100.

Ποίη, Ion. pro πόα, ας, ἡ, herba. hinc ποιήεσσα, herbosa. α. 381. ϑ. 194.

Ποικιλόβȣλος, versutus, qui animo suo agitat varia consilia, à ποικίλος, ȣ ὁ, varius, & βȣλὴ, ῆς, ἡ, consilium. ϑ. 521.

Ποικιλόδειρον, canoram, varia tem vocem, à δειρὴ ῆς, ἡ, seu δέρη, collum, & per metonym. causæ, vox, & ποικίλος, ὁ, varius. ε. 201

Ποικίλος ȣ ὁ. varius. ϑ. 300.

Ποιμαίνονθ᾽, pascentem ac. sing. præs. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, pasco, aor. 1. ἐποίμανα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor. ϑ. 23.

Ποιμέσι, dat. pl. à ποιμὴν, ένος, ὁ pastor. Hinc ποίμνη ης ἡ, grex ovium. ε. 785. ϑ. 100. 446. hinc & ποιμνήϊος, ὁ, ad ovium gregem pertinens.

Ποινὴ ῆς, ἡ, pœna. ε. 753.

Πολεμήϊος, Ion. dialysi, pro πολέμειος, bellicus. Th. πόλεμος, ȣ, ὁ. bellum. α. 238.

Πολέας multos, acc. pl. Poët. pro πολλȣ̀ς, (differt à πόλεας, urbes, solo accentu.) Th. πολὺς, in genit. usitate πολλȣ̃ à πολλός, sed Poëtice etiam πολέος. ε. 578.

Πολεῖν verte, præs. inf. à πολέω, ῶ. verto, εἴαρι πολεῖν, vere verte. Hic in dimensione legendum ἦρι πολεῖν ε. 460.

Πόλεμος, ȣ, & Ion. πτολέμοιο, acc. πόλεμον, bellum. ε. 14.

Πόλις, ἡ, urbs. in Gen. πόλιος, πόλεως, & Poët. πόληος. in

acc.

acc. πόλιν, & πόληα, Poët. dat. plur πολέεσσιν, Ionic. & Poë. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος, ὁ, pars capitis dicta *tempus. Homo propriè canescit.* Vide κρόταφος ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, sæpe. Th. πολύς. 238.

Πολλὴ πολὺς, & πολλὸς, & πολὺ, multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι πολὺ, adverbialiter accipitur, pro *multò*, πολὺ μᾶλλον, *multo magis* πολλὸν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multo meliora*. πολλὰ, adv. *valde, multùm*. Comp. πλείων, ονος, Superl. πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. ϑ. 9.

Πολυγηθέος, gen. à πολυγηθὴς, *multum lætitiæ afferens*. Th. πολὺ, *multum*, & γηθέω, f. ήσω, *lætor*. ε 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, ὁ, *clavus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*, ex πολὺς, multus, & Δαίδαλος, ὁ, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέος, genit. à πολυδερκὴς, *multos intuens*, ex πολὺς, multus, & δέρκω, video. ϑ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. ϑ. 354.

Πολύδωρος, nomen viri. ϑ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Them. ἐράω, ῶ, f. άσω, amo. θ. 404.

Πολυΐδειν, *multiscium*, idem quod πολυΐστορα, à πολὺς, *multus*, & ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι *scio*. θ. 616.

Πολυκλήϊδα, accus. sing. à πολυκλήϊς, *multis transtris instructa*, vel *multa compage juncta* à κληῒς, sedes nautica, vel à κληῒς, pro κλεὶς, δὸς ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σω, claudo. ε. 815.

Πολυκλύστῳ, in dat. à πολύκλυστος, ου, ὁ, *undis agitatus*, à κλύζω, abluo, f. σω θ 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλον, ου, τὸ, *ovis*. Th μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. ε 306.

Πολύμνια, ας ἡ Nomen Musæ, à πολὺς, mulus, & ὕμνος, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕδω, celebro, cano. θ. 78.

Πολύξεινος *multorum hospes*, à ξένος ου, & Poët. ξεῖνος, *hospes*. ε 713.

Πολύπτυχος, ου, *multiplex, implicatus sphæris*, à πτύσσω, f. ξω, *complico*. ϑ. 113.

Πολὺς. Vide in πολλὴ.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, à πολυσπερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *multum sparsus*. Them. σπείρω, *dissemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*, gen. Ion. à φλοῖσβος, ου *fremitus undarum*. ε. 646.

Πολυφόρβης, gen. casus, *multos pascentis*. Th. φέρβω, ψω, pasco. θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à

ϖολυφραδής, valde consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, a. 2. ἔφραδον. ϑ. 494.
Πολύχρυσος, affluens auro. Th. χρυσός, ȣ, ὁ, aurum. α. 8.
Πολυώνυμος, multa habens nomina, celebris, ab ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. θ. 715.
Πονησάμενος, laborans, part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, laboro. Them. πένομαι, facio, p. m. πέπονα. ε. 430.
Πόνος, ȣ, labor, πόνοιο, gen. Ion. Th. πένομαι, facio. ε. 91.
Πόντος, ȣ, ὁ, mare. ε. 668.
Ποντοπόρεια nomen mul. pontivaga. Sic ποντοπόροιο, à πόντος, ȣ, ὁ, mare, & πορεία ας ἡ, iter. Th. πείρω, tranceo. ε. 626. θ. 256.
Πόρον, acc. à πόρος, ȣ, ὁ iter. Th. πείρω, f. ερῶ, transeo. θ. 292.
Πόρε, dedit, a. 2. act. à πόρω, Poë. pro ποείζω. πόρεν, pro ἔπορεν, a. 2. act. πόροι, præbuerit, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπορα. ε. 377. ϑ. 412. 904.
Ποσειδάων, & contractè, ποσειδῶν, gen. ῶνος, ὁ, Neptunus. ε. 665.
Πόσις, εως, ἡ, f. g. potus. idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πώσω, bibo. α. 395.
Ποσ᾽, pro ποσὶ pedibus, & ποσσ᾽, pro ποσσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. à πȣς, ποδὸς, ὁ, pes, vocat. ὦ πȣς. ε. 539.
Ποταμοῖο, gen. Ion. à ποταμὸς, ȣ, ὁ fluvius. ϑ. 242.
Ποτὲ, ποτ᾽, & ποθ᾽, quando. ε. 86. 228. ϑ. 22.
Ποτέοντο, volabant, imperf. Ion. à ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as. ϑ. 691.
Ποτὶ, Doricè, pro πρὸς, ad. ε. 550.
Πότνια, veneranda, à πότνιος, ȣ ὁ, venerandus. ε. 73.
Πȣ, ubi, adv. ab ȣ. Th. ὅς, qui. ε. 88.
Πȣλυβότειρα, multorum alumna, epitheton terræ, ex πȣλὺς, Poët. pro πολὺς, multus, & βόσκω, f ήσω, pasco. à Th. inusitat. βόω, ῶ, f. όσω, pasco. ε. 156. ϑ. 531.
Πȣλὺν, accus. sing. m. g. pro πολὺν. Vide in πολὺς. ϑ. 190. 258.
Πραθέειν, vastare, Ion. pro πραθεῖν, a. 2. inf. verbi πέρθω, vasto, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ, hinc à 2, ἔπραθον. α. 240.
Πραπίδεσσι, dat. pl. à πραπίδες, αἱ, præcordia. ϑ. 608.
Πρέπῃ, 3. præs. à πρέπω, decorus sum. μεταπρέπω, decorus sum inter. ϑ. 92.
Πρεσβῆες, seniores, Ion. à πρεσβεὺς έως, ὁ, idem quod πρέσβυς υος ὁ senex α. 245.
Πρεσβύτατον, maximum natu, superl. grad. à πρέσβυς, senex, ϑ. 363.
Πρηνὴς, έος ὁ ἡ pronus. α. 365.
Πρήξεις, facies, f. 1. ind. Ion. pro πράξεις, à πράττω, facio, f. ξω, p. χα. ε. 400.
Πρησήρων, valde spirantium, gen. pl.

pl. à πρηςῆρ, ῆρΘ, ὁ, Th. πρήθω, incendo. θ 846.

Πρηΰνει, *mitigat*, 3. singul. præs. Ion. pro πραΰνει Th. πραΰς, vel. πρᾶΘ, ȣ, ὁ, lenis. θ. 254.

ΠρηῶνΘ, *præcipitio*, gen. à πρηών, ῶνΘ, ὁ, *eminentia montis*. α 437.

Πρὶν *prius*, adv. ε. 90.

Πρίνινον, *ilignum*, à πρῖνος ȣ, ἡ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρίνȣ, genit. πρῖνος, ȣ, ἡ, *ilex*. ε 434.

Πρὸ, *juxta*, *una*. πρὸ τ' ἐόντα, *præterita*. α. 303. ϑ. 32.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*, à προβαίνω *progredior*, Them. βαίνω, ε, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην ε. 727.

Προβάλοιτο, *proponat*, a. 2. med. opt. à προβάλλω, *profero*, propono. Th. βάλλω, f. αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 777.

Προβάτοις, dat. pl, à πρόβατον, ȣ, τὸ, *ovis*, pecus. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistat* per. ind. act. Th. προβαίνω, anteeo, supero. Vide in προβάδην α. 355.

Προγγόοντ', *procedebant*, pro προγγόοντο, & hoc pro προεγγόοντο, 3. pl. a. 2. med indic. Th. γείνομαι, sum *nascor*, f. γγήσομαι p γεγγήμαι, a. 2. m. ἐγγόμην, p. m. γέγονα, a. 2. m. ἐγεινάμην α. 345.

Προθύελλα, *impetuosa*, à θύελλα, ης, ἡ, *procella*. videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρὸ per τμῆσιν, referendum ad τὸ φέρε ϑ. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. in finit. à προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον α. 386.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio*, pro προδίωξις, per syncopen, à προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα *persequor*, abigo. α. 154.

Προλιπών, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. προλιποῦσα, προλιπόντ', pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*. f. λείψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

ΠρόλοχΘ, nomen viri, q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεὺς, *Prometheus*, nomen viri. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*, sed in composito προμηθὴς, έος ὁ ἡ, *providus*, mutatur δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. πᾶς, πᾶσας πᾶν, omnis, e. ϑ. 525.

Προπάροιθε pro πρὸ, *ante*, cum Gen. vide πάρος, *ante*. πρόπαρ, per apocopen, pro προπάροιθε, *è regione*. α. 285. ϑ. 518.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*, Doricè pro προπεφρασμένα, pass. part. à φράζω, dico, f. σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα perf. pass. πέφρασμαι ε. 653.

Προρέει, præs. ind. *profluit*, προρεόντων, *influentium*, præs. part. ger. pl. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, ἔρρευκα ϑ. 792.

Πρὸς, cum Dativo, *ad*, cum Accus.

cus. *ad*, πρὸς ὐρανὸν, *ad cælum usque, præter, adversus*. ε. 208. 317.

Προσαρήρεῖαι, adaptaverit, est 3. sing. præs. pass. indic. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto, congruo*, f. ρῶ, præt. m. ἦρα & Atticè ἄρηρα, unde præsens hoc ἀρήρομαι ε. 419.

Προσεβήσαῖο, accessit, a. 1. med. à προσβαίνω, accedo. Them. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperf. vel. a. 1. vel. 2. à προσέπω. Vide Th. ἔπω, dico. a. 1 εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349 θ. 546.

Προσεῖναι, *adesse, juvare*, præs. inf. ex πρὸς, & εἰμὶ, sum. ε. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act. à προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido. ε. 198.

Προσελέξαῖο, *versat*, a. 1. m. Th. λέγω, dico, f. ξω, p. χα ε. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. à προσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, dico, vel φάω. ε. 53

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf. act. à προσαυδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, vox. α 117. 326.

Πρόσθεν *prius*, ante, & πρόσθε, pro πρόσθε. Th. πρὸ, ante. ε. 98. α. 277.

Προσιόνῖι, dat. sing. part. a. 2. act. à πρόσειμι, *accedo*, in aor. 2. πρόσιον. ες, adivi, ex πρὸς *ad*, & εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον. ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ, oculus. Th. ὄπῖομαι. video. ε. 592.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer. ἀνδράσιν καὶ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω *Cum viris me majoribus contendere noluero*. Hic locum habet illud, *cede majori*. & Rom 13. 7. *honorem, cui honor*. πρότερος, *prior*. Th. πρὸ, *ante*. θ. 424.

Προύθηκε, *proposuit*, pro προέθηκε, a. 1. ind. à προτίθημι, propono, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην θ. 537.

Προύκειῖο, *propositum erat*, pro προέκειῖο, imperf. verbi κεῖμαι f κείσομαι α. 312.

Προφέρει, *promovet*. 3 sing. præs. Th φέρω, fero, f. οἴσω. ε 577.

Προφερὴς, έος ὁ καὶ ἡ, *præstans*, in comp. προφερέστερος, superl. προφερέστατος, à προφέρω, præsto. Th. φέρω α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*: πρόφρονέως, adv. ε 665. θ. 433.

Προφυγεῖν, a. 2. act. infinit. à προφεύγω, effugio. Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα ε. 645.

Προχέειν, *infundere*, præs. inf. Th. χέω, f. εύσω, fundo. ε 594.

Προχοῆ *alveo, gutturnio*, ex πρὸ & χέω, f. εύσω, fundo. ε. 755.

Προχόῳ *gutturnio*, dat. à πρόχοος ου ὁ, *aqualis, vas aquarium*. Th χέω, fundo θ. 785.

Πρυλέεσσι. *pedestribus*, dat pl. à πρυλὴς έος ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οἱ, pedites conferti, Iliad. λ. 49. ε. 744. α. 193.

Πρυμνῷ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. *ul-*

d. *ultima*. ϑ. 350.

Πρωΐ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, vesperi. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτος, ου, ὁ. Th. πρὸ, ante. ϑ. 397.

Πρωτηρέτῃ, illi qui tempestivè aravit, dat. sing. à πρωτηρέτης, ex πρῶτος & ἀρόω, aro, f. όσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, *primogenitorum*, gen. pl. à πρωτόγονος, ex πρῶτος, primus, & γείνομαι, nascor, inde γονὴ, genus. ε. 541.

Πρωτομέδεια nomen mul. quæ prior curat. ϑ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adv.* primum, πρῶτι, ut & superl. πρώτιστα & πρώτιστ'. Th. πρὸ, antè. ε. 289. 456. 809.

Πρωτὼ, όος ἡ, nom. mul. ἡ πρωτεύουσα, æternè grosse. ϑ. 24.

Πτελέης *ulmo*, gen. Ion. à πτελέα, ας ἡ ulmus. ε. 433.

Πτερὰ, ac. pl. à πτερὸν, *ala*, hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*, πτερύγεσσι, dat. pl. ιο. Th. πτερὸν οῦ, τὸ ala. ε. 626. 682 α. 117. 124.

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, f. ίσω, bello. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum. α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro πόλις dicunt Poët. πτόλις, εως ἡ, unde est πτολίεθρον, ου, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. à πτολίπορθος, *urbium eversor*, ex πτόλις, pro πόλις, urbs, Poët. & πέρθω, *vasto*, in præt. med. πέπορθα. ϑ. 936.

Πτόρθοιο, gen. Ion. à πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, οῦ, ὁ, *rectus*. ε. 419.

Πτύχες, plicæ. pl. num. à πτύξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, f. ξω, plico. α. 143.

Πτώσσῃς, 2. pers. sub. præs. à πτώσσω, mendico. hinc πτωχὸς, οῦ, ὁ, mendicus. Th. πτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. ε. 26. & 393.

Πυγοστόλος ου ἡ, *quæ nates vestibus ornat* ex πυγὴ ῆς, ἡ, *nates, clunes*, & στέλλω, *orno*. f. ελῶ. ε. 371.

Πύθεται, 3. præs. ind. ὀστέα πύθεται, ossa computrescunt. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*, unde est Latinorum, *puteo, es, ēre*, πύθομαι, *putrefio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. pers. præs. subj. act. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*. ε. 624.

Πυθμένι, dat. sing. à πυθμὴν ένος, ὁ, *fundum, ima pars*. Th. πύθω, putrefacio. ϑ. 952.

Πυθοῖ, dat. sing. à πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. ϑ. 499.

Πυθοῖ δε, *pythum versus*. Hic δε postponitur Dativo, alioquin post poni solet accusativo, ut οἶκόν δε. Ἰλιάδ β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δε *dativo* postponitur, non evertit regulam δε post accusativum casum postposi um significat, *ad, versus*; & est dictio enclitica. Sic legimus αἴγυπτόν δε. ὀδυσσ. ρ. 426. α. 480.

Πυκάσαι, a. 1. inf. à πυκάζω, f. άσω, *munio*, *fulcio*. propriè *condenso*. Nam Th. est πύκα Adv. & vertitur *densè*. item *accuratè*. ε. 621.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, ȣ, *creber*: à πυκνά, *densè*. ε. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. α. 246. 272.

Πύλας, ac. pl. à πύλη, *porta*. θ. 732

Πύλȣ, gen. à πύλος, ȣ, ἡ, nomen regionis. α. 360.

Πύματ☉, Poët. *ultimus*, à πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum. Th. πύθω. putrefacio. ϑ. 497.

Πὺξ, Adv. *pugno*, mit der faust α. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. à πύργος, ȣ, ὁ, *turris*. α. 242.

Πυρφόρος, *frugifer*. Epithetum aëris. à πυρὸς, ȣ, ὁ, *triticum*, & φέρω. ε. 547.

Πῶεα, ac. pl. à πῶυ, εος, τὸ *grex*. Th. πάω vel πάυμαι, *possideo*. ε. 514.

Πολεῖται *vertitur*. præs. à πωλέω, *verto*, ut πολέω. ϑ. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, *operculum*. ε. 94. 98.

Πώποτε, *unquam*. Th. ὅτε, quando. ε. 948.

P.

PΑδινοῖσι, *mollibus*, à ῥαδινὸς, ȣ, ὁ, gracilis, mollis, q.d. ῥέα δινέμῳος, *qui facile movetur*. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex. ϑ. 195.

Ῥα, per *metathesin*, pro ἄρ, ex ἄρα, dictio encl. ε. 323. α. 4.

Ῥ', pro ῥα. dictio enclitica, hic expletiva. Græcè μόριον συμπληρωματικὸν, *vocula expletiva*, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125.

Ῥαθάμιγγες, pl. num. *guttæ*, à ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta*, Poët. q. à ῥαίνειν θαμὰ, *perfundere semper*. ϑ. 183.

Ῥέα, constituit unam syllabam, vulgo mendosè, ῥεῖα. Vide in ῥεῖα. ε. 5.

Ῥέεθρα *fluenta*, à ῥέεθρον, ȣ, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, fluo. ϑ. 695.

Ῥείην, ac. *Rheam*, à ῥέη, *Rhea*, est nomen mul. ϑ. 615.

Ῥεῖα, Poët. pro ῥέα, *facile*, idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥάδιος, ȣ, ὁ, *facilis*, comp. ῥάων, superl. ῥᾶςος. ε. 6. 7.

Ῥεῖα, nomen mul. *Rhea*. θ. 135. 453.

Ῥέζȣσι, *faciunt*, 3. pers. præs. plnum. à ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, p. χα, p. m. ἔῤῥογα, & per metathesin ἔοργα, *feci*. ῥέξαι, a. 1. inf. act. ε. 683. ϑ. 209.

Ῥέω, fluo, ῥέεν, pro ἔῤῥεεν, 3. sing. imper. ut ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. pl. imper. act. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥευκα. α. 267. 314. ϑ. 84.

Ῥεκτῆρ, ῆρος, ὁ, factor, à ῥέζω, ξω, facio. ε. 189.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. præs. à ῥήγνυμαι *frangor*. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*, unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. α. 377.

Ῥηΐδιν,

ʽΡηΐδίη, facilis, à ῥᾴδιος, Ionice ῥηΐδιος, *facilis*, hinc ῥηΐδίως, *facilè*. ε. 43. 290.

ʽΡηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere potest. *strenuum, bellicosum, martium*, à ῥήσσω, ξω, frango, & ἀνὴρ, viri. θ. 1007.

ʽΡῆσος, nomen fluvii. θ. 340.

ʽΡητοὶ *clari*, ἄῤῥητοι, *ignobiles*, à ῥέω, ῥήσω, dico. ε. 4.

ʽΡιγελὸς, ῦ, *rigidus, horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi significatione, à ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, frigus ε. 701. α. 131.

ʽΡίζῃσι, pro ῥίζαις, Ionicè, à ῥίζα, ης, ἡ, radix. ε. 19.

ʽΡίμφα, *facilè, celeriter*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio.

ʽΡινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, pellis per quam ἱδρῶτες ῥέουσι. ῥινοῖο, gen. Ion. pro ῥινῦ. α. 513.

ʽΡινοτόρῳ, dat. sing. *clypeos dissecanti*, à ῥινότορος, proprie *pellem terebrans, pertundens, transverberans*: est Martis epitheton, ex ῥινὸς ῦ, ὁ, ἡ, *pellis*, & τορὸς, *penetrans*, ex τορέω, f. έσω, *terebro*, item *vulnero* θ. 934.

ʽΡιπῆ, impetu, ὑπὸ ῥιπῆ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo: ἀντίπτωσις, à ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio θ 681.

ʽΡίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. im. perf. act. Ion. pro ἐῤῥίπταζον, à ῥιπτάζω, jacto. Th. ῥίπτω, *jacio*, f. ψω. α. 256.

ʽΡίψε, 3. plur. a. 1. pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω, *abjicio*, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, θ. 868.

ʽΡοδέα, nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore rosam fuit imitata. θ. 351.

ʽΡόδιος, nomen fluvii, à ῥόδον, ȣ, τὸ, *rosa*.

ʽΡοδοδάκτυλος, *habens roseos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, digitus. ε. 608.

ʽΡοδόπηχυς, *quæ habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ȣ, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως ὁ cubitus. θ. 247.

ʽΡόθος, ȣ, ὁ, *impetus, undarum strepitus, fragor*. ε. 218.

ʽΡοίζασχ', stridebat. 3. pers. imperf. pro ῥοίζασκε, propter sequentem spiritum asperum, à ῥοιζέω, strido, in imperf. act. ἐῤῥοίζεον, & poët. ἐῤῥοίζεσκον. Hesiodus magis gaudet litera α. confer. θ. v. 157, ubi est, ἀποκρύπτασκε, pro ἀποκρύπτεσκε. Th. ῥοῖζος, ȣ ὁ, *stridor*. θ. 835.

ʽΡόον, acc. sing. à ῥόος, ῦς, ὁ, *fluxus*. à præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, fut. ῥεύσω. ε. 564.

ʽΡύεται, *tuetur*. 3. præs. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *servo*, hinc fut. 1. med. ῥύσομαι & in pl. ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. α. 105 θ. 662.

ʽΡυτὰ, τὰ, *frana*. à ῥύω, traho. α. 308.

Σ

Σ Αγγάειον, Σαγγάειος, nomen viri. θ. 344.

Σαίνει, *adulatur*, 3. præs. singul. ind. à σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam

tiam σαίνω: quod tribuitur propriè canibus caudam moventibus. ϑ. 771.

Σάκος, εος, τὸ, scutum σάκος, Doricè pro σάκους, ex σάκεος, gen. Dores mutant ου, in ω. Th. σάττω, f. ξω, p. χα, onero. α. 139. 460.

Σαπείσης, putrefactæ, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2. ἔσαπον, putrefacio. α. 152.

Σὰς, tuas, acc. pl. à σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu. α. 107.

Σαὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. salva. ϑ. 243.

Σβεννυμενάων, non amplius lactantium. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præs. à σβέννυμι. f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. pass. ἐσβέσθην. ε. 588.

Σὲ, & σέθεν, pro σέοθεν, per syncopen, τοῦ ο μικροῦ, ex σέο, pro σοῦ, tui. Th. σὺ, tu. ϑ. 341.

Σειόμενος, ὁ præs. part. Th. σείω, moveo, f. σείσω, p. σέσεικα. α. 208.

Σείριος, Sirius, nomen stellæ, quæ etiam canicula dicitur, à σαίρω, verro, item bio. ε. 415.

Σέλα, jubare: dativus contractus, pro σέλαϊ, à σέλας, αος, τὸ, fulgor. α. 60. ϑ. 867.

Σελήνη, ης, luna à σέλας, αος, τὸ, fulgor. θ. 18.

Σεμέλην à nom. σεμέλη, ης, ἡ, nomen mul. ϑ. 940.

Σέο, pro σοῦ, ex σύ. ε. 476.

Σεσαρυῖα, ridens, dentes stridens, præt. med. in m. g. σεσαρώς, propriè scopis purgatus, à σαίρω. item sum ore hianti seu diducto, prout illi faciunt qui cachinnantur, unde pro vidente accipitur, f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα, & σέσαρα. α. 268.

Σεσοφισμένος, peritus, cum Genitivo, à σοφίζω, reddo sapientem, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, οῦ, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκὸν, acc. stabulum, à σηκὸς, οῦ, ὁ stabulum ovium, caprarum, affine Heb. æ › סכך sepire, vel סכך tegere. ε. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, signum & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, signum do, judeo unde σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux. ε. 448. α. 56.

Σῆν, acc. sing. à σὴ, tua, σῇσι, & σῇσιν, pro σαῖς Ion. tuis à σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. ε. 172. α. 104.

Σθενὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. robusta, à σθένος, robur. ϑ. 276.

Σθένος, robur. ε. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, tacite, dativus, adverbialiter sumitur, à σιγὴ, silentium. Th. σιγάω sileo. ε. 104.

Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum, hinc σιδήρεος, ferreus, & contracte σιδηροῦς. ε. 150. θ. 764.

Σίμβλους, acc. pl. à σίμβλος, ου, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, alveare, capsa ubi mellificant apes. θ. 598.

Σιμοῦντα pro σιμόεντα, nomen viri. θ. 342.

Σίνεται, 3. præs. ind. à σίνομαι, lædo, noceo. ε. 316.

Σι-

Σῖτος, ου, ὁ *frumentum*, σῖτον ου, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 145. 602.

Σκαιῇ. dat. sing. unde Latinorum *scæva*, à σκαιὸς, ἡ, ὸν, sinister. Th. σκάζω, f. σω, claudico. ϑ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii *nom*. θ. 345.

Σκάφος, *fossio*, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, à σκήπτω, *nitor, innitor*. Est ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti potest. ϑ. 30.

Σκιδναμένη, dispersa, præs. part. Th. est σκεδάω f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, dissipo, dispergo, in passivo σκίδναμαι, unde est part. præs. pass. σκιδνάμενος. θ. 42.

Σκιὰ umbra, σκιὴ, Ionicè pro σκιὰ, hinc σκιερὸς, ὰ, ὸ, *umbrosus*. ε. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω exsicco. θ. 839.

Σκολιὸν, accus. sing. à σκολιὸς, *tortuosus, obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιῶς, *tortuose*, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμος, ου, ὁ, *carduus*. ε. 580.

Σκοτόεν, in mascul. σκοτόεις, εντος, *caliginosus*. Th. σκότος, ου, seu εος, τὸ, *tenebræ*. ε. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, latro, as. θ. 834.

Σκυλεύσαντες, a. 1. part. pl. num. à σκυλεύσας, αντος, verbi σκυλεύω, idem cum συλάω, vel συλάω, ῶ: *spolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium*. α. 468.

Σμήνεσσι, dat. pl. Ion. à σμῆνος, εος, τὸ, *apum examen*. ϑ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parvum*, metri causa. ε. 358.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *visu*, à σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aspectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ δ' αὐτῷ, pro σεαυτῷ, à σὺ, tu, ε. 34. 56.

Σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. ε. 631. α. 98.

Σπαργανίσασα, *fasciis involvens*, part. a. 1. act. à σπαργανίζω, f. ίσω *fasciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *fascia*. θ. 485.

Σπείρειν, *serito*, præ. inf. pro imperat. Ion. à σπείρω, f. σπερῶ, *sero, semino*. f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, præt. m. ἔσπορα. ε. 389.

Σπειὼ, οῦς, ἡ, *Speo*, nomen mul. q. d. *in specu latitans*. θ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *spelunca, specus, antrum*. θ. 301.

Σπερμαίνειν γενεὴν, *serere prosapiam*, h. e. *procreare liberos*, redolet Hebraismum, posteri enim Hebræis dicuntur, *semen*, à σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. σπερῶ, *semino*. ε. 734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *sementem incipere*, σπέρματα, à σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Th. σπείρω, *sero*. α. 444. 469.

Σπιν-

Σπερχυδν, *celerem*, acc. à σπερχνὸς, ὁ, *festinus*, hoc à σπέρχνω, idem quod σπέρχω, urgeo, à σπέρχω, *festinare cogo*. α. 454.

Σπεῦδε, *festinat*, à σπεύδω, σπεύδοντ', acc. part. p o σπεύδοντα, f. σπεύσω, p. κα. præt. m. ἔσπευδα. ε. 22.

Σπῆϊ, alii legunt, σπεῖ, idque melius. Dativus sing. à σπέος, εος, τὸ, *antrum*, pro quo Poëtæ per epenthesin τοῦ ἰῶτα, dicunt etiam σπεῖος, & in dativo pro σπέϊ, per syncopen τοῦ ἰῶτα, pro σπέει, dicunt σπῆϊ, per novam τοῦ ἰῶτα ἐπένθεσιν ϑ. 297.

Σπονδῇσι, *libaminibus*, dat. plu. Ionice pro σπονδαῖς, à σπένδω, *libo promitto*, f. σπείσω, præ. m. ἔσπονδα. ε 336.

Σταθμῷ, dat. sing. σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, *in stabulo obscuro* σταθμοῖσι, dat. pl. *stabulis*, à σταθμός, οῦ, ὁ, stabulum. Th. ἵστημι, sto. ϑ. 294.

Σταφυλῇσι, *uvis*, dat. plur. à σταφυλή, ῆς, ἡ, Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva* α 300.

Στάχυες, *spicæ*, nom. pl. σταχύων, gen. pl. à στάχυς, υος, ἡ, *spica*. ε. 471 α. 290.

Στεινωθὴν, *arctata*. Ion. pro στενωθῆν, præs. part f. g. à στένω, *gemo*, & hoc à στενὸς, οῦ, ὁ, Ion. στεινὸς, *angustus*, *arctus*. ϑ. 160.

Στεῖχον, pro ἔστειχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Th. στείχω, eo, vado, f. ξω, p. χα, a. 2. ἔστιχον. ϑ. 10. 690.

Στεναχίζε, *ingemiscebat*, 3. per. impert. Ion. à στεναχίζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, angustus. ϑ. 858.

Στενόεντα, acc. pl. à στενόεις, εντος, ὁ, gemebundus. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, arctus. ε. 145.

Στέρεται, privatur, pro στερεῖται. Th. στερέω, privo, f. έσω, & ήσω, pro στερέομαι, οῦμαι, dicitur Poëtice, στέρομαι. ε. 209.

Στεροπὴν, per sphæresin, pro ἀστεροπὴν, *fulgur*, ab ἀστράπτω, *fulguro*, & στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis. θ. 140. 845.

Στέφον, pro ἔστεφον, *coronarunt*, imperf, à στέφω *corono*, f. ψω, p. φα, præ.. pass. ἔστεμμαι. ε. 75.

Στήθεσι, Poëtic., pro στήθεσι dat. pl. Ion. à στῆθος, εος, τὸ *pectus*. ε. 77.

Στήμονι *stamine*, dat. sing. à στήμων ονος, ὁ *stamen*. Th. ἵστημι, *sto* ε. 556.

Στέειξε, pro ἐστήειξε *firmiter fixit*, a. 1. ind. à στηρίζω, f. ξω, a. 1. ἐστήριξα θ 498.

Στήσαιτο, *ordiatur*, *faciat stare*, a. 1. med. opt. στήσειν *statuere*, fut. 1. act. infinit. ab ἵστημι, sto. ε. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & στιβαροῖσι *validis*, dat. pl. à στιβαρὸς, *densus*, item, *robustus*. Th. στείβω, calco. Quæ calcantur, condensantur: quæ vero condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora. hinc & στιβὰς, *culcitra*. α. 76.

Στίγμα;

Σίγμαλα, *puncta*, nom. pl. à σίγμα, τὸ, *punctum*, à σίζω, *pungo*, f. σίξω, p. ἔσιχα, p. pass. ἔσιγμαι. α. 166.

Στίχες, αἱ, *ordines*, à σῖξ, σιχὸς ἡ, *ordo*. Th. σείχω, *ordine incedo, more militum*, f. ξω, a. 2. ἔσιχον. α. 176.

Στολίσας, *ornatè præparans*, a. 1. part. à σολίζω, *amicio, apparo*. Th. σέλλω, f. λῶ, *apparo, orno*. ε. 626.

Στόμα. σόμα]Ⓖ, τὸ, ος. α. 146. ϑ. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi σοναχίζομαι, l. ίσομαι. idem quod σένω, f. νῶ, gemo, ingemisco. Th. σενὸς, ȣ ὁ, angustus. ϑ. 159.

Στονόεντας, *suspiriosa*, acc. pl. à σονόεις, εντος, ὁ, *gemebundus*. Item. σενὸς, ȣ, ὁ, *arctus*. ϑ. 684.

Στρατὸς, ȣ, ὁ, *exercitus*. ε. 244.

Στρυμόνα, ac. à σρυμὼν, όνος, ὁ nomen fluvii. ϑ. 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. à σρωτὸς, *stratus*, hoc à σρώννυμι, *sterno*, f. σρώσω. Th. σορέω, ῶ, f. έσω, *sterno*. ϑ. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præ. ind. pass. à σρωφάομαι. Th. σρέφω, f. ψω, verto, p. φα, a. 2. ἔσραφον. ε. 526.

Στυγερὴ, Ion. pro συγερὰ, horribilis, à συγέω, ῶ, f. σύξω, odio prosequor. ϑ. 226.

Στυγερώπης, *invisus*, ex συγερὸς, *horribilis*, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. ε. 194.

Στύξ, γὸς, ἡ, *Styx*, nomen fluvii Th. συγέω, ῶ, f. σύξω, ab inusit. σύγω, *odio prosequor, exhorresco*. ε. 308. ϑ. 361. 805.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύες, *sues*, à σῦς, υὸς, ὁ, ἡ, *sus*. pro quo usitatius, ὗς, ὑὸς, ἡ. α. 177.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, imperf. Ion. vel. Poët. pro ἐσύλα, à συλάω, ῶ, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, *præda*. α. 480.

Σύμμικτος, *omnigenus*, à συμμίγνυμι, *commisceo*. Th. μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασε, pro συνέπλασε, *conformavit*, a. 1. ind. Ion. à πλάσσω, & At. πλάττω, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην. ϑ. 571.

Συμφορος, ȣ, *comes*, à σὺν, & φέρω, *fero*, f. οἴσω. ε. 300.

Συμφράσσαιτο, *suggererent*, a. 1. med. inf. à συμφράζομαι, *simul delibero*. Th φράζω, f. σω, dico, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. θ. 571.

Σὺν, cum. σὺν κείνοισι, *cum illis*. ϑ. 628.

Συναΐχθην, 3. dual. plusq. perfecti. pro συνηΐχθην, *irruebant*, à συναΐσσω, *una impetu feror*. fut. συναΐξομαι, præt. pass. συνήϊγμαι, plusq. perf. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω f. ξω, cum impetu feror. α. 189.

Συναντῶσιν, *occurrerint*, 3. pl. præs. sub. à συναντάω. & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ήσω. *occurro*. Th. ἀντὶ, præp. *pro*. ϑ. 877.

X　　　Συν

Συνεῖχε, *continebat*, imperf. à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον. α. 315.

Συνεχέως, *continue*, adv. à συνεχής, έος, ὁ, ἡ, *continuus*. Th. ἔχω, habeo. θ. 636.

Συνενείκεται, *confertur*, 3. præs. ind. ab ἐνείκω, Poëtic. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. α. 440.

Συνήθεας, acc. pl. à συνήθης εος, ὁ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos. θ. 230.

Συνιέμεν Io. pro συνιέναι, præs. inf. à συνίημι, committo intelligo.

Συνίσαν, *concurrerunt*, una ivérunt. 3. pl. imperf. act. ex σὺν, & εἶμι, eo, in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ἴτον, ἴτην, ἴμεν, ἴτε ἴσαν, a. 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμεθα, *congrediamur*, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφέρω, f. οἴσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Συνοχαδὴν, adv. *confertim*, à συνέχω, contineo. Them. ἔχω, *habeo*. θ. 690.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίσσω, *sibilo*. α. 278.

Συῤῥάπτειν, *consuere*, à ῥάπτω, f. ψω, p. ἔῤῥαφα. ε. 542.

Συσκιάσαι *adumbrato*, a. 1. inf. act. à συσκιάζω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umb. ε. 611.

Συρφετὸν, *paleas*, *sordes corrasas*, tanquam à σύρω, f. ρῶ, *traho*.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, Dorice, pro quo ὗς, *sus*. α. 168.

Σφέων, *ipsorum*, vel *ipsarum*, Σφὲ *illos duos*, pro σφὲ, accusativus dual. σφὶ, pro σφίσι. σφὶν, pro σφίσιν. σφέας, σφᾶς, *ipsos*. α. 62. θ. 144. 624.

Σφέτερον *suum*, à σφέτερος, ου ὁ, suus. σφετέροισι, & σφετέρῃσι, dat. pl. Th. ὅς, ἕ, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, ac. à σφίγξ, σφιγγὸς, ἡ. Th. σφίγγω, *constringo*. Vide in Calepino, *Sphinx*. θ. 326.

Σφύρας, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδὸν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, ου, ὁ, *miser*, σχέτλια ἔργα, *prava opera* ε. 185.

Σχίσας, *conscindens*, pro σχίσας, part. a. 1. act. à σχίζω, *findo*. f. ίσω, p. ἔσχικα, p. pass. ἔσχισμαι, a. 1. pass. ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *servarit*, præs. opt. à σώζω, f. σω, p σέσωκα. p. pass. σέσωσμαι, a. 1. pass. ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματι. α. 426.

Σωρὸν, acc. à σωρὸς, οῦ, ὁ, *acervus*. hinc σωρεύω, *coacervo*. ε. 776.

Τ.

ΤΑ', τάγε, τάδε, τάδ'. ε. 266. τάτ'. ε. 396. ταὶ, Poët. pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργῶν, gen. pl. *laboriosorum* à ταλαεργὸς, qui patienter opus facit, à τάλος, αυ, ὁ, *miser*. Th. ταλάω, *suffero*, vel τλῆμι, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλακάρδιος, *magnanimus*, qui animo res arduas perferre, & superare potest, ex ταλάω, *suffero*, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρους, *cistas*, acc. pl. à τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fusi. Them. ταλάω, *suffero*, f. άσω α. 293.

Ταλασίφρονος, *ærumnosi*, genit. sing. à ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. θ. 101 α.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. τάμνειν, & ταμνέμεναι, Dorice, pro τέμνειν, præs. activ. infinit. τάμοιο, a. 2. opt. med. verb. τέμνω, seco, f. μῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. Sic & τάμοιο, per τμῆσιν, pro ἀποτάμοιο. a. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπεπλος, *longa vestis*, à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Τανύρριζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre vero ramos, à τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix* α. 377.

Τανυσίπτερος, *expandens alas*, ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρον, τὸ, *ala*. ε. 210.

Τανυσφύρου *procera*, à τανύσφυρος, ex τανύω, pro τείνω, extendo, & σφυρὸν, *malleolus pedis*, qui testinat, & extensis passibus incedit. θ. 364.

Τανύτριχα, *hirsutam*, acc. sing. à τανύθριξ *qui laxo capillo est*, ex τανύω, seu τείνω, *extendo*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταπρῶτα, τὰ πρῶτα, *ut primum*. Th. πρῶτος. ε. 465.

Ταρτάρου, *Tartari*, gen. à τάρταρος, ου, ὁ, in pl. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit. θ. 807.

Ταρφέες, *crebra*, nom. pl. à ταρφὴς, seu ταρφὺς, έος, ὁ ἡ, *densus, creber*. Th. τάρφος, εος, τὸ, *densitas* θ. 692.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ε. 27. θ. 75.

Ταυρέος, ου, ὁ, idem quod ταύρειος, *taurinus*. Th. ταῦρος, ου, ὁ, *taurus*. α. 104. θ. 832.

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ου, ὁ, *sepulcrum*, à θάπτω, f. ψω, *sepelio*, in a. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adv. à ταχὺς, *celer*, in acc. ταχὺν, & τάχ', pro τάχα ταχέως. superl. τάχιστα ὡς τάχιστα, *quam ocissime*. ε. 85. 310. θ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g. ab articulo ἡ ε. 824. α. 6.

T'. Vide καὶ. ε. 4. 7.

Τε respondet Latino *que*, & hinc est ὅτε. ε. 3. 4. τε ἰδ', *atque*. θ 624.

Τέθηλε *floruit*, præt. med. à θάλλω, pro τέθαλε, metri causa. hinc in præt. part. med. τεθαλυῖα. ε. 225. θ. 902.

Τεθνειῶτος, mortuum, part. præt. act. pro τεθνειηκότος, à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον, præt. τέθνηκα, & τέθνειηκα, ad formam τοῦ τέθεικα. pro τεθνειώς, *mortuus*, Plato in Epist. τεθνεώς, Poëticè etiam τεθνηώς, p. m. τέθνα α. 454.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus*. ε. 244.

Τέκε, & τέκ', a. 2. act. pro ἔτεκε, à τίκτω, *pario*, τεκέσθαι, a. 2. med. infin. Vid. ἔτικτεν θ. 53.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ *fœtus*. Them. τίκτω, *pario*. θ. 478.

Τέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἐτέκετο, metri causa abjicitur augmentum. Th. τίκτω, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. θ. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. perf. præs. à τεκμαίρομαι, *ad finem perduco, struo*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*. ε. 227.

Τέκνα, *liberi*, à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω *pario*. ε. 233.

Τέκον, *pepererunt*, 3. pl. a. 2. act. indic. pro ἔτεκον, à τίκτω, *pario*. α. 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*, à τίκτω, α. 216.

Τεκοῦσα *pariens*, part. a. 2. act. ut & τεκών, à τίκτω, pario, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα θ. 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber pro τεύκτων, à τεύχω, fabricor, f. ξω, p. pass. τέτυγμαι. ε. 25.

Τελαμών, ῶνος, ὁ, *lorum ensis*. Th. ταλάω, ῶ, f. άσω, sustero. α. 222.

Τελέεσθαι, præs. inf. pass. τελέεσθαι ἔμελλεν, *perficienda erant* à τελέω, ῶ, f. έσω, p. κα, *ad finem perduco*, præt. pass. τετέλεσμαι. ε. 271. θ. 551.

Τελέθωσι, præs. sub. à τελέθω, (Poët.) *sum*. Th. τέλλω. ε. 175.

Τελεσθώ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 358.

Τελέσαιμι, *peragam*, a. 1. opt. act. à τελέω, f. έσω, *perficio*, τέλεσεν, pro ἐτέλεσεν, a. 1. act. τελέσῃ, a. 1. subj. τετελεσμένοις perf. part. ε. 559. α. 36. θ. 170.

Τελεῦσι, pro τελοῦσι, Doricè, à τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. θ. 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens vel perductus*, ex τέλος, εος, τὸ *finis*, & φέρω, *fero*, θ. 740.

Τελευτὴν, acc, à τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod τελετὴ, *finis*, exitus. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. ε. 331.

Τελήεντος, gen. à τελήεις, *perfectus*. Th. τέλος, εος, finis. θ. 242.

Τέλος, εος, τὸ, *finis, exitus*. ε. 165. 216.

Τεμένει, *luco*, à τέμενος, εος, τὸ, *lucus*. Them. τέμνω, μῶ, *seco*. α. 58.

Τένδει, *arrodit*, 3. præs. ind. à τένδω, *rodo*, arrodo. ε. 622.

Τένοντε, accus. dual. à τένων, οντος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 419.

Τέξασθαι, *paritura*, fut. 1. med. infin. à τίκτω, f. 1. m. τέξομαι

a.2.ἔτεκον, a. 1. paſſ. ἐτέχθlω, præt. m. τέτοκα. ϑ. 469.

Τεὸν, *tuum*, à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*, Doricè, pro σὸς, σὴ, σὸν. Th. σὺ, tu. ε. 339.

Τέρας, ἀτος, τὸ, *prodigium*. ϑ. 744.

Τέρενα, accuſ. ſing. à τέρlω, ενος, ὁ, *tener, mollis*. Th. τείρω, vexo, *affligo*. ϑ. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, acc. ſing. à τερμιόεις, εντος, *ad pedes uſque demiſſus*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus, meta*. ε. 335.

Τέρπεται, 3. perſ. ind. τέρποντ', pro τέρποντο, delectabantur; imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. ε. 115.

Τέρπῃ, *delectat*, à τέρπω, f. ψω. α. 47. ϑ. 37.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*. à τέρπω, *delecto*, & κεραυνὸς, ȣ, ὁ. ε. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Muſæ, tripudiis ſe oblectans, à τέρπω, delecto, & χορὸς, ȣ, ὁ, chorus, tripudium. ϑ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Th. τέρπω, delecto, f. ψω. ϑ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, quatuor. ε. 383.

Τεσσαρακονταέτης, *quadragenarius*, ex τεσσαράκοντα, quadraginta, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, εος, τὸ, annus. ε. 439.

Τέταται, *extenſus eſt*, præt. paſſ. & τέτατο, pro ἐτέτατο, pluſq. perf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέτακα, præt. paſſ. τέταμαι. ϑ. 638.

Τετάρτη, *quarta*, dat. à τέταρτος, ȣ, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 798.

Τετελεσμένον, perſ. part. Vide in τελέσαιμι. ε. 559.

Τετιμένη, honorata eſt, per epenthelin Poëtic. τετιμημένη, perf. part. paſſ. à τίω, punio, *honoro*, f. ίσω, p. κα ϑ. 415.

Τετίμηται, *honorata eſt*, à τιμάω, *honoro*. Th. τίω, *idem*. θ. 449

Τέτλαθ', *ſuſtineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab a. 2. ἔτλlω, verbi τλῆμι vel τλάω per ſyncopen pro ταλάω, f. τλέσω. ε. 716.

Τέτμῃ, 3. ſing. præſ. ſubj. à τέτμω, *ſortior, invenio*. Vide. τέμνω, *ſeco*. unde τμάω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Euſtathio) τέτμω. θ. 610.

Τετοκυίης, *enixæ*, præt. med. part. à τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 589.

Τέτορ', pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, *quatuor*. ſic accipitur à Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. ε. 696.

Τετραμμένος, *verſus*, perf. part. paſſ. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα. ε. 725.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδ', acc. pro τετράδα. Them. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792 796.

Τετράτρυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρὰς,

 άδος,

ϖδος, ὁ, quaternio, & hoc à τέσσαρες, quatuor, & θρύπτω, frango, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.
Τέτρατος, per metathesin τέταρτος, ου, ὁ, quartus. Th. τέσσαρες. ε. 594.
Τέττιξ, ιγος ὁ, cicada. α. 393.
Τέτυκται, 3. perf. pass. à τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, sum. Th. τεύχω, ξω, fabricor. ε. 743. 750.
Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, à τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκται α. 154.
Τεῦ, Doricè pro τοῦ, & hoc pro σοῦ. Th. σύ, tu. ε. 328.
Τεῦξε, a. 1. ind. pro ἔτευξε, ut & τεῦξαν pro ἔτευξαν, a. 1. act. 3. pl. τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. θ. 141.
Τεύχεα, τά, arma, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. θ. 186.
Τεύχων, machinans, à verbo τεύχω, εις, ει, fabricor, f. ξω. ε. 263.
Τέχνη, ης, ἡ, ars, τέχνῃσι, Ionicè pro τέχναις. θ. 496. 863.
Τεῷ, dat. à τεός, tuus. ε. 23.
Τῇ, hac, τῇδ'. ε. 206. 633.
Τηθύς, ύος, ἡ, nomen mul. in acc. Τηθυῖ. θ. 136.
Τήκεται, liquescit, à τήκω. θ. 866.
Τῆλε, procul, adverb. τηλοῦ, procul, idem quod τῆλε, τηλόθεν. θ. 785.
Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis. α. 19.
Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. pro τηλεκλειτοῦ, inclyti, à τηλεκλειτός, οῦ, ὁ, est nomen viri. q. d. longe latèque celeberrimus. ex τῆλε, procul, & κλειτός, inclytus. Them. κλείω, celebro. α. 327.
Τηλέσκοπον, eminus apparentem, ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι, f. ψομαι, video. θ. 566.
Τῆμος, tunc, τημοῦτος, pro τῆμος. Th. ἦμος quum. ε. 574.
Τῇν, τῇν δέ, τῇν γε, τῇσιν pro ταῖσιν. Ion. ab ἡ. ε. 12. 39 θ. 917.
Τίν, acc. Doricè, pro σήν, à σός, σή, σόν. Th. est σύ, Doricè τύ. ε. 299.
Τητᾷ, careas, 2. perf. præs. à τητάομαι, ῶμαι. Th. τητάω, ῶ, f. ήσω, privo. ε. 406.
Τί, interrogativum, quare. ε. 205. α. 380. τί indefinit. aliquid. ε. 88.
Τίεσκεν, honorabat, imperfect. Poëtice pro ἔτιε, à τίω, honoro, f. τίσω. α. 9. hinc & τίεται.
Τίη, Poëticè pro τί, quod. θ. 25.
Τίθησι, τιθεῖσι, faciunt. τιθεῖν, præs. opt. ε. 516.
Τιθεὶς, præs. part. τιθέμεν, Ioni. pro τιθέναι, præs. inf. à τίθημι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 742. θ. 397.
Τιθωνῷ, dat. casus, nomen viri. θ. 984.
Τίκτε, Poëticè pro ἔτικτε, impe. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 223.
Τιμᾷ, honorat. τίμα, imperf. pro ἐτίμαε, honorabat. Them. τίω, honoro. τίμησε, a. 1. ind. pro ἐτί-

ἐτίμησε. ϑ. 532.

Τιμὴ,ῆς, *honor*. τιμὴν, à τίω, *honoro*. ϑ. 203.

Τίνυυσθαι,*puniri*,præſ. inf. idem quod τίεσθαι,τινυυμένας, *vindicantes*, præſ. part. Th. τίω, *punio*. ε. 802.

Τῖον, *honorarunt*. 3. pl. a. 2. act. pro ἔτιον prima in a. 2. brevis eſt, cæteroquin longa, à τίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος,nomen oppidi,τίρυνθ', per apoſtrophum inſolentem, pro τίρυνθον α 81. ϑ. 292.

Τίς,*quis?* interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. maſ. *quiſpiam*. εἴ τις, *ſiquis*, in fœm. g. τὶς, *ulla*, & in neutro τὶ, quod. ε. 21. 188.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*. 1. pl. a. 1 med. opt. à τίω, ulciſcor, punio, f. τίσω, a. 1. ἔτισα. ϑ. 165.

Τίσιν *ultionem*, ac. à τίσις, ultio. Th. τίω, punio. ϑ. 210.

Τιταίνοντας *nocentes*, ac. pl. præſ. part. à τιταίνω, idem quod τίω *punio, lædo*. τίω, habet primam longam. Alii vertunt *feſtinantes*, à τείνω, ſed ſic prima foret brevis. ϑ. 209.

Τιτάνῳ, *calci, gypſo*, dat. ſing. à τίτανος, ου, ἡ, calx. α. 141.

Τιταρήσιον, Nom. propr. α. 181.

Τιτῆνες, *Titanes*, poſteri Saturni, τιτῆσι, dativ. plur. & τιτήνεσσι, Poët. à τιταίνω, ulciſcor, pœnas luo. Th. τίω, punio. ϑ. 630.

Τμηθεῖσα, *cæſa*, a. 1. part. paſſ. à τέμνω, *ſeco, ſcindo*, f. 1. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, a. 1. paſſ. ἐτμήθην, præt. med. τέτομα. ε 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præpoſit. ε. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε *tunc*, & τόθεν, idem. α. 32. 76.

Τοὶ, particula eſt enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. ε. 106.

Τοίγε, *illi*. ε. 714.

Τοῖο, Poët. pro τοῦ ab ὁ, art. præpoſ. pro αὐτοῦ. ϑ. 210. 493.

Τοῖος, talis. Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖς, ipſis, dat. pl. τοῖσι, paragoge Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ, art. præpoſit. ε. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, ac. ſin. ε. 730.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, à τοκεὺς *parens*, ac. τοκῆα. dat. pl. τοκεῦσιν, à τίκτω, f. τέξομαι, *pario*. ε. 186. ϑ. 155.

Τὸν, quem, ac. ab ὁ, art. præp. ε. 32.

Τόσος, & Poët. τόσσος, tantus. Th. ὅσος, & Poët. ὅσσος, ου, ὁ, quantus. ε. 658 α. 441.

Τότε τότ', pro τότε *tunc*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 563. 614.

Τό,τ', *hocque*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ, ε. 358.

Τοπάρος, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, ante, τοπάροσπερ. ε. 182. ϑ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ πρωῒ, *mane*, τὸ καθημέριν, *quotidie*, eleganter præponitur τὸ. ε. 485.

Τȣ̃,& τȣ́δε,*quo*, art.præp. ab ὁ, ἡ, τό. ε. 33. 228.
Τȣ̃το,& τȣ̃τ', τȣ̃θ', pro τȣ̃το,ab ȣ̃τος,αὕτη, τȣ̃το,*hic*, *hæc*,*hoc*. ε. 120. 360.
Τȣ̃νεκα,*quocirca*, pro τȣ̃ ἕνεκα, cujus gratia. ε 49. ϑ. 88.
Τȣ̀ς,*hos*,ab ὁ,art.præ.. ε. 136.
Τροέτlω, *timebant*, 3.dual.imperf.act.pro ἐτρεέτlω, ad formam ἐτυπ]έτlω, à τρέω, *tremo*, f. τρέσω. α. 171.
Τρέον,imperf.pro ἔτρεον, *tremebant*,à τρέω, *tremo*. α. 213.
Τρεῖς,οἱ,& αἱ,*tres*. θ. 148. 321.
Τρέψας, *convertens*, & in accus. τρέψαν]α,a.1.part.act.τρέπω, *verto*, p. m. τέτροπα. ε. 314. 414.
Τραφέμϐυ,Ion.pro τραφεῖν,a.2. act. inf.à τρέφω,*alo*. f. θρέψω, p. τέτρεφα.a.2.ἔτραφον, p.m. τέτροφα. ϑ. 480.
Τραχεῖα,*aspera*,f.g. à τραχὺς, έος,ὁ. α. 119.
Τρέσσε, Poët. pro ἔτρεσε, *expavit*,à τρέω,*expavesco*.θ. 850.
Τρέχει,*abit*,3.præ.ind.à τρέχω, curro,f.θρέξομαι,perf. δεδράμηκα,a.2.ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 217.
Τρη]οῖο,*cavernosa*,Poët.pro τρητȣ̃,in f.g. à τρη]ὸς, ȣ̃, ὁ,*perforatus*. Th. τράω, pro quo usitatum,τι]ράω, perforo, f. τρήσω, dicitur & τε]ραίνω, pro τιτραίνω,unde aor.1.ἐτρῆνα. ϑ. 331.
Τρηχῖνος,gen.à. τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mul. α. 355.
Τρηχὺς,Ion.pro τραχὺς,*asper*. ε. 289.
Τρίϐȣσι,*atterunt*,3.pl.præs.ind. à τρίϐω, f. ψω, *tero attero*, p. φα,præt.pass.τέτριμμαι, præt. m. τέτριϐα. ε. 249.
Τρικάρlωον, triceps, τρία κάρlωα,*tria capita*,ex τρεῖς,οἱ, & αἱ, tres, & κάρlωον, τὸ,caput, ϑ. 288.
Τριηκόν]ων, *triginta*, pro τριάκον]α, sunt enim ἄκλι]α. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 694.
Τριηκάδα,ac.à τριηκὰς,άδος, ἡ,*tricesima pars*]ριηκοσίας,*trecentas*, à τριακόσιοι, *trecenti*, Th.τρεῖς,*tres*. ε. 767. θ. 715.
Τρίπηχυν, *tricubitalem*, acc. à τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς,εως ὁ,*cubitus*.
Τρίποδ', pro τρίποδα, tripodem, à τρίπȣς, οδος, ὁ, tripes. τριπόδlω,acc.*tripedale*, à nomin.τριπόδης,ȣ ὁ, τρίπος, ȣ, ὁ,Æol. pro τρίπȣς,οδος ὁ, ex τρεῖς,*tres*,& πȣ̀ς ποδὸς, *pes*. ε. 421. 655.α. 312.
Τριπόλῳ,dat.sin. *ter arato*, hinc τρίπολος γῆ,*terra quæ ter aratro versa fuit*,à τρεῖς,& πολέω, *verto*,*aro*. ϑ. 971.
Τρὶς, *ter*,à τρεῖς, *tres*. ε. 171. 250.
Τρισεννάδα,ac.à τρισεννὰς,άδος,ἡ, *tertius nonus dies mensis*, h. e. vigesimus septimus, ex τρὶς, *ter*. & ἐννέα, novem. ἐννὰς,άδος,ἡ,& εἰνὰς,άδος, ἡ,*nonus dies*. ε. 812.
Τρισκαιδεκάτlω, h. e. tricesimum. ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, decem. ε. 778.

Τρι-

Τειαπίθαμον, à σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*, ein spanne quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet. ε. 424.

Τειςοχεὶ, *triplici serie*, adv. ex τεῖς, seu τρεῖς, *tres*, & ςείχω, f. ξω, *ordine eo* ϑ. 727.

Τεῖτον, *tertium*, pro τεῖτον dicitur etiam τεῖταῖον. Them. τρεῖς, *tres*. ε 142.

Τειτογένεια, nomen Minervæ. α. 197. est etiam nom. mul. ϑ. 924.

Τείχες, *pili*, à nom. ϑεὶξ, τειχὸς, ἡ α. 391. in dat. pl. ϑειξί. ε. 537.

Τροίlw, *Trojam*, à τρῶς, τρωὸς, ὁ, *Trojanus*. ε. 164.

Τροπὴ, *conversio*, τροπὰς, acc. pl. ubi ας corripitur per licentiam Poët. quam vocant συςολlώ. ε. 477. 562.

Τροχαλὸς, *incurvus*, metaphora desumpta à rota. Th. τρέχω, curro. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. à τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, *vindemiator*, h. e. qui vina demit, à τρυγάω, *fuges carpo*. item per synec. gener. *vindemio*. Th. τρύγη, ης, ἡ, triticum. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τείφαλον, à triplici cono. Th. φαλὸς, ȣ, ὁ, conus galeæ. α. 199.

Τρύχουσιν, *absumunt*, à τρύχω, idem quod τρύω, *attero*. ε. 303.

Τυίn, *tu*, pro Dorico, τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. ε. 10.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. pass. à τύπlω. α. 362.

Τυρσlwοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*, nomen populi. ϑ. 1015.

Τυlθὸς, ȣ, ὁ, *parvus*, & τυlθὸν, *paululum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τιτθὸς, ȣ, ὁ, *mamma*. ε. 467.

Τυφάονα, ac. à τυφάων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, τυφαόνιον, nomen proprium loci. α. 32. ϑ. 306.

Τυφωεὺς, gen. τυφωέος, nomen est gigantis. ϑ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul. ϑ. 360.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*, part. a. 2. act. à τυγχάνω, *sum, evenio, incido*, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτευχα. ϑ. 973.

Τώγ', *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*. ε. 473. sed τῷ, dat. sin. ε. 279.

Τῶν & τῶν γε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 244. 333.

Τὼς, *sic*, pro οὕτως, per aphæresin. Th. οὗτος, ȣ, ὁ, *hic*. α. 219.

Υ.

Υ'Άδες, *stellæ septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*, ab ὕω, *pluo*. 613.

Ὕβεις, ὕβειος, ὕβειν, ὕβεις, *injuria* Hinc est ὑβείζω, *contumelia afficio*. unde est, ὑβειςὴς, ȣ, ὁ, insolens, protervus. in accusat. ὑβειςlw. ε. 212. ϑ. 307.

Ὑγρὸς, ȣ ὁ, humidus: hinc ὑγραίνω *humecto*, ε. 623.

Ὕδει, *aqua*, dat. cas. ab ὕδος:

εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*. ε. 61.

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, Hydram, ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. θ. 313.

Ὕδωρ, *aqua*, genitiv. ὕδατος. ε. 194.

Ὕει *pluit*, 3. præs. ind. ab ὕω *pluo*, f. ὕσω. hinc ὑετὸς, ȣ, ὁ, *pluvia*. ε. 543. 550.

Υἶι, à nominativo υἷς, *filius*, in gen. υἷος, & contractè ὗος, in dat. υἷι, & contractè ὗι. α. 150. υἷέι, υἷέες, ad formam βασιλέες, ab υἱεὺς *filius*, vox hæc variè declinatur, in 3 simpl. itemque in 2 & 3 contractorum ϑ. 368.

Υἱὸς, ȣ, ὁ, *filius*. ϑ. 526. 532.

Ὕλη, ης, ἡ, *sylva*. hinc ὑλήεις, εντος, *sylvosus*, ὑλήεσσης. ϑ. 1010.

Ὑληκοῖται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὑληκοίτης, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & κοίτη, *lectus*. confer supra ἡμερόκοιτος, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Ὑλοτόμος, ȣ, *cæsor lignorum*, hinc & ὑλοτομέω, *ligna in sylvis cædo*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω, seco, f. μῶ, p. m. τέτομα. ε. 420. 805.

Ὑλοφάγοιο, gen. Io. ab ὑλοφάγος, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, sylva, & φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον. ε. 589.

Ὑμεῖς, *vos*, à σὺ, *tu*. hinc ὑμέτερος, *vester*. ϑ. 963.

Ὑμέναιος, *hymenæus*, ab ὑμὴν, ένος, ὁ, *pellicula*, *qua fœtus involvitur*. α. 274.

Υ̓́μμι, *vobis*, Æolice, pro ὑμῖν. ὑμὸν, pro ὑμέτερον. α. 328. ϑ. 662.

Ὑμνέω, celebro. laudo, f. ήσω, ὑμνείουσαι Poët. pro ὑμνέουσαι pl. part. præs. f. g. ὑμνήσῃ. a. 1. act. sub. ὑμνεῦσι, Dorice, pro ὑμνοῦσι. ὑμνεῦσαι, part. præs. t. gen. pl. num. pro ὑμνοῦσαι, Dorice, ab ὕμνος, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano. ε. 2. ϑ 11. 33.

Ὕμνος ȣ, ὁ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*. ὕμνῳ, *carmine*. ε 655.

Ὕοι, *pluat*, præs. opt. Vide in ὕει. ε. 486.

Ὑπαὶ, præposit. pro ὑπὸ, Poët. ubi redundat. α. 71. 278.

Ὑπαλύξασθαι, *subterfugere*, scil. debes (a. 1. med. infin. Th. ἀλέω, *molo vito*, Poët. ἀλύω) ε. 555. ὑπαλεύεο, *evita*. ε. 758.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. act. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *vito*. α. 304.

Ὑπεδέκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέδεκτο, 3. sin. pluiq perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, ξομαι, prӕt. ὑποδέδεγμαι, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*. ϑ. 513.

Ὑπεθήκατο, *instruxit*. 3. sin. a. 1. med. ind. ab ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. ϑ. 175.

Ὑπεκπροφύγοι, *effugiat*, a. 2. opt. ab ὑπεκπροφεύγω, clam. effugio, ab ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & φεύγω, *fugio*. α. 42.

Ὑπεναντίος, *adversarius*, ab ἐναντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, præ-

posirio, *pro*. α. 347.
Ὑπένερθε, ab ἔνερθε, *infra*. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.
Ὑπεξήλυξε, *evitavit*, a. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ξω, a. 1. ἤλυξα. ας. ε. θ. 615.
Ὑπὲρ, præposit. *pro. supra*. ε. 45.
Ὑπερβάλλων, *superans*, præs. part. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. ε 487.
Ὑπερβασία, ας, ἡ *transgressio*, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβlω. ε. 825.
Ὑπέρβιος, *violentus*, omnem vim excedens, ex ὑπὲρ *supra* & βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*, unde est Latinorum, *superbus* ϑ. 139.
Ὑπερηφανὴς, & ὑπερήφανος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, superbus, conspicuus supra alios; ut ὑπερήφανα τέκνα, superba proles, ex ὑπὲρ, & φαίνω, f. ανῶ, p. πέφαγκα. ostendo, in lucem edo. ϑ. 149.
Ὑπερlώωρ, ορος ὁ, *superbus* Th. ἀνὴρ ἀνδρὸς ὁ, *vir* θ. 995.
Ὕπερθεν, seu ὕπερθε, supra. Th. ὑπὲρ, *super*. ε. 543.
Ὑπέρθυμος, ὁ, *magnanimus*. Th. θυμὸς, ου, ὁ, *animus*. ϑ. 719. 937.
Ὑπερθύειον, *superliminare*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.
Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro ὑπεριονίδου, ab ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nomen gentil. θ. 1010.
Ὑπερίονος, gen. ab ὑπερίων, nomen viri θ. 134. 374.
Ὑπερκύδαντα, acc. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloria superemi*-*nens*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.
Ὑπερμενέος, *præpotentis*, ab ὑπερμενής. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 413.
Ὕπερος, ου, ὁ, *pistillum*, veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 421.
Ὑπερόπλου, gen. ab ὑπέροπλος, *insolens*, cujus robur arma superat. Th ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma*. θ. 516.
Ὑπέστη, *pollicitus erat*, a. 2. act. ab ὑφίστημι, suppono. Them. ἵστημι, statuo, f. στήσω, a. 2. ἔστlω. θ. 402.
Ὑπέρτατα, *supremos*. superl. ab ὑπὲρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, *superior* ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὕπατος, per syncopen. *Consul*. ε. 8.
Ὑπαδμηθεῖσ', *congressa* a. 1. part. pass. pro ὑπαδμηθεῖσα, ab ὑπαδμάω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *lectus*. θ. 374.
Ὑπῆσαν *prominebant*, imperf. ab ὕπειμι *subsum* α. 266.
Ὕπνος ου ὁ. somnus, ὕπνῳ. ε. 116.
Ὑπὸ, & ὑφ', à vel *sub*. præposit. α. 63. 267.
Ὑποδδείσας, *subveritus*, part. a. 1. act. δ ingeminatur metri causa, ab ὑποδείδω, Th. δείδω *timeo*, f. δείσομαι, p. δέδοικα. α. 98.
Ὑπεκπροφύγῃ, a. 2. act. subj. alii ὑπεκπροφύγοι, a. 2. act. op. *effugerit*, à φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι a. 2. ἔφυγον. α. 42.
Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, participium aor. 1. pass. ab ὑποδμάομαι, f. ήσομαι, p. δέδμημαι,

μαι, pro ὑποδαμάομαι. Th. δαμάω ῶ, domo. α. 53.

Ὑποκυσαμένη, σ duplicatur metri causa, part. a. 1. med. ab ὑποκύομαι, *fio gravida*. Th. κύω, f. σω, in utero fero. ϑ. 308.

Ὑπόδρα, *torve*, adverb. ponitur ἐπιῤῥηματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epenthesin τοῦ δ. Th. ὁράω, f. άσω, ὥρακα, & Att. ἑώρακα. α. 445.

Ὑπολαμπὲς, neutr. ab ὑπολαμπὴς, *sublucidus*. Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. α. 142.

Ὑπαλεύεο, *fuge*, pro ὑπαλεύου, præs. imper. ex ὑπὸ & ἀλεύομαι. Th. est ἀλέω, *molo*, item *vito* ε. 758.

Ὑπνος, ου, ὁ *somnus*. ϑ. 212.

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet*, à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*. ε. 601.

Ὑποταρτάριοι, *sub tartarum detrusi*. Th. τάρταρος, ου, ὁ, *tartarus*. ϑ. 851.

Ὑποσαλομένων, *irruentibus*, præs. part. verbi σαλεύω, *agito*, idem quod σείω. α. 373.

Ὑποσχόμενος part. a. 1. med. ab ὑπίσχομαι, *promitto*, f. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω. habeo. ϑ. 170.

Ὑποχθόνιοι. *subterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ *sub*, & χθὼν, *terra*. ε. 140. ϑ. 304.

Ὑποδέξεται, *suscipit*, f. 1. m. ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι. à δέχομαι, capio. ϑ. 419.

Ὑσμίνη, ἡ, pugna. Them. μένω, maneo. α. 178.

Ὕστερος, ου, ὁ, *posterior*, *sequens*. ε. 349.

Ὕφαινε, *texebat*. imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo. α. 28.

Ὑφήσσων, *aliquanto minor & junior*, q. d. *subminor*, ab ὑπὸ. & ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*. α. 258.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus, a, um*, ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo. α. 440.

Ὑψιβρεμέτης, ου ὁ, *altitonans*, ex Adverbio ὕψι, alte. Th ὕψος, εος τὸ *altitudo*, & βρέμω, *fremo*, *resono* ε. 8.

Ὑψίζυγος, *altijugus*, ex ὕψι, *alte*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Them. ζεύγνυμι, *jungo*. ε. 18.

Ὑψίκομος. *altè comatus*. Epith. quercus, ex ὕψι, altè, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. α. 376.

Ὑψιμέδοντος, gen. ab ὑψιμέδων, *in alto regnans*. ex ὕψι, altè, hoc ab ὕψος, εος, *altitudo*, & μέδω, *impero*. ϑ. 529.

Ὑψόθεν, & ὑψοῦ, altè, adverbia Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*. ε. 549. 847.

Φ.

Φαέθοντα, *Phaethonta*, nomen viri φαέθων, οντος, ὁ, *lucidus*. præs. part. q. d. *lumen currens*. à φαέθω, idem quod φαέθω, *luceo*. ϑ. 760.

Φαείνει, *lucet*, 3. præs. ind. act. à φαείνω, luceo. Th. φάω, luceo. ε 526. ϑ. 372.

Φαεινὸς, ῦ, ὁ, *splendidus*. à φαείνω idem quod φάω, *splendeo*. α. 225.

Φαεσιμβρότυ, gen. à φαεσίμβροτος, *lucem hominibus præbens*. à φάω, *luceo*, & βροτὸς, mortalis. θ. 958.

Φαίδιμος, ῦ, ὁ, καὶ ἡ, *illustris*. Th. φαιδρὸς, ῦ, ὁ, *hilaris*. θ. 940.

Φαιδρυνέσθαι, *ablue*, præs. inf. pass. à φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, ῦ, ὁ, alacer. ε. 751.

Φαινομένην, *apparentem*. præs. part. pass. à φαίνω, *ostendo*; *facio apparere*. φαίνετε, *ostendite*, φαῖνε pro ἔφαινε, *excrebat*, imperf. Ionic. Vide φανείη. θ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ, γγος, ἡ. *acies quadrata*. θ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, *apparuerit*, 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῇ, 3. sing. a. 2. pass. sub. φανεῖσαι, part. a. 2. pass. verbi φαίνω, *in lucem profero*, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, p. pass. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456. 596.

Φάος, εος, τὸ, *lumen*, à φάω, *luceo*. ε. 154.

Φαρέεσσι, dat pl. Poët. à φᾶρος, εος, τὸ, *vestis exterior*, *palla*, ε. 196.

Φαρέτρην, acc. Ion. παρὰ τὸ φέρεσθαι, *quia sagitta in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, ῦ, τὸ, *remedium*, accipitur etiam pro *veneno*. ε. 483.

Φασὶ, & φασὶν, *aiunt*, 3. pl. ind. præs. à φημὶ, dico. ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, *dictitabat*, imperf. pro ἔφη, Poëticè, ab inusit. φάσκω, Sic σάσκε (ἰλιαδ. 6. v. 60.) pro ἔστη. θ. 209.

Φατὸς celebris, φατειὸς, *enarrabilis*. & in gen. pl. φατειῶν. Th. φημὶ vel φάω, *dico*. ε. 3. α. 144. 161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἔστάμην, αστο: ἔστατο. Th. φημὶ, vel φάω, dico. α. 115.

Φείδεο, *parcas*, præs. imperat. m. Ion. pro φείδυ, verbi φείδομαι, *parco*, f. φείσομαι, p. πέφεισμαι. ε. 602.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*. 4. contract. hinc φειδωλὴ, parca. ε. 367. 718.

Φερβέμεν, Ion. pro φέρβειν, *pascere*, præs. inf. à φέρβω, f. ψω, *pasco*. ε. 375.

Φερέοικος, epitheton cochleæ, *domiporta*, à φέρω, *fero*, & οἶκος, *domus*. ε. 569.

Φερέσβιος, ῦ, ὁ, ἡ, *almus*. à φέρω, fero, & βίος, ῦ, ὁ, *vita*. θ. 693.

Φερεσσακέας, *ferentes scuta*, *scutiferos*, ὁ φερεσσακὴς, hoc à φέρω, fero, & σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, onero. α. 13.

Φέροιεν, *gererent*, 3. præs. ind. opt. φέρυσα, præs. part. φέρετ', pro ἐφέρετο, 3. pers. imperf. φερέμεν. Ion. pro φέρειν, à φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, p. m. ἤνοχα. ε. 213. α. 150.

Φέρυσα, ης, ἡ, nomen Nymphæ. θ. 248.

φέρ-

Φέρτατος, superl. *præstantissimus*. à φέρω, φέρτερος. ε. 49.
Φέρων, φέρουσα, *ferens*, præs. part. Vide in φέροιεν. ϑ. 202.
Φεύγουσαι, *fugientes*, præs. part. f. g. pl. num. à φεύγω, *fugio*, φεύξεσθαι, f. 1. inf. a. 2. ἔφυγον. p. m πέφυγα. ε. 618. α. 112.
Φῆ, *dixit*, pro ἔφη, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico*. ϑ. 550.
Φηλήτῃσι (alii φιλήτῃσι) *furibus*, dat. pl. Ion. à φιλήτης, ου, ὁ, *fur*. hoc à φίλος, ου, ὁ, amicus. sed φηλήτης, ου, ὁ, *impostor*. à φῆλος, ου, ὁ *impostor*. hinc φηλέω *decipio*. ε. 373.
Φήμη, ης, ἡ, *fama*. à φημὶ, vel φάω, *dico*. ε. 759.
Φημὶ, *dico*, præs. ind. ἔφην, a. 2. hinc φημίζω, *divulgo*, dico. ε. 654. 762.
Φθάμενος, *antevertens*. part. a. 2. med. à φθάω *prævenio* f. φθάσω, a. 1. ἔφθασα, a. 2. act. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην, ad formam τοῦ ἐστάμην ε 552.
Φθέγγοντ᾽, pro ἐφθέγγοντο, *sonabant*, imperf. à φθέγγομαι, *loquor* φθέγξαιτο a. 1. med Ion. præt. pass. ἔφθεγμαι, præt. m. ἔφθογγα θ. 831.
Φθείρουσι, *perdunt*, 3. pers. pl. ind. præs. à φθείρω, f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, a. 2. ἔφθαρον, p. m. ἔφθορα. Them. primum φθέω θ. 876.
Φθίνω *pereo*, *deficio*, præs. ind. hinc in genit. part. φθίνοντος, φθινόντων ε. 796. θ. 59.
[Φθ]ισήνορα, acc. sin. à φθισήνωρ, *perdens viros*, epitheton bello congruentissimum, à φθίω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, *vir* θ. 431.
Φθονέει, *invidet*, 3. pers. præs. ind. à φθονέω, invideo, f. ήσω p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνος, ου, ὁ, *invidia*. ε. 26.
Φίκιον, accus. à φίκιος nomen montis. ex ἶφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus sunt superandi. α. 33.
Φιλήτῃσι, *furibus*, dat. pl. pro φιλήταις, à φιλήτης, ου ὁ *fur*. Th. φίλος, amicus. ε. 373.
Φίλος ου ὁ, *amicus*. φίλα & φίλ᾽ in pl. ε. 182. 304.
Φιλεῖ, *amat*, 3. pers. præs. ind. à φιλέω, f. ήσω, p. πεφίληκα, præt. m. πέφιλα ε 15. 298. 340.
Φιλεῦνται, Doricè pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. à φιλέω, amo. Th. φίλος θ. 97.
Φιλλυρίδης, nomen gentile. θ. 1002.
Φιλομμειδὴς έος, ὁ, καὶ, ἡ, *amans risus*. Die gern lachet, Poët. geminant μ. ex φίλος, amicus, & μειδάω, rideo. θ. 989.
Φιλομμηδέα, acc. sing. à φιλομμηδὴς, έος, quæ amat genitalia, à φίλος, & μῆδος, εος, cura, & μήδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. In carminis dimensione hic legendum φιλομμηδῆ. ϑ. 200.
Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*. Th. φίλος ὁ, amicus. ϑ. 651.
Φίλου, *cari*. genit. à φίλος, ου, ὁ, *amicus*. θ. 180.
Φίλῳ, *amico*, dat. sing. ut & φίλῃ, in f. g. φίλοισιν, & φίλη-

σι, dat. pl. Ion. ε.368.ϑ.162. 283.

Φίλτεϱος, *carior*, comparat. pro φιλότεϱος, in superl. φίλτατος, à φίλος, ου, ὁ, *amicus*. ε. 307. α. 78.

Φλεγέθοντος *ardentis*, gen. part. præs. à φλεγέθω, ex φλέγω, *uro* & θέω, *curro*. ϑ. 846.

Φλεγύαο, *aquilæ*, gen. Æolicus à φλεγύας, ου, ὁ, *aquila*. ἀπὸ τοῦ φλέγειν δὲ λαμπϱὸς εἶναι α. 134.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*, à φλέγω, ξω, uro. ϑ. 697. 859.

Φόβος, *timor*, à φέβομαι, in præt. med. πέφοβα. α. 144. 155.

Φοβέεσκον, 3. pl. imperf. Poëtic pro ἐφόβουν, à φοβέω, ῶ, *timorem injicio, terreo* φοβέομαι, οῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, *timeo*. α. 162.

Φοῖβος, φοίβου, *purus, lucidus*. estque Apollinis epitheton: & φοίβη, nomen Deæ. ϑ. 404.

Φοινικόεις, εντος, *puniceus*. à φοῖνιξ ικος, ὁ, *palma arbor*, *color ruber*. α. 194.

Φοιτῶσι, à φοιτάω, *ventito, frequento*, f. ήσω, p. ηκα. ε. 103.

Φόνον, cædem, à φόνος, ου, ὁ, cædes à φένω, *occido*, unde præter. med. πέφονα. α. 17. ϑ. 228.

Φόρκυϊ, *Phorco*, dat. sing. nom. propr. ϑ. 270.

Φόρκυνος, gen. à nom. φόρκυν, υνος, ὁ, & φόϱκυος, *nomen monstri marini*. in acc. φόϱκυν, in dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι. ϑ. 273.

Φόρμιγγι, dat. ἡ φόρμιγξ, ιγγος, *cithara, studio*. α. 280.

Φορμὸς, οῦ, ὁ, *sporta*. ε. 480.

Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. verbi φορτίζω, onero, f. σω. p. πεφόρτικα. Th. φόρτος, ου, ὁ, *onus*. ε. 688.

Φόρτος, ου, ὁ, *onus*, hinc φορτίον, ου, τὸ, onus. φορτί', pro φορτία, *onera*. ε. 642.

Φόως δὲ, in lucem, à φόως, idem quod φῶς, οτὸς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*. ϑ. 669.

Φϱαδμοσύνησιν, dat. pl. Ion. pro φϱαδμοσύναις, à φϱαδμοσύνη, ἡ. *consilium*. Th. φϱάζω, f. σω, *dico*. ε 243.

Φϱάζεσθαι, *cogitare*, præs. inf. φϱασάτην, 3. dual. a. 1. act. Ion. φϱάσασθ', pro φϱάσασθαι, φϱάσαιτο, pro φϱάσαιτο, 3. sing. a. 1. med. opt. φϱασάμενος, part. a. 1. med. pro φϱασάμενος, metri causa, φϱάζομαι, *considero*. Th. φϱάζω, dico, f. σω, p κα, a. 2. ἔφϱαδον. ε. 365. α. 218. ϑ. 892.

Φρεσὶ, & φϱεσὶν *præcordiis, mente*, dat. pl. à φϱὴν, *mens*. ε. 47. 389.

Φείσσει, horret. 3. præs. ind. φείσσω, *contremisco*, f. ξω, p. χα. φείσσουσ', pro φείσσουσι, φείσσον, pro ἔφεισσον, imperf. ε. 510. α. 171.

Φρονέω, *sapio, cogito*, f. ήσω. p. πεφϱόνηκα. Th. φϱὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 200. ϑ. 461.

Φύγοις, *effugeris*, a. 2. opt. act. à φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα. ε. 682.

Φυὴν, *naturam, indolem*, à φυὴ,

ῆς, ἡ. Th. φύω, nascor. α. 88.
Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω *custodio*. ε. 122.
Φύλλα, *folia*, nom. pl. à φύλλον, ου, τὸ, *folium*, dat. pl. φύλλοισι. ε. 419.
Φυλάσσει, *custodit*, 3. præs. φυλάσσεο, pro φυλάσσου. præs. imperat. pass. à φυλάσσω, *custodio*, f. ξω, p. χα. ε. 489. ϑ. 769.
Φῦλον, ου, τὸ, idem quod Φυλὴ, ῆς ἡ, *tribus genus*; φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. ε. 90. 197.
Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna*, in. acc. φύλοπιν & φυλόπιδα, proprie *clamor bellicus*, à φῦλον, seu φυλὴ ῆς, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, q. d. ὄψ, τῶν φύλων, *clamor nationum*. Sic βοὴ ponitur pro *bello*. ἰλιαδ. β. 408. per metonymiam adjuncti, vel quasi, ἡ τῶν φύλων ὄπις, quod bellis puniat Deus homines, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*. α. 23. 114. 200.
Φύρειν, *miscere*, præs. inf. à φύρω, f. υρῶ, & Æolic. φύρσω, p. κα. ε. 61.
Φυτὸν ου τὸ, *planta*, in dat. pl. φυτοῖσι, hinc φυτεύω, *planto*, φυτεύσῃ, *plantaret*, 3. pers. a. 1. sub. φυτεύσαντο, a. 1. m. ind. Ion. Th. φύω, *nascor*. ε. 567. 780. 810 α. 29. ϑ. 986.
Φωκῆες, nomen gentis. α. 25.
Φῶκον, nom. viri. *phoca*, est bellua marina; φώκαινα, φώκη, *vitulus marinus*, pessime olet. ὀδυσ. δ. 443. ϑ. 1004.

Φωνῇ, dat. sin. à φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. α. 382.
Φῶτος, *viri*, gen. sin. φῶτα, *virum*, acc. sing. à φὼς, *vir*, φωτῶν, *virorum*, per synec. spec. *hominum*. φῶτες, *viri*. Sed φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, differentiæ causa facit Genitivum pluralem φώτων. Th. φάω, *luceo* ε. 191. α. 149. 420.

X.

Χ', propter sequentem Vocalem aspiratam pro κ. pro ϗ, sæpe pro κε, κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales. ε. 390. 432.
Χάεος, gen. sing. à χάος εος, τὸ, *rudis indigestaque materia*; *qualem fingebant*. Vide in χάος. ϑ. 123.
Χαίρεις, *gaudes*, 2. pers. præs. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον. f. 2. pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρα. ε. 55. 356. α. 327.
Χαλαίνοντες, *laxantis*, præs. part. à χαλαίνω, idem quod χαλάω. f. άσω, *laxo*. α. 308.
Χαλέπτω, *damno afficio*, *everto*, hinc χαλεπὸς, gravis, χαλεπὴ, χαλεποῖο, gen. Io. χαλεποῖσι, dat. pl. Ion, χαλεπώτατος, *difficillimus*, superl. & χαλεπῶς, adv. ε. 5. 91. 290. 330 555. 672.
Χαλκεόφωνος, ου ὁ, *ærea voce*, ex χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. ϑ. 311.
Χαλκοκορυστὴν, *ærea galea munitum*, acc. sing. à χαλκοκορυστὴς,

στὴς, ex χαλκὸς. ῦ, ὁ, *as*, & κό-ρυς, υθος, ἡ, *galea*. θ. 984.

Χαλκῷ. ære, dat. sing. χαλκὸς. ῦ, ὁ, æs. ε. 150. α. 415. hinc χάλκειος, ῦς, æreus, & χάλκεος, metri gratia. χαλκίδα, acc. à χαλκίς. nomen urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαὶ. humi, adv. hinc χαμαιγενέων, *humi prognatorum*, à χαμαιγενὴς ex χαμαὶ, & γίνομαι. θ. 879.

Χάος, hiatus, tenebræ, à χαίνω, hisco: hinc χαόω, in chaos verto. θ. 116.

Χαρασσόμενος, præs. part. χαρασσόμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, à χαράσσω, f. ξω, *sculpo, incido, acuo*. ε. 571.

Χαρίεντας, acc. pl. à χαρίεις, χαρίεσσα, εν, elegans, à χάρις ιτος, ἡ, gratia. θ. 129.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*, in acc. χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, Deæ, in gen. pl. χαρίτων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατος, τὸ *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*. α. 400.

Χαροποῖο. gen, Ion. à χαροπὸς, *truces, fulvi alioquin*, χαροπὸς ῦ, ὁ, *lætus, vultu serenus, casius, cæruleus*, ab ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & χαίρω, gaudeo, θ. 321.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*. θ. 740.

Χατίζων egens, præs. part. à χατέω, *egeo*. ε. 21.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ, *curvos dentes habens*, dicitur & χαυλιόδους, ab ὀδοὺς, ὁ, *dens*. α. 387.

Χεῖ, *fundit*, 3. præs. ind. verb. χέω seu χείω, *fundo*, f. χέσω, χείσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 419.

Χείλεσι. dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labium, labrum*. ε. 97.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carina*. χείμαῤῥος, hyeme fluens, à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*, & ῥέω, *fluo*. ε. 624.

Χεῖμα, χείματος, hyems, hinc χειμών, ῶνος, *idem*. hinc χειμέριος, & χειμερίη. *hyemalis*. ε. 492. 563. 638. 673.

Χείουσιν, 1. pl. præs. ind. Poëtice pro χέουσιν, à χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευα, & ἔχεα, pro ἔχευσα, f. 2. χεῶ, a. 1. pass. ἐχύθην, quasi à χύω. θ. 83.

Χειροδίκαι, nom. pl à χειροδίκης, *cui jus est in manibus*, ex χεὶρ, *manus*, & δίκη, ἡ, *jus*. ε. 187.

Χειρὸς. gen. à χεὶρ, *manus*, χειρὶ, χεῖρα. χεῖρες, dat. pl. χερσὶ, χερσὶν & χείρεσσι. Ion. & Poët. ut & χέρεσσι. ε. 478. 795. α. 188. θ. 747.

Χείρων, *Chiron*, nomen viri. θ. 1001.

Χελιδὼν. όνος, ἡ. *hirundo*. ε. 566.

Χερείων, *deterior*, & χειρότερος, *deterius*, novus comparativus, à κακὸς, *malus*, in comp. κακίων χείρων, & Poët. χερείων, in superl. κάκιστος, & χείριστος ε. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χειρός. ε. 319.

Χηλῇσι, dat. pl. Jon. à χηλὴ, ῆς, ἡ, *ungula, forfex*. α. 62.

Χηρωσαὶ, *remoti cognati*. Them. χήρ⊙, ου. *viduus*. ϑ. 607.

Χήτει, dativus sing. à χῆτ⊙, ε⊙, τὸ, *penuria*. Th. χατέω, ῶ. *egeo*. ϑ. 605.

Χθονίου, gen. à χθόνι⊙, *terrestris*, à χθὼν, ονὸς. ἡ, *terra*. α. 373.

Χίλιαι, in f.g. & χίλιοι, *mille*, in n.g χίλια. ϑ. 364.

Χίμαιρα. in gen. χίμαιρος, Ion. *capra hyeme nata*, à χεῖμα, τ⊙. τὸ, *hyems*, per syncopen τοῦ ε ψιλοῦ, metri causa. ϑ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. à χιτὼν, ῶν⊙, ὁ, *tunica*, Ionicè, κιθὼν. ε. 534. α. 287.

Χλαῖναν, acc. à χλαῖνα, ἡ, *læna*. vestis species. ε. 535.

Χλοερῷ, dat. à χλοερὸς, *viridis*, unde per crasin χλωρὸς, χλωροῦ. ε. 741. α. 393.

Χλοῦναι. *agrestes*, à χλούνης, per crasin pro χλοεύνης, ut sit qui in virenti gramine cubat, epitheton apri, ex χλόη, *herba virens*, & εὐνὴ, ῆς, *cubile*. α. 177.

Χοάνοιο, gen. Ion. χόαν⊙, *catinus*, à χέω, *fundo*. ϑ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου, à χόλ⊙, ου, ὁ, *bilis*, item *ira*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis. ϑ. 221.

Χολούμεν⊙, *iratus*, præs. part. à χολόομαι, οῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολωσάμεν⊙, *iratus*, part. a. 1. med. pro quo Poëtæ quoque dicunt, χολωσάμεν⊙, à χολόω, *irascor*. Th. χολὴ, bilis. ε. 53.

Χορὸς, οῦ, ὁ, *chorus*, chorea, tripudium. α. 201.

Χόρτος, ου, ὁ, *fœnum*, hinc χορτάζειν, proprie *herbis*, seu *fœno pascere*, per Synecd. *saturare*. ε. 604.

Χρέα, *debita*, in dimensione Poët. legendum, χρῆ. vel π, abesse debet, quod mihi fit verisimilius, χρέα vero derivatur à χρέον, ου, τὸ, *debitum*, χρέ⊙, ε⊙, *idem*. ε. 645.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, *egestas*, *utilitas*, &c. ε. 402.

Χρέμισαι, *hinnivere*, a. 1. Ion. à χρεμίζω, per syncopen pro χρεμετίζω, f. ίσω, *hinnio*. α. 348.

Χρηΐζειν, præs. inf. à χρηΐζω, idem quod χρήζω, *egeo*. Th. χρεία, *indigentia*. ε. 365.

Χρῆμα, α⊙, τὸ, *res*, χρῆμ' pro χρῆμα, & χρήμαθ' pro χρήματα. ε. 342. 603.

Χρισαμένη, part. a. 1. med. *uncta*. Errant ergo qui aiunt, aor. 1. med. non habere passivam significationem, à χρίω, f. ίσω, *ungo*, perf. pass. κέχρισμαι. ε. 521.

Χρόν⊙, ου, ὁ, *tempus*. ε. 132.

Χροὸς, genit. à χρὼς, *cutis*. Th. χροιὰ, ας, ἡ, *color*. Dicitur χρό⊙, ου, ὁ, & χρῶς, χροὸς, ὁ, χροΐ, χροιά. ε. 74. 196. 534.

Χρυσάμπυκας, *aurea mitra revinctæ*, ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*, & ἄμπυξ, υκ⊙, ὁ, ἡ, proprie *funiculus auratus*, *quo jubæ equorum in fronte sparsæ colligantur*, ab ἀμπέχω, *circumdo*. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. ϑ. 916.

Χρυ

Χρυσάορ, *accinctus aureo gladio*, nomen viri, in acc. χρυσάορα. ε. 769. ex χρυσὸς, *aurum*, & ἄορ, ρος, τὸ, ensis. ϑ. 282.

Χρύσειαι, pl, à χρύσεια, χρυσῆς, pro χρυσέης. ϑ. 975. χρυσῆν. ε. 65.

Χρύσειος, idem quod χρύσεος. α. 313.

Χρύσεος, & contractè, χρυσοῦς, *aureus*, à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*. α. 297. ϑ. 216.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus*, ex χρυσὸς, & κόμη, ἡ, *coma*. ϑ. 947.

Χρυσοπέδιλον, *aureis calceamentis gaudentem*, ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*, & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*. ϑ. 454.

Χρυσοστέφανος, aurea redimitus corona, à χρυσὸς, οῦ, aurum, & στέφανος, corona. Th. στέφω, corono. ϑ. 17.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, idem quod χροῦς, χροὸς. Th. χρόα, ἡ, *color*. ε. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. à χυτρόπους, olla pedes habens, ex χύτρος, ου, ὁ, *olla*, & πούς. ε. 746.

Χωόμενος, *succensens*, part. præs. med. pro χολούμενος: χωσάμενος, part. a. 1. med. verbi χώομαι, idem quod χολοῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 12. ϑ. 533.

Χώρου, genit. à χῶρος, ου, ὁ, *locus*, *sedes*. item, *spatium*. item, *ager*, *prædium*, *fundus*. α. 410. ϑ. 731.

Χώσατο, pro ἐχολώσατο, *iratus fuit*, a. 1. m. Ionic. à χώομαι, *irascor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 554.

Ψ.

Ψάμαθον, nom. mul. à ψάμμος, ου, ὁ, arena, sabulum. α. 260.

Ψεύδεα, *mendacia*, acc. plur. à ψεῦδος, ψεύδεα, ubi in dimensione legendum ψευδεῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *falsus*, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo*, f. ψεύσω, p. ἔψευκα, p. pass. ἔψευσμαι, a. 1. m. ἐψευσάμην. ε. 78. 707. ϑ. 229. 783.

Ψιάδας, *guttas*, acc. plur. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*. α. 384.

Ψολόεντι, *ardenti*, dativ. sing. à ψολόεις. Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*. α. 492.

Ψυχὴ, *vita*, *anima*. ψυχὰς, *vitas*, per metonym. causæ. α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, à ψύχω, f. ξω. *refrigero*. ψυχρὴ, pro ψυχρά, Ion. ε. 545.

Ω.

Ὦ, ὦ, vocativus. ε. 27.
ᾧ, *cui*. ε. 57.

Ὧδε, *sic*. ε. 35.

Ὠδύσατο, *iratus est*, a. 1. m. Poët. ὠδυσάμην, ab ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. ϑ. 617.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceani*. ϑ. 364. 507. 956.

Ὠκεανὸς, *Oceanus*, ex ὠκέως, *cito*, & νάω, *fluo*. ε. 169. ὠκεανοῖο, pro

pro ὠκεανῦ. ε. 564. ϑ. 133.

Ὠκέες, pl. *veloces*, ὠκείης. gen. sing. f. g. ὠκεῖα, ab ὠκὺς, *celer*. m. g. & in n. g. ὠκύ. α. 61. ϑ. 998.

Ὠκείης. pro ὠκείαις dat. pl. Ion. ϑ. 269.

Ὠκεῖαν, acc. f. g. ab ὠκὺς, έος, ὁ, celer, ὠκείης pro ὠκείαις, Ion. dat. pl. ὠκέα, Poët. pro ὠκεῖα. ϑ. 266. 780.

Ὠκυπέτης, *celeriter volans*, ex ὠκὺς, έος. ὁ, *celer*, & πέτομαι, *volo*. est & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 210. ϑ. 267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠκύπες, οδος, ὁ, idem quod ποδώκης. ὠκυπόδεσσι, dat. pl. Ion. α. 302. 470

Ὠκυρόη. nomen mul. ϑ. 360.

Ὤλεσε, a. I. ind. ab ὄλλυμι *perdo*, in fut. ὀλέσω a. I. ὤλεσα, 3. pl. ὤλεσαν. ε. 370.

Ὡμάρτησε, a. I. ind. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, simul. idem quod ὁμῦ. ϑ. 201.

Ὤμισυ, ϑ' ὤμισυ, pro ὃ ἥμισυ, *quod dimidium*. Th. ἥμισυς. εος, ὁ. *dimidius*. ε. 557.

Ὠμηστὴν, *crudis vescentem*, acc. ab ὠμηστής, ῦ, ὁ, *crudivorus*, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδειν, ab ἔδω, edo, & ὠμὸς, ῦ, ὁ, crudus. ϑ. 300.

Ὠμῷ, *crudæ*, dat. ab ὠμὸς, ῦ, ὁ, *crudus*. item, *crudelis*. ε. 703.

Ὦμος, ῦ, ὁ, *humerus*, ὤμων, gen. pl. ὤμοις & ὤμοισι. dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῆ, 3. sing. præs. subj. med. ab ὠνέομαι, *emo*, f. ήσομαι. ε. 539.

Ὦπα, acc. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus* Th. ὄπτομαι. *video*. ε. 62.

Ὤπασε, dedit, & ὤπασεν a. I. act. ind. ab ὀπάζω, f. σω. *præbeo*, item *insequor*. ϑ. 442.

Ὡραῖος, *tempestivus*, *speciosus*, ab ὥρα ας, ἡ, *pulchritudo*, *tempus*. ε. 32.

Ὡραίευσι, *matura reddunt*, pro ὡραΐζουσι, Æolic. ab ὡραΐζω. Th. ὥρα, *tempus*, ϑ. 903.

Ὠρέξατο, *petiit*, a. I. med. à Th. ὀρέγω porrigo, f. ξω præt. χα, aor. I. pass. ὠρέχθην. ϑ. 178.

Ὥρη, Ion. pro ὥρα, *hora*. & per syn. membri, *tempus*, ὥρης, ὥρῃ, ὥρην, ὥρας, ε. 30. ϑ. 501.

Ὠριγνῶντο, certabant, *porrigebantur*, 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα, *porrigo*. α. 190.

Ὤρινε, concitat, a. I. act. ab ὀρίνω. Th. est, ὄρω. *excito*. ε. 674.

Ὥριος, *tempestivus*. ab ὥρα, *hora*, ὡραία, ὥρι. ε. 392. 490.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, *Orion*, signum cæleste. ε. 607.

Ὤρνυτο, *excitabatur*, imperf. pass. ab ὄρνυμι. Them. ὄρω, *excito*. ϑ. 191.

Ὦρσε, immisit, a. I. act. ab ὄρω, f. ἐρῶ, & Æol ὄρσω ὦρτο, 3. sing. præt. plusq. pass. ut & ὦρτ'. α. 40. ϑ. 523. 990.

Ὠγύγιον. *antiquum*, ab ὠγύγιος, antiquissimi Thebanorum regis nomen, per synec. speciei, *vetustus*, *antiquus*. ϑ. 806.

Ὡς. particula varios habens usus. ε. 86. 108. ὥς κ', ὥσπερ. ε. 697.

ε.697.θ.402.

Ὡς. pro οὕτως, sic. ε.44.

Ὡσεὶ, *perinde*. α. 189.

Ὥστε, *adeo ut*, ὥστ', *usque*, pro ὥς τε. α.405.θ.831.

Ὧτινι, cui, dat. ab ὅστις, qui. ε.31

Ὤτρυνον, *jubebant*, imperf. ab ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ, p. υγκα. θ. 883.

Ὠτώεντα, *auritum*, h.e *ansatum*, ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, unde est ὠτόεις, εσσα, εν, *auritus*, *a*, *um*. ε.655.

Ὤφειλον, imperf. ab ὀφείλω, *debeo*, fut. ὀφειλήσω, præt. ὠφείληκα, aor. 2. ὄφελον. ε.172.

Ὤιχετο, *gradiebatur*, 3. sing. imperf. med. ab οἴχομαι, *abeo*, unde ἀποίχομαι, *abeo*, *morior*, f. οἰχήσομαι, perf. ᾤχημαι. α. 200.

FINIS.

Books for the use of Schools Printed for Edward Brewster at the Crane in Paul's Church-Yard.

Donetij Grammatica Latin. 8°
Herodiani Historia, Gr. lat. cum notis Parei. 8
Farnabius in Juvenal, & Pers. 8
In Ovid Metamorph. 8.
Epigrammata selecta. 8 Gr. lat.
Geeres Rhetorick. 8
Viccarsij manuductio ad artem Rhetoricam. 12
Helvici Colloquia. 12.
Stockwoddi disputationes. 12.
Skickardi Horologium Hebraicum. 8
Possellij Apophthegmata. 12. Gr. lat.
Ciceronis Epistolæ selectæ. 12.
Æsopi Fabulæ. 12. Gr. lat.
In Gr. alone.
Quintus Curtius. 12

Books printed for, and sold by John Baker at the Sign of the Peacock in St. Paul's Church-yard.

ORator Extemporaneus seu Artis Oratoriæ Breviarium bipartitum. 12.
Apophthegmata Græco-Latina, Joannis Possellii. 12.
Scholæ Wintoniensis Phrases Latinæ. The Latine Phrases of Winchester-School, Corrected and much augmented, by H. Robinson, D. D. 8.
A Call to the Unconverted to turn and live; by Rich. Baxter. 8.
The Crucifying of the World by the Cross of Christ: with a Preface to the Nobles, Gentlemen, and all the Rich: directing them how they may be richer: by Richard Baxter.
Gulielmi Amesii magni Theologi ac Philosophi acutissimi Philosophemata, adversus Metaphysicam & Ethicam. 12.
Gods Arraignment of Adam; declared in a Sermon Sept. 5. 1658. at S. Pauls, before the Honorable, the Lord Maior and Aldermen, by Thomas Cartwright of Q. Coll. Oxon.

By whom is likewise sold all Latine Books that are transported from beyond Sea, hither.